

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 326

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. december 8.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1227/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1228/2011/EU rendelete (2011. november 16.) az 1059/69/EGK rendelet hatálya alá tartozó és Törökországból származó egyes árucikkeknek a Közösségbe történő behozatalára vonatkozó különös rendelkezések megállapításáról szóló 429/73/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 17
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1229/2011/EU rendelete (2011. november 16.) egyes, a közös agrárpolitika területét érintő elavult tanácsi jogi aktusok hatályon kívül helyezéséről 18
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1230/2011/EU rendelete (2011. november 16.) egyes elavult tanácsi jogi aktusok hatályon kívül helyezéséről a közös kereskedelempolitika területén 21
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a 378/2007/EK tanácsi rendeletnek a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen kifizetések önkéntes modulációjának végrehajtására vonatkozó szabályok tekintetében történő módosításáról 24
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1232/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról 26

Ár: 7 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1233/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról, valamint a 2001/76/EK és a 2001/77/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről 45

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/89/EU irányelve (2011. november 16.) a 98/78/EK, a 2002/87/EK, a 2006/48/EK és a 2009/138/EK irányelvnek a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozások kiegészítő felügyelete tekintetében történő módosításáról⁽¹⁾ 113

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1227/2011/EU RENDELETE

(2011. október 25.)

a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Fontos biztosítani, hogy a fogyasztók és egyéb piaci szereplők megbízhasanak a villamosenergia- és a gázpiacok integritásában, a nagykereskedelmi energiapiacokon kialakuló árak a kereslet és a kínálat tisztességes és versenyen alapuló egymásra hatását tükrözzék, és hogy a piaci visszaélésekből ne lehessen haszonra szert tenni.
- (2) Az energiapiacok integritása és átláthatósága fokozásának célja a nyílt és tisztességes verseny erősítése a nagykereskedelmi energiapiacokon az energia végső felhasználóinak javára.
- (3) Az Európai Értékpapírpiazi Szabályozók Bizottságának és a Villamosenergia- és Gázipari Szabályozó Hatóságok

Európai Csoportjának tanácsai megerősítették, hogy a jelenlegi szabályozás hatálya nem feltétlenül terjed ki a szükséges mértékben a villamosenergia- és a gázpiacok integritásával összefüggő kérdésekre, és azt az ajánlást is megfogalmazták, hogy érdemes lenne megfontolni egy, az energiaágazatra szabott, megfelelő jogszabályi keret kialakítását, amely megakadályozza a piaci visszaéléseket és figyelembe veszi azokat az ágazatspecifikus körülményeket, amelyekre egyéb irányelvek és rendeletek nem terjednek ki.

- (4) A nagykereskedelmi energiapiacok egyre szorosabban kapcsolódnak egymáshoz az Unión belül. Az egy adott tagállamban elkövetett piaci visszaélés gyakran az államhatárokon túl is hatással van nemcsak a nagykereskedelmi villamosenergia- és földgázárakra, hanem a fogyasztókra és a mikrovállalkozásokra vonatkozó kiskereskedelmi árakra is. Ezért a piacok integritásának biztosítása nem lehet csak az egyes tagállamok feladata. A teljes mértékben működőképes, összekapcsolt és integrált belső energiapiac kialakításához elengedhetetlen a piacok határokon átnyúló, szigorú nyomon követése.
- (5) A nagykereskedelmi energiapiacok árupiacokat és származékos piacokat egyaránt magukban foglalnak – amelyek létfontosságúak az energiapiacok és a pénzügyi piacok számára –, továbbá a két szektorban összefügg egymással az árak alakítása. Ez többek között a szabályozott piacokat, a multilaterális kereskedési rendszereket, valamint a tőzsdén kívül (OTC) közvetlenül vagy közvetítő segítségével végrehajtott ügyleteket és kétoldalú szerződéseket is magában foglalja.
- (6) Az energiapiacok nyomon követése területén eddig tagállamonként és ágazatonként eltérő gyakorlat érvényesült. Ebből az következhet, hogy a piacok általános szerveződésetől és a szabályozási környezettől függően bizonyos kereskedelmi tevékenységek több joghatóság alá is tartozhatnak, és a nyomon követést több különböző – akár különböző tagállamokban található – hatóság gyakorolja. Ennek eredményeképpen előfordulhat, hogy a felelősségi viszonyok nem egyértelműek, és akár az is lehetséges, hogy bizonyos helyzetekben nincs is ilyen nyomon követés.

⁽¹⁾ HL C 132., 2011.5.3., 108. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 10-i határozata.

- (7) Több nagyon fontos energiapiacra jelenleg nem esnek egyértelmű tilalom alá az energiapiac integritását aláásó piaci magatartásformák. A végső felhasználók védelme és az európai polgárok számára elérhető energiaárak biztosítása érdekében elengedhetetlen e magatartásformák betiltása.
- (8) A nagykereskedelmi energiapiacokon egyszerre zajlik árukereskedelem és a természetben vagy pénzben kiegyenlíthető származékos termékekkel való kereskedelem. Ezért fontos, hogy a piaci visszaélésnek minősülő bennfentes kereskedelem és piaci manipuláció fogalom meghatározása a származékos termékek piaca és az áru piac vonatkozásában egymással összeegyeztethető legyen. Elvben e rendeletnek ki kell terjednie valamennyi megkövetelt ügyletre, ugyanakkor figyelembe kell vennie a nagykereskedelmi energiapiacok sajátos jellemzőit.
- (9) A végső felhasználók villamosenergia- vagy földgázellátását biztosító lakossági szerződések nincsenek annyira kitéve a piaci manipulációnak, mint a könnyen felvásárolható és továbbértékesíthető nagykereskedelmi szerződések. Mindazonáltal a legnagyobb energiafelhasználók fogyasztási döntései államhatárokon átváltozva is befolyásolhatják a nagykereskedelmi energiapiacokon uralkodó árakat. Ezért a nagy fogyasztók ellátási szerződését a nagykereskedelmi energiapiac integritását szem előtt tartva kell megkötni.
- (10) Figyelemmel a „Lépések az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének fokozott piacfelügyeletét biztosító keretrendszer kiterjesztése irányában” című, 2010. december 21-i bizottsági közleményben ismertetett vizsgálati eredményekre, a Bizottságnak idővel jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie az európai szén-dioxid-piac átláthatósága, integritása és felügyelete terén feltárt hiányosságok orvoslása céljából.
- (11) A villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló, 2009. július 13-i 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ egyaránt abból indul ki, hogy ahhoz, hogy a piaci szereplők felmérhessék a mindenkorin keresletet és kínálatot, és megérthessék a nagykereskedelmi ár ingadozásának okait, az szükséges, hogy egyenlő mértékben hozzáférjenek a rendszer fizikai állapotára és hatékonyságára vonatkozó információkhoz.
- (12) Egyértelműen meg kell tiltani a bennfentes információk alapján való kereskedést és annak kísérletét, függetlenül attól, hogy az ilyen kereskedést az adott személy saját maga vagy harmadik személy javára végzi-e, illetve kísérli-e meg. A bennfentes információk felhasználása

magában foglalhatja azt az esetet is, amikor olyan személy folytat kereskedést a nagykereskedelmi energiapiacra, aki tudatában van annak, vagy akitől elvárható, hogy tudatában legyen annak, hogy bennfentes információknak van birtokában. A piaci szereplő saját kereskedési terveire és stratégiáira vonatkozó információk nem minősülnek bennfentes információnak. Az olyan árérzékeny információ, amelyet a 714/2009/EK rendelettel vagy a 715/2009/EK rendelettel, valamint az említett rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokkal és üzemi és kereskedelmi szabályzatokkal összhangban nyilvánosságra kell hozni, a piaci szereplők nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügyletekre vonatkozó döntéseinek alapjául szolgálhat, és ezért nyilvánosságra hozataláig bennfentes információnak minősülhet.

- (13) A nagykereskedelmi energiapiacok esetében a piaci manipuláció az árak olyan, személyek által előidézett mesterséges rögzítését jelenti, amelyet a kereslet és kínálat vezérelte piaci erők, többek között a termelési, a tárolási vagy a szállítási kapacitások tényleges rendelkezésre állása, illetőleg a kereslet nem indokolnak. A piaci manipuláció lehetséges formái közé tartozik a hamis megbízások adása és visszavonása; hamis vagy félrevezető információk vagy híresztelések terjesztése az interneten is magában foglaló tömegtájékoztatási vagy bármilyen más eszközön keresztül; árbecsléssel vagy piaci jelentések készítésével foglalkozó vállalkozások szándékos félrevezetése, amely az adott árbecslések vagy piaci jelentések alapján eljáró piaci szereplők félrevezetését eredményezi; és olyan látszat szándékos keltése, hogy a rendelkezésre álló villamosenergia-termelési kapacitás, földgáznyerőesség, villamosenergia-átviteli kapacitás vagy földgázszállítási kapacitás eltér attól, ami műszakilag ténylegesen rendelkezésre áll, amennyiben ez az információ befolyásolja vagy valószínűsíthetően befolyásolni fogja a nagykereskedelmi energiatermékek árát. A manipuláció és kihatása érintheti a határokon átnyúló villamosenergia- és gázpiacokat, a pénzpiacokat és az árutőzsdét, ideértve a kibocsátási egységek piacát is.
- (14) Piaci manipulációnak, vagy arra tett kísérletnek minősül például egy egyedül vagy másokkal együttműködésben eljáró személy olyan célú fellépése, hogy egy nagykereskedelmi energiatermék kínálatával vagy keresletével kapcsolatos meghatározó pozíciót megszerezzen, ami az árak közvetlen vagy közvetett befolyásolását eredményezi vagy eredményezheti, illetve más tisztességtelen kereskedelmi viszonyokat teremt; és nagykereskedelmi energiatermékeknek a referenciaárak alapján eljáró piaci szereplők félrevezetését célzó, okozó vagy eredményező bevezetése, vásárlása vagy értékesítése. A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 1. cikkének (5) bekezdésében meghatározott, a pénzügyi szolgáltatások terén elfogadottakhoz hasonló, az említett irányelv módosításakor esetlegesen kiigazításra kerülő piaci gyakorlatok köre jogszerű módja lehet annak, hogy a piaci szereplők kedvező áron jussanak hozzá a nagykereskedelmi energiatermékekhez.

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 15. o.

⁽²⁾ HL L 211., 2009.8.14., 36. o.

⁽³⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

- (15) Az újságírói minőségében eljáró újságíró által a nagykereskedelmi energiatermék kapcsán nyilvánosságra hozott információ esetében az információterjesztést az újságírói szakmára és a sajtószabadságra irányadó szabályok figyelembevételével kell megítélni, eltekintve attól az esettől, ha az újságíró az információterjesztésből közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesz szert, illetve ha arra a nagykereskedelmi energiaterméket illető kínálat, kereslet vagy ár tekintetében a piac félrevezetése céljából került sor.
- (16) A piaci visszaélés fogalmát hozzá kell igazítani a pénzpiacok fejlődéséhez. A fejleményekre való reagáláshoz szükséges rugalmasság biztosítása érdekében ezért a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a bennfentes információ és a piaci manipuláció fogalmának technikai jellegű, a pénzügyi szolgáltatásokra és az energiára vonatkozó egyéb uniós jogszabállyal való összhang megteremtésére irányuló kiigazítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (17) A nagykereskedelmi energiapiacok esetében a piaci visszaélések eseteinek észlelése és megelőzése szempontjából kulcsfontosságú a piacok hatékony, uniós szintű nyomon követése. A nyomon követés elvégzésére a villamosenergia- és a gázpiacokra való európai léptékű rálátása, valamint az európai villamosenergia- és gázpiacok és -rendszerek működtetésében szerzett tapasztalatai okán a 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (az „Ügynökség”) a legalkalmasabb. A nemzeti szabályozó hatóságoknak, amelyek átfogó ismeretekkel rendelkeznek a tagállamuk energiapiacain zajló folyamatokról, a piacok hatékony, nemzeti szintű nyomon követése biztosításában fontos szerepet kell kapniuk. Ezért az Ügynökség és a nemzeti hatóságok közötti szoros együttműködésre és koordinációra van szükség az energiapiacok megfelelő nyomon követésének és átláthatóságának biztosításához. Az Ügynökség által végzett adatgyűjtés nem sértheti a nemzeti hatóságok azon jogát, hogy nemzeti célokra további adatokat gyűjtsenek.
- (18) A piacok hatékony nyomon követése rendszeres és időben történő hozzáférést tesz szükségessé az ügyletekre vonatkozó nyilvántartáshoz, valamint a villamos energia vagy földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására vagy átvitelére, illetve szállítására szolgáló létesítmények kapacitására és használatára vonatkozó strukturális adatokhoz. Ezért a nagykereskedelmi energiatermékekkel kereskedő piaci szereplőktől, többek között az átvitelrendszer-, illetve szállítási rendszer-üzemeltetőktől, a szolgáltatóktól, a kereskedőktől, a termelőktől, a brókerektől és a nagybani felhasználóktól meg kell követelni, hogy adják át az említett információkat az Ügynökségnek. Az Ügynökség a maga részéről szoros kapcsolatot építhet ki a nagyobb szervezett kereskedési helyszínekkel.
- (19) Az adatgyűjtésre vonatkozó rendelkezések egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságnak végrehajtási hatásköröket kell kapnia. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ összhangban kell gyakorolni. Gondoskodni kell arról, hogy a jelentéstételi kötelezettségek köre a lehető legszűkebb legyen, és ne okozzanak szükségtelen költségeket vagy adminisztratív terheket a piaci szereplők számára. Az információk jelentésére vonatkozó, egységes szabályokkal kapcsolatban előzetes költség-haszon elemzést kell végezni, el kell kerülni a többszörös jelentéstételt és a jelentés során figyelembe kell venni a más vonatkozó jogszabályokban meghatározott jelentéstételi rendszereket. A szükséges információkat vagy információrészeket lehetőség szerint más személyektől és egyéb meglévő forrásokból kell beszerezni. Amennyiben a piaci szereplő, a piaci szereplő nevében eljáró harmadik személy, a vételek és eladások bejelentésére szolgáló rendszer, a szervezett piac, a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére szolgáló rendszer vagy más, hivatásszerűen ügyleteket bonyolító személy a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ vagy a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály értelmében eleget tett a beszámolási kötelezettségnek, jelentéstételi kötelezettségét e rendelet értelmében is teljesítettnek kell tekinteni, de csak akkor, ha a jelentéstétel kiterjed az e rendeletben előírt valamennyi információra.
- (20) Fontos, hogy a Bizottság és az Ügynökség szorosan együttműködjenek e rendelet végrehajtása során, és megfelelően konzultáljanak a villamosenergia- és gázpiaci átvitelrendszer-, illetve szállítási rendszer-üzemeltetők európai hálózataival és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁴⁾ létrehozott Európai Értékpapírpiaci Hatósággal (ESMA), a nemzeti szabályozó hatóságokkal, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi és egyéb hatóságaival, például a versenyhivatalokkal, valamint az érdekeltekkel, úgymint a szervezett kereskedési helyszínekkel (pl. energiatőzsdék) és a piaci szereplőkkel.

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽³⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- (21) A nagykereskedelmi energiapiacok általános átláthatóságának és integritásának fokozása érdekében a nemzeti nyilvántartások alapján ki kell dolgozni a piaci szereplők uniós nyilvántartását. Az említett nyilvántartás létrehozása után egy évvel a Bizottságnak az Ügynökséggel együttműködve, valamint az Ügynökség által a Bizottság részére benyújtott jelentésekkel összhangban, a nemzeti szabályzó hatóságokkal közösen értékelnie kell a piaci szereplők uniós nyilvántartásának működését és hasznosságát. Amennyiben az említett értékelés alapján ez szükségesnek látszik, a Bizottságnak fontolóra kell vennie a nagykereskedelmi energiapiacok általános átláthatóságának és integritásának fokozására, valamint az uniós szintű egyenlő piaci feltételek megteremtésére szolgáló további eszközök bevezetését.
- (22) A nagykereskedelmi energiatermékekkel való kereskedés teljes körű és hatékony nyomon követésének elősegítése érdekében az Ügynökségnek létre kell hoznia azokat a mechanizmusokat, amelyek révén a nagykereskedelmi energiapiacokról hozzá beérkező információkhoz mások, köztük különösen az ESMA, a nemzeti szabályozó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, a nemzeti versenyhatóságok és más érintett hatóságok hozzáférhetnek.
- (23) Az Ügynökségnek gondoskodnia kell a hozzá beérkező adatok működési biztonságáról és védelméről, meg kell akadályoznia a nála tárolt információkhoz való jogosulatlan hozzáférést, és eljárásokat kell kialakítania annak érdekében, hogy az általa összegyűjtött adatokhoz hozzáférni jogosult személyek ezeket az adatokat visszaélészerűen ne használhassák fel. Az Ügynökségnek meg kell győződnie arról, hogy az általa tárolt információkhoz hozzáféréssel rendelkező hatóságok ugyanilyen magas szintű biztonságot lesznek képesek garantálni, és azokat megfelelő titoktartási szabályok kötik. Ezért biztosítani kell az adatok feldolgozására és továbbítására használt informatikai rendszerek működésének biztonságát is. Az adatbiztonság legmagasabb fokát biztosítani képes informatikai rendszer létrehozásához szorgalmazni kell, hogy az Ügynökség szorosan működjön együtt az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséggel (ENISA). E szabályoknak azon egyéb hatóságokra is vonatkoznuk kell, amelyek számára e rendelet hozzáférést biztosít az adatokhoz.
- (24) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelemmel van különösen az Európai Uniónak az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében említett Alapjogi Chartája által elismert elvekre, valamint a tagállamok alkotmányos hagyományaira. A rendelet a Charta 11. cikkében elismert, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának megfelelően alkalmazandó.
- (25) Lehetővé kell tenni, hogy a piaci ismeretek bővítése érdekében az Ügynökség az általa összegyűjtött adatokat – a kereskedelmi vagy biztonsági szempontból érzékeny adatok kivételével – hozzáférhetővé tegye a piac résztvevői és a széles nyilvánosság számára. Ez a fajta átláthatóság jótékony hatással lesz a piacok iránti bizalom megerősödésére, és ösztönzi majd a nagykereskedelmi energiapiacok működésével kapcsolatos ismereteink bővülését. Az Ügynökségnek szabályokat kell kidolgoznia és közreadnia arról, hogy hogyan fogja nyilvánosságra hozni az említett információkat tisztességes és átlátható módon.
- (26) Az e rendeletben foglalt rendelkezések tagállamokban való érvényesülésének biztosítását a nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörébe kell utalni. E feladat hatékony ellátásához ezeknek a hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges kivizsgálási hatáskörökkel. Ezeket a hatásköröket a nemzeti joggal összhangban, és adott esetben megfelelő felügyelet mellett kell gyakorolni.
- (27) Az Ügynökségnek biztosítania kell, hogy e rendelet alkalmazása az Unió területén összehangoltan, a 2003/6/EK irányelv alkalmazásával összhangban történjék. Ennek érdekében az Ügynökségnek nem kötelező erejű iránymutatást kell közreadnia az e rendeletben szereplő meghatározások alkalmazása tekintetében. Ezen iránymutatásnak többek között ki kell térnie az elfogadott piaci gyakorlatok meghatározására. Ezen túlmenően, mivel a nagykereskedelmi energiapiacokon elkövetett piaci visszaélések gyakran több tagállamot is érintenek, az Ügynökségnek fontos szerepet kell játszania a kivizsgálások hatékony és következetes végrehajtásának biztosításában. Ehhez az Ügynökségnek képesnek kell lennie arra, hogy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok – és adott esetben más hatóságok, többek között a nemzeti versenyhatóságok – képviselőiből álló kivizsgáló csoportok együttműködését kérje és tevékenységét koordinálja.
- (28) Az Ügynökség számára biztosítani kell az ahhoz szükséges megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat, hogy megfelelően el tudja látni az e rendelet szerinti többletfeladatait. E célból a 713/2009/EK rendelet 23. és 24. cikkében meghatározottak szerint, a költségvetésének kidolgozására, végrehajtására és ellenőrzésére szolgáló eljárás során megfelelően figyelembe kell venni ezeket a feladatköröket. A költségvetési hatóságnak biztosítania kell a lehető legjobb hatékonysági normák érvényesülését.
- (29) A nemzeti szabályozó hatóságoknak, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságainak és adott esetben a nemzeti versenyhatóságoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy az árupiacokat és származékos piacokat egyaránt magukban foglaló nagykereskedelmi energiapiacokon elkövetett piaci visszaélésekkel szembeni fellépés koordinált módon történjék. Az együttműködésnek ki kell terjednie az e rendeletet, a 2003/6/EK irányelvet vagy a versenyjogot valószínűsíthetően sértő, a nagykereskedelmi energiapiacokon tapasztalható vagy tapasztalt cselekményekre vonatkozó kölcsönös információcserére. Emellett az együttműködésnek hozzá kell járulnia a kivizsgálások és bírósági eljárások összehangolásához és következetességéhez.

(30) Fontos, hogy az e rendelet alapján bizalmas információk birtokába jutó személyekre szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzék. Az Ügynökségnek, a nemzeti szabályozó hatóságoknak, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságainak és a nemzeti versenyhatóságoknak gondoskodniuk kell a hozzájuk beérkező információk bizalmas kezeléséről, épségének megőrzéséről és védelméről.

(31) Fontos, hogy az e rendelet megszegéséért kiszabott szankciók arányosak, hatékonyak és visszatartó erejűek legyenek, továbbá tükrözzék az elkövetett jogsértés súlyosságát, a fogyasztóknak okozott kárt, valamint a bennfentes információk felhasználása és a piaci manipuláció nyomán a kereskedésben elérhető nyereség mértékét. A szankciókat a nemzeti jogszabályokkal összhangban kell kiszabni. A villamosenergia- és a földgázpiaci származékos termékekkel, illetőleg magával a villamos energiával és a földgázzal való kereskedés közötti összefüggésekre való tekintettel az e rendelet megszegéséért kiszabott szankcióknak indokolt összhangban lenniük a tagállamok által a 2003/6/EK irányelv végrehajtása keretében alkalmazott szankciókkal. Figyelemmel a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló, 2010. december 12-i bizottsági közleménnyel kapcsolatos konzultációra, a Bizottságnak javaslatokat kell előterjesztenie a tagállamokban alkalmazott szankciórendszerek minimumelőírásainak meghatározott időn belüli összehangolására. E rendelet nem érinti sem a bizonyítási eljárásokra vonatkozó nemzeti szabályokat, sem a tagállamok szabályozó hatóságainak és bíróságainak azon kötelezettségét, hogy az adott ügy megfelelő tényállásáról meggyőződjenek, feltéve, hogy e szabályok és kötelezettségek az uniós jog általános elveivel összeegyeztethetők.

(32) Mivel e rendelet célját, azaz a nagykereskedelmi energia- piacok átláthatóságát és integritását biztosító harmonizált keretszabályozás kialakítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy, hatály és kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

(1) E rendelet – a pénzügyi piacokon alkalmazandó szabályokkal és a nagykereskedelmi energiapiacok megfelelő működésével összhangban – megállapítja az említett nagykereskedelmi energiapiacokat érintő, visszaélést megvalósító magatartásformák tilalmának szabályait, figyelemmel az említett nagykereskedelmi energiapiacok sajátos jellemzőire. E rendelet rendelkezik a nagykereskedelmi energiapiacoknak az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (az „Ügynökség”) által, a nemzeti szabályozó hatóságokkal szoros együttműködésben és a kibocsátáskereskedelmi rendszer és a nagykereskedelmi energiapiacok kölcsönhatásának figyelembevételével történő nyomon követéséről.

(2) E rendelet a nagykereskedelmi energiapiacokon folytatott kereskedésre alkalmazandó. E rendelet 3. és 5. cikke a pénzügyi eszköznek minősülő és a 2003/6/EK irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó nagykereskedelmi energiatermékekre nem alkalmazandó. E rendelet nem érinti a 2003/6/EK és a 2004/39/EK irányelv rendelkezéseit, valamint az európai versenyjognak az e rendelet hatálya alá tartozó magatartásformákra való alkalmazását.

(3) Az Ügynökség, a nemzeti szabályozó hatóságok, az ESMA, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai és adott esetben a nemzeti versenyhatóságok kötelesek együttműködni egymással annak érdekében, hogy a vonatkozó szabályok érvényesülésének biztosítását célzó fellépésük minden olyan esetben összehangolt megközelítésmódot kövessen, amikor az egy vagy több, a 2003/6/EK irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközt és egy vagy több, az e rendelet 3., 4. és 5. cikkének hatálya alá tartozó nagykereskedelmi energiaterméket érint.

(4) Az Ügynökség igazgatótanácsa gondoskodik arról, hogy az Ügynökség e rendelettel és a 713/2009/EK rendelettel összhangban elvégezze az e rendeletben ráruházott feladatokat.

(5) Az Ügynökség igazgatója konzultál az Ügynökségen belüli Szabályozók Tanácsával a rendelet végrehajtásának valamennyi vetületéről, és kellően figyelembe veszi annak tanácsát és véleményeit.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „bennfentes információ”: olyan konkrét információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűsíthetően jelentős hatást gyakorolna az említett nagykereskedelmi energiatermékek árára.

E fogalom meghatározás alkalmazásában „információ”:

a) az az információ, amelyet a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet – beleértve az említett rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokat, valamint üzemi és kereskedelmi szabályzatokat is – alapján nyilvánosságra kell hozni;

b) az az információ, amely a villamos energia vagy földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására, átvitelére vagy szállítására szolgáló létesítmények kapacitására és használatára, vagy LNG-létesítmények kapacitására és használatára vonatkozik, beleértve az e létesítmények tervezett vagy nem tervezett rendelkezésre nem állását is;

- c) az az információ, amelyet uniós vagy nemzeti szintű jogszabály vagy intézkedés, piaci szabály, szerződés vagy az adott nagykereskedelmi energiapiacra érvényesülő szokások alapján nyilvánosságra kell hozni, amennyiben ezen információ nyilvánosságra hozatala valószínűsíthetően jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó nagykereskedelmi energiatermékek árára; valamint
- d) olyan más információ, amelyet egy egyszerűen eljáró piaci szereplő valószínűsíthetően egyebek mellett figyelembe vesz annak eldöntéséhez, hogy részt kíván-e venni egy nagykereskedelmi energiatermékre vonatkozó ügyletben, illetve hogy arra megbízást kíván-e adni.

Azt az információt kell konkrétan tekinteni, amely létező, vagy egyszerűen feltételezhető módon létrejövő körülményekre, vagy olyan eseményre vonatkozik, amely megtörtént vagy egyszerűen feltételezhető, hogy meg fog történni, és elég konkrét ahhoz, hogy lehetővé tegye következtetések levonását az ilyen körülményeknek vagy eseménynek a nagykereskedelmi energiatermékek árára esetlegesen gyakorolt hatásáról;

2. „piaci manipuláció”:

- a) olyan ügyletben való részvétel vagy olyan vételi vagy eladási megbízás adása nagykereskedelmi energiatermékek vonatkozásában:
- i. amely ténylegesen vagy valószínűsíthetően hamis vagy félrevezető jelzéseket ad a nagykereskedelmi energiatermékek kínálatáról, keresletéről vagy áráról;
 - ii. amelynek útján egy személy vagy több, egymással együttműködve fellépő személy mesterséges szinten rögzíti vagy kísérli meg rögzíteni egy vagy több nagykereskedelmi energiatermék árát, kivéve abban az esetben, ha az ügyletben részt vevő, illetve a vételi vagy eladási megbízást adó személy bizonyítja, hogy magatartását jogos indokok vezérelték, és az érintett ügylet vagy megbízás megfelel az érintett nagykereskedelmi energiapiacra érvényesülő elfogadott piaci gyakorlatoknak; vagy
 - iii. amelyben fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés, félrevezetés más formájához folyamodnak vagy kísérelnek meg folyamodni, amelynek révén hamis vagy félrevezető tájékoztatást nyújtanak vagy nyújthatnak a nagykereskedelmi energiatermékek kínálatára, keresletére vagy ára vonatkozásában;

vagy

- b) olyan információk terjesztése az internetet is magában foglaló tömegtájékoztatási eszköz, vagy bármilyen más eszköz révén, amelyek ténylegesen vagy valószínűsíthetően hamis vagy félrevezető jelzést adnak a nagykereskedelmi energiatermékek kínálatára, keresletére vagy ára vonatkozásában, ideértve a híresztelések és a hamis vagy félrevezető hírek terjesztését is, amennyiben az információkat terjesztő személynek tudomása volt vagy tudnia kellett volna az információk hamis vagy félrevezető voltáról.

Az újságírás vagy művészi kifejezés céljából terjesztett információk esetében az információterjesztést a sajtószabadságra, és a médiában gyakorolt szólásszabadságra vonatkozó szabályok figyelembevételével kell megítélni, kivéve abban az esetben, ha:

- i. az érintett személy a szóban forgó információ terjesztéséből közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesz szert; vagy
- ii. az információ nyilvánosságra hozatalára vagy terjesztésére a nagykereskedelmi energiaterméket illető kínálat, kereslet vagy ár tekintetében a piac félrevezetése szándékával kerül sor;

3. „piaci manipuláció megkísérlése”:

- a) nagykereskedelmi energiatermékre vonatkozó ügyletben való részvétel, vételi vagy eladási megbízás adása vagy más cselekmény azzal a szándékkal, hogy a kérdéses személy:
- i. hamis vagy félrevezető jelzéseket adjon a nagykereskedelmi energiatermékek kínálatáról, keresletéről vagy áráról;
 - ii. egy vagy több nagykereskedelmi energiatermék árát mesterséges szinten rögzítse, kivéve abban az esetben, ha az ügyletben részt vevő, illetve a vételi vagy eladási megbízást adó személy bizonyítja, hogy magatartását jogos indokok vezérelték, és az érintett ügylet vagy megbízás megfelel az érintett nagykereskedelmi energiapiacra érvényesülő elfogadott piaci gyakorlatoknak; vagy
 - iii. valamely nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatban fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés, félrevezetés más formájához folyamodjon, mely hamis vagy félrevezető jelzést ad vagy adhat a nagykereskedelmi energiatermékek kínálatára, keresletére vagy ára vonatkozásában;

vagy

- b) információk azzal a szándékkal történő terjesztése tömegtájékoztatási eszközökkel, beleértve az internetet is, vagy bármely más módon, hogy a kérdéses személy nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban hamis vagy félrevezető jelzéseket adjon a nagykereskedelmi energiaterméket illető kínálat, kereslet vagy ár tekintetében;

4. „nagykereskedelmi energiatermékek”: a következő szerződések és származékos termékek (ügyletek), függetlenül a kereskedelmi ügylet lebonyolításának helyétől és módjától:

- a) a villamosenergia- vagy földgázellátásra vonatkozó szerződések, amennyiben az átadásra az Unión belül kerül sor;

- b) az Unióban termelt, értékesített vagy átadott villamos energiával vagy földgázzal kapcsolatos származékos termékek (ügyletek);
- c) villamos energia vagy földgáz Unión belüli szállítására vonatkozó szerződések;
- d) villamos energia vagy földgáz Unión belüli szállításával kapcsolatos származékos termékek (ügyletek).

Nem nagykereskedelmi termék a végső felhasználók általi felhasználás céljából történő villamosenergia- és földgáz-ellátásra és elosztásra vonatkozó szerződés. Ugyanakkor a villamos energiának vagy földgáznak a végső felhasználók részére történő ellátására és elosztására vonatkozó szerződések, amelyek az 5. pont második bekezdésében meghatározott határértéknél nagyobb fogyasztási kapacitásról rendelkeznek, nagykereskedelmi energiatermék-ként kezelendők;

- 5. „fogyasztási kapacitás”: a villamos energia vagy földgáz végső felhasználójának fogyasztása e felhasználó termelési kapacitásának teljes kihasználása esetén. Ez magában foglalja a fogyasztó mint önálló gazdasági egység teljes fogyasztását, amennyiben a fogyasztásra az egymással összefüggő nagykereskedelmi árakkal jellemzett piacokon kerül sor.
- E fogalommeghatározás alkalmazásában az önálló gazdasági egység ellenőrzése alatt tevékenykedő, 600 GWh-nál kevesebb éves fogyasztási kapacitással rendelkező külön üzemek fogyasztása nem vehető figyelembe, amennyiben ezek az üzemek összességükben nem gyakorolnak befolyást a nagykereskedelmi energiaárakra abból kifolyólag, hogy földrajzilag különböző érintett piacokon találhatók;
- 6. „nagykereskedelmi energiapiac”: bármely olyan piac az Unión belül, ahol nagykereskedelmi energiatermékekkel kereskednek;
 - 7. „piaci szereplő”: minden olyan személy, beleértve az átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltetőket is, aki egy vagy több nagykereskedelmi energiapiacon ügyleteket köt, például kereskedési megbízást ad;
 - 8. „személy”: minden természetes vagy jogi személy;
 - 9. „hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóság”: a 2003/6/EK irányelv 11. cikkében előírt eljárás szerint kijelölt hatóság;
 - 10. „nemzeti szabályozó hatóság”: a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 35. cikkének (1) bekezdése, vagy a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 39. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt nemzeti szabályozó hatóság;
 - 11. „átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető”: a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja szerinti átvitelrendszer-üzemeltető, valamint a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja szerinti szállításrendszer-üzemeltető;

- 12. „anyavállalat”: a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámólóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv⁽³⁾ 1. és 2. cikke szerinti anyavállalat;
- 13. „kapcsolt vállalkozás”: leányvállalat, vagy olyan egyéb vállalkozás, amelyben részesedéssel rendelkeznek, illetve olyan vállalkozás, amely a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerint kapcsolatban áll egy másik vállalkozással;
- 14. „földgázelosztás”: a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 5. pontjában szereplő meghatározás szerint;
- 15. „villamosenergia-elosztás”: a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 5. pontjában szereplő meghatározás szerint.

3. cikk

A bennfentes kereskedelem tilalma

- (1) Annak a személynek, aki nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban bennfentes információ birtokában van, tilos:
 - a) a szóban forgó információt felhasználva saját maga vagy harmadik személy javára közvetlenül vagy közvetve olyan nagykereskedelmi energiaterméket vennie, eladnia, valamint ilyen eladást vagy vételt megkísérelnie, amellyel a szóban forgó információ kapcsolatos;
 - b) a szóban forgó információt másnak átadnia, kivéve abban az esetben, ha a szóban forgó információ átadására az adott személy munkakörének vagy foglalkozásának szokásos gyakorlása, feladatainak szokásos ellátása keretében kerül sor;
 - c) bennfentes információk alapján más személyt olyan nagykereskedelmi energiatermék vételére vagy eladására buzdítani vagy rávennie, amellyel a szóban forgó információ kapcsolatos.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom a nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban bennfentes információval rendelkező következő személyeket köti:
 - a) a vállalkozások igazgatási, irányítási, felügyeleti testületének tagjait;
 - b) a vállalkozásban tőkerészesedéssel rendelkező személyeket;
 - c) azokat, akik a szóban forgó információhoz munkakörük, foglalkozásuk gyakorlása vagy feladataik ellátása keretében hozzáférnek;
 - d) azokat, akik a szóban forgó információ birtokába bűncselekmény útján jutottak;
 - e) azokat, akik tudnak vagy tudniuk kellene arról, hogy a szóban forgó információ bennfentes információ.

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

⁽²⁾ HL L 211., 2009.8.14., 94. o.

⁽³⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja nem alkalmazandó az átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltetőkre abban az esetben, amikor a 2009/72/EK irányelv 12. cikkének d) és e) pontjában, illetőleg a 2009/73/EK irányelv 13. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjában foglalt kötelezettségüknek eleget téve a rendszer biztonságos és megbízható üzemeltetése érdekében villamos energiát vagy földgázt vesznek.

(4) E cikk nem vonatkozik a következőkre:

- a) azon ügyletekre, amelyek megkötésére nagykereskedelmi energiatermékek eladására vagy vételére vonatkozó, olyan megállapodásból vagy kereskedési megbízásból fakadó, esedékessé vált kötelezettség teljesítése érdekében került sor, amelyet a felek azelőtt kötöttek meg, illetve tettek, hogy az érintett személy a bennfentes információ birtokába jutott volna;
- b) villamosenergia- és földgáztermelők, földgázátoló-üzemeltetők vagy LNG-import létesítmények üzemeltetői által kötött ügyletek, amelyek célja kizárólag a nem tervezett kimaradások miatti azonnali fizikai veszteségek fedezése, amelynek hiányában a piaci szereplő nem lenne képes eleget tenni szerződéses kötelezettségeinek, vagy amennyiben erre az érintett átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető(k) egyetértésével a rendszer biztonságos és megbízható üzemének biztosítása céljából kerül sor. Ilyen esetben a vonatkozó információt el kell juttatni az Ügynökségnek és az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak. Ez a jelentéstételi kötelezettség nem érinti a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettséget;
- c) a nemzeti vészhelyzeti szabályoknak megfelelően eljáró piaci szereplők, ha a nemzeti hatóságok a villamosenergia- vagy földgázellátás biztosítása érdekében közbelépnek, és a piaci tevékenységet a tagállamban vagy annak részeiben felfüggesztik. Ilyenkor a vészhelyzeti tervezésért felelős hatóságnak kell gondoskodnia a közzétételről a 4. cikknek megfelelően.

(5) Abban az esetben, ha nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatban jogi személy rendelkezik bennfentes információval, az (1) bekezdésben előírt tilalmak azokat a természetes személyeket is kötik, akik részt vesznek a szóban forgó jogi személy javát szolgáló ügyletre vonatkozó döntés meghozatalában.

(6) Az újságírás vagy művészi kifejezés céljából terjesztett információk esetében az információterjesztést a sajtószabadságra, és a médiában gyakorolt szólásszabadságra vonatkozó szabályok figyelembevételével kell megítélni, kivéve abban az esetben, ha:

- a) az érintett személy a szóban forgó információ terjesztéséből közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesz szert; vagy
- b) az információ nyilvánosságra hozatalára vagy terjesztésére a nagykereskedelmi energiaterméket illető kínálat, kereslet vagy ár tekintetében a piac félrevezetése szándékával kerül sor.

4. cikk

A bennfentes információkra vonatkozó közzétételi kötelezettség

(1) A piaci szereplők kötelesek ténylegesen és kellő időben nyilvánosságra hozni a részben vagy egészben tulajdonukban lévő vagy ellenőrzésük alatt álló, vagy anyavállalatuk, vagy kapcsolt vállalkozásuk tulajdonában lévő vagy ellenőrzése alatt álló, valamint a működési kérdésekben részben vagy egészben a felelősségük, vagy vállalkozásuk felelőssége alá tartozó vállalkozásokkal és létesítményekkel kapcsolatban rendelkezésükre álló bennfentes információkat. Ilyen információ különösen az, amely a villamos energia vagy földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására, átvételére vagy szállítására szolgáló létesítmények kapacitásaira és használatára, vagy LNG-létesítmények kapacitásaira és használatára vonatkozik, beleértve az e létesítmények tervezett vagy nem tervezett rendelkezésre nem állását is.

(2) Ha azt jogos érdekeinek védelme érdekében szükségesnek tartja, a piaci szereplő saját felelősségére kivételesen elhalaszthatja a bennfentes információ nyilvánosságra hozatalát, amennyiben a halasztással valószínűsíthetően nem vezeti félre a nyilvánosságot, képes gondoskodni az információ bizalmas kezeléséről, és az információt felhasználva nem hoz semminemű döntést nagykereskedelmi energiatermékek kereskedelmével kapcsolatban. A piaci szereplő ilyen esetben – figyelemmel a 8. cikk (5) bekezdésére – köteles az érintett információt – a nyilvánosságra hozatal késlekedésének indokolásával együtt – haladéktalanul átadni az Ügynökségnek és az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak.

(3) Amikor egy piaci szereplő, vagy egy piaci szereplő nevében vagy megbízásából eljáró harmadik személy a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében munkaköre vagy foglalkozása gyakorlása, illetve feladatai ellátása keretében bennfentes információkat hoz nyilvánosságra valamely nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatban, e piaci szereplőnek vagy harmadik személynek gondoskodnia kell arról, hogy az információt kimerítő módon, hatékonyan és egyidejűleg a nyilvánosság számára is elérhetővé tegye. Amennyiben a nyilvánosságra hozatal nem szándékos, akkor a piaci szereplőnek gondoskodnia kell arról, hogy az információt a szándékolatlan nyilvánosságra hozatalt követően a lehető leghamarabb, kimerítő módon és hatékonyan a nyilvánosság számára is elérhetővé tegye. E bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha az információ átadása olyan személynek történik, akit titoktartási kötelezettség köt, függetlenül attól, hogy e kötelezettség törvényen, rendeleten, társaságot létesítő okiraton vagy szerződésen alapul-e.

(4) A bennfentes információknak a 714/2009/EK rendelettel vagy a 715/2009/EK rendelettel, illetve az említett rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokkal és üzemi és kereskedelmi szabályzatokkal összhangban – akár összesített formában – történő nyilvánosságra hozatala a nyilvánosság egyidejű, kimerítő és hatékony tájékoztatásának tekintendő.

(5) Amennyiben valamely átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető a 714/2009/EK rendelet vagy a 715/2009/EK rendelet értelmében mentesül bizonyos adatok nyilvánosságra hozatalának kötelezettsége alól, az említett átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető a szóban forgó adatok tekintetében az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettség alól is mentesül.

(6) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a piaci szereplőknek a 2009/72/EK irányelv, a 2009/73/EK irányelv, a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet alapján – különösen az információk nyilvánosságra hozatalának időpontja és módja vonatkozásában – fennálló kötelezettségeit, ideértve az említett irányelvek és rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokban és üzemi és kereskedelmi szabályzatokban megállapított kötelezettségeket is.

(7) Az (1) és a (2) bekezdés nem érinti a piaci szereplők azon jogát, hogy az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről szóló, 2008. december 8-i 2008/114/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének (d) pontjában említett, a kritikus infrastruktúrák védelmével kapcsolatos érzékeny információk nyilvánosságra hozatalát késleltessék, amennyiben az adott információ az országban minősített információnak minősül.

5. cikk

A piaci manipuláció tilalma

Tilos a nagykereskedelmi energiapiacok vonatkozásában piaci manipulációt folytatni vagy azt megkísérelni.

6. cikk

A bennfentes információ és a piaci manipuláció fogalmának technikai jellegű naprakésszé tétele

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) a 2. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdésében szereplő fogalom-meghatározások kiigazítása a pénzügyi szolgáltatásokra és az energiaágazatra vonatkozó többi uniós jogszabállyal való koherencia biztosítása érdekében; és
- b) az említett fogalom-meghatározások naprakésszé tétele azzal az egyedüli céllal, hogy figyelembe vegyék a nagykereskedelmi energiapiacok jövőbeli fejlődését.
- (2) Az (1) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak figyelembe kell vennie legalább:
 - a) a nagykereskedelmi energiapiacok működésének sajátosságait a villamosenergia- és gázpiacok sajátosságaival együtt, és az árupiacok és a származékos piacok kölcsönhatását;
 - b) a villamosenergia- és gázpiacok, valamint az árupiacok és a származékos piacok határokön átnyúló manipulációjának lehetőségét;
 - c) a tényleges vagy tervezett termelés, fogyasztás, az átviteli, illetve szállítási kihasználtság vagy tárolási kapacitások kihasználásának lehetséges hatását a nagykereskedelmi energiapiacokon kialakuló árakra; és

d) a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet rendelkezései alapján elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatokat és keretjellegű iránymutatásokat.

7. cikk

A piacok nyomon követése

(1) Az Ügynökség – a bennfentes információk alapján folytatott kereskedelem és a piaci manipuláció eseteinek észlelése és megelőzése érdekében – folyamatosan nyomon követi a nagykereskedelmi energiatermékek kereskedelmét. Az Ügynökség ennek keretében a 8. cikkben meghatározott feltételekkel gyűjti a nagykereskedelmi energiapiacok elemzéséhez és nyomon követéséhez szükséges adatokat.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok regionális szinten együttműködnek egymással és az Ügynökséggel a nagykereskedelmi energiapiacoknak az (1) bekezdés alapján történő nyomon követésében. Ennek érdekében a nemzeti szabályozó hatóságok számára – a 10. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételekkel – hozzáférést kell biztosítani az Ügynökség által az e cikk (1) bekezdése alapján összegyűjtött, releváns információkhoz. A nemzeti szabályozó hatóságok nemzeti szinten is nyomon követhetik a nagykereskedelmi energiatermékek kereskedelmét.

A tagállamok előírhatják nemzeti versenyhatóságuknak vagy az e hatóságon belül létrehozott, a piacokat nyomon követő szervnek, hogy a nemzeti szabályozó hatósággal együtt végezze a piacok nyomon követését. A piacok nyomon követése során a nemzeti versenyhatóság vagy a piacokat nyomon követő szerv ugyanazokkal a jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik, mint a nemzeti szabályozó hatóság e bekezdés első albekezdése, az e cikk (3) bekezdése második albekezdésének második mondata, a 4. cikk (2) bekezdésének második mondata, a 8. cikk (5) bekezdésének első mondata és a 16. cikk szerint.

(3) Az Ügynökség legalább évente jelentést nyújt be a Bizottságnak az e rendelet alapján végzett tevékenységéről, és azt nyilvánosságra hozza. Ebben a jelentésben az Ügynökség értékeli a különböző kategóriájú kereskedési helyek és kereskedési módok működését és átláthatóságát, és ajánlásokat készíthet a Bizottság számára a piaci szabályokkal, a szabványokkal és az eljárásokkal kapcsolatban, amelyek javíthatják a belső piac integritását és működését. Értékelheti azt is, hogy a szervezett piacokra vonatkozó minimumkövetelmények hozzájárulhatnak-e a piaci átláthatóság fokozásához. A jelentés a 713/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti jelentéssel egységes szerkezetben is benyújtható.

Az Ügynökség a nagykereskedelmi energiapiacok hatékony és eredményes nyomon követéséhez szükségesnek ítélt körben ajánlásokat fogalmazhat meg a Bizottság számára az ügyletekre – ideértve a vételi és az eladási megbízásokat is – vonatkozó nyilvántartásokkal kapcsolatban. Az ajánlások megfogalmazása előtt az Ügynökség köteles egyeztetni az érdekeltekkel, különösen a nemzeti szabályozó hatóságokkal és a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságaival, a nemzeti versenyhatóságokkal és az ESMA-val.

Valamennyi ajánlást az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság, valamint a nyilvánosság rendelkezésére kell bocsátani.

⁽¹⁾ HL L 345., 2008.12.23., 75. o.

8. cikk

Adatgyűjtés

(1) A piaci szereplő vagy a nevében a (4) bekezdés b)–f) pontjában felsorolt személy vagy hatóság átadja az Ügynökségnek a nagykereskedelmi energiapiacokon megvalósuló ügyletekre vonatkozó nyilvántartásokat, ideértve a vételi és az eladási megbízásokra vonatkozó nyilvántartásokat is. A szolgáltatandó információ tartalmazza a vásárolt és eladott nagykereskedelmi energiatermék pontos meghatározását, a megállapított árat és mennyiséget, a teljesítés dátumát és idejét, az ügylet részes feleit és kedvezményezettjeit, valamint minden más releváns információt. Miközben az általános felelősség a piaci szereplőket terheli, az érintett piaci szereplő jelentési kötelezettsége teljesítettnek tekintendő, amint egy, a (4) bekezdés b)–f) pontjában felsorolt személy vagy hatóság az előírt tájékoztatást megadja.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén:

- a) kialakítja a szerződések és származékos termékek (ügyletek) felsorolását, beleértve a vételi vagy eladási megbízásokat is, amelyeket az (1) bekezdésnek és adott esetben a jelentéstételre vonatkozó megfelelő *de minimis* küszöbértékeknek megfelelően jelenteni kell;
- b) egységes szabályokat fogad el azon információk jelentésére vonatkozóan, amelyeket az (1) bekezdés alapján kell szolgáltatni;
- c) meghatározza, hogy mikor és milyen formában kell az információt szolgáltatni.

A végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusoknak figyelembe kell venniük a már meglévő jelentéstételi rendszereket.

(3) A (4) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott azon személyeknek, akik a 2004/39/EK irányelv vagy a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály alapján már szolgáltatott ügyletekre vonatkozó információkat, ezen ügyletekre vonatkozóan nincs kettős információszolgáltatási kötelezettségük.

Az e bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok lehetővé tehetik, hogy a szervezett piacok és a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére vagy bejelentésére szolgáló rendszerek a nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügylettekkel kapcsolatos nyilvántartásaikat átadhassák az Ügynökségnek.

(4) A (1) bekezdésben előírt információszolgáltatás kötelezettje:

- a) a piaci szereplő;
- b) a piaci szereplő nevében eljáró harmadik személy;
- c) a vételek és eladások bejelentésére szolgáló rendszer;
- d) a szervezett piac, a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére szolgáló rendszer vagy más, hivatásszerűen ügyletet bonyolító személy;

e) a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály értelmében nyilvántartásba vett vagy elismert kereskedési adattár; vagy

f) a hatáskörrel rendelkező hatóság, amennyiben a 2004/39/EK irányelv 25. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján ilyen információt kapott, vagy az ESMA, amennyiben a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály alapján ilyen információt kapott.

(5) A piaci szereplők – a nagykereskedelmi energiapiacokon zajló kereskedelem nyomán követéséhez – kötelesek információkat szolgáltatni az Ügynökségnek és a nemzeti szabályozó hatóságoknak a villamos energia és a földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására, átvitelére és szállítására szolgáló létesítmények kapacitásáról és használatáról, illetve az LNG-létesítmények kapacitásáról és használatáról, többek között e létesítmények tervezett vagy nem tervezett rendelkezésre nem állásáról. A piaci résztvevők jelentéstételi kötelezettségét, amennyiben lehetséges, minimalizálni kell a szükséges információk vagy információrészek meglévő forrásokból történő beszerzése révén.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján:

- a) megállapítja az egységes jelentéstételi szabályokat azon adatok vonatkozásában, amelyeket az (5) bekezdésnek és adott esetben a jelentéstételre vonatkozó megfelelő *de minimis* küszöbértékeknek megfelelően jelenteni kell;
- b) meghatározza az információszolgáltatás határidőit és formátumát.

A végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusoknak figyelembe kell venniük a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet szerinti, már meglévő jelentéstételi kötelezettségeket.

9. cikk

A piaci szereplők nyilvántartásba vétele

(1) Az Ügynökségnek a 8. cikk (1) bekezdése alapján jelentendő ügyleteket bonyolító piaci szereplőket nyilvántartásba kell venni azon tagállam szabályozó hatóságánál, amelyben letelepedtek vagy lakóhellyel rendelkeznek, vagy amennyiben nem az Unióban letelepedtek vagy nem rendelkeznek ott lakóhellyel, azon tagállamban, ahol tevékenységet végeznek.

Egy piaci szereplőt csak egy nemzeti szabályozó hatóságnál kell nyilvántartásba venni. A tagállamok nem követelhetik meg az ismételt nyilvántartásba vételt egy más tagállamban már nyilvántartásba vett piaci szereplőtől.

A piaci szereplők nyilvántartásba vétele nem sérti a vonatkozó kereskedelmi és egyensúlyozási szabályok teljesítésére vonatkozó kötelezettségeket.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok legkésőbb három hónappal azt követően, hogy a Bizottság elfogadta a 8. cikk (2) bekezdésében szereplő végrehajtási jogi aktust, létrehozzák a piaci szereplők nemzeti nyilvántartását, és azt naprakészen tartják. A nyilvántartásban minden piaci szereplő egy egyedi azonosítóval szerepel, és az elegendő információt tartalmaz ahhoz, hogy azonosítani lehessen a piaci szereplőt, beleértve a héaszámára vonatkozó adatokat, letelepedési helyét, a működésével és üzleti tevékenységével kapcsolatos döntésekért felelős személyeket, valamint a piaci szereplő kereskedelmi tevékenységének végső ellenőrzőjét vagy kedvezményezettjét is.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok a nemzeti nyilvántartásokban szereplő adatokat az Ügynökség által meghatározott formátumban továbbítják az Ügynökségnek. Az Ügynökség, együttműködve az említett hatóságokkal, 2012. június 29-ig meghatározza és közzéteszi e formátumot. A nemzeti szabályozó hatóságok által szolgáltatott adatok alapján az Ügynökség létrehozza a piaci szereplők európai nyilvántartását. A nemzeti szabályozó hatóságok és más érintett hatóságok hozzáférnek az európai nyilvántartáshoz. A 17. cikk alapján az Ügynökség dönthet az európai nyilvántartás vagy kivonatainak nyilvánosságra hozataláról, amennyiben az adott piaci szereplőkről nem kerülnek nyilvánosságra érzékeny üzleti adatok.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében hivatkozott piaci szereplők az Ügynökségnek a 8. cikk (1) bekezdése alapján jelentendő ügyletek megkezdése előtt átadják nyilvántartásba-vételi adatlapjukat a nemzeti szabályozó hatóságnak.

(5) Az (1) bekezdésben hivatkozott piaci szereplők azonnal közlik a nemzeti szabályozó hatósággal valamennyi, a nyilvántartási adatlapjukon szereplő információkban történő változást.

10. cikk

Információmegosztás az Ügynökség és más hatóságok között

(1) Az Ügynökség kialakítja azokat a mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a 7. cikk (1) bekezdése és a 8. cikk alapján hozzá beérkező információk megosztását a nemzeti szabályozó hatóságokkal, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságaival, a nemzeti versenyhatóságokkal, az ESMA-val és más érintett hatóságokkal. E mechanizmusok kialakítása előtt az Ügynökség konzultál e hatóságokkal.

(2) Az Ügynökség az e cikk (1) bekezdése alapján kialakított mechanizmusokhoz csak azoknak a hatóságoknak ad hozzáférést, amelyek úgy alakították ki rendszereiket, hogy az Ügynökség képes legyen megfelelni a 12. cikk (1) bekezdésében előírt követelményeknek.

(3) A származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály értelmében nyilvántartásba vett vagy elismert kereskedési adattárak az Ügynökség rendelkezésére bocsátják a nagykereskedelmi energiatermékekre és a kibocsátási egységekkel

kapcsolatos származékos termékekre (ügyletekre) vonatkozóan általuk összegyűjtött releváns információkat.

Az ESMA átadja az Ügynökségnek azokat a jelentéseket, amelyeket a nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatos ügyletekről a 2004/39/EK irányelv 25. cikkének (3) bekezdése és a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály alapján kap. A nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatos ügyletekről a 2004/39/EK irányelv 25. cikke (3) bekezdésének megfelelően jelentést kapó hatáskörrel rendelkező hatóságok továbbítják e jelentéseket az Ügynökségnek.

Az Ügynökség és a kibocsátási egységek és az azokhoz kapcsolódó származékos termékek (ügyletek) kereskedelmét felügyelő hatóságok együttműködnek egymással és megfelelő mechanizmusokat alakítanak ki annak érdekében, hogy az Ügynökség hozzáférjen a kibocsátási egységekre és az azokhoz kapcsolódó származékos termékekre vonatkozó ügyletek nyilvántartásához, amennyiben e hatóságok gyűjtenek róluk adatokat.

11. cikk

Adatvédelem

E rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozására vonatkozó, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti kötelezettségeit, sem pedig az Ügynökségnek a személyes adatok feldolgozására vonatkozó, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szerinti kötelezettségeit.

12. cikk

Működési megbízhatóság

(1) Az Ügynökség gondoskodik a 4. cikk (2) bekezdése, valamint a 8. és 10. cikk alapján hozzá beérkező információk bizalmas kezeléséről, épségének megőrzéséről és védelméről. Az Ügynökség minden szükséges lépést megtesz a rendszerében tárolt információk visszaélészerű felhasználásának és az azokhoz való engedély nélküli hozzáférés megelőzésére.

A nemzeti szabályozó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, a nemzeti versenyhatóságok, az ESMA és más érintett hatóságok biztosítják a 4. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (5) bekezdése vagy a 10. cikk alapján hozzájuk beérkező információk bizalmasságát, integritását és védelmét, továbbá lépéseket tesznek az ezen információkkal való visszaélések megelőzésére.

Az Ügynökség azonosítja a működési kockázat forrásait, és a működési kockázatot megfelelő rendszerek, ellenőrzések és eljárások kidolgozása útján minimalizálja.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(2) A 17. cikk értelmében az Ügynökség dönthet úgy, hogy az általa birtokolt információkat részlegesen hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára, amennyiben gondoskodik arról, hogy ne kerülhessenek nyilvánosságra és ne legyenek módosíthatók olyan információk, amelyek konkrét piaci szereplőkre, konkrét ügyletekre vagy adott kereskedési helyszínekre vonatkoznak, és üzleti szempontból érzékenyek.

Az Ügynökség üzleti szempontból nem érzékeny adatbázisát tudományos célra rendelkezésre bocsátja, eleget téve a titoktartási követelményeknek.

Az információkat a nagykereskedelmi energiapiacok átláthatóságának javítása érdekében nyilvánosságra kell hozni vagy elérhetővé kell tenni, feltéve, hogy az nem okozhatja az említett energiapiacokon a verseny torzulását.

Az Ügynökség tisztességes módon, az általa megállapított és nyilvánosságra hozott átlátható szabályok alapján közöl információkat.

13. cikk

A piaci visszaélés tilalmának alkalmazása

(1) A nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják a 3. és 5. cikkben foglalt tilalmak, valamint a 4. cikkben foglalt kötelezettség alkalmazását.

Minden egyes tagállam 2013. június 29-ig biztosítja, hogy a nemzeti szabályozó hatósága rendelkezzen az említett feladatai elvégzéséhez szükséges vizsgálati és végrehajtási hatáskörökkel. Ezeket a hatásköröket az arányosság elvének szem előtt tartásával kell gyakorolni.

A szóban forgó hatáskörök gyakorolhatók:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben; vagy
- c) a hatáskörrel rendelkező igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján.

Adott esetben a nemzeti szabályozó hatóságok a 8. cikk (4) bekezdésének d) pontja szerinti, a szervezett piaccal, a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére szolgáló rendszerrel vagy más, hivatásszerűen ügyleteket bonyolító személlyel együttműködve gyakorolhatják vizsgálati hatáskörüket.

(2) Az (1) bekezdésben előírt vizsgálati és végrehajtási hatáskörök a vizsgálat céljára korlátozódnak. E hatásköröket a nemzeti jogszabályoknak megfelelően kell gyakorolni, és azok az alábbiakra jogosítanak fel:

- a) betekinteni minden releváns iratba, és arról másolatot kapni;
- b) bármely érintett személytől tájékoztatást kérni, ideértve az érintett megbízások közvetítésének és az érintett ügyletek bonyolításának egyes szakaszaiban részt vevő személyeket

és e személyek munkahelyi előjáróit is, továbbá ezen személyek vagy előjárók szükség szerint idézését és meghallgatását;

- c) helyszíni vizsgálatokat végrehajtani;
- d) bekérni a meglévő rögzített telefonbeszélgetéseket és a meglévő adatforgalmi nyilvántartásokat;
- e) felszólítani az e rendeletbe vagy annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokba vagy végrehajtási jogi aktusokba ütköző magatartásformák megszüntetésére;
- f) bíróságtól vagyon befagyasztását vagy lefoglalását kérni;
- g) indítványozni egy bíróságnál vagy bármely hatáskörrel rendelkező hatóságnál a szakmai tevékenység gyakorlásától való ideiglenes eltiltást.

14. cikk

Jogorvoslat

A tagállamok gondoskodnak olyan megfelelő nemzeti szintű mechanizmusok létrehozásáról, amelyek alapján a szabályozó hatóság határozata által érintett fél a felektől és valamennyi kormánytól független testülethez fordulhat jogorvoslatért.

15. cikk

A hivatásszerűen ügyleteket bonyolító személyek kötelezettségei

Ha egy hivatásszerűen nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügyleteket bonyolító személy olyan ügyletet észlel, amelyről ésszerűen feltehető, hogy sérti a 3. és 5. cikkben foglaltakat, akkor köteles haladéktalanul értesíteni a nemzeti szabályozó hatóságot.

A hivatásszerűen nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügyleteket bonyolító személyek kötelesek olyan eredményes intézkedéseket és eljárásokat kialakítani és fenntartani, amelyek azonosítják a 3. és 5. cikk megsértésének eseteit.

16. cikk

Uniós és nemzeti szintű együttműködés

(1) Az Ügynökség igyekszik gondoskodni arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok az e rendeletben előírt feladataikat koordinált és következetes módon hajtsák végre.

Az Ügynökség adott esetben nem kötelező erejű iránymutatásokat ad közre a 2. cikkben szereplő meghatározások alkalmazása tekintetében.

A nemzeti szabályozó hatóságok e rendeletben előírt feladataik ellátása céljából az Ügynökséggel és egymással regionális szinten is együttműködnek.

A nemzeti szabályozó hatóságok, a hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságok és a tagállamok nemzeti versenyhatóságai megfelelő együttműködési formákat alakíthatnak ki a vizsgálat és a végrehajtás eredményességének és hatékonyságának biztosítása, valamint egy összehangolt és következetes megközelítés kialakítása érdekében a vizsgálat, a bírósági eljárások, valamint a rendelet és a vonatkozó pénzügyi és versenyjog érvényesítése terén.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legkonkrétabb formában haladéktalanul tájékoztatják az Ügynökséget minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észlelik, hogy – akár saját tagállamukban, akár más tagállamban – bárki olyan cselekményt hajt vagy hajtott végre, amely sérti e rendelet rendelkezéseit.

Az a nemzeti szabályozó hatóság vagy kijelölt hatóság, amely annak gyanúját észleli, hogy egy másik tagállamban olyan cselekményeket hajtanak végre, amelyek az ő tagállamában hatással vannak a nagykereskedelmi energiapiacokra vagy a nagykereskedelmi energiatermékek árára, felkérheti az Ügynökséget az e cikk (4) bekezdése szerinti lépések alkalmazására, és/vagy amennyiben a cselekmények hatással vannak a 2003/6/EK irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökre, az e cikk (3) bekezdése szerinti fellépésre.

(3) A nagykereskedelmi energiapiacokon megvalósuló piaci visszaélésekkel szembeni összehangolt és következetes fellépés biztosítása érdekében:

- a) a nemzeti szabályozó hatóságok tájékoztatják tagállamuk hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságát és az Ügynökséget minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észlelik, hogy egy nagykereskedelmi energiapiacra bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek a 2003/6/EK irányelv értelmében piaci visszaélésnek minősülnek, és az említett irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközöket érintenek; ennek érdekében a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő együttműködési formákat alakíthatnak ki az adott tagállam hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságával;
- b) az Ügynökség tájékoztatja az ESMA-t és a hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságot minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észleli, hogy egy nagykereskedelmi energiapiacra bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek a 2003/6/EK irányelv értelmében piaci visszaélésnek minősülnek, és az említett irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközöket érintenek;
- c) a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai tájékoztatják az ESMA-t és az Ügynökséget minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észlelik, hogy egy másik tagállam nagykereskedelmi energiapiacain bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek a 3. és 5. cikkben foglalt rendelkezésekbe ütköznek;

d) a nemzeti szabályozó hatóságok tájékoztatják tagállamuk nemzeti versenyhatóságát, a Bizottságot és az Ügynökséget, amennyiben annak alapos gyanúját észlelik, hogy egy nagykereskedelmi energiapiacra bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek sértik a versenyjogot.

(4) Azokban az esetekben, amikor az Ügynökség többek között eredeti értékelés vagy elemzés alapján e rendelet megsértésének gyanúját észleli, az (1) bekezdésben előírt feladatainak ellátása érdekében jogosult:

- a) egy vagy több nemzeti szabályozó hatóságot felkérni a vélt jogsértéssel kapcsolatos bármely információ átadására;
- b) egy vagy több nemzeti szabályozó hatóságot felkérni a vélt jogsértés kivizsgálásának megkezdésére és jogsértés esetén az annak orvoslásához szükséges intézkedések megtételére. A jogsértés orvoslása érdekében tett megfelelő lépésekről az érintett nemzeti szabályozó hatóság dönt;
- c) amennyiben úgy ítéli meg, hogy a vélt jogsértésnek határon átvelő hatásai vannak vagy voltak, az érintett nemzeti szabályozó hatóságok képviselőinek részvételével kivizsgáló csoportot létrehozni és koordinálni annak megvizsgálására, hogy e rendeletet megsértették-e, és ha igen, melyik tagállamban. Az Ügynökség szükség esetén egy vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságát vagy más érintett hatóságát is felkérheti arra, hogy a kivizsgáló csoportba képviselőt delegáljon.

(5) Az a nemzeti szabályozó hatóság, amely a (4) bekezdés a) pontja alapján információk átadására vagy a (4) bekezdés b) pontja alapján vélt jogsértés kivizsgálásának megkezdésére vonatkozóan kap megkeresést, a megkeresés teljesítéséhez szükséges intézkedéseket köteles azonnal megtenni. Ha az említett nemzeti szabályozó hatóság a kért információkat nem képes azonnal átadni, ennek okairól haladéktalanul értesíti az Ügynökséget.

Az első albekezdéstől eltérve, a nemzeti szabályozó hatóság visszautasíthatja egy megkeresés teljesítését, ha

- a) ha annak teljesítése károsan befolyásolhatja a megkeresett tagállam szuverenitását vagy biztonságát;
- b) az adott cselekmények és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál; vagy
- c) a megkeresett tagállamban már jogerős bírósági határozatot hoztak az ugyanezen cselekményeket elkövető személyek ellen.

Ilyen esetben a nemzeti szabályozó hatóság ennek megfelelően értesíti az Ügynökséget, és számára a lehető legrészletesebb tájékoztatást nyújtja az eljárásra vagy a határozatra vonatkozóan.

A nemzeti szabályozó hatóságok részt vesznek a (4) bekezdés c) pontja alapján összehívott kivizsgáló csoport munkájában, és ahhoz minden szükséges segítséget megadnak. A kivizsgáló csoport munkáját az Ügynökség koordinálja.

(6) E rendeletből fakadó feladatainak ellátásával összefüggésben az Ügynökségre a 713/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatában foglalt rendelkezést nem kell alkalmazni.

17. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az e rendelet alapján átvett, kicserélt és továbbított bizalmas információkkal kapcsolatos szakmai titoktartás szabályait a (2), a (3) és a (4) bekezdés állapítja meg.

(2) A szakmai titoktartás kötelezettjei:

- a) az Ügynökség jelenlegi és korábbi dolgozói;
- b) az Ügynökség utasításai szerint eljáró könyvvizsgálók és szakértők;
- c) a nemzeti szabályozó hatóságok vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóságok jelenlegi és korábbi dolgozói;
- d) a nemzeti szabályozó hatóságok vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóságok utasításai szerint eljáró könyvvizsgálók és szakértők, amennyiben e rendelet rendelkezései alapján bizalmas információkat kapnak.

(3) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek, valamint e rendelet más rendelkezései és a vonatkozó más uniós jogi aktusok sérelme nélkül a (2) bekezdésben meghatározott személyek a feladataik ellátása keretében kapott bizalmas információkat más személynek vagy hatóságnak kizárólag összefoglaló vagy összesített adatok formájában és kizárólag oly módon adhatják át, hogy abból konkrét piaci szereplőre vagy kereskedési helyre következtetni ne lehessen.

(4) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az Ügynökség, a nemzeti szabályozó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, az ESMA, más szervek és személyek, amennyiben e rendelet rendelkezései alapján bizalmas információ birtokába jutnak, ezt a bizalmas információt csak kötelezettségeik teljesítése és feladataik ellátása keretében használhatják fel. A más hatóságok, szervek vagy személyek ezt a bizalmas információt felhasználhatják arra a célra, amelyre azt megkapták, továbbá felhasználhatják az említett feladataikkal kifejezetten összefüggő, közigazgatási hatóság vagy bíróság előtt folyó eljárásokban. Az a hatóság, amelynek az információ átadása történik, az információt más célokra is felhasználhatja, feltéve, hogy az Ügynökség, a nemzeti szabályozó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, az ESMA, valamely információt közlő szerv vagy személy ehhez hozzájárul.

(5) E cikk nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a nemzeti jognak megfelelően bizalmas információkat

cseréljenek ki vagy továbbítsanak, feltéve, ha azokat nem e rendelet alapján, egy másik tagállam hatóságától vagy az Ügynökségtől kapták.

18. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértéséért alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megteszik az összes szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítására. A szankcióknak arányosnak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, továbbá tükrözniük kell az elkövetett jogsértés jellegét, időtartamát és súlyosságát, a fogyasztóknak okozott kárt, valamint a bennfentes információk felhasználása és a piaci manipuláció alapján történő kereskedelem potenciális hasznát.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket legkésőbb 2013. június 29-ig bejelentik a Bizottságnak, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden későbbi módosításukról.

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok nyilvánosságra hozhassák az e rendelet megsértéséért kiszabott intézkedéseket és szankciókat, amennyiben a nyilvánosságra hozatal nem okoz aránytalan kárt az érintett feleknek.

19. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

Amennyiben e rendelet céljainak eléréséhez szükséges, a tagállamok és az Európai Unió intézményei – és különösen az Európai Külügyi Szolgálat – hatásköreinek sérelme nélkül, a szabályozási keret harmonizálásának előmozdítása érdekében az Ügynökség kapcsolatokat létesíthet és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatási szerveivel, különösen azon országok esetében, amelyek hatással vannak az Unió nagykereskedelmi energiapiacára. E megállapodások nem hoznak létre jogi kötelezettséget az Unió és tagállamai számára, és nem gátolják a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek e felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatási szerveivel.

20. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 6. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól, 2011. december 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás halgatólágosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 6. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

21. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 8. cikk (1) bekezdése, (3) bekezdésének első albekezdése, valamint (4) és (5) bekezdése hat hónappal azt az időpontot követően alkalmazandó, hogy a Bizottság az említett cikk (2) és (6) bekezdésének megfelelően elfogadja a vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. október 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
M. DOWGIELEWICZ

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Bizottság úgy véli, hogy az ügyletekkel kapcsolatos, a 8. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti jelentéstételhez és a 8. cikk (6) bekezdésének a) pontja szerinti információszolgáltatáshoz kapcsolódó küszöbértékeket nem lehet végrehajtási aktusokon keresztül szabályozni.

Szükség esetén a Bizottság jogalkotási javaslatot fog előterjeszteni az ilyen küszöbértékek megállapítására.

A TANÁCS NYILATKOZATA

Az EUMSZ 291. cikkével összhangban az uniós jogalkotó a 8. cikkben előírt intézkedésekkel összefüggésben végrehajtási hatásköröket ruházott a Bizottságra. Ez a 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjával és a 8. cikk (6) bekezdésének a) pontjával kapcsolatos nyilatkozata ellenére jogilag kötelezi a Bizottságot.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1228/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

az 1059/69/EGK rendelet hatálya alá tartozó és Törökországból származó egyes árucikkeknek a Közösségbe történő behozatalára vonatkozó különös rendelkezések megállapításáról szóló 429/73/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az uniós jog átláthatóságának javítása az uniós intézmények által követett, a jogalkotás minőségének javítására irányuló stratégia alapvető elemét képezi. Ebben az összefüggésben helyénvaló a hatályban lévő jogszabályok közül eltávolítani azokat, amelyeknek már nincs tényleges joghatásuk.
- (2) A 429/73/EGK tanácsi rendeletet ⁽²⁾ az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulást létrehozó, 1970. november 23-án aláírt megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve keretében behozott, Törökországból származó feldolgozott mezőgazdasági termékekre kivetendő behozatali vámok csökkentett mértékű rögzített elemének meghatározása céljából fogadták el.
- (3) A vámunió végső szakaszának megvalósításáról szóló, 1995. december 22-i 1/95/EK–Törökország társulási

tanácsi határozat ⁽³⁾ megállapítja a vámok meghatározására vonatkozó szabályokat a Törökországból származó és az Európai Unióba behozott feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában. A 429/73/EGK rendelet ezért elavulttá vált.

- (4) A jogbiztonság és az egyértelműség érdekében a 429/73/EGK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) A 429/73/EGK rendelet hatályát veszti.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jogszabály hatályon kívül helyezése nem érinti:
 - a) az (1) bekezdésben említett jogszabály alapján elfogadott uniós jogi aktusok hatályának fenntartását; és
 - b) az (1) bekezdésben említett jogszabály által más olyan uniós jogi aktusokra vonatkozóan tett módosítások folyamatos érvényességét, amelyeket e rendelet nem helyezett hatályon kívül.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 13-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 20-i határozata.

⁽²⁾ HL L 59., 1973.3.5., 85. o.

⁽³⁾ HL L 35., 1996.2.13., 1. o.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1229/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

egyes, a közös agrárpolitika területét érintő elavult tanácsi jogi aktusok hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 42. cikke első bekezdésére, valamint 43. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az 1979. évi csatlakozási okmányra és különösen annak 60. cikkére, 61. cikkének (5) bekezdésére és 72. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az 1985-ös csatlakozási okmányra és különösen annak 234. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében, figyelembe véve az 1985-ös csatlakozási okmány 234. cikkének (3) bekezdésében előírt, egyhangú tanácsi jóváhagyásra vonatkozó követelményt ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az uniós jog átláthatóságának javítása alapvető eleme a jogalkotás minőségének javítását célzó stratégiának, amelynek végrehajtása folyamatban van az uniós intézményekben. Ezzel összefüggésben a hatályos jogszabályok közül helyénvaló eltávolítani azokat, amelyeknek már nincs tényleges joghatásuk.
- (2) A közös agrárpolitika területét érintő több rendelet – jóllehet még hatályban vannak – elavulttá vált.
- (3) A Tanács 2052/69/EGK rendelete (1969. október 17.) az élelmiszersegély-egyezmény végrehajtásából eredő kiadások közösségi finanszírozásáról ⁽³⁾. E rendeletnek már nincs joghatása, mivel tartalmát átvették későbbi jogi aktusok.

- (4) A Tanács 1467/70/EGK rendelete (1970. július 20.) a nyersdohánypiacon történő intervenció egyes általános szabályainak meghatározásáról ⁽⁴⁾. E rendeletnek már nincs joghatása a dohányágazat 1992-től kezdődő egymást követő reformjai miatt.
- (5) A Tanács 3279/75/EGK rendelete (1975. december 16.) az élő fák és egyéb növények, hagymák, gyökerek és hasonló részek, vágott virágok és lombdíszek tagsággal nem rendelkező országokból való behozatalára az egyes tagállamok által alkalmazott elbánás egységesítéséről ⁽⁵⁾. E rendeletnek már nincs joghatása, mivel tartalmát átvették későbbi jogi aktusok.
- (6) A Tanács 1078/77/EGK rendelete (1977. május 17.) a tej és a tejtermékek piaci értékesítésének megszüntetését, valamint a tejelő állomány átállítását támogató jövedelemtámogatási rendszer bevezetéséről ⁽⁶⁾. E rendelet az 1981-es évig alkalmazandó intézkedéseket vezetett be, ezért már nincs joghatása.
- (7) A Tanács 1853/78/EGK rendelete (1978. július 25.) a ricinusmagokra vonatkozó különleges intézkedésekkel kapcsolatos általános szabályok elfogadásáról ⁽⁷⁾. E rendelet a ricinusmagokra vonatkozó különleges intézkedések megállapításáról szóló, 1984. szeptember 30-án érvényét veszített, 1977. december 19-i 2874/77/EGK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ alkalmazására vonatkozó intézkedéseket vezetett be, és ezért már nincs joghatása.
- (8) A Tanács 2580/78/EGK rendelete (1978. október 31.) az olívaolaj 1977/78. gazdasági évének kiterjesztéséről, az erre az ágazatra vonatkozó különleges intézkedésekről és a 878/77/EGK rendeletnek a mezőgazdaságban alkalmazandó átváltási árfolyamok tekintetében történő módosításáról ⁽⁹⁾. E rendelet kizárólag az 1977/78. és 1978/79. gazdasági évekre vonatkozott, ezért már nincs joghatása.
- (9) A Tanács 1/81/EGK rendelete (1981. január 1.) a gabonafélékkel kapcsolatos csatlakozási kompenzációs összegek rendszerére vonatkozó általános szabályok megállapításáról ⁽¹⁰⁾. E rendelet a Görögországnak az Európai Közösségekhez történő csatlakozását követő átmeneti időszakot érintette, ezért már nincs joghatása.
- (10) A Tanács 1946/81/EGK rendelete (1981. június 30.) a tejtermelésre vonatkozó beruházási támogatás korlátozásáról ⁽¹¹⁾. E rendeletnek már nincs joghatása, mivel tartalmát átvették későbbi jogi aktusok.

⁽¹⁾ HL C 107., 2011.4.6., 72. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 20-i határozata.

⁽³⁾ HL L 263., 1969.10.21., 6. o.

⁽⁴⁾ HL L 164., 1970.7.27., 32. o.

⁽⁵⁾ HL L 326., 1975.12.18., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 131., 1977.5.26., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 212., 1978.8.2., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 332., 1977.12.24., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 309., 1978.11.1., 13. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 1., 1981.1.1., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL L 197., 1981.7.20., 32. o.

- (11) A Tanács 2989/82/EGK rendelete (1982. november 9.) a dániai, görögországi, olaszországi és luxemburgi vajfogyasztáshoz nyújtott támogatásról ⁽¹⁾. E rendelet csupán ideiglenes intézkedéseket vezetett be, ezért már nincs joghatása.
- (12) A Tanács 3033/83/EGK rendelete (1983. október 26.) a likőrborokra alkalmazandó „csatlakozási” kompenzációs összeg eltörléséről ⁽²⁾. E rendelet a Görögországnak az Európai Közösségekhez történő csatlakozását követő átmeneti időszakot érintette, ezért már nincs joghatása.
- (13) A Tanács 564/84/EGK rendelete (1984. március 1.) a tejtermelés területén megvalósított beruházásokhoz nyújtott támogatások felfüggesztéséről ⁽³⁾. E rendelet csupán az 1984-es évre vonatkozott, ezért már nincs joghatása.
- (14) A Tanács 2997/87/EGK rendelete (1987. szeptember 22.) az 1986. évi betakarítás során a komlótermelőknek nyújtott támogatás meghatározásáról és bizonyos termesztési régiókra vonatkozó különleges intézkedésekről ⁽⁴⁾. E rendelet az 1995-ös évig alkalmazandó különleges intézkedést vezetett be, ezért már nincs joghatása.
- (15) A Tanács 1441/88/EGK rendelete (1988. május 24.) a borpiac közös szervezéséről szóló 822/87/EGK rendelet módosításáról ⁽⁵⁾. E rendelet bizonyos átmeneti rendelkezések Portugáliának az Európai Közösségekhez való csatlakozásából eredő kiigazítására hatalmazta fel a Tanácsot, ezért már nincs joghatása.
- (16) A Tanács 1720/91/EGK rendelete (1991. június 13.) az olaj- és zsírpiacon közös szervezésének létrehozásáról szóló 136/66/EGK tanácsi rendelet módosításáról ⁽⁶⁾. A rendelet számos olyan rendkívüli intézkedést vezetett be az olaj- és zsírpiacon közös szervezésének területén, amelyeket legkésőbb 1992. június 30-ig kellett alkalmazni, ezért már nincs joghatása.
- (17) A Tanács 740/93/EGK rendelete (1993. március 17.) a portugáliai tejtermelés végleges megszüntetéséhez nyújtott közösségi támogatás meghatározásáról ⁽⁷⁾. E rendelet az 1996-os évig végrehajtandó különleges intézkedést vezetett be, ezért már nincs joghatása.
- (18) A Tanács 741/93/EGK rendelete (1993. március 17.) Portugáliában a közös intervenciós árak az olívaolajra való alkalmazásáról ⁽⁸⁾. E rendelet Portugáliának a Közösségekhez történő csatlakozását követő átmeneti időszakot érintette, ezért már nincs joghatása.
- (19) A Tanács 744/93/EGK rendelete (1993. március 17.) a gyümölcsöktől és zöldségektől eltérő termékek Portugáliában történő szállítását irányító kiegészítő kereskedelmi mechanizmusok alkalmazására vonatkozó általános szabályokról ⁽⁹⁾. E rendelet a gyümölcsöktől és zöldségektől eltérő termékek Spanyolországba történő behozatalát irányító kiegészítő kereskedelmi mechanizmusok alkalmazására vonatkozó általános szabályokról szóló, azóta hatályon kívül helyezett, 1992. december 28-i 3817/92/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ Portugáliára való alkalmazhatóságára vonatkozott, és ezért már nincs joghatása.
- (20) A Tanács 2443/96/EK rendelete (1996. december 17.) a termelői jövedelmek, illetve a marha- és borjúhúságazat közvetlen támogatására vonatkozó kiegészítő intézkedésekről ⁽¹¹⁾. E rendelet csupán az 1997-es évre vonatkozott, ezért már nincs joghatása.
- (21) A Tanács 2200/97/EK rendelete (1997. október 30.) az alma, körte, őszibarack és nektarin közösségi termelésének fejlesztéséről ⁽¹²⁾. E rendelet egyedi támogatást vezetett be az 1997/98. gazdasági értékesítési évre, ezért már nincs joghatása.
- (22) A Tanács 2330/98/EK rendelete (1998. október 22.) egyes kereskedelmi tevékenységükben időszakosan korlátozott tejtermelőknek és tejtermékgyártóknak nyújtott kártalanítás felajánlásáról ⁽¹³⁾. E rendelet csupán egy különleges ideiglenes intézkedést vezetett be, ezért már nincs joghatása.
- (23) A Tanács 2800/98/EK rendelete (1998. december 15.) a közös agrárpolitika területén az euro bevezetésére tekintettel alkalmazandó átmeneti intézkedésekről ⁽¹⁴⁾. E rendelet csupán átmeneti intézkedéseket határozott meg, ezért már nincs joghatása.
- (24) A Tanács 2802/98/EK rendelete (1998. december 17.) az Orosz Föderáció mezőgazdasági termékekkel való ellátásának programjáról ⁽¹⁵⁾. E rendelet csupán egy egyszeri intézkedést határozott meg, ezért már nincs joghatása.
- (25) A Tanács 660/1999/EK rendelete (1999. március 22.) a 2075/92/EGK rendelet módosításáról és a dohánylevél 1999., 2000. és 2001. évi betakarítására vonatkozó jövedelemtámogatásoknak és garanciaküszöb-értékeknek fajtacsoportonkénti és tagállamonkénti meghatározásáról ⁽¹⁶⁾. E rendelet kizárólag az 1999., 2000. és 2001. évi betakarításokra vonatkozott, ezért már nincs joghatása.

⁽¹⁾ HL L 314., 1982.11.10., 25. o.

⁽²⁾ HL L 297., 1983.10.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 61., 1984.3.2., 34. o.

⁽⁴⁾ HL L 284., 1987.10.7., 19. o.

⁽⁵⁾ HL L 132., 1988.5.28., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 162., 1991.6.26., 27. o.

⁽⁷⁾ HL L 77., 1993.3.31., 5. o.

⁽⁸⁾ HL L 77., 1993.3.31., 7. o.

⁽⁹⁾ HL L 77., 1993.3.31., 11. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 387., 1992.12.31., 12. o.

⁽¹¹⁾ HL L 333., 1996.12.21., 2. o.

⁽¹²⁾ HL L 303., 1997.11.6., 3. o.

⁽¹³⁾ HL L 291., 1998.10.30., 4. o.

⁽¹⁴⁾ HL L 349., 1998.12.24., 8. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 349., 1998.12.24., 12. o.

⁽¹⁶⁾ HL L 83., 1999.3.27., 10. o.

(26) A Tanács 546/2002/EK rendelete (2002. március 25.) a 2002., 2003. és 2004. évi betakarításra a leveles dohányra vonatkozó jövedelemtámogatások és garancia-küszöbök fajtacsoportonkénti és tagállamonkénti rögzítéséről, valamint a 2075/92/EGK rendelet módosításáról ⁽¹⁾. E rendelet kizárólag a 2002., 2003., 2004. és 2005. évi betakarításokra vonatkozott, ezért már nincs joghatása.

(27) A Tanács 527/2003/EK rendelete (2003. március 17.) az 1493/1999/EK rendeletben nem meghatározott borászati eljárásokkal kezelt egyes Argentínából importált borok közvetlen emberi fogyasztásra történő kínálatának és értékesítésének engedélyezéséről ⁽²⁾. E rendelet 2008. december 31-ig alkalmazandó eltérést vezetett be, ezért már nincs joghatása.

(28) A jogbiztonság és az egyértelműség érdekében az elavult rendeleteket hatályon kívül kell helyezni,

1946/81/EGK, 2989/82/EGK, 3033/83/EGK, 564/84/EGK, 2997/87/EGK, 1441/88/EGK, 1720/91/EGK, 740/93/EGK, 741/93/EGK, 744/93/EGK, 2443/96/EK, 2200/97/EK, 2330/98/EK, 2800/98/EK, 2802/98/EK, 660/1999/EK, 546/2002/EK és a 527/2003/EK rendelet hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogi aktusok hatályon kívül helyezése nem érinti:

a) az (1) bekezdésben említett jogi aktusok alapján elfogadott uniós jogi aktusok hatályának megőrzését; és

b) az (1) bekezdésben említett jogi aktusok által más olyan uniós jogi aktusokban végrehajtott módosítások folyamatos érvényességét, amelyeket a jelen rendelet nem helyezett hatályon kívül.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A 2052/69/EGK, 1467/70/EGK, 3279/75/EGK, 1078/77/EGK, 1853/78/EGK, 2580/78/EGK, 1/81/EGK,

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

W. SZCZUKA

⁽¹⁾ HL L 84., 2002.3.28., 4. o.

⁽²⁾ HL L 78., 2003.3.25., 1. o.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1230/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

egyes elavult tanácsi jogi aktusok hatályon kívül helyezéséről a közös kereskedelempolitika területén

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az uniós jog átláthatóságának javítása alapvető eleme a jogalkotás minőségének javítását célzó stratégiának, amelynek végrehajtása folyamatban van az uniós intézményekben. Ezzel összefüggésben a hatályos jogszabályok közül helyénvaló eltávolítani azokat, amelyeknek már nincs tényleges joghatásuk.
- (2) Több, a közös kereskedelempolitika területét érintő jogi aktus – jóllehet hivatalosan még hatályban van – elavulttá vált.
- (3) A bizonyos felhasználási módokra szánt édesburgonya és maniókakeményítő behozatalára alkalmazandó rendelkezésekről és a vám- és a statisztikai nomenklatúráról szóló, 1988. május 16-i 1471/88/EGK tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ már nincs joghatása, mivel tartalmát későbbi jogi aktusok vették át.
- (4) A Feröer-szigetektől származó és onnan érkező, a 2309 10 11 KN-kód alá tartozó, kiskereskedelmi forgalomba hozott kutya- és macskaeledelre, illetve az ex 2309 90 41 KN-kód alá tartozó haleledelre vonatkozóan éves közösségi vámkontingens megnyitásáról szóló, 1992. február 25-i 478/92/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ célja az 1992. évre vonatkozó vámkontingens megnyitása volt, ezért már nincs joghatása.
- (5) A Bosznia-Hercegovinából, Horvátországból, Szlovéniából, Montenegróból, Szerbiából és a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból származó juhhús- és kecskehústermékeknek a Közösség területére való behozatalára

alkalmazandó szabályokról szóló, 1992. október 26-i 3125/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ ideiglenes helyzetet szabályozott, ezért már nincs joghatása.

- (6) Az Egyiptomból származó és onnan érkező rizs közösségi behozataláról szóló, 1996. október 28-i 2184/96/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ a vámtételek olyan nemzetközi megállapodásból eredő csökkentését írta elő, amely helyébe egy másik, Egyiptommal 2009. október 28-án megkötött és 2010. június 1-jén hatályba lépett megállapodás lépett, ezért már nincs joghatása.
- (7) Az Izraelből származó és onnan érkező pulykahúsról vonatkozó vámkontingensnek az Európai Közösség és Izrael Állam között létrejött társulási megállapodás és ideiglenes megállapodásban előírt megnyitásáról szóló, 1996. december 12-i 2398/96/EK tanácsi rendeletnek ⁽⁶⁾ már nincs joghatása, mivel az az 1995-ben aláírt társulási megállapodáson alapult, amely helyébe az Izraellel 2009. november 4-én aláírt és 2010. január 1-jén hatályba lépett társulási megállapodás lépett, amely új vámkontingenseket határozott meg.
- (8) Az Algériából, Marokkóból és Egyiptomból származó egyes gabonafélék rostálásából, őrléséből vagy más munkafolyamatokból visszamaradó korpá, korpás liszt és egyéb maradékanyagok, valamint a Marokkóból származó durumbúza behozataláról szóló, 1999. július 29-i 1722/1999/EK tanácsi rendeletnek ⁽⁷⁾ már nincs joghatása, mivel az az Algériával 2002. április 22-én aláírt és 2005. szeptember 1-jén hatályba lépett társulási megállapodás, a Marokkóval 1996. február 26-án aláírt és 2000. március 1-jén hatályba lépett – mezőgazdaságról szóló mellékletei tekintetében egy 2003-ban, illetve egy 2005-ben hatályba lépett megállapodással módosított – társulási megállapodás, valamint az Egyiptommal 2009. október 28-án aláírt és 2010. június 1-jén hatályba lépett társulási megállapodás hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozó ideiglenes eszköz volt.
- (9) A Tunéziából származó olívaolaj 2000. január 1-jétől 2000. december 31-ig terjedő időszak alatt való behozatalára vonatkozó általános szabályok megállapításáról és a 906/98/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1999. december 17-i 2798/1999/EK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ csupán a 2000. évre vonatkozó intézkedést vezetett be, ezért már nincs joghatása.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 13-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 20-i határozata.

⁽²⁾ HL L 134., 1988.5.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 55., 1992.2.29., 2. o.

⁽⁴⁾ HL L 313., 1992.10.30., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 292., 1996.11.15., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 1996.12.18., 7. o.

⁽⁷⁾ HL L 203., 1999.8.3., 16. o.

⁽⁸⁾ HL L 340., 1999.12.31., 1. o.

- (10) Az egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában az 1995. évre közösségi vámkontingensek formájában történő egyes engedmények megállapításáról szóló 1416/95/EK rendeletben meghatározott intézkedések 2000. évre történő megújításáról szóló, 2000. január 24-i 215/2000/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ csupán a 2000. évre vonatkozott, ezért már nincs joghatása.
- (11) Az Európai Közösség és egyrésről Barbados, Belize, a Kongói Köztársaság, a Fidzsi-szigetek, a Guyanai Szövetkezeti Köztársaság, Elefántcsontparti Köztársaság, Jamaica, a Kenyai Köztársaság, a Madagaszkári Köztársaság, a Malawi Köztársaság, a Mauritiusi Köztársaság, a Suriname Köztársaság, Saint Kitts és Nevis, a Szváziföldi Királyság, a Tanzániai Egyesült Köztársaság, a Trinidad és Tobago Köztársaság, az Ugandai Köztársaság, a Zambiai Köztársaság és a Zimbabwei Köztársaság, másrésről az Indiai Köztársaság között levélváltás formájában létrejött, a 2003/2004-es és a 2004/2005-ös szállítási időszakra vonatkozóan a nádcukor garantált áráról szóló megállapodások megkötéséről szóló, 2004. április 26-i 2004/910/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ ideiglenes volt, ezért már nincs joghatása.
- (12) A Svájci Államszövetség számára egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában közösségi vámkontingensek formájában történő egyes engedmények megállapításáról szóló, 2004. október 25-i 1923/2004/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 2004. május 1-jétől december 31-ig alkalmazandó intézkedést vezetett be, ezért már nincs joghatása.
- (13) Az 1995-ös Gabonakereskedelmi Egyezmény időbeli hatályának a tekintetében a Közösség nevében a Nemzetközi Gabonatanácsban elfogadandó álláspont kialakításáról szóló, 2007. április 16-i 2007/317/EK tanácsi határozatnak ⁽⁴⁾ már nincs joghatása, mivel tartalmát későbbi jogi aktus vette át.
- (14) Több, bizonyos országokra vonatkozó jogi aktus elavulttá vált az adott országok Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (15) Az egyrésről az Európai Gazdasági Közösség, az Európai Szén- és Acélközösség és az Európai Atomenergia-közösség, másrésről Szlovénia között létrejött, a kereskedelemről és a kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodás, valamint az egyrésről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrésről Szlovénia közötti Európa-megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve megkötéséről szóló, 1998. szeptember 24-i 98/658/EK tanácsi határozat ⁽⁵⁾ elavulttá vált Szlovénia Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (16) Egyes Lengyelországból származó feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. február 6-i 278/2003/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ elavulttá vált Lengyelország Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (17) Egyes Magyarországról származó feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek Magyarországra történő kiviteléhez kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. június 2-i 999/2003/EK tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ elavulttá vált Magyarország Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (18) Egyes Észtországból származó feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek Észtországba történő kiviteléhez kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. június 2-i 1039/2003/EK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ elavulttá vált Észtország Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (19) Az egyes Szlovéniából származó feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek Szlovéniába történő kiviteléhez kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. június 18-i 1086/2003/EK tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ elavulttá vált Szlovénia Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (20) Egyes Lettországból származó feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek Lettországra történő kiviteléhez kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. június 18-i 1088/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ elavulttá vált Lettország Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (21) Egyes Litvániából származó feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek Litvániába történő kiviteléhez kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. június 18-i 1088/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹¹⁾ elavulttá vált Litvánia Unióhoz történt csatlakozását követően.
- (22) A Szlovák Köztársaságból származó egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékeknek a Szlovák Köztársaságba történő kiviteléhez kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. június 18-i 1089/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹²⁾ elavulttá vált Szlovákia Unióhoz történt csatlakozását követően.

⁽¹⁾ HL L 24., 2000.1.29., 9. o.

⁽²⁾ HL L 391., 2004.12.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 331., 2004.11.5., 9. o.

⁽⁴⁾ HL L 119., 2007.5.9., 30. o.

⁽⁵⁾ HL L 314., 1998.11.24., 6. o.

⁽⁶⁾ HL L 42., 2003.2.15., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 146., 2003.6.13., 10. o.

⁽⁸⁾ HL L 151., 2003.6.19., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 163., 2003.7.1., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 163., 2003.7.1., 19. o.

⁽¹¹⁾ HL L 163., 2003.7.1., 38. o.

⁽¹²⁾ HL L 163., 2003.7.1., 56. o.

(23) A Cseh Köztársaságból származó egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatalához és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékeknek a Cseh Köztársaságba történő kiviteléhez kapcsolódó autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2003. június 18-i 1090/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ elavulttá vált a Cseh Köztársaság Unióhoz történt csatlakozását követően.

(24) A jogbiztonság és az egyértelműség érdekében az elavult jogi aktusokat hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az 1471/88/EGK, 478/92/EGK, 3125/92/EGK, 2184/96/EK, 2398/96/EK, 1722/1999/EK, 2798/1999/EK, 215/2000/EK, 278/2003/EK, 999/2003/EK, 1039/2003/EK, 1086/2003/EK, 1087/2003/EK, 1088/2003/EK, 1089/2003/EK,

1090/2003/EK és 1923/2004/EK rendelet, valamint a 98/658/EK, 2004/910/EK és 2007/317/EK határozat hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogi aktusok hatályon kívül helyezése nem érinti:

a) az (1) bekezdésben említett jogi aktusok alapján elfogadott uniós jogi aktusok hatályának megőrzését; és

b) az (1) bekezdésben említett jogi aktusok által más olyan uniós jogi aktusokban végrehajtott módosítások folyamatos érvényességét, amelyeket a jelen rendelet nem helyez hatályon kívül.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

W. SZCZUKA

⁽¹⁾ HL L 163., 2003.7.1., 73. o.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1231/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a 378/2007/EK tanácsi rendeletnek a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen kifizetések önkéntes modulációjának végrehajtására vonatkozó szabályok tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések önkéntes modulációjára vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2007. március 27-i 378/2007/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ hatásköröket ruház a Bizottságra az említett rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására.
- (2) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következményeként a 378/2007/EK rendelet szerint a Bizottságra ruházott hatásköröket indokolt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkével összhangba hozni.
- (3) A 378/2007/EK rendelet érintett tagállamokban való végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni.
- (4) A különös rendelkezéseknek az önkéntes moduláció vidékfejlesztési programozásba történő integrációja és az önkéntes modulációra vonatkozó pénzgazdálkodás

tekintetében való elfogadására vonatkozó végrehajtási hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (5) A Bizottságnak – végrehajtási jogi aktusok révén, és ezen aktusok különleges jellege folytán a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül – meg kell határoznia az önkéntes moduláció alkalmazásából származó nettó összegeket.

- (6) Ezért a 378/2007/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 378/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a 4. cikk (1) bekezdésében a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az önkéntes moduláció alkalmazásából származó nettó összegeket a Bizottság állapítja meg végrehajtási jogi aktusok révén, a 6a. cikk alkalmazása nélkül az alábbiak alapján:”;

2. a 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén különös rendelkezéseket fogad el az önkéntes modulációnak a vidékfejlesztési programozásba történő integrációjára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 6a. cikk (1) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén különös rendelkezéseket fogad el az önkéntes modulációra vonatkozó pénzgazdálkodást illetően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 6a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

⁽¹⁾ HL C 132., 2011.5.3., 87. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament szeptember 13-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 20-i határozata.

⁽³⁾ HL L 95., 2007.4.5., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

3. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

(1) A Bizottságot az 1698/2005/EK rendelettel létrehozott vidékfejlesztési bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2) A Bizottságot az 1290/2005/EK rendelettel létrehozott mezőgazdasági alapok bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
W. SZCZUKA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1232/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységre és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységre és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ előírja, hogy a kettős felhasználású termékek (ideértve a szoftvereket és a technológiát is) Unióból történő kivitelét, Unión keresztül való tranzitját vagy az Unióban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett bróker által végzett brókertevékenység keretében harmadik országba történő szállítását hatékony ellenőrzésnek kell alávetni.
- (2) Kívánatos lenne az egész Unióban elérni az ellenőrzések egységes és következetes alkalmazását az uniós exportőrök közötti tisztességtelen verseny elkerülése, az uniós általános exportengedélyek hatályának és ezek uniós exportőrök körében történő alkalmazása feltételeinek harmonizálása, valamint az uniós biztonsági ellenőrzések eredményessége és hatékonysága érdekében.
- (3) A Bizottság 2006. december 18-i közleményében új uniós általános exportengedélyek létrehozását vetette fel, hogy fokozza az ágazat versenyképességét és valamennyi uniós exportőrnek egyenlő versenyfeltételeket teremtsen meghatározott kettős felhasználású termékek bizonyos rendeltetési helyekre történő kivitele esetén, és hogy egyben magas szintű biztonságot teremtsen elő, és biztosítsa a nemzetközi kötelezettségek maradéktalan teljesítését.
- (4) A 428/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezte a kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló,

2000. június 22-i 1334/2000/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ 2009. augusztus 27-i hatállyal. Azonban az 1334/2000/EK rendelet vonatkozó rendelkezései az ezen időpontot megelőzően benyújtott exportengedélykérelmekre továbbra is alkalmazandók.

- (5) Ahhoz, hogy bizonyos kettős felhasználású termékek meghatározott rendeltetési helyekre történő kivitelére vonatkozóan új uniós általános exportengedélyeket lehessen létrehozni, új mellékletek hozzáadásával módosítani kell a jelen rendelettel módosított 428/2009/EK rendelet megfelelő rendelkezéseit.
- (6) Az exportőr letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai részére biztosítani kell annak lehetőségét, hogy megtiltsák az uniós általános exportengedély használatát az e rendelettel módosított 428/2009/EK rendeletben meghatározott feltételek szerint.
- (7) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta az Unió közös kül- és biztonságpolitikája keretében tartozó fegyverembargákat tanácsi határozatok révén fogadták el. Az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikke szerint a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott közös álláspontok joghatása mindaddig fennmarad, amíg ezeket a Szerződések alapján hatályon kívül nem helyezik, semmisnek nem nyilvánítják vagy nem módosítják.
- (8) A 428/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 428/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikkben a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »uniós általános exportengedély«: bizonyos rendeltetési országokba irányuló kivitelre érvényes exportengedély, amely minden exportőr számára hozzáférhető, aki tiszteltben tartja a IIa-IIIf. mellékletben felsorolt felhasználási feltételeket és követelményeket.”

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 27-i határozata.

⁽²⁾ HL L 134., 2009.5.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 159., 2000.6.30., 1. o.

2. A 4. cikk (2) bekezdésében, a „közös álláspontja vagy együttes fellépése” szavak helyébe a „határozata vagy közös álláspontja” szavak lépnek.

3. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet egyes termékek kivitelére vonatkozóan a IIa–IIc. mellékletben foglaltak szerint uniós általános exportengedélyt hoz létre.

Az exportőr letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai megtilthatják az exportőr számára ezen engedélyek használatát, amennyiben észszerűen feltételezhető, hogy nem képes ezen engedélynek vagy az exportellenőrzéssel kapcsolatos jogszabályok valamely rendelkezésének megfelelni.

A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai megosztják egymással az azon exportőrökkel kapcsolatos információkat, akik nem használhatnak uniós általános exportengedélyt, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy az exportőr nem próbál kettős felhasználású termékeket más tagállamokon keresztül exportálni. E célból a 19. cikk (4) bekezdésében említett rendszert kell használni.”;

b) a (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) kivonják hatályuk alól a IIc. mellékletben felsorolt termékeket”;

c) a (4) bekezdés c) pontjában a „közös álláspontja vagy együttes fellépése” szavak helyébe a „határozata vagy közös álláspontja” szavak lépnek.

4. A 11. cikk (1) bekezdésének első mondatában a II. mellékletre vonatkozó hivatkozást a IIa. mellékletre vonatkozó hivatkozás váltja fel.

5. A 12. cikk (1) bekezdése b) pontjában „közös álláspontja vagy együttes fellépése” szavak helyébe a „határozata vagy közös álláspontja” szavak lépnek.

6. A 13. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk szerint szükséges valamennyi értesítést biztonságos elektronikus eszközökön keresztül kell megtenni, ideértve a 19. cikk (4) bekezdésében említett rendszert is.”

7. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a) pontjában a „közösségi általános exportengedély” szavak helyébe az „uniós általános exportengedély” szavak lépnek;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság – a 23. cikk alapján létrehozott, a kettős felhasználású termékekkel foglalkozó koordinációs csoporttal konzultálva – kialakítja a tagállamok – és szükség esetén a Bizottság – közötti információcsere biztonságos és titkosított rendszerét. Az Európai Parlamentet értesíteni kell a rendszer költségvetéséről, fejlesztéséről, annak ideiglenes és végleges kialakításáról és működéséről, továbbá a hálózati költségekről.”

8. A 23. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság éves jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek a kettős felhasználású termékekkel foglalkozó koordinációs csoport tevékenységéről, vizsgálatairól és az általa folytatott konzultációkról, és e jelentésre az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2011. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikke vonatkozik.

(*) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.”

9. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

(1) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot a rendelet végrehajtása érdekében alkalmazott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, beleértve a 24. cikkben említett intézkedéseket is. A Bizottság az információkat továbbítja a többi tagállamnak.

(2) A Bizottság háromévenként áttekinti a rendelet végrehajtását, és átfogó megvalósítási és hatásvizsgálati jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amely a rendelet módosítására vonatkozó javaslatokat is tartalmazhat. A tagállamok a jelentés elkészítéséhez minden megfelelő információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak.

(3) A jelentés külön szakaszban foglalkozik

a) a kettős felhasználású termékekkel foglalkozó koordinációs csoporttal és annak tevékenységeivel. A Bizottság által az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke értelmében a koordinációs csoport vizsgálatairól és konzultációiról szolgáltatott valamennyi információ bizalmasan kezelendő. Az információ minden esetben bizalmasnak minősül, ha közzététele az információ szolgáltatójára vagy forrására valószínűleg jelentősen káros hatással jár;

b) a 19. cikk (4) bekezdésének végrehajtásával, valamint ismerteti a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere biztonságos és titkosított rendszere kialakításának aktuális állását;

c) a 15. cikk (1) bekezdésének végrehajtásával;

d) a 15. cikk (2) bekezdésének végrehajtásával;

e) a tagállamokban a 24. cikk értelmében hozott és a Bizottságnak a jelen cikk (1) bekezdése alapján bejelentett intézkedésekre vonatkozó átfogó információval.

(4) A Bizottság legkésőbb 2013. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli e rendelet végrehajtását, kiemelt figyelmet fordítva a IIb. melléklet (EU002. számú uniós általános exportengedély) végrehajtására. A jelentést adott esetben e rendeletnek különösen a kis értékű szállítmányok tekintetében történő módosításáról szóló jogszabályra irányuló javaslat kíséri.”

10. A következő cikk kerül beillesztésre:

„25a. cikk

Az Európai Unió és a harmadik országok között a vámügyek terén létrejött kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási megállapodások vagy jegyzőkönyvek rendelkezéseinek sérelme nélkül a Tanács felhatalmazhatja a Bizottságot, hogy harmadik országokkal a rendelet hatálya alá eső kettős felhasználású termékek exportellenőrzésének kölcsönös elismeréséről szóló megállapodásokról tárgyaljon, különösen az újrakivittelt érintő engedélyezési követelményeknek az Unió területén történő megszüntetése céljából. Ezen tárgyalásokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (3) bekezdésében és adott esetben az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésben megállapított eljárásokkal összhangban kell folytatni.”

11. A II. melléklet új száma IIa., és a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„EU001. SZÁMÚ UNIÓS ÁLTALÁNOS EXPORTENGEDÉLY

(e rendelet 9. cikke (1) bekezdése szerint)

Az Ausztráliába, Kanadába, Japánba, Új-Zélandra, Norvégiába, Svájcba, ideértve Liechtensteint, valamint az Egyesült Államokba irányuló kivitel – Kibocsátó hatóság: Európai Unió”;

b) az 1. rész helyébe a következő szöveg lép:

„1. rész

Ezen általános exportengedély az e rendelet I. mellékletének bármely pontjában szereplő, valamennyi kettős felhasználású termékre vonatkozik, kivéve a IIg. mellékletben felsoroltakat.”;

c) a 2. részt el kell hagyni;

d) a 3. rész új száma 2., és a következőképpen módosul:

i. az első bekezdésben a „Közösség” szó helyébe az „Unió” szó lép;

ii. a „Svájc” szó helyébe a „Svájc, ideértve Liechtensteint” kifejezés lép;

iii. a „Közösségi Általános Exportengedély” és az „ez a közösségi általános exportengedély” kifejezés helyébe mindenütt „ezen engedély” kifejezés lép;

iv. a „közös álláspontja vagy együttes fellépése” szavak helyébe a „határozata vagy közös álláspontja” szavak lépnek.

12. A rendelet az e rendelet mellékletében meghatározottak szerint a IIb–IIg. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
W. SZCZUKA

MELLÉKLET

„Ilb. MELLÉKLET

EU002. SZÁMÚ UNIÓS ÁLTALÁNOS EXPORTENGEDÉLY**(e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint)****Bizonyos kettős felhasználású termékek kivitele egyes rendeltetési helyekre****Kibocsátó hatóság: Európai Unió****1. rész – Termékek**

Ezen általános exportengedély az e rendelet I. mellékletében meghatározott következő kettős felhasználású termékekre terjed ki:

- 1A001
- 1A003
- 1A004
- 1C003b–c
- 1C004
- 1C005
- 1C006
- 1C008
- 1C009
- 2B008
- 3A001a3
- 3A001a6–12
- 3A002c–f
- 3C001
- 3C002
- 3C003
- 3C004
- 3C005
- 3C006

2. rész – Rendeltetési helyek

Ezen engedély az Unió egészére érvényes a következő rendeltetési helyekre irányuló kivitel esetében:

- Argentína
- Horvátország
- Izland
- Dél-Afrika
- Dél-Korea
- Törökország

3. rész – A felhasználás feltételei és követelményei

1. Ezen engedély nem jogosít fel termék kivételére, ha:

1. az exportőr tájékoztatást kapott a letelepedési helye szerinti tagállam e rendelet 9. cikke (6) bekezdésében meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságaitól arról, hogy a kérdéses terméket teljes egészében vagy részben az alábbi célokra szánják vagy szánhatják:
 - a) vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóeszköz fejlesztésével, gyártásával, kezelésével, működtetésével, karbantartásával, tárolásával, észlelésével, azonosításával vagy terjesztésével kapcsolatos felhasználás vagy ilyen fegyver hordozására képes rakéta fejlesztése, gyártása, karbantartása vagy tárolása;
 - b) az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott katonai végfelhasználás olyan országban, amelyre a Tanács határozatával vagy közös álláspontjával, vagy az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet határozatával kivetett fegyverembargó, vagy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának kötelező határozatával kivetett fegyverembargó van érvényben; vagy
 - c) felhasználás olyan – nemzeti katonai listán szereplő – katonai termék alkatrészeként vagy részegységeként, amelyet az illető tagállam területéről engedély nélkül vagy a tagállam nemzeti jogszabályaiban előírt engedélyezés megsértésével vittek ki;
2. az exportőrnek kellő gondossággal történő eljárásra vonatkozó kötelezettsége keretében tudomására jut, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben az 1. albekezdésben említett valamely felhasználásra szánják;
3. a szóban forgó terméket az engedélyben feltüntetett rendeltetési helyen található vámszabad területre vagy vámszabad raktárba viszik ki.

2. Az exportőrnek fel kell tüntetnie az X002 uniós hivatkozási számot, valamint az egységes vámkönyv 44. rubrikájában jeleznie kell, hogy a termékek kivitele az EU002. számú uniós általános exportengedély alapján történik.

3. Az ezen engedélyt használó exportőr legkésőbb harminc nappal az első kivitelt követően köteles tájékoztatni a letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait az engedély első felhasználásáról, vagy – alternatív lehetőségként és a letelepedési helye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi.

A tagállamok határozzák meg az engedély felhasználásához kapcsolódó jelentési követelményeket, és azt a kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam igényelhet, amelyből a kivitel ezen engedély alapján megvalósul.

A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett exportőrök az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzenek. A nyilvántartásba vétel automatikus, és a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a beérkezéstől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk azt az exportőrnek e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint.

Adott esetben a második és harmadik bekezdésben foglalt követelményeknek a nemzeti általános exportengedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.

IIc. MELLÉKLET

EU003. SZÁMÚ UNIÓS ÁLTALÁNOS EXPORTENGEDÉLY**(e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint)****Javítást/cserét követő kivitel****Kibocsátó hatóság: Európai Unió****1. rész — Termékek**

1. Ezen általános exportengedély kiterjed az e rendelet I. mellékletének bármely pontjában szereplő valamennyi kettős felhasználású termékre, kivéve a 2. bekezdésben felsoroltakat, amennyiben:

- a) a terméket karbantartás, javítás vagy csere céljából hozták be újból az Unió vámterületére, és eredeti jellemzőinek megváltozása nélkül viszik ki vagy viszik ki újra a feladó országba, az eredeti exportengedély megadása utáni öt éves időtartamon belül; vagy
- b) a terméket az Európai Unió vámterületére garanciális karbantartás, javítás vagy csere végett újra behozott azonos minőségű és számú termékért cserébe viszik ki a feladó országba, az eredeti exportengedély megadása utáni öt éves időtartamon belül.

2. Kizárt termékek:

- a) a IIg. mellékletben felsorolt valamennyi termék;
- b) az e rendelet I. mellékletében szereplő D. és E. fejezetben meghatározott valamennyi termék;
- c) a következő, e rendelet I. mellékletében meghatározott termékek:

— 1A002a

— 1C012a

— 1C227

— 1C228

— 1C229

— 1C230

— 1C231

— 1C236

— 1C237

— 1C240

— 1C350

— 1C450

— 5A001b5

— 5A002a2–5A002a9

— 5B002 berendezések az alábbiak szerint:

- a) kifejezetten az 5A002a2–5A002a9 alatt meghatározott berendezés »fejlesztésére« vagy »gyártására« tervezett berendezés

b) kifejezetten az 5A002a2–5A002a9 alatt meghatározott berendezések »információvédelmi« funkcióinak értékelésére és érvényesítésére tervezett mérőberendezés

- 6A001a2a1
- 6A001a2a5
- 6A002a1c
- 6A008 13
- 8A001b
- 8A001d
- 9A011

2. rész — Rendeltetési helyek

Ezen engedély az Unió egészére érvényes a következő rendeltetési helyekre irányuló kivitel esetében:

Albánia	Mexikó
Argentína	Montenegró
Bosznia és Hercegovina	Marokkó
Brazília	Oroszország
Chile	Szerbia
Kína (beleértve Hongkongot és Makaót is)	Szingapúr
Horvátország	Dél-Afrika
Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság	Dél-Korea
Francia Tengerentúli Területek	Tunézia
Izland	Törökország
India	Ukrajna
Kazahsztán	Egyesült Arab Emírségek

3. rész — A felhasználás feltételei és követelményei

1. Ezen engedély csak akkor használható, ha az eredeti kivitelre uniós általános exportengedély szerint került sor, vagy az eredeti exportőr letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai eredeti exportengedélyt adtak arra a termékre, amelyet karbantartásra, javításra vagy cserére később újra importáltak az Európai Unió vámterületére. Ezen engedély csak az eredeti végfelhasználók számára történő kivitel esetén érvényes.

2. Ezen engedély nem jogosít fel termék kivitelére, ha:

1. az exportőr tájékoztatást kapott a letelepedési helye szerinti tagállam e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságaitól arról, hogy a kérdéses terméket teljes egészében vagy részben az alábbiak célokra szánják vagy szánhatják:

a) vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóeszköz fejlesztésével, gyártásával, kezelésével, működtetésével, karbantartásával, tárolásával, észlelésével, azonosításával vagy terjesztésével kapcsolatos felhasználás vagy ilyen fegyver hordozására képes rakéta fejlesztése, gyártása, karbantartása vagy tárolása;

b) az e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében meghatározottak szerinti katonai végfelhasználás, amennyiben a vásárló országra vagy a rendeltetési országra a Tanács határozatával vagy közös álláspontjával, vagy az EBESZ határozatával kivetett fegyverembargó, vagy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának kötelező határozatával kivetett fegyverembargó van érvényben; vagy

- c) felhasználás olyan – a nemzeti katonai listán szereplő – katonai termék alkatrészeként vagy részegységeként, amelyet az illető tagállam területéről engedély nélkül vagy a tagállam nemzeti jogszabályaiban előírt engedélyezés megsértésével vittek ki;
2. az exportőrnek kellő gondossággal történő eljárásra vonatkozó kötelezettsége keretében tudomására jut, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben az 1. albekezdésben említett valamely felhasználásra szánják;
3. a szóban forgó terméket az engedélyben feltüntetett rendeltetési helyen található vámszabad területre vagy vámszabad raktárba viszik ki;
4. az eredeti engedélyt semmissé nyilvánították, felfüggesztették, módosították vagy visszavonták;
5. az exportőrnek kellő gondossággal történő eljárásra vonatkozó kötelezettsége keretében tudomására jut, hogy a szóban forgó termékek végfelhasználása különbözik az eredeti exportengedélyben előírttól.
3. Az ezen engedély szerint exportált termék esetében az exportőr köteles:
1. a vámhatóságnak beadott exportnyilatkozaton megemlíteni az eredeti exportengedély hivatkozási számát és annak a tagállamnak a nevét, amely az engedélyt megadta, az egységes vámkormány 44. rubrikájában az uniós általános exportengedély X002 EU-referenciaszámát, valamint annak megjelölését, hogy a termékeket az EU003. számú uniós általános exportengedély alapján exportálják;
2. kérésre ellátni a vámtisztviselőket írásos bizonyítékkal az áru Unióbba történő behozatalának dátumára, a terméken az Unióban elvégzett karbantartásra, javításra vagy cserére és arra vonatkozóan, hogy a termék ahhoz a végfelhasználóhoz és abba az országba fog visszatérni, ahonnan azt az Unióbba behozták.
4. Az ezen engedélyt használó exportőr legkésőbb harminc nappal az első kivitt követően köteles tájékoztatni a letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait az engedély első felhasználásáról, vagy – alternatív lehetőségként és a letelepedési helye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közlésezi.
- A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitel megvalósul.
- A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett exportőr az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzen. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt az hatáskörrel rendelkező hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a beérkezéstől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek, e rendelet 9. cikkének (1) bekezdésére tekintettel.
- Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti exportengedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.
5. Ezen engedély magában foglalja a »karbantartásra«, »javításra« és »cserére« szánt termékeket. Ideérthető az eredeti áru véletlenszerű javulása is, ami – megbízhatósági vagy biztonsági okokból – például egy modern cserealkatrész felhasználásából vagy egy későbbi gyártási szabvány alkalmazásából következhet, feltéve, hogy ez nem vonja magával a termék működési képességeinek javulását, vagy nem látja el a terméket új vagy kiegészítő funkcióval.

II. MELLÉKLET

EU004. SZÁMÚ UNIÓS ÁLTALÁNOS EXPORTENGEDÉLY

(e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint)

Időszakos kivitel kiállításra vagy vásárra

Kibocsátó hatóság: Európai Unió

1. rész – Termékek

Ezen általános exportengedély az e rendelet I. mellékletének bármely pontjában meghatározott valamennyi kettős felhasználású termékre vonatkozik, kivéve:

- a) a II. mellékletben felsorolt valamennyi termék;
- b) az e rendelet I. mellékletében szereplő D. fejezetben meghatározott valamennyi termék (nem tartozik ide a bemutatóra szánt berendezés megfelelő működéséhez szükséges szoftver);
- c) az e rendelet I. mellékletében szereplő E. fejezetben meghatározott valamennyi termék;
- d) a következő, e rendelet I. mellékletében meghatározott termékek:

— 1A002a

— 1C002.b.4

— 1C010

— 1C012.a

— 1C227

— 1C228

— 1C229

— 1C230

— 1C231

— 1C236

— 1C237

— 1C240

— 1C350

— 1C450

— 5A001b5

— 5A002a2–5A002a9

— 5B002 berendezések az alábbiak szerint:

- a) kifejezetten az 5A002a2–5A002a9 alatt meghatározott berendezés »fejlesztésére« vagy »gyártására« tervezett berendezés

- b) kifejezetten az 5A002a2–5A002a9 alatt meghatározott berendezések »információvédelmi« funkcióinak értékelésére és érvényesítésére tervezett mérőberendezés

— 6A001

— 6A002a

— 6A008 13

— 8A001b

— 8A001d

— 9A011

2. rész – Rendeltetési helyek

Ezen exportengedély az Unió egészére érvényes a következő rendeltetési helyekre irányuló kivitel esetében:

Albánia, Argentína, Horvátország, Bosznia és Hercegovina, Brazília, Chile, Kína (beleértve Hongkongot és Makaót), Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, a francia tengerentúli területek, Izland, India, Kazahsztán, Mexikó, Montenegró, Marokkó, Oroszország, Szerbia, Szingapúr, Dél-Afrika, Dél-Korea, Tunézia, Törökország, Ukrajna, Egyesült Arab Emírségek

3. rész – A felhasználás feltételei és követelményei

1. Ezen engedély engedélyezi az 1. részben felsorolt termékek kivitelét azzal a feltétellel, hogy a kivitel kiállításra vagy vásárra vonatkozó időszakos kivitel jelent (a 6. pontban meghatározottak szerint), és hogy a termékeket az eredeti kivittől számított 120 napon belül teljes egészükben és változtatás nélkül visszaimportálják az Európai Unió vámterületére.
2. Az exportőr letelepedési helye szerinti tagállam e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatósága az exportőr kérésére lemondhat arról a követelményről, hogy az (1) bekezdéssel összhangban a termékeket újra behozzák. A lemondási eljárásra az e rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében és 14. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, egyéni engedélyekre vonatkozó eljárás alkalmazandó.
3. Ezen engedély nem jogosít fel termékek kivitelére, ha:
 1. az exportőr tájékoztatást kapott a letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól arról, hogy a kérdéses terméket teljes egészében vagy részben az alábbiak célokra szánják vagy szánhatják:
 - a) vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóeszköz fejlesztésével, gyártásával, kezelésével, működtetésével, karbantartásával, tárolásával, észlelésével, azonosításával vagy terjesztésével kapcsolatos felhasználás vagy ilyen fegyver hordozására képes rakéta fejlesztése, gyártása, karbantartása vagy tárolása;
 - b) az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti katonai végfelhasználás, amennyiben a vásárló országra vagy a rendeltetési országra a Tanács határozatával vagy közös álláspontjával, vagy az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet határozatával kivetett fegyverembargó, vagy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának kötelező határozatával kivetett fegyverembargó van érvényben; vagy
 - c) felhasználás olyan – a nemzeti katonai listán szereplő – katonai termék alkatrészeként vagy részegységeként, amelyet az illető tagállam területéről engedély nélkül vagy a tagállam nemzeti jogszabályaiban előírt engedélyezés megsértésével vittek ki;
 2. az exportőrnek tudomása van arról, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben az 1. albekezdésben említett valamely felhasználásra szánják;
 3. a szóban forgó terméket az engedélyben feltüntetett rendeltetési helyen található vámszabad területre vagy vámszabad raktárba viszik ki;
 4. az exportőrt egy hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatta vagy másként (például a gyártótól kapott tájékoztatás révén) tudomása van arról, hogy a kérdéses terméket az hatáskörrel rendelkező hatóság nemzetbiztonsági megjelöléssel bizalmasnak minősítette a *CONFIDENTIEL UE* (EU bizalmas) jelölésnek megfelelő vagy ennél szigorúbb jelöléssel;
 5. az exportőr nem tudja garantálni azok eredeti állapotukban, bármely alkatrész vagy szoftver eltávolítása, másolása vagy terjesztése nélkül történő visszajuttatását, vagy ha a bemutatóhoz technológiaátadás is kapcsolódik;
 6. a szóban forgó terméket magánjellegű kiállítás vagy bemutatás céljából (pl. házon belüli kiállítótermekbe) viszik ki;
 7. a szóban forgó terméket bármely gyártási folyamatba való integrálásra szánják;
 8. a szóban forgó terméket annak eredeti felhasználási céljára használják, kivéve a tényleges bemutatásra megkívánt minimális mértékig, anélkül azonban, hogy az egyedi teszteredményeket harmadik felek számára hozzáférhetővé tennék;
 9. a kivitel kereskedelmi ügylet eredményeképpen történik, különösen a szóban forgó termék eladása, bérlete vagy lízingje esetében;

10. a szóban forgó terméket egy kiállításon vagy vásáron kizárólag eladási, bérleti vagy lízingelési szándékkal tárolják anélkül, hogy kiállítanák vagy bemutatsák;
 11. az exportőr olyan intézkedéseket tesz, amelyek megakadályozzák őt abban, hogy a szóban forgó terméket saját ellenőrzése alatt tartsa az időszakos kivitel teljes ideje alatt.
4. Az exportőrnek fel kell tüntetnie az X002 uniós hivatkozási számot, valamint az egységes vámkönyv 44. rubrikájában jeleznie kell, hogy a termék kivitele az EU004. számú uniós általános exportengedély alapján történik.
5. Az ezen engedélyt használó exportőr legkésőbb harminc nappal az első kivitt követően köteles tájékoztatni a letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait az engedély első felhasználásáról, vagy – alternatív lehetőségként és a letelepedési helye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi.
- A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitel megvalósul.
- A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett exportőrök az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzenek. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a beérkezéstől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek, tekintettel e rendelet 9. cikkének (1) bekezdésére.
- Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti exportengedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.
6. Ezen engedély alkalmazásában »kiállítás vagy vásár« minden olyan meghatározott időtartamú, kereskedelmi célú esemény, amelyen kiállítók vonultatják fel termékeiket üzleti látogatók vagy a nagyközönség számára.
-

IIe. MELLÉKLET

EU005. SZÁMÚ UNIÓS ÁLTALÁNOS EXPORTENGEDÉLY**(e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti)****Távközlés****Kibocsátó hatóság: Európai Unió****1. rész – Termékek**

Ezen általános exportengedély az e rendelet I. mellékletében meghatározott következő kettős felhasználású termékekre vonatkozik:

a) az 5. kategória 1. részében található termékek:

- i. termékek, köztük az 5A001b 2. sz. és az 5A001c. és d. alatt meghatározott, különlegesen tervezett vagy kifejlesztett alkatrészek és ezek tartozékai,
- ii. az 5B001 és 5D001 alatt meghatározott termék, amennyiben tesztelésre, felügyeletre és gyártó berendezésre vonatkozik, valamint az i. pontban említett termékekhez való szoftver;

b) az 5E001a. által vezérelt technológia, amennyiben az a) pont alatt meghatározott termékek üzembe helyezéséhez, üzemeltetéséhez, karbantartásához vagy javításához szükséges, és ugyanazon végfelhasználóknak szánják.

2. rész – Rendeltetési helyek

Ezen engedély az Unió egészére érvényes a következő rendeltetési helyekre irányuló kivitel esetében:

Argentína, Dél-Afrika, Dél-Korea, Horvátország, India, Kína (Hongkong és Makaó is), Oroszország, Törökország, Ukrajna.

3. rész – A felhasználás feltételei és követelményei

1. Ezen engedély nem jogosít fel termék kivitelére, ha:

1. az exportőr tájékoztatást kapott a letelepedési helye szerinti tagállam e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságaitól arról, hogy a kérdéses terméket teljes egészében vagy részben az alábbiak célokra szánják vagy szánhatják:

- a) vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóeszköz fejlesztésével, gyártásával, kezelésével, működtetésével, karbantartásával, tárolásával, észlelésével, azonosításával vagy terjesztésével kapcsolatos felhasználás vagy ilyen fegyver hordozására képes rakéta fejlesztése, gyártása, karbantartása vagy tárolása;
- b) az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti katonai végfelhasználás, amennyiben a vásárló országra vagy a rendeltetési országra a Tanács határozatával vagy közös álláspontjával, vagy az EBESZ határozatával kivetett fegyverembargó vagy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának kötelező határozatával kivetett fegyverembargó van érvényben; vagy
- c) felhasználás olyan – a nemzeti katonai listán szereplő – katonai termék alkatrészeként vagy részegységeként, amelyet az illető tagállam területéről engedély nélkül vagy a tagállam nemzeti jogszabályaiban előírt engedélyezés megsértésével vittek ki; vagy
- d) az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott emberi jogok, demokratikus elvek vagy szólásszabadság megsértésével kapcsolatos felhasználás a mobiltelefonok és szöveges üzenetek megfigyelésére vagy az internet-használat célzott felügyeletére (pl. megfigyelőközpontokon és törvényes lehallgatási átviteli módszereken keresztül) lehallgatási technológiák és digitális adattovábbító eszközök használata révén;

2. az exportőrnek kellő gondossággal történő eljárásra vonatkozó kötelezettsége keretében tudomására jut, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben az 1. albekezdésben említett valamely felhasználásra szánják;

3. az exportőr kellő gondossággal történő eljárásra vonatkozó kötelezettsége keretében tudomására jut, hogy a szóban forgó terméket az ezen melléklet 2. részében vagy a IIa. melléklet 2. részében fel nem sorolt rendeltetési helyre vagy a tagállamokon kívülre viszik ki újra;
 4. a vonatkozó terméket az engedélyben megnevezett célországban lévő vámszabad területre vagy vámszabad raktárba szállítják.
2. Az exportőrnek fel kell tüntetnie az X002 uniós hivatkozási számot, valamint az egységes vámkönyv 44. rubrikájában jeleznie kell, hogy a termék kivitele az EU005. számú uniós általános exportengedély alapján történik.
3. Az ezen engedélyt használó exportőr legkésőbb harminc nappal az első kivitelt követően köteles tájékoztatni a letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait az engedély első felhasználásáról, vagy – alternatív lehetőségként és a letelepedési helye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi.

A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitelt megvalósul.

A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett exportőrök az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzenek. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt az hatáskörrel rendelkező hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a beérkezéstől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek, figyelemmel az e rendelet 9. cikke (1) bekezdésére.

Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti exportengedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.

II. MELLÉKLET

EU006. SZÁMÚ UNIÓS ÁLTALÁNOS EXPORTENGEDÉLY

(e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint)

Vegyszerek

1. rész – Termékek

Ezen általános exportengedély az e rendelet I. mellékletében meghatározott következő kettős felhasználású termékekre vonatkozik:

1C350:

1. Tiodiglikol (111-48-8)
2. Foszfor-oxiklorid (10025-87-3)
3. Dimetil-metil-foszfónát (756-79-6)
5. Metil-foszfónil-diklorid (676-97-1)
6. Dimetil-foszfít (DMP) (868-85-9)
7. Foszfor-triklorid (7719-12-2)
8. Trimetil-foszfít (TMP) (121-45-9)
9. Tionil-klorid (7719-09-7)
10. 3-hidroxi-1-metil-piperidin (3554-74-3)
11. N,N-diizopropil-β-aminoetil-klorid (96-79-7)
12. N,N-diizopropil-β-aminoetan-tiol (5842-07-9)
13. Quinuclidin-3-ol (1619-34-7)
14. Kálium-fluorid (7789-23-3)
15. 2-klór-etanol (107-07-3)
16. Dimetil-amin (124-40-3)
17. Dietil-etil-foszfónát (78-38-6)
18. Dietil-N,N-dimetil-foszforamidát (2404-03-7)
19. Dietil-foszfít (762-04-9)
20. Dimetil-amin-hidroklorid (506-59-2)
21. Etil-foszfónil-diklorid (1498-40-4)
22. Etil-foszfónil-diklorid (1066-50-8)
24. Hidrogén-fluorid (7664-39-3)
25. Metil-benzilát (76-89-1)
26. Metil-foszfónil-diklorid (676-83-5)
27. N,N-diizopropil-β-amino-etanol (96-80-0)
28. Pinakolil-alkohol (464-07-3)
30. Trietil-foszfít (122-52-1)

31. Arzén-triklorid (7784-34-1)
32. Benzilsav (76-93-7)
33. Dietil-metil-foszfónit (15715-41-0)
34. Dimetil-etil-foszfónát (6163-75-3)
35. Etil-foszfinil-difluorid (430-78-4)
36. Metil-foszfinil-difluorid (753-59-3)
37. 3-kvinuklidon (3731-38-2)
38. Foszfór-pentaklorid (10026-13-8)
39. Pinakolon (75-97-8)
40. Kálium-cianid (151-50-8)
41. Kálium-bifluorid (7789-29-9)
42. Ammónium-hidrogén-fluorid vagy ammónium-bifluorid (1341-49-7)
43. Nátrium-fluorid (7681-49-4)
44. Nátrium-bifluorid (1333-83-1)
45. Nátrium-cianid (143-33-9)
46. Trietanol-amin (102-71-6)
47. Foszfór-pentaszulfid (1314-80-3)
48. Diizopropil-amin (108-18-9)
49. Dietil-amino-etanol (100-37-8)
50. Nátrium-szulfid (1313-82-2)
51. Kén-monoklorid (10025-67-9)
52. Kén-diklorid (10545-99-0)
53. Trietanol-amin-hidroklorid (637-39-8)
54. N,N-diizopropil- β -aminoetil-klorid-hidroklorid (4261-68-1)
55. Metilfoszfón-sav (993-13-5)
56. Dietil-metilfoszfónát (683-08-9)
57. N,N -Dimetilamino-foszforsav-diklorid (677-43-0)
58. Triizopropil-foszfát (116-17-6)
59. Etil-dietanol-amin (139-87-7)
60. O, O-Dietil-tiofoszforsav (2465-65-8)
61. O, O-Dietil-ditiofoszforsav (298-06-6)
62. Nátrium-szilícium-hexafluorid (16893-85-9)
63. Metil-diklór-tiofoszfát (676-98-2)

1C450 a:

4. Foszgén: karbonil-diklorid (75–44–5)
5. Cianogén-klorid (506–77–4)
6. Hidrogén-cianid (74–90–8)
7. Klórpikrin: triklór-nitro-metán (76–06–2)

1C450 b:

1. A Hadiipari termék-ellenőrzési jegyzékben és az 1C350 alatt meghatározottaktól eltérő olyan vegyületek, amelyek tartalmaznak egy olyan foszforatomot, amihez egy (normál- vagy izo-) metil-, etil- vagy propil- csoport kötődik, de további szénatomok nem
2. Az 1C350.57. alatt meghatározott N,N-Dimetilamino-foszforsav-dikloridtól eltérő N,N-dialkil-[metil, etil vagy propil (normál- vagy izo-)]-foszforamido-dihalidok
3. Az 1C350. alatt meghatározott dietil-N,N-dimetil-foszforamidattól eltérő dialkil-[metil, etil vagy propil (normál- vagy izo-)] N,N-dialkil-[metil, etil vagy propil (normál- vagy izo-)]-foszforamidátok
4. Az 1C350. alatt meghatározott N,N-di-izopropil-béta-amino-etil-kloridtól, vagy N,N-di-izopropil-béta-amino-etil-klorid-hidrokloridtól eltérő N,N-dialkil-[metil, etil, propil (normál- vagy izo-)]-aminoetil-2-kloridok és a megfelelő protonált sók
5. N,N-dialkil-[metil, etil, propil (normál- vagy izo-)]amino-etán-2-olok és a megfelelő protonált sók; nem az 1C350. alatt meghatározott N,N-di-izopropil-béta-amino-etanol (96-80-0) vagy N,N-dietil-amino-etanol (100-37-8)
6. Az 1C350. alatt meghatározott N,N-di-izopropil-béta-amino-etán-2-tioltól eltérő N,N-dialkil-(metil, etil, propil [normál- vagy izo-])amino-etán-2-tiolok és a megfelelő protonált sók
8. Metil-dietanol-amin (105–59–9)

2. rész – Rendeltetési helyek

Ezen engedély az Unió egészére érvényes a következő rendeltetési helyekre irányuló kivitel esetében:

Argentína, Horvátország, Izland, Dél-Korea, Törökország, Ukrajna.

3. rész – A felhasználás feltételei és követelményei

1. Ezen engedély nem jogosít fel termékek kivitelére, ha:

1. az exportőr tájékoztatást kapott a letelepedési helye szerinti tagállam e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságaitól arról, hogy a kérdéses terméket teljes egészében vagy részben az alábbiak célokra szánják vagy szánhatják:
 - a) vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóeszköz fejlesztésével, gyártásával, kezelésével, működtetésével, karbantartásával, tárolásával, észlelésével, azonosításával vagy terjesztésével kapcsolatos felhasználás vagy ilyen fegyver hordozására képes rakéta fejlesztése, gyártása, karbantartása vagy tárolása;
 - b) e rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti katonai végfelhasználás, amennyiben a vásárló országra vagy a rendeltetési országra a Tanács határozatával vagy közös álláspontjával vagy az Európai és Biztonsági Együttműködési Szervezet határozatával kivetett fegyverembargó vagy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának kötelező határozatával kivetett fegyverembargó van érvényben; vagy
 - c) felhasználás olyan – a nemzeti katonai listán szereplő – katonai termék alkatrészeként vagy részegységeként, amelyet az illető tagállam területéről engedély nélkül vagy a tagállam nemzeti jogszabályaiban előírt engedélyezés megsértésével vittek ki;
2. az exportőrnek kellő gondossággal történő eljárásra vonatkozó kötelezettsége keretében tudomására jut, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben az 1. albekezdésben említett valamely felhasználásra szánják;

3. az exportőr kellő gondossággal történő eljárásra vonatkozó kötelezettsége keretében tudomására jut, hogy a kérdéses terméket az ezen melléklet 2. részében vagy IIa. melléklet 2. részében fel nem sorolt rendeltetési helyre vagy a tagállamokon kívülre viszik ki újra; vagy
 4. a vonatkozó terméket az engedélyben megnevezett célországban lévő vámszabad területre vagy vámszabad raktárba szállítják.
2. Az exportőrnek fel kell tüntetnie az X002 uniós hivatkozási számot, valamint az egységes vámkönyv 44. rubrikájában jeleznie kell, hogy a termék kivitele az EU006. számú uniós általános exportengedély alapján történik.
 3. Az ezen engedélyt használó exportőr legkésőbb harminc nappal az első kivitelt követően köteles tájékoztatni a letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait az engedély első felhasználásáról, vagy – alternatív lehetőségként és a letelepedési helye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi.

A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitel megvalósul.

A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett exportőrök az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzenek. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a beérkezéstől számított 10 munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek, figyelemmel e rendelet 9. cikke (1) bekezdésére.

Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti exportengedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.

IIg. MELLÉKLET

(Az e rendelet 9. cikke (4) bekezdésének a) pontjában és az e rendelethez csatolt IIa., IIc. és IId. mellékletben említett felsorolás)

A tételek nem minden esetben adják meg a termék teljes leírását és az I. mellékletben található, kapcsolódó megjegyzéseket. A termékek teljes megnevezését csak az I. melléklet tartalmazza.

Egy terméknek ebben a mellékletben történő említése nem érinti az I. mellékletben található általános szoftvermegjegyzést (General Software Note, GSN).

- A IV. mellékletben meghatározott valamennyi termék.
- 0C001 – »Természetes urán« vagy »szegényített urán« vagy tórium, fém, ötvözet, vegyület vagy koncentrátum formájában és bármilyen más anyag, amely fent említettek közül egyet vagy többet tartalmaz.
- 0C002 – A IV. mellékletben meghatározottaktól eltérő »különleges hasadóanyag«.
- 0D001 – A 0. kategóriában meghatározott termék »kifejlesztésére«, »gyártására« és »használatára« tervezett vagy átalakított »szoftver«, amennyiben a 0C001-re vagy a IV. mellékletből kizárt 0C002 termékekre vonatkozik.
- 0E001 – A 0. kategóriában meghatározott termék »kifejlesztésére«, »gyártására« és »használatára« tervezett vagy átalakított, a nukleáris technológiai megjegyzés szerinti »technológia«, amennyiben a 0C001-re vagy a IV. mellékletből kizárt 0C002 termékekre vonatkozik.
- 1A102 – A 9A004 alatt meghatározott űrhajó hordozóeszközhöz vagy a 9A104 alatt meghatározott rakétaszondához tervezett, újratelített pirolizált szén-szén komponens.
- 1C351 Humán kórokozók, zoonózisok és »toxinok«.
- 1C352 – Állati kórokozók.
- 1C353 – Genetikai elemek és genetikailag módosított élőlények.
- 1C354 – Növényi kórokozók.
- 1C450a.1. amiton: O,O-dietil-S-[2-(dietil-amino)-etil] foszfor-tiolát (78-53-5) és a megfelelő alkilezett vagy protonált sók.
- 1C450a.2. PFIB: 1,1,3,3,3-pentafluor-2-(trifluor-metil)-1-propén (382-21-8).
- 7E104 – A rakéta röppályájának optimalizálása céljából a repülésvezérlési, irányítási és meghajtási adatok repülés-irányító rendszerbe történő integrálására szolgáló »technológia«.
- 9A009.a. Hibrid rakétahajtómű-rendszer 1,1 MN feletti teljes impulzuskapacitással.
- 9A117 – »Rakétában« felhasználható indító- és leválasztóberendezés és közbülső fokozat.”

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Bizottságnak szándékában áll 2013. december 31-ig felülvizsgálni a rendeletet, mégpedig a kis értékű szállítmányok kivételére vonatkozó általános engedély esetleges létrehozásának feltételeit illetően.

AZ EURÓPAI PARLAMENT, A TANÁCS ÉS A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA A KIS ÉRTÉKŰ SZÁLLÍTMÁNYOKRÓL

Ez a rendelet nem érinti a kis értékű szállítmányokra vonatkozó általános nemzeti kiviteli engedélyeket, amelyeket a tagállamok a 428/2009/EK rendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján adnak ki.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1233/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról, valamint a 2001/76/EK és a 2001/77/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az exporthitel-ügynökségek hozzájárulnak a világkereskedelem fejlődéséhez azáltal, hogy a magánszektori finanszírozást és biztosítást kiegészítő módon támogatják a vállalatok exportját és beruházásait. Az Unió a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodásának (a továbbiakban: a megállapodás) részese. A résztvevők között létrejött megállapodás szabályozza azokat a pénzügyi feltételeket, melyeket az exporthitel-ügynökségek a hivatalosan támogatott exporthitelek terén biztosított egyenlő versenyfeltételek erősítése érdekében kínálhatnak.
- (2) A hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról szóló, 1978. április 4-i határozat felváltásáról szóló, 2000. december 22-i 2001/76/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ értelmében és a projektfinanszírozásról szóló keretmegállapodásban foglalt alapelveknek az állami exporthitel-támogatás területén történő alkalmazásáról szóló, 2000. december 22-i 2001/77/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ értelmében a megállapodásban foglalt iránymutatásokat és a projektfinanszírozásra vonatkozó különleges szabályokat alkalmazzák az Unióban.
- (3) A megállapodás az exporthitel-ügynökségek tevékenysége révén közvetetten hozzájárul a szabad és tisztességes kereskedelemhez, valamint a vállalatok befektetéseéhez, amelyek egyébként kevésbé férnének hozzá a magán-szektor által nyújtott hitelekhez.
- (4) A tagállamoknak a nemzeti exporthitel-rendszereik létrehozása, fejlesztése és alkalmazása, illetve a hivatalosan támogatott exporthitel-tevékenységek felügyelete során meg kell felelniük az Unió külső fellépésre vonatkozó általános rendelkezéseinek, úgy, mint a demokrácia megerősítése, az emberi jogok tiszteletben tartása és a következetes fejlesztési politika, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem.
- (5) A megállapodás résztvevői egy állandó folyamatban vesznek részt, melynek célja, hogy minimalizálja a piac torzulását, és olyan egyenlő versenyfeltételeket hozzon létre, amely keretében az exporthitel-ügynökségek által felszámolt kockázati díjak kockázati alapúak, és alkalmasnak kell lenniük a hosszú távú működési költségek és veszteségek fedezésére, a Világkereskedelmi Szervezet által előírt kötelezettségekkel összhangban. E cél megvalósítása érdekében az exporthitel-rendszerek átlátható módon működnek, és az ügynökségek ennek megfelelően jelentést tesznek az OECD-nek.
- (6) Az exporthitel-ügynökségek által nyújtott jól célzott exporthitelek hozzájárulhatnak az uniós vállalatok – ideértve a kis- és középvállalkozásokat (a továbbiakban: a kkv-k) is – piaci hozzáférési lehetőségeihez.
- (7) A megállapodás résztvevői és az Unió tagállamai az OECD és az Unió átláthatóságra vonatkozó szabályaival összhangban úgy döntöttek, hogy nyilvánosságra hoznak az exporthitelekre vonatkozó bizonyos információkat, annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket tegyenek lehetővé a megállapodás résztvevői és a tagállamok számára.
- (8) Az Unió az I. mellékletben meghatározott átláthatósági és jelentéstételi intézkedéseket alkalmazza.
- (9) Tekintettel a verseny kiéleződésére a világpiacokon, és annak elkerülése érdekében, hogy az Unió vállalatai versenyhátrányba kerüljenek, a Bizottságnak – tekintettel a tagállamoktól kapott tárgyalási engedélyre – támogatnia kell az OECD arra irányuló erőfeszítéseit, hogy bevonja azokat az országokat, amelyek nem résztvevői a megállapodásnak. A Bizottságnak kétoldalú és többoldalú tárgyalások révén globális szabványokat kell létrehoznia a hivatalosan támogatott exporthitelek tekintetében. Globális szabványok nélkül nem lehet egyenlő versenyfeltételeket biztosítani a világkereskedelemben.
- (10) Bár az OECD-országoknak iránymutatást ad a megállapodás, a nem OECD-országok nem résztvevői a megállapodásnak, és ezért ezen utóbbi országok exportőrei versenyelőnyhöz juthatnak. Ezért ezeket az országokat ösztönzik arra, hogy az egyenlő versenyfeltételek világ-szinten való biztosítása érdekében alkalmazzák a megállapodást.
- (11) Tekintettel a hatályos szabályozás egyszerűsítésére és javítására irányuló uniós szabályozásjavító politikára, a Bizottság és a tagállamok a megállapodás jövőbeli felülvizsgálatai során adott esetben a vállalkozásokra és a nemzeti hatóságokra, köztük az exporthitel-ügynökségekre nehezedő adminisztratív terhek csökkentését helyezik a középpontba.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 8-i határozata.

⁽²⁾ HL L 32., 2001.2.2., 1. o.

⁽³⁾ HL L 32., 2001.2.2., 55. o.

- (12) A megállapodás résztvevői úgy határoztak, hogy módosítják és racionalizálják a megállapodást. Az általuk meghatározott változtatások a felhasználóbarát jelleg erősítését, a vonatkozó nemzetközi kötelezettségek összhangjának javítását és a nagyobb átláthatóságot érintik, különösen a megállapodásban nem részesek számára. A megállapodás résztvevői továbbá úgy határoztak, hogy a megállapodás szövegébe belefoglalják a projektfinanszírozásra vonatkozó, a 2001/77/EK határozattal bevezetett szabályokat és a 2001/76/EK határozatot módosító, a hajók exporthiteleire vonatkozó 2002/634/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ bevezetett szabályokat.
- (13) Ezért a módosított 2001/76/EK határozat hatályát veszti, és helyébe e rendelet, valamint a megállapodás módosított és egységes szerkezetbe foglalt mellékelt szövege lép, és a 2001/77/EK határozat hatályát veszti.
- (14) Annak érdekében, hogy az Unió jogalkotásában zökkenőmentesen és azonnal alkalmazni lehessen a megállapodásnak a megállapodás résztvevői által meghatározott iránymutatásaihoz fűzött módosításokat, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia a II. melléklet módosítása céljából, amennyiben ez szükségessé válik. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően, a megállapodás részesei által az iránymutatások módosítása céljából meghatározottak tekintetében jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell a vonatkozó dokumentumok egyidejű, időben és megfelelő módon történő továbbítását az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A megállapodás alkalmazása

A hivatalosan támogatott exporthitelekről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) iránymutatásait az Unióban alkalmazni kell. A megállapodás szövegét csatolták e rendelethez.

2. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság a 3. cikknek megfelelően a megállapodás résztvevői által az iránymutatásokhoz fűzött módosítások nyomán felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a II. melléklet módosítása céljából.

Amennyiben a II. mellékletnek a megállapodás résztvevői által az iránymutatásokhoz fűzött módosítások nyomán történő módosítása tekintetében sürgősségi okok úgy kívánják, a

4. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazni az e cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tekintetében.

3. cikk

A felhatalmazás gyakorolása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikkben megállapított feltételek mellett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A 2. cikkben említett, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskört a 2011. december 9-től számított meghatározatlan időtartamra a Bizottságra ruházzák.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Az említett határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján vagy a határozatban megjelölt napon lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása esetén erről egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 2. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a jogi aktusról az Európai Parlamentnek vagy Tanácsnak szóló értesítést követő két hónapos időtartamon belül nem emel ellene kifogást, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez a határidő két hónappal meghosszabbítható.

4. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, amennyiben nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben ismertetni kell a sürgősségi eljárás alkalmazásának indokait.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 3. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Kifogás esetén a kifogásról szóló európai parlamenti vagy tanácsi határozat közzétételét követően a Bizottság haladéktalanul visszavonja az aktust.

5. cikk

Átláthatóság és jelentéstétel

Az Unióban alkalmazandó, az átláthatóságra és jelentéstételre vonatkozó intézkedéseket e rendelet I. melléklete tartalmazza.

⁽¹⁾ HL L 206., 2002.8.3., 16. o.

6. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2001/76/EK és a 2001/77/EK határozat hatályát veszti.

7. cikk

Hatályba lépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

W. SZCZUKA

I. MELLÉKLET

1. A nemzeti exporthitel-programok felügyeletét ellátó tagállami intézmények előjogainak sérelme nélkül az átláthatóság uniós szintű növelése érdekében minden tagállam éves tevékenységi jelentést nyújt be a Bizottságnak. A tagállamok a nemzeti jogszabályi keretükkel összhangban jelentést tesznek az eszközökről és forrásokról, a kifizetett kárigényekről és megtérülésekről, az új kötelezettségvállalásokról, a kitettségekről és a felszámított kockázati díjakról. Amennyiben függő kötelezettségek merülhetnek fel a hivatalosan támogatott exporthitel-tevékenységek nyomán, akkor ezeket a tevékenységeket az éves tevékenységi jelentés részeként jelenteni kell.
2. Az éves tevékenységi jelentésben a tagállamok részletezik, hogy exporthitel-ügynökségeik a hivatalosan támogatott exporthitel-tevékenységeik során mennyiben veszik figyelembe azokat a környezeti kockázatokat, melyek egyéb kapcsolódó kockázatokat is rejthetnek.
3. A Bizottság ezen információ alapján éves felülvizsgálatot végez az Európai Parlament számára, beleértve az exporthitel-ügynökségek uniós célkitűzéseknek és kötelezettségeknek való megfeleléséről szóló értékelést.
4. A Bizottság hatáskörének megfelelően éves jelentést készít az Európai Parlament számára a lefolytatott tárgyalásokról, amelyekre nézve a Bizottságnak tárgyalási felhatalmazása van a nemzetközi együttműködés különböző fórumain a hivatalosan támogatott exporthitelek területén globális szabványok létrehozására.

Az e rendelet hatálya alá tartozó első jelentéstételi időszak a 2011. évre vonatkozik.

II. MELLÉKLET

MEGÁLLAPODÁS A HIVATALOSAN TÁMOGATOTT EXPORTHITELEKRŐL

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
I. FEJEZET: ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK	52
1. CÉL	52
2. STÁTUSZ	52
3. RÉSZVÉTEL	52
4. A MEGÁLLAPODÁSBAN NEM RÉSZT VEVŐ ORSZÁGOK RÉSZÉRE RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ INFORMÁCIÓK	52
5. HATÁLY	52
6. ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁSOK	53
7. PROJEKTFINANSZÍROZÁS	53
8. FELMONDÁS	53
9. ELLENŐRZÉS	53
II. FEJEZET: AZ EXPORTHITELEK PÉNZÜGYI FELTÉTELEI ÉS KONDÍCIÓI	53
10. ELŐLEG, MAXIMÁLIS HIVATALOS TÁMOGATÁS ÉS HELYI KÖLTSÉGEK	53
11. AZ EGYES ORSZÁGOK MAXIMÁLIS MEGENGEDETT TÖRLESZTÉSI IDŐ SZERINTI BESOROLÁSA	54
12. MAXIMÁLIS TÖRLESZTÉSI IDŐK	54
13. TÖRLESZTÉSI IDŐK NEM ATOMENERGIÁVAL MŰKÖDŐ ERŐMŰ ESETÉBEN	54
14. TŐKETÖRLESZTÉS ÉS KAMATFIZETÉS	55
15. KAMATLÁBAK, KOCKÁZATIDÍJ-TÉTELEK ÉS EGYÉB DÍJAK	56
16. AZ EXPORTHITELEK ÉRVÉNYESSÉGI IDEJE	56
17. A VESZTESÉGEK ELKERÜLÉSE VAGY MINIMALIZÁLÁSA ÉRDEKÉBEN HOZOTT INTÉZKEDÉSEK	56
18. EGYEZTETÉS	56
19. MINIMÁLIS FIX KAMATLÁBAK A HIVATALOS FINANSZÍROZÁSI TÁMOGATÁS KERETÉBEN	56
20. A CIRR-KAMATLÁBAK KIALAKÍTÁSA	56
21. A CIRR-KAMATLÁBAK ÉRVÉNYESSÉGE	57
22. A CIRR-KAMATLÁBAK ALKALMAZÁSA	57
23. HITELKOCKÁZATI DÍJ	57
24. A POLITIKAI ÉS ORSZÁGKOCKÁZAT ALAPJÁN MEGHATÁROZOTT MINIMÁLIS KOCKÁZATIDÍJ-TÉTEL	57
25. ORSZÁGKOCKÁZATI BESOROLÁS	58
26. A MULTILATERÁLIS ÉS REGIONÁLIS INTÉZMÉNYEK BESOROLÁSA	59

	Oldal
27. A HIVATALOS EXPORHTHTEL-FEDEZET SZÁZALÉKARÁNYA ÉS MINŐSÉGE	59
28. EGYES ORSZÁGKOCKÁZATI ELEMEL KIZÁRÁSA ÉS ORSZÁGKOCKÁZAT-CSÖKKENTÉSI MÓDSZEREK	60
29. A MINIMÁLIS KOCKÁZATIDÍJ-TÉTELEK ÉRVÉNYESSÉGÉNEK VIZSGÁLATA A SZUVERÉN ÉS ORSZÁG-KOCKÁZAT SZEMPONTJÁBÓL	61
III. FEJEZET: A FELTÉTELEKHEZ KÖTÖTT SEGÉLLEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK	61
30. ÁLTALÁNOS ELVEK	61
31. A KÖTÖTT SEGÉLY FORMÁI	61
32. KAPCSOLT FINANSZÍROZÁS	62
33. KÖTÖTT SEGÉLYRE JOGOSULT ORSZÁGOK	62
34. PROJEKTEK JOGOSULTSÁGA	63
35. MINIMÁLIS KEDVEZMÉNYEZETTSÉGI SZINT	63
36. KIVÉTELEK A KÖTÖTT SEGÉLYRE VALÓ ORSZÁG- VAGY PROJEKTJOGOSULTSÁG ALÓL	64
37. A KÖTÖTT SEGÉLY KEDVEZMÉNYEZETTSÉGI SZINTJÉNEK KISZÁMÍTÁSA	64
38. A KÖTÖTT SEGÉLYEK ÉRVÉNYESSÉGI IDEJE	65
39. EGYEZTETÉS	65
IV. FEJEZET: ELJÁRÁSOK	66
1. SZAKASZ: AZ EXPORHTHITELEKRE ÉS A KERESKEDELMI VONATKOZÁSÚ SEGÉLYEKRE VONATKOZÓ KÖZÖS ELJÁRÁSOK	66
40. ÉRTESÍTÉSEK	66
41. A HIVATALOS TÁMOGATÁSRÓL SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÁS	66
42. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁSOK	66
43. KÜLÖNLEGES KONZULTÁCIÓK	66
2. SZAKASZ: EXPORHTHTELEZÉSI ELJÁRÁSOK	67
44. ELŐZETES BEJELENTÉS KONZULTÁCIÓVAL	67
45. ELŐZETES BEJELENTÉS KONZULTÁCIÓ NÉLKÜL	67
3. SZAKASZ: A KERESKEDELMI VONATKOZÁSÚ SEGÉLYEKKE ÖSSZEFÜGGŐ ELJÁRÁSOK	67
46. ELŐZETES ÉRTESÍTÉS	67
47. AZONNALI ÉRTESÍTÉS	68
4. SZAKASZ: A KÖTÖTT SEGÉLYRE VONATKOZÓ KONZULTÁCIÓS ELJÁRÁSOK	68
48. A KONZULTÁCIÓ CÉLJA	68
49. A KONZULTÁCIÓK KÖRE ÉS IDŐZÍTÉSE	68
50. A KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYE	69
5. SZAKASZ: AZ EXPORHTHITELEKKE ÉS A KERESKEDELMI VONATKOZÁSÚ SEGÉLYEKKE KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓCSERE	69

	Oldal
51. KAPCSOLATTARTÁSI PONTOK	69
52. AZ INFORMÁCIÓKÉRÉS TERJEDELME	69
53. A VÁLASZADÁS TERJEDELME	69
54. SZEMÉLYES KONZULTÁCIÓK	69
55. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELJÁRÁSI SZABÁLYAI ÉS ALAKI KÖVETELMÉNYEI	70
56. KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELFOGADÁSÁRA IRÁNYULÓ JAVASLATRA ADOTT VÁLASZ	70
57. KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELFOGADÁSA	70
58. VÉLEMÉNYKÜLÖNBSEG A KÖZÖS ÁLLÁSPONTOT ILLETŐEN	71
59. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT HATÁLYBALÉPÉSÉNEK NAPJA	71
60. A KÖZÖS ÁLLÁSPONTOK ÉRVÉNYESSÉGE	71
6. SZAKASZ: A MINIMÁLIS KAMATLÁBAK (CIRR) KÖZLÉSÉRE VONATKOZÓ GYAKORLATI RENDEL- KEZÉSEK	71
61. A MINIMÁLIS KAMATLÁBAK KÖZLÉSE	71
62. A KAMATLÁBAK HATÁLYBALÉPÉSÉNEK NAPJA	71
63. A KAMATLÁBAK AZONNALI HATÁLYAL TÖRTÉNŐ MÓDOSÍTÁSA	71
7. SZAKASZ: FELÜLVIZSGÁLATOK	72
64. A MEGÁLLAPODÁS RENDSZERES FELÜLVIZSGÁLATA	72
65. A MINIMÁLIS KAMATLÁBAK FELÜLVIZSGÁLATA	72
66. A MINIMÁLIS KOCKÁZATIDJ-TÉTELEK ÉS A KAPCSOLÓDÓ KÉRDÉSEK FELÜLVIZSGÁLATA	72
I. MELLÉKLET: ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS A HAJÓKHOZ NYÚJTOTT EXPORHITELEKRŐL	73
II. MELLÉKLET: ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS AZ ATOMERŐMŰVEKHEZ NYÚJTOTT EXPORHITE- LEKRŐL	76
III. MELLÉKLET: ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS A POLGÁRI LÉGI JÁRMŰVEKHEZ NYÚJTOTT EXPORT- HITELEKRŐL	78
IV. MELLÉKLET: ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS A MEGÚJULÓ ENERGIÁK ÉS VÍZÜGYI PROJEKTEK TERÜ- LETÉN 2007. JÚNIUS 30-IG TARTÓ PRÓBAIDŐSZAK HATÁLYA ALATT NYÚJTOTT EXPORHITELEKRŐL	89
V. MELLÉKLET: AZ ÉRTESÍTÉSEKKEL KAPCSOLATBAN BEJELENTENDŐ INFORMÁCIÓK	92
VI. MELLÉKLET: A MINIMÁLIS KOCKÁZATIDJ-TÉTELEK KISZÁMÍTÁSA	97
VII. MELLÉKLET: A HARMADIK ORSZÁGBELI GARANCIÁVÁLLALÓ VAGY MULTILATERÁLIS, ILLETVE REGIONÁLIS INTÉZMÉNY ELBÍRÁLÁSÁT MUTATÓ ORSZÁGKOCKÁZATI BESO- ROLÁS ALKALMAZÁSÁT SZABÁLYOZÓ KRITÉRIUMOK ÉS FELTÉTELEK	99
VIII. MELLÉKLET: AZ ORSZÁGKOCKÁZAT-CSÖKKENTÉS/KIZÁRÁS ALKALMAZÁSÁT SZABÁLYOZÓ KRITÉRIUMOK ÉS FELTÉTELEK A MINIMÁLIS KOCKÁZATIDJ-TÉTELEK KISZÁMÍTÁ- SÁNÁL	101
IX. MELLÉKLET: A FEJLESZTÉSI MINŐSÉG ELLENŐRZŐ LISTÁJA	108
X. MELLÉKLET: A PROJEKTFINANSZÍROZÁSI ÜGYLETEKRE ALKALMAZANDÓ FELTÉTELEK	109
XI. MELLÉKLET: MEGHATÁROZÁSOK JEGYZÉKE,	111

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cél

- a) A hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) fő célja, hogy megfelelő keretet biztosítson a hivatalosan támogatott exporthitelek szabályos használatához.
- b) A megállapodás, az 5. cikkének a) pontjában meghatározottaknak megfelelően, egyenlő feltételeket kíván kialakítani a hivatalos támogatásokra vonatkozóan, azzal a céllal, hogy az exportált áruk és szolgáltatások minőségén és árán alapuló versenyt ösztönözze, a hivatalos támogatások pénzügyi feltételei között fennálló verseny helyett.

2. Státus

Az OECD keretein belül kialakított megállapodás 1978 áprilisában határozatlan időre lépett hatályba. A megállapodás nem az OECD jogi aktusa ⁽¹⁾, hanem a résztvevők között létrejött önkéntes megállapodás, bár adminisztratív támogatást kap az OECD titkárságától (a továbbiakban: a titkárság).

3. Résztétel

A megállapodás résztvevői jelenleg: Ausztrália, Kanada, az Európai Unió, Japán, Korea, Új-Zéland, Norvégia, Svájc és az Amerikai Egyesült Államok. A jelenlegi résztvevők más OECD-tagokat, illetve OECD-tagsággal nem rendelkező országokat is felhívhatnak arra, hogy a megállapodás résztvevőivé váljanak.

4. A megállapodásban nem részt vevő országok részére rendelkezésre álló információk

- a) A résztvevők vállalják, hogy az 5. cikk a) pontjában meghatározott hivatalos támogatással összefüggő értesítésekkel kapcsolatos információkat megosztják a megállapodásban nem részt vevő országokkal.
- b) A megállapodás résztvevője versenyhelyzet esetén, viszonyossági alapon, a megállapodásban nem részt vevő ország információkérésére a hivatalos támogatásai pénzügyi feltételeire vonatkozóan ugyanúgy válaszol, mint ahogy egy résztvevő kérésére válaszolna.

5. Hatály

A megállapodás valamely kormány által vagy nevében áruk és/vagy szolgáltatások (beleértve a pénzügyi lízinget is) exportjához nyújtott összes hivatalos támogatásra vonatkozik, amelyek törlesztési ideje legalább két év.

- a) A hivatalos támogatás többféle formában nyújtható:

1. Exporthitel-garancia vagy exporthitel-biztosítás (tisztá fedezet).

2. Hivatalos finanszírozási támogatás:

- közvetlen hitel/finanszírozás és refinanszírozás, vagy
- kamattámogatás.

3. A fentiek bármilyen kombinációja.

- b) A megállapodást alkalmazni kell a kötött segélyre; a IV. fejezetben ismertetett eljárások a kereskedelmi vonatkozású, szabad felhasználású segélyre is kiterjednek.

- c) A megállapodás nem vonatkozik a katonai berendezések és a mezőgazdasági árucikkek exportjára.

- d) Nem adható hivatalos támogatás, ha egyértelműen bizonyítható, hogy a szerződést elsősorban a kedvezőbb törlesztési idő elérése céljából olyan országban lévő vevővel kötötték meg, amely nem az áruk végleges rendeltetési helye.

⁽¹⁾ Az OECD egyezmény 5. cikkében meghatározottak szerint.

6. Ágazati megállapodások

- a) Az alábbi ágazati megállapodások a megállapodás részét képezik:
- Hajók (I. melléklet)
 - Atomerőművek (II. melléklet)
 - Polgári légi járművek (III. melléklet)
 - Megújuló energiák és vízprojektek (IV. melléklet)
- b) Egy ágazati megállapodásban részes fél alkalmazhatja annak rendelkezéseit az adott ágazati megállapodás hatálya alá tartozó áruk és/vagy szolgáltatások exportjához nyújtott hivatalos támogatásra. Amennyiben egy ágazati megállapodás nem tartalmaz a megállapodásnak megfelelő rendelkezést, az ágazati megállapodásban részes félnek a megállapodás rendelkezését kell alkalmaznia.

7. Projektfinanszírozás

- a) A felek alkalmazhatják a X. mellékletben meghatározott feltételeket az áruk és/vagy szolgáltatások exportjára azon ügyletek esetében, amelyek megfelelnek a X. melléklet 1. függelékében meghatározott követelményeknek.
- b) Az a) pont nem alkalmazható a polgári légi járművekre vonatkozó ágazati megállapodás hatálya alá tartozó áruk és szolgáltatások exportjára.

8. Felmondás

Bármelyik fél felmondhatja a megállapodásban való részvételét a titkárság írásban – közvetlen kommunikációs eszközök, például az OECD online információs rendszer (a továbbiakban: az OLIS) igénybevételével – történő értesítésével. A felmondás 180 naptári nappal azt követően lép hatályba, hogy a titkárság kézhez vette az arról szóló értesítést.

9. Ellenőrzés

A megállapodás végrehajtását a titkárság ellenőrzi.

II. FEJEZET

AZ EXPORTHITELEK PÉNZÜGYI FELTÉTELEI ÉS KONDÍCIÓI

Az exporthitelek pénzügyi feltételei és kondíciói az e fejezetben foglalt összes rendelkezést magukban foglalják, mely rendelkezések egymással összefüggésben értelmezendők.

A megállapodás korlátozásokat is meghatároz a hivatalosan támogatható feltételekkel kapcsolatban. A résztvevők tudomásul veszik, hogy bizonyos kereskedelmi és ipari ágazatokban hagyományosan a megállapodásban foglalt feltételeknél korlátozóbb jellegű pénzügyi feltételeket alkalmaznak. A felek a továbbiakban is tiszteletben tartják e szokásos pénzügyi feltételeket, különös tekintettel arra az elvre, amely szerint a törlesztési idők nem haladják meg az áruk hasznos élettartamát.

10. Előleg, maximális hivatalos támogatás és helyi költségek

- a) A felek a hivatalos támogatás tárgyát képező áruk és szolgáltatások vásárlói számára előírják, hogy az export szerződés szerinti értékének minimum 15 %-át fizessék ki legkésőbb a hitel folyósításának a XI. sz. mellékletben meghatározott kezdőnapjáig. Az előleg kiszámításakor az export szerződés szerinti értéke arányosan csökkenthető, ha az ügylet harmadik országból származó, hivatalosan nem támogatott árukat és szolgáltatásokat is magában foglal. A kockázati díj 100 %-ának finanszírozása/biztosítása megengedhető. A kockázati díj belefoglalható vagy nem foglalható bele az export szerződés szerinti értékébe. A hitel folyósításának kezdőnapját követően fizetett biztosítéki összegek ebben az esetben nem tekintendők előlegnek.
- b) Az előlegfizetéshez nyújtott hivatalos támogatás kizárólag biztosítás vagy garancia formájában történhet a szokásos folyósítás előtti kockázatok kizárása végett.
- c) A felek a b) és d) pontban foglaltak kivételével nem nyújthatnak az export szerződés szerinti értékének – ideértve a harmadik országból történő szállítást, de nem számítva a helyi költségeket – 85 százalékát meghaladó hivatalos támogatást.

d) A felek hivatalos támogatást nyújthatnak a helyi költségekhez, feltéve, hogy:

1. a c) és d) pont szerint nyújtott hivatalos támogatás összértéke nem haladja meg az export szerződés szerinti értékének 100 százalékát. Ennek következtében a támogatott helyi költségek összege nem haladhatja meg az előleg összegét;
2. a hivatalos támogatást a kapcsolódó exportra vonatkozó feltételeknél nem kedvezőbb/nem kevésbé korlátozó feltételek mellett nyújtják;
3. a 11. cikk a) pontjában meghatározott, I. kategóriába tartozó országok esetében a tiszta fedezetre korlátozódik.

11. Az egyes országok maximális megengedett törlesztési idő szerinti besorolása

- a) Az I. kategóriába azok az országok tartoznak, amelyek szerepelnek a Világbank besorolási jegyzékében ⁽¹⁾. Az összes többi ország a II. kategóriába tartozik. A Világbank besorolási szintjét évente újraszámítják. Egy ország csak akkor kerülhet egy másik kategóriába, miután két egymást követő évben ugyanabba a világbanki kategóriába sorolták.
- b) Az országok besorolásánál az alábbi gyakorlati kritériumok és eljárások alkalmazandók:
1. a megállapodás céljából történő besorolás meghatározása a Világbank által a hitelfelvevő országok világbanki besorolása céljából kiszámított egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelem (GNI) alapján történik;
 2. amennyiben a Világbank nem rendelkezik elegendő információval az egy főre jutó GNI-adatok közzétételéhez, a Világbank kap felkérést annak megbecslésére, hogy a kérdéses országban az egy főre jutó GNI az aktuális küszöbérték felett vagy alatt van-e. Az ország besorolására a becslés alapján kerül sor, amennyiben a felek nem hoznak ettől eltérő döntést;
 3. ha az adott országot a 11. cikk a) pontjával összhangban átsorolják, az átsorolás két héttel azt követően lép hatályba, hogy a Világbank fent említett adataiból levont következtetéseket a titkárság az összes féllel közölte;
 4. abban az esetben, ha a Világbank felülvizsgálja adatait, ezeket a felülvizsgált adatokat a megállapodás szempontjából figyelmen kívül kell hagyni. Mindazonáltal az ország besorolása közös állásponttal megváltoztatható, és a felek kedvezően bírálhatják el a számadatokban előforduló, az ugyanabban a naptári évben utólag figyelembe vett hibák és kihagyott adatok miatti változást, amelyben a titkárság első ízben közölte az említett adatokat.

12. Maximális törlesztési idő

A 13. cikk sérelme nélkül a maximális törlesztési idő a rendeltetési ország 11. cikkben szereplő kritériumok szerinti besorolása szerint változik.

- a) Az I. kategóriába tartozó országok esetében a maximális törlesztési idő öt év, azzal a lehetőséggel, hogy a felek nyolc és fél évben is megállapodhatnak, ha betartják a 45. cikkben meghatározott előzetes bejelentési eljárásokat.
- b) A II. kategóriába tartozó országok esetében a maximális törlesztési idő 10 év.
- c) Több rendeltetési országot magában foglaló szerződés esetében – a megfelelő törlesztési időkkal kapcsolatos megállapodás elérése érdekében – a feleknek az 55–60. cikkeken foglalt eljárásokkal összhangban közös álláspontra kell törekedniük.

13. Törlesztési idő nem atomenergiával működő erőmű esetében

- a) Nem atomenergiával működő erőművek esetében a maximális törlesztési idő 12 év. Ha az egyik fél a 12. cikkben előírtnál hosszabb törlesztési időt kíván támogatni, a fél köteles ezt a 45. cikkben foglalt eljárással összhangban előzetesen bejelenteni.

⁽¹⁾ Az országok besorolásának a Világbank által végzett éves felülvizsgálata alapján az egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelem (GNI) küszöbértékét használják az országcategóriák besorolása céljából; e küszöbérték az OECD honlapján megtalálható (www.oecd.org/ech/xcred).

b) Nem atomenergiával működő erőműnek tekintendők azok a komplett erőművek vagy erőmű-részek, amelyeket nem atomenergiával működtetnek; ide tartoznak mindazok a részegységek, berendezések, anyagok és szolgáltatások (a személyzet kiképzésével együtt), amelyekre közvetlenül van szükség az említett nem atomenergiával működő erőművek építéséhez és üzembe helyezéséhez. Nem tartoznak ide azok a tételek, amelyekért általában a vevő a felelős, például a területfejlesztéssel, az utakkal, a felvonulási épületekkel, az erőáramú vezetékekkel, a transzformátor-állomásokkal és a vízellátással kapcsolatos költségek, valamint a hivatalos engedélyezési eljárásokkal (például helyszíni engedélyekkel, üzemanyagtöltési engedélyekkel) összefüggő, a vevő országában felmerülő költségek, az alábbiak kivételével:

1. abban az esetben, ha a transzformátor-állomás vevője azonos az erőmű vevőjével, az eredeti transzformátor-állomásra vonatkozó maximális törlesztési idő megegyezik a nem atomenergiával működő erőműre vonatkozó törlesztési idővel (azaz 12 évvel); továbbá
2. a minimum 100 kV feszültségkülbséggel működő alállomások, transzformátorok és távvezetékek esetében a maximális törlesztési idő megegyezik a nem atomenergiával működő erőműre vonatkozó törlesztési idővel.

14. Tőketörlesztés és kamatfizetés

- a) Az exporthitelek tőkerészét egyenlő részletekben kell törleszteni.
- b) A tőkerész és a kamat legalább hat hónapos gyakorisággal fizetendő úgy, hogy az első tőkerész- és kamattörlesztést legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni.
- c) Lízingügyletek támogatására nyújtott exporthitelek esetén a tőkeösszegre és a kamatra kombináltan alkalmazott egyenlő visszafizetés alkalmazható az a) pontban meghatározott egyenlő összegű tőkerészlet-törlesztés helyett.
- d) Kivételesen és különösen indokolt esetben exporthitel nyújtható a fenti a)–c) pontban foglaltaktól eltérő feltételekkel is. Ilyen támogatás nyújtását az magyarázza, ha egyenlőtlenség áll fenn a kötelezett rendelkezésére álló pénzeszközök esedékessége és a kölcsöntőke félévente történő visszafizetését tartalmazó modell szerinti adósságszolgálati konstrukció között, és e támogatásnak meg kell felelnie a következő követelményeknek:
 1. egy hat hónapos határidőn belül sem egyetlen visszafizetett tőkerészlet, sem több visszafizetett tőkerészlet együttesen nem haladhatja meg a hitel tőkeösszegének 25 százalékát;
 2. a tőkerészlet-visszafizetést legalább 12 havi gyakorisággal kell teljesíteni. Az első tőkerészlet-törlesztést legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontját követő 12 hónapon belül teljesíteni kell, és a hiteltörlesztés kezdő időpontját követő 12 hónapon belül legalább a hitel tőkeösszegének 2 százalékát vissza kell fizetni;
 3. a kamat legalább tizenkét havi gyakorisággal fizetendő úgy, hogy az első kamatot legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni;
 4. a törlesztési időszak maximális súlyozott átlagidőtartama nem haladhatja meg:
 - kormányzati vevőkkel kötött ügyletek esetén (vagy állami visszafizetési garanciával), a négy és fél évet az I. kategóriába besorolt országokkal, és az öt és egynegyed évet a II. kategóriába besorolt országokkal kötött ügyletek tekintetében,
 - nem kormányzati vevőkkel kötött ügyletek esetén (és állami visszafizetési garancia nélkül), az öt évet az I. kategóriába besorolt országok, és a hat évet a II. kategóriába besorolt országok tekintetében,
 - az előző két francia bekezdésben meghatározott rendelkezések sérelme nélkül, a nem atomenergiával működő erőművek részére a 13. cikk szerint nyújtott támogatást tartalmazó ügyletek esetén a hat és egynegyed évet;
 5. a fél köteles a 45. cikkel összhangban előzetesen bejelenteni annak indoklását, hogy a támogatást nem az a)–c) pont szerint nyújtja.
- e) A hiteltörlesztés kezdő időpontját követően esedékes kamatot nem tőkésítik.

15. Kamatlábak, kockázati díj-tételek és egyéb díjak

- a) A kamat nem tartalmazza:
1. a szállítói hitelek vagy pénzügyi hitelek biztosításáért vagy garانتálásáért felszámított kockázati díjat vagy az egyéb díj formájában kifizetett összegeket;
 2. az exporthittel kapcsolatos, a törlesztési idő alatt fizetendő éves vagy féléves bankköltségeken kívüli banki díjak vagy jutalékok formájában kifizetett összegeket; továbbá
 3. az importőr ország által kivetett forrásadókat.
- b) Ha a hivatalos támogatást közvetlen hitelekkel/finanszírozással vagy refinanszírozással nyújtják, akkor a kockázati díj vagy hozzáadható a névleges kamatlábhoz, vagy külön díjként fizethető; mindkét összetevőt elkülönítetten meg kell határozni a felek számára.

16. Az exporthitelek érvényességi ideje

Az egyedi exporthitelre vagy a hitelkeretre vonatkozó pénzügyi feltételeket és kondíciókat – a 21. cikkben meghatározott CIRR-kamatlábakra (Commercial Interest Reference Rates – kereskedelmi referencia-kamatlábak) vonatkozó érvényességi idő kivételével – nem kell hat hónapot meghaladó időszakra rögzíteni a végleges kötelezettségvállalás előtt.

17. A veszteségek elkerülése vagy minimalizálása érdekében hozott intézkedések

A megállapodás nem akadályozza meg az exporthitelezéssel foglalkozó hatóságokat vagy a finanszírozó intézeteket abban, hogy a megállapodásban előírtnál kevésbé korlátozó pénzügyi feltételekben állapodjanak meg, ha ezt az intézkedést a szerződés odaítélése után teszik meg (miután az exporthitel-megállapodás és az azt kiegészítő okmányok már hatályba léptek), és ez az intézkedés kizárólag arra a célra szolgál, hogy elkerüljék vagy a minimumra csökkentsék a nemfizetést vagy kárfizetést esetleg előforduló eseményekből eredő veszteségeket.

18. Egyeztetés

A részes fél nemzetközi kötelezettségeinek figyelembevételével, valamint a megállapodás céljával összhangban a 42. cikkben meghatározott eljárásoknak megfelelően egyeztetheti a megállapodásban részes vagy nem részes ország által kínált pénzügyi feltételeket. Az e cikkkel összhangban nyújtott pénzügyi feltételek úgy tekintendők, hogy megfelelnek az I. és a II. fejezet, valamint adott esetben az I., a II., a III., a IV. és a X. melléklet rendelkezéseinek.

19. Minimális fix kamatlábak a hivatalos finanszírozási támogatás keretében

- a) A fix kamatozású hitelekhez hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó felek a megfelelő CIRR-kamatlábakat alkalmazzák minimális kamatlábként. A CIRR-kamatlábak meghatározása az alábbi elvek szerint történik:
1. a CIRR-kamatlábaknak tükrözniük kell az érintett valuta hazai piacán érvényes végleges kereskedelmi hitelkamatlábakat;
 2. a CIRR-kamatlábaknak teljesen meg kell felelniük az első osztályú hazai hitelfelvevők számára megállapított kamatlábnak;
 3. a CIRR-kamatlábak alapját a fix kamatozású finanszírozás refinanszírozási költségei kell, hogy képezzék;
 4. a CIRR-kamatlábak nem torzíthatják a hazai versenyfeltételeket; és
 5. a CIRR-kamatlábaknak teljesen meg kell felelniük az első osztályú külföldi hitelfelvevők számára rendelkezésre álló kamatlábnak.
- b) A hivatalos finanszírozási támogatás nyújtása nem jelenti a nemfizetési kockázatra a 23. cikk rendelkezései szerint felszámítandó megfelelő hitelkockázati díj ellentételezését, vagy részleges vagy teljes kiegyenlítését.

20. A CIRR-kamatlábak kialakítása

- a) A CIRR-kamatláb létrehozni kívánó egyes feleknek először az alábbi két alapkamatláb-rendszer közül kell kiválasztaniuk az egyiket saját nemzeti valutájukhoz:
1. hároméves államkötvények hozama legfeljebb öt éves törlesztési időre; öt éves államkötvények hozama ötnél több, de legfeljebb nyolc és fél évre; valamint hétéves államkötvények hozama nyolc és fél évnél hosszabb időre; vagy

2. ötéves államkötvények hozama valamennyi törlesztési időre.

Az alapkamatláb-rendszertől való eltéréseket a feleknek egyeztetniük kell.

- b) A felek egyéb megállapodása hiányában a CIRR-kamatlábakat az egyes felek által alkalmazott alapkamatláb felett 100 bázisponton rögzített felárral kell meghatározni.
- c) A többi félnek egy bizonyos valutára meghatározott CIRR-kamatlábát kell alkalmaznia, amennyiben úgy döntenek, hogy ebben a valutában történik a finanszírozás.
- d) Hat hónappal korábban történő előzetes bejelentést követően, a felek egyetértésével a felek megváltoztathatják alapkamat-rendszerüket.
- e) A megállapodásban részes vagy nem részes országok kérhetik, hogy a CIRR-kamatlábát a megállapodásban nem részes egyik ország valutájára állapítsák meg. Az érdekelt nem részes országgal folytatott konzultáció során az egyik részes vagy nem részes ország nevében a titkárság javaslatot tehet a CIRR-kamatlábának ebben a valutában történő kialakítására a közös álláspontra vonatkozó eljárásoknak az 55–60. cikkel összhangban történő igénybe vételével.

21. A CIRR-kamatlábak érvényessége

Az egy adott ügyletre alkalmazandó kamatláb legfeljebb 120 napos határidőre rögzíthető. A CIRR-kamatlábhoz 20 bázispont felárat kell hozzáadni, ha a hivatalos finanszírozási támogatás feltételeit a szerződéskötés napja előtt rögzítik.

22. A CIRR-kamatlábak alkalmazása

- a) Ha a hivatalos finanszírozási támogatást változó kamatozású kölcsönökhöz nyújtják, a bankok és más finanszírozó intézetek nem kínálhatnak lehetőséget arra, hogy a kölcsön időtartama alatt a CIRR-kamatláb (az eredeti szerződés időpontjában) vagy a rövid lejáratú piaci kamatláb közül az alacsonyabb legyen választható.
- b) A kölcsönnek vagy bármekkora hányadának önkéntes előtörlesztése esetén a kölcsönfelvevőnek meg kell térítenie a hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó állami intézménynek az előtörlesztés következtében felmerülő összes költségét és veszteségét, beleértve az állami intézménynek az előtörlesztés által megszakított fix készpénzbevételeinek pótlásával kapcsolatban felmerült költségét.

23. Hitelkockázati díj

A felek a kamatköltségeken kívül kockázati díjakat számíthatnak fel az exporthitelek vissza nem fizetésével járó kockázat fedezésére. A felek által felszámított kockázati díjak kockázati alapúak, konvergálnak, és alkalmasnak kell lenniük a hosszú távú működési költségek és veszteségek fedezésére.

24. A politikai és országgkockázat alapján meghatározott minimális kockázatidj-tételek

A felek nem vethetnek ki a politikai és országgkockázat alapján meghatározott minimális kockázati díjtételnél (Minimum Premium Rate – a továbbiakban: az MPR) alacsonyabb mértékű díjtételt, függetlenül attól, hogy a vevő/hitelfelvevő magán- vagy állami szervezet-e.

- a) Az MPR meghatározása az alábbi tényezők alapján történik:

- a 25. cikkben meghatározott országgkockázati besorolás,
- a hivatalos exporthitel-fedezet szigorúan a 25. cikk a) pontjában meghatározott országgkockázatra korlátozódik-e,
- a kockázatviselési idő (azaz a kockázatviselési idő [Horizon of Risk – a továbbiakban: a HOR]),
- a 27. cikkben meghatározott fedezeti százalékarány és hivatalos exporthitel-termék minősége,
- a 28. cikkben meghatározott bármilyen alkalmazott országgkockázat-csökkentési/-kizárási módszer.

- b) Az MPR-eket a hitel tőkeértékének százalékarányában úgy kell kifejezni, mintha a kockázatidj-tételt az első hitellehívás időpontjában teljes egészében beszedték volna. Az MPR-ek kiszámításánál alkalmazott matematikai képlet magyarázata az VI. mellékletben található.

- c) A 25. cikk szerint a 0. kategóriába sorolt országok esetében nem állapítottak meg MPR-t, viszont a felek nem alkalmazhatnak az elérhető magánpiaci áraknál alacsonyabb kockázati díj-tételeket.
- d) A 7. kategóriába tartozó „legnagyobb kockázati” országok esetében elvileg az adott kategóriára megállapított MPR-eket meghaladó kockázati díj-tételeket kell alkalmazni; e kockázati díj-tételeket a hivatalos támogatást nyújtó fél határozza meg.
- e) Az MPR egy adott ügyletnél történő kiszámításakor a vevő országának besorolásával megegyező országgkockázati besorolást kell alkalmazni, kivéve, ha:
- a hitel teljes időtartamára szóló, a teljes adósságtörlesztési kötelezettség teljesítésére vonatkozó visszavonhatatlan, feltétel nélküli, bemutatóra szóló, jogilag érvényes és érvényesíthető garancia formájában nyújtott biztosítékot olyan harmadik országban lévő szervezet nyújtja, amely a garantált adósság nagyságához viszonyítva hitelképes; ebben az esetben az alkalmazott országgkockázati besorolás megegyezhet annak az országnak a kockázati besorolásával, amelyben a garanciavállaló található, vagy
 - a 26. cikkben meghatározott multilaterális vagy regionális intézmény vesz részt az ügyletben hitelfelvevőként vagy garanciavállalóként, mely esetben az alkalmazott országgkockázati besorolás megegyezhet az adott multilaterális vagy regionális intézmény kockázati besorolásával.
- f) A 24. cikk e) pontjának első és második francia bekezdésében ismertetett helyzetek szerinti országgkockázati besorolás alkalmazásával kapcsolatos követelmények és feltételek a VII. mellékletben találhatók.
- g) Ha a hivatalos támogatás szigorúan a 25. cikk a) pontjában meghatározott országgkockázatra korlátozódik, azaz a vevő/hitelfelvevő kockázatának fedezete teljesen kizárt, az MPR 10 százalékkal csökken; erre a VI. mellékletben található, az MPR kiszámításánál alkalmazott matematikai képlet vonatkozik.
- h) Az MPR kiszámításánál alkalmazott egyezményes kockázatviselési idő a folyósítási időszak fele, kiegészítve a teljes törlesztési időszakkal, szokásos exporthitel- törlesztési konstrukciót feltételezve, vagyis azt, hogy a kölcsöntőke visszafizetése egyenlő, féléves részletekben történik a felhalmozott kamatokkal együtt a hiteltörlesztés kezdő időpontját hat hónappal követően. A nem szabványos törlesztési konstrukció szerinti exporthitelek esetében az egyenértékű törlesztési időszak (egyenlő, féléves részletekben kifejezve) a következő képlet alkalmazásával számítható ki: törlesztési időszak = (a törlesztési időszak súlyozott átlagidőtartama $-0,25$)/ $0,5$.
- i) Ha a fél a fenti e) pont első francia bekezdésében említett esetben olyan MPR-t alkalmaz, amely a vevő országában alkalmazható MPR-nél alacsonyabb minimális kockázati díj-tételt eredményez, köteles ezt a 44. cikk a) pontja alapján előzetesen bejelenteni. A 24. cikk e) pontjának második francia bekezdésében vagy a 24. cikk g) pontjában említett esetben az MPR-t alkalmazó résztvevő köteles ezt a 45. cikk a) pontjának megfelelően előzetesen bejelenteni.

25. Országgkockázati besorolás

Az országok besorolása aszerint történik, hogy mekkora a valószínűsége annak, hogy teljesítik külső adósságszolgálatukat (vagyis az ország hitelkockázata alapján).

- a) Az ország hitelkockázatának öt eleme a következő:
- a vevő/hitelfelvevő/garanciavállaló kormánya vagy az ország azon intézménye által elrendelt általános adósságtörlesztési moratórium, amelyen keresztül a visszafizetés történik,
 - a bejelentést tevő fél országán kívül felmerülő politikai események és/vagy gazdasági nehézségek, vagy olyan, a bejelentést tevő fél országán kívül hozott törvényhozási/államigazgatási intézkedések, amelyek megakadályozzák, illetve késleltetik a hitellel kapcsolatban kifizetett pénzeszközök átutalását,
 - a vevő/hitelfelvevő országában elfogadott olyan jogszabályok, amelyek a helyi pénznemben kifizetett törlesztéseket az adósság érvényes kiegyenlítési módjának nyilvánítják, annak ellenére, hogy az árfolyam-ingadozások következtében a törlesztések összege a hitelnyújtás pénznemére átszámítva a pénz átutalásakor már nem fedezi az adósság összegét,
 - harmadik ország kormánya által hozott bármely egyéb intézkedés vagy döntés, amely megakadályozza a hitel törlesztését, és
 - a bejelentést tevő fél országán kívül bekövetkező vis major események, azaz háború (a polgárháborút is beleértve), kisajátítás, forradalom, zendülés, polgári zavargás, szélvihar, árvíz, földrengés, vulkánkitörés, szökőár és nukleáris baleset.

- b) Az országok nyolc országgkockázati kategóriába sorolhatók (0–7). Az 1–7. kategóriákra vonatkozóan MPR-ek kerültek megállapításra, a 0. kategóriára vonatkozóan azonban nem, mivel az ezen kategóriába tartozó országok esetében az országgkockázati szintet elhanyagolhatónak tekintik.
- c) A Világbank által, az egy főre jutó GNI alapján, évente meghatározott magas jövedelmű OECD-országokat a 0. kategóriába sorolják.
- Az MPR-ek szempontjából, a magas jövedelmi státusuk révén a 0. kategóriába sorolt OECD-országok mindaddig a 0. kategóriában maradnak, amíg két egymást követő évben a magas jövedelemre meghatározott GNI-küszöbérték alá nem kerülnek; ebben az esetben a 25. cikk d)–f) pontja alapján az ország besorolását felül kell vizsgálni.
 - Azt az OECD-országot, amely két egymást követő évben a magas jövedelmi küszöbérték felett van, értelemszerűen a 0. kategóriába kell besorolni. E besorolás közvetlenül azután lép hatályba, hogy a titkárság az adott ország Világbank által megállapított státusát közzétette.
 - A hasonló kockázati szintűnek tekintett más országok is a 0. kategóriába sorolhatók.
- d) A magas jövedelmű OECD-országok⁽¹⁾ közé nem tartozó összes egyéb ország besorolása az országgkockázati besorolási módszerrel történik, amely az alábbiakból tevődik össze:
- Országgkockázat-értékelési modell (a továbbiakban: a modell), amely az ország hitelkockázatának mennyiségi értékelését tartalmazza minden egyes országnál a következő kockázati jelzőszámok három-három csoportja alapján: a felek fizetési tapasztalatai, a pénzügyi helyzet és a gazdasági helyzet. A modell módszere különböző lépésekből áll, ideértve a kockázati jelzőszámok három csoportjának értékelését, valamint a kockázatmutató csoportok kombinációját és rugalmas súlyozását.
 - A modell eredményeinek minőségi értékelése országonként, a modell által teljes egészében vagy részben figyelembe nem vett politikai kockázat és/vagy egyéb kockázati tényezők figyelembevételével. Adott esetben ez a mennyiségi modell által nyújtott értékelés kiigazításához vezethet annak érdekében, hogy tükrözze az ország hitelkockázatának végleges értékelését.
- e) Az országgkockázati besorolást folyamatosan ellenőrizni kell, és legalább évente felül kell vizsgálni, az országgkockázati besorolási módszerből eredő változásokat a titkárság köteles haladéktalanul közzétenni. Ha egy országot alacsonyabb vagy magasabb országgkockázati kategóriába sorolnak át, a felek – az átsorolás titkárság által történő közlését követően legkésőbb öt munkanapon belül – az új országgkockázati kategóriával kapcsolatos MPR-ek értékén vagy értéke felett kockázatidő-tételt számíthatnak fel.
- f) Az alkalmazható országgkockázati besorolásokat a titkárság teszi közzé.

26. A multilaterális és regionális intézmények besorolása

A multilaterális és regionális intézményeket megfelelően be kell sorolni és felül kell vizsgálni; az alkalmazható besorolási kategóriákat a titkárság teszi közzé.

27. A hivatalos exporthitel-fedezet százalékaránya és minősége

Az MPR-ek differenciálása a VI. mellékletben meghatározott módon, az exporthitel-termékek eltérő minőségének és a résztvevők által nyújtott fedezet százalékarányának figyelembevételével történik. A differenciálás az exportőr szemszögéből (azaz az exportőr/pénzügyi intézet rendelkezésére bocsátott termékek eltérő minőségéből származó versenyhatás semlegesítése érdekében) történik.

- a) Az exporthitel-termék minősége attól függ, hogy az adott termék biztosítás, garancia vagy közvetlen hitel/finanszírozás-e, biztosítási termékek esetében pedig attól, hogy a követelésre adott fizetési haladék ideje alatt (vagyis a vevő/hitelfelvevő által teljesítendő törlesztési idő és azon időpont közötti időszak alatt, amikor a biztosító köteles az exportőr/pénzügyi intézetet kártalanítani) a kamatfedezetet pótdíj nélkül nyújtják-e.

⁽¹⁾ Adminisztratív okokból, nem kap besorolást néhány olyan ország, amelyek általában nem kapnak hivatalosan támogatott exporthitelt.

b) A felek által kínált összes meglévő exporthitel-terméket az alábbi három termékkategória egyikébe kell besorolni:

- szabvány alatti termék, azaz a kárfizetési türelmi idő alatti kamat fedezete nélküli biztosítás, és a kárfizetési türelmi idő alatti kamatot fedező biztosítás megfelelő kockázati felárral,
- szabványos termék, vagyis a kárfizetési türelmi idő alatti kamatot fedező biztosítás, megfelelő kockázati felár nélkül és a közvetlen hitel/finanszírozás, és
- szabványon felüli termék, vagyis garancia.

28. Egyes országgockázati elemek kizárása és országgockázat-csökkentési módszerek

A résztvevők a VIII. mellékletben meghatározott specifikus követelményekkel és feltételekkel összhangban kizárhatják az országgockázat bizonyos elemeit, vagy igénybe vehetik a 28. cikk b) pontjában felsorolt azon országgockázat-csökkentési módszereket, amelyek alacsonyabb alkalmazható MPR-eket eredményeznek az országgockázat-csökkentési/kizárási tényezőnek (Mitigation/Exclusion Factor – a továbbiakban: az MEF) az MPR-képletben történő alkalmazása révén. Az MEF meghatározása a következőképpen történik:

a) egyes hitelkockázati elemeknek a hivatalos exporthitel-fedezetből történő kizárása tekintetében:

- abban az esetben, amikor csak a 25. cikk a) pontjában említett első három hitelkockázati elemet zárják ki teljes egészében a fedezetből, 0,5 MEF alkalmazható,
- abban az esetben, amikor csak a 25. cikk a) pontjában említett negyedik és ötödik hitelkockázati elemet zárják ki teljes egészében a fedezetből, 0,2 MEF alkalmazható.

b) Az alábbi országgockázat-csökkentési módszerek tekintetében az alkalmazható MPR-eket, valamint a MEF alkalmazhatóságának követelményeit és feltételeit a VIII. melléklet tartalmazza:

- külföldi, feltételhez kötött (escrow) számlával kombinált külföldi jövőbeni forgalmi konstrukció,
- külföldi állandó biztosíték,
- külföldi eszközfedezetű biztosíték,
- külföldi eszközbiztosított és eszközfedezetű finanszírozás,
- társfinanszírozás nemzetközi hitelintézetekkel,
- finanszírozás helyi valutában,
- harmadik ország által nyújtott biztosítás vagy feltételes garancia,
- az állami kockázatnál jobb kockázatot képviselő adós.

c) A 28. cikk b) pontjában említettek közül több országgockázat-csökkentési módszer alkalmazása nem gyakorol közvetlenül halmozódó hatást az alkalmazható MEF-tényezőre. Az országgockázat-csökkentési módszerek kombinációját tükröző, megfelelő MEF-tényező kiválasztásakor figyelembe kell venni a kettő vagy annál több módszernek ugyanarra az országhitel-kockázatra gyakorolt lehetséges átfedő hatását. Átfedés esetén általában csak a legjobb minőségű biztosítékot kell figyelembe venni a megfelelő, alkalmazandó MEF meghatározásakor.

d) A 28. cikk a)–c) pontjában említett esetekben az MPR-t alkalmazó résztvevő köteles ezt a 44. cikk a) pontjának megfelelően előzetesen bejelenteni.

e) A 28. cikk b) pontjában szereplő országgockázat-csökkentési módszerek jegyzéke nem végleges; a 66. cikkel összhangban a felek figyelemmel kísérik és megvizsgálják a fenti technikák használatával kapcsolatos tapasztalatokat, többek között a VIII. mellékletben említett alkalmazandó követelményeket, feltételeket, körülményeket és MEF-eket.

29. A minimális kockázati díj-tételek érvényességének vizsgálata a politikai és országgkockázat szempontjából

- a) Az MPR-ek megfelelőségének értékeléséhez és szükség esetén a felfelé vagy lefelé történő kiigazításokhoz három kockázati díj-visszacsatolási eszközt (Premium Feedback Tool – a továbbiakban: a PFT) kell párhuzamosan alkalmazni az MPR ellenőrzése és korrekciója céljából.
- b) A pénzforgalmi PFT és az átmenő tételek PFT-je olyan számviteli megközelítések, amelyek az MPR-ek érvényességét az országgkockázati kategória és a kockázatviselési idő alapján értékelik, a részt vevő ország tényleges eredményeinek megfelelően, az MPR alkalmazása alá tartozó exporthitelek politikai és országgkockázatával összefüggésben.
- c) A harmadik PFT a négy magánpiaci jelzőszámból ⁽¹⁾ tevődik össze, amelyek a politikai és országgkockázat piaci árazásáról szolgáltatnak információkat.

III. FEJEZET**A KÖTÖTT SEGÉLYEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK****30. Általános elvek**

- a) A felek megállapodtak abban, hogy kiegészítő irányelveket alkalmaznak az exporthitelekre és a kötött segélyekre. Az exporthitelre vonatkozó irányelveknek a szabad piaci verseny működési elvein kell alapulniuk. A kötött segélyre vonatkozó irányelveknek biztosítaniuk kell, hogy azon országok, ágazatok vagy projektek is megkapják a szükséges külső forrásokat, amelyek csak kis mértékben jutnak hozzá vagy semmilyen mértékben nem jutnak hozzá a piaci finanszírozáshoz. A kötött segélyre vonatkozó irányelveknek biztosítaniuk kell az értékarányos megtérülést, a minimumra kell csökkenteniük a kereskedelmi torzulást, és hozzá kell járulniuk e forrásoknak a fejlődés szempontjából történő hatékony felhasználásához.
- b) A megállapodás kötött segélyre vonatkozó rendelkezései nem terjednek ki a multilaterális vagy regionális intézmények segélyprogramjaira.
- c) Ezen elvek nem ítélik eleve el a Fejlesztéstámogatási Bizottságnak (a továbbiakban: a DAC) a kötött segély és a szabad felhasználású segély minőségéről alkotott nézeteit.
- d) A felek további információkat kérhetnek a segélyek bármely formájának kötött státusával kapcsolatban. Ha bizonytalanság merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy bizonyos finanszírozási gyakorlat a kötött segélyekre vonatkozó, a XI. mellékletben található meghatározás alá tartozik-e, az adományozó országnak bizonyítékot kell szolgáltatnia az azzal kapcsolatos állítások alátámasztására, hogy a segély a XI. mellékletben található meghatározásnak megfelelően ténylegesen „szabad felhasználású segély”.

31. A kötött segély formái

A kötött segély az alábbi formákban nyújtható:

- a) a hivatalos fejlesztéstámogatás (Official Development Assistance – a továbbiakban: az ODA) keretébe tartozó kölcsönök, amelyek meghatározása „A DAC irányelvei a kapcsolt finanszírozás, valamint a feltételekhez kötött és a részben szabad felhasználású hivatalos fejlesztéstámogatás tekintetében (1987)” c. kiadványban található,
- b) hivatalos fejlesztéstámogatási adományok, amelyek meghatározása „A DAC vezérelve a kapcsolt finanszírozás, valamint a kötött és a részben szabad felhasználású hivatalos fejlesztéstámogatásra vonatkozóan (1987)” c. kiadványban található,
- c) egyéb hivatalos pénzmozgások (Other Official Flows), amelyek magukban foglalják az adományokat és a kölcsönöket, de nem tartalmazzák az e megállapodással összhangban lévő, hivatalosan támogatott exporthiteleket, vagy
- d) bármilyen *de iure* vagy *de facto*, az adományozó, a kölcsönnyújtó vagy a hitelfelvevő ellenőrzése alatt álló társítás, pl. vegyítés, amely az előző finanszírozási összetevőkből legalább két összetevőt és/vagy az alábbi finanszírozási összetevőket foglalja magában:
 1. olyan exporthitel, amelyet közvetlen hitel/finanszírozás, refinanszírozás, kamatláb-támogatás, garancia vagy biztosítás révén hivatalosan támogatnak, és amelyre ez a megállapodás vonatkozik; és
 2. egyéb pénzeszközök piaci vagy ahhoz közeli feltételekkel, illetve a vevőtől származó előleg.

⁽¹⁾ A magánpiaci mutatók a következők: államkötvények, „read-across” módszer, leszámítolási piac és szindikált kölcsön.

32. Kapcsolt finanszírozás

- a) A kapcsolt finanszírozás különböző formákban történhet, ideértve a vegyes hiteleket, a vegyes finanszírozást, a közös finanszírozást, a párhuzamos finanszírozást vagy az egységes integrált ügyleteket. Ezek mindegyike az alábbi fő tulajdonságokkal jellemezhető:
- olyan kedvezményes összetevő, amely törvényesen vagy ténylegesen egy nem kedvezményes összetevőhöz kapcsolódik,
 - a finanszírozási csomag egy része vagy egésze, amely tulajdonképpen kötött segély, és
 - kedvezményes pénzeszközök, amelyek csak akkor állnak rendelkezésre, ha a kapcsolódó nem kedvezményes összetevőt a kedvezményezett elfogadja.
- b) A társítást vagy a „tényleges” kapcsolódást olyan tényezők határozzák meg, mint:
- az informális megállapodások megléte a kedvezményezett és az adományozó hatóságok között,
 - az adományozónak az a szándéka, hogy a hivatalos fejlesztéstámogatás révén elősegítse a finanszírozási csomag elfogadhatóságát,
 - a teljes finanszírozási csomag tényleges hozzákötése az adományozó országban történő beszerzéshez,
 - a hivatalos fejlesztéstámogatás kötöttségi státusa és az egyes finanszírozási ügyletekre való pályázás vagy az azokra vonatkozó szerződéskötés eszközei, vagy
 - bármilyen más, a DAC vagy a résztvevők által megállapított gyakorlat, amelyben valóságos kapcsolat áll fenn két vagy több finanszírozási összetevő között.
- c) Az alábbi eljárások nem akadályozzák meg azt, hogy egy társítást vagy „tényleges” kapcsolatot ekként határozzanak meg:
- szerződés felosztása egy szerződés alkotóelemeinek külön történő bejelentése révén,
 - több szakaszban finanszírozott szerződések felosztása,
 - szerződés egymással összefüggő alkotóelemei bejelentésének elmulasztása, és/vagy
 - a bejelentés elmulasztása amiatt, hogy a finanszírozási csomag egy része szabad felhasználású.

33. Kötött segélyre jogosult országok

- a) Nem részesíthető kötött segélyben azok az országok, amelyek az egy főre jutó GNI alapján nem jogosultak a Világbank 17 éves kölcsöneire. A Világbank évente felülvizsgálja a fenti kategória küszöbértékét ⁽¹⁾. Egy ország csak akkor kerülhet át egy másik kategóriába, ha a világbanki besorolása két egymást követő évben változatlan volt.
- b) Az országok besorolásánál az alábbi gyakorlati követelmények és eljárások alkalmazandók:
1. A megállapodás céljából történő besorolás meghatározása a Világbank által a hitelfelvevő országok világbanki besorolása céljából kiszámított egy főre jutó GNI alapján történik; az osztályozást a titkárság teszi közzé.
 2. Ha a Világbank nem rendelkezik elegendő információval az egy főre jutó GNI-adatok közzétételéhez, a Világbank kap felkérést annak felbecslésére, hogy a kérdéses országban az egy főre jutó GNI az aktuális küszöbérték felett vagy alatt van-e. Az ország besorolására a becslés alapján kerül sor, amennyiben a felek nem hoznak ettől eltérő döntést.

⁽¹⁾ Az országok besorolásának a Világbank által végzett éves felülvizsgálata alapján az egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelem (GNI) küszöbértékét használják a feltételekhez kötött segély támogathatósága céljából; e küszöbérték az OECD honlapján megtalálható (www.oecd.org/ech/xcred).

3. Ha egy ország kötött segélyre való jogosultsága a 33. cikk a) pontjával összhangban megváltozik, az átsorolás két héttel azt követően lép érvénybe, hogy a Világbank fent említett adataiból levont következtetéseket a titkárság az összes féllel közölte. Az új besorolás hatálybalépése előtt tilos az újonnan jogosulttá váló ország számára kötött segély formájában nyújtott finanszírozást bejelenteni; azt követően pedig tilos az újonnan előbbre sorolt ország számára kötött segély formájában nyújtott finanszírozást bejelenteni, azzal a kivétellel, hogy a már megítélt hitelkeret által fedezett egyes műveletek az adott hitelkeret lejáratáig (amely nem eshet későbbi időpontra, mint a hatálybalépést követő egy év) még bejelenthetők.
4. Abban az esetben, ha a Világbank felülvizsgálja adatait, ezeket a felülvizsgált adatokat a megállapodás szempontjából figyelmen kívül kell hagyni. Mindazonáltal az ország besorolása közös megállapodással – az 55–60. cikkeiben található megfelelő eljárásokkal összhangban – megváltoztatható, és a felek kedvezően bírálhatják el a számadatokban előforduló, az ugyanabban a naptári évben utólag figyelembe vett hibák és kihagyott adatok miatti változást, amelyben a titkárság első ízben közölte az említett adatokat.
5. Függetlenül az országok kötött segélyre jogosultként vagy jogosulatlanként történő besorolásához, a feleknek tartózkodniuk kell attól, hogy kötött segélyhitelt nyújtsanak Fehéroroszország, Bulgária, Románia, az Oroszországi Föderáció és Ukrajna részére a közvetlen adományok, az élelmiszer- és humanitárius segélyek, valamint a nukleáris és a súlyos ipari katasztrófák hatásainak csökkentésére, illetve az azok bekövetkezésének megelőzésére tervezett segélyek kivételével. Amennyiben ezen országok bármelyikének az egy főre jutó GNI-adatai három egymást követő évben meghaladják a Világbank 17 éves kölcsönére való jogosultság küszöbértékét, az adott országnak az említett hitelekre való jogosultságára a fenti 33. cikk a) pontja, illetve b) pontjának 1–4. alpontja, valamint a megállapodás összes többi, a kötött segélyre vonatkozó rendelkezése vonatkozik ⁽¹⁾.

34. Projektek jogosultsága

- a) Kötött segély nem nyújtható azokhoz az állami vagy magánprojektekhez, amelyeknek normál körülmények között kereskedelmi szempontból életképesek lennének a piaci feltételekkel vagy a megállapodás feltételeivel történő finanszírozás esetén.
- b) A segélyre való jogosultság kulcseszetei a következők:
 - pénzügyileg életképtelen-e a projekt, vagyis a piaci elvek alapján meghatározott megfelelő árképzés esetén tényleg hiányzik-e a projekt azon képessége, hogy működési költségeinek fedezéséhez és a felhasznált tőke törlesztéséhez elegendő pénzforgalmat hozzon létre, azaz az első kulcseszett, vagy
 - a többi résztvevővel folytatott kommunikáció alapján indokolt-e olyan következtetés levonása, hogy a projekt piaci feltételekkel vagy a megállapodás feltételeivel valószínűleg nem finanszírozható, azaz a második kulcseszett. Az 50 millió SDR értéknél nagyobb értékű projektek vonatkozásában – a segély szükségességének elbírálásakor – nagy súlyt kell fektetni arra, várhatóan rendelkezésre áll-e a piaci feltételek vagy a megállapodás feltételei alapján történő finanszírozás.
- c) A fenti b) alpontban szereplő kulcseszettek annak leírására szolgálnak, hogyan kell értékelni egy projektet annak meghatározása céljából, hogy a projektet ilyen segéllyel, illetve a piaci feltételek vagy a megállapodás feltételei szerinti exporthitelekkel kell-e finanszírozni. A 48–50. cikkben ismertetett konzultációs folyamatban az idő múlásával várhatóan olyan tapasztalatok halmozódnak fel, amelyek mind az exporthitel-intézmények, mind a segélyintézmények vonatkozásában precízebben határozzák meg az előzetes útmutatót a projektek kétféle kategóriája közötti kapcsolat tekintetében.

35. Minimális kedvezményezettségi szint

A felek nem nyújthatnak olyan kötött segélyt, amelynek kedvezményezettségi szintje 35 százaléknál alacsonyabb vagy – ha a kedvezményezett legkevésbé fejlett ország – 50 százalék, az alábbiakban ismertetett esetek kivételével, amelyeknél szintén nem kell alkalmazni a 47. cikk a) pontjában ismertetett bejelentési eljárásokat:

- a) műszaki segítségnyújtás: olyan kötött segély, ahol a hivatalos fejlesztési segély-összetevő kizárólag műszaki együttműködésből áll, és amely az ügylet teljes értékének három százalékánál vagy egymillió különleges lehívási jognál (SDR) kevesebb, attól függően, hogy melyik érték alacsonyabb; és

⁽¹⁾ A 33. cikk b) pontjának 5. alpontja alkalmazásában, a nukleáris erőművek leszerelése humanitárius segítségnyújtásnak minősül. Súlyos, határokon átnyúló szennyezést okozó nukleáris vagy fontos ipari baleset esetén, bármelyik érintett fél kötött segélyt nyújthat a hatások kiküszöbölése vagy mérséklése érdekében. Ha komoly kockázata van egy ilyen baleset bekövetkezésének, bármely potenciálisan érintett olyan félnek, aki segélyt kíván nyújtani a baleset bekövetkezésének megelőzése céljából, a 46. cikkel összhangban előzetes értesítést kell adnia. A többi félnek, az adott körülmények fényében, kedvező megfontolást kell nyújtania a feltételekhez kötött segélyek eljárásainak felgyorsításához.

- b) kis projektek: egymillió SDR-nél kisebb beruházási projektek, amelyeket teljes egészében fejlesztéstámogatási adománnyal finanszíroznak.

36. Kivételek a kötött segélyre való ország- vagy projektjogosultság alól

- a) A 33. és a 34. cikk rendelkezései nem vonatkoznak azon kötött segélyre, amelynél a kedvezményezettségi szint legalább 80 százalék, a 32. cikkben ismertetett kapcsolt finanszírozási csomag részét képező kötött segély kivételével.
- b) A 34. cikk rendelkezései nem vonatkoznak a kétmillió SDR-nél kisebb értékű, kötött segélyre, a 32. cikkben ismertetett kapcsolt finanszírozási csomag részét képező kötött segély kivételével.
- c) A 33. és a 34. cikk rendelkezései nem vonatkoznak az ENSZ által meghatározott, a legkevésbé fejlett országoknak nyújtott, kötött segélyre.
- d) A 33. és a 34. cikk ellenére a felek – kivételesen – az alábbi eszközök egyikével is nyújthatnak támogatást:
- a XI. mellékletben meghatározott, az 55–60. cikkeken ismertetett közös álláspontra vonatkozó eljárás, vagy
 - a felek jelentős része által nyújtott segélyek motivációjának indokolása a 48. és a 49. cikkben megfogalmazottak szerint, vagy
 - a 50. cikkben foglalt eljárásokkal összhangban az OECD főtitkárhoz intézett levél, ami a felek várakozása szerint kivételesen és ritkán fordul majd elő.

37. A kötött segély kedvezményezettségi szintjének kiszámítása

A kötött segély kedvezményezettségi szintjét a DAC által a segélyelem kiszámításakor alkalmazott módszerrel azonos módszerrel számítjuk ki, kivéve, ha:

- a) egy kölcsön kedvezményezettségi szintjének egy adott valutában történő kiszámításához alkalmazott leszámítási kamatláb, vagyis a differenciált diszkontráta (Differentiated Discount Rate – DDR) minden évben január 15-én megváltozik, kiszámítása pedig a következőképpen történik:

- a CIRR-kamatláb átlaga + felár.

Az értékkülönbség (M) a törlesztési időtől (R) függ az alábbiak szerint:

R	M
15 év alatt	0,75
15 évtől 19 évig	1,00
20 évtől 29 évig	1,15
30 év felett	1,25

- Az összes valuta esetében a CIRR-kamatláb átlagának kiszámítása az előző év augusztus 15. és az aktuális év február 14. közötti hat hónapos időszak alatt érvényes havi CIRR-kamatláb-értékek átlagával történik. A számított kamatlábat – a felárral együtt – a legközelebbi tízes bázispontra kerekítjük. Ha a valuta esetében egyenlő több CIRR-kamatláb áll rendelkezésre, a 20. cikk a) pontjában meghatározott leghosszabb lejáratra vonatkozó CIRR-kamatláb alkalmazandó ehhez a számításhoz.

- b) A kedvezményezettségi szint kiszámításának bázisidőpontja a hitel XI. mellékletben meghatározott kezdőnapja.
- c) Egy kapcsolt finanszírozási csomag teljes kedvezményezettségi szintjének kiszámítása szempontjából az alábbi hitelek, pénzeszközök és kifizetések kedvezményezettségi szintjét nullának tekintjük:

- a megállapodással összhangban lévő exporthitelek,
- egyéb pénzeszközök a piaci kamatlábbal azonos vagy ahhoz közeli értéken számítva,

— egyéb hivatalos pénzeszközök, amelyek kedvezményezettségi szintje alacsonyabb a 35. cikkben megengedett minimális értéknél, az egyeztetés kivételével, és

— a vevő által fizetett előleg.

A hiteltörlesztés kezdő időpontján vagy az azelőtt kifizetett, de előlegnek nem minősülő összegeket figyelembe kell venni a kedvezményezettségi szint kiszámításakor.

- d) A leszámítolási kamatláb egyeztetés esetén: a segély egyeztetésekor az egyforma egyeztetés olyan azonos kedvezményezettségi szinttel történő egyeztetést jelent, amelyet az egyeztetés időpontjában érvényben lévő leszámítolási kamatlábbal számítanak ki újra.
- e) A helyi költségeket és a harmadik országbeli beszerzéseket csak akkor kell figyelembe venni a kedvezményezettségi szint kiszámításakor, ha azokat az adományozó ország finanszírozza.
- f) Egy csomag teljes kedvezményezettségi szintjének meghatározása úgy történik, hogy a csomag egyes összetevőinek névértékét megszorozzuk az egyes összetevők adott kedvezményezettségi szintjével, az eredményeket összeadjuk, és ezt az összeget elosztjuk a összetevők összesített névértékével.
- g) Egy adott segélykölcsön leszámítolási kamatlába a bejelentés időpontjában érvényben lévő kamatláb. Azonnali bejelentés esetében azonban a leszámítolási kamatláb megegyezik a segélykölcsön feltételei rögzítésének időpontjában érvényben lévő kamatlábbal. A leszámítolási kamatlábnak a kölcsön futamideje alatt történő változása nem változtatja meg a kedvezményezettségi szintet.
- h) Ha a szerződés megkötése előtt változik a valutánem, a bejelentést is módosítani kell. A kedvezményezettségi szint kiszámításánál alkalmazott leszámítolási kamatláb megegyezik a módosítás időpontjában alkalmazható kamatlábbal. Nincs szükség módosításra, ha az alternatív valutánem és a kedvezményezettségi szint kiszámításához szükséges összes információ szerepel az eredeti bejelentésben.
- i) A g) alpont ellenére a segélyezési hitelkeret alapján kezdeményezett egyedi ügyletek kedvezményezettségi szintjének a kiszámításánál alkalmazott leszámítolási kamatláb megegyezik a hitelkeretnél eredetileg bejelentett kamatlábbal.

38. A kötött segélyek érvényességi ideje

- a) A felek nem rögzítik két évnél hosszabb időre a kötött segély feltételeit, függetlenül attól, hogy az egyedi ügyletek finanszírozásához vagy segélyezési jegyzőkönyvhöz, segélyezési hitelkerethez vagy hasonló megállapodáshoz kapcsolódik-e. Segélyezési jegyzőkönyv, segélyezési hitelkeret vagy hasonló megállapodás esetében az érvényességi időszak a 47. cikkel összhangban bejelentendő aláírás napján kezdődik; a hitelkeret növelését új ügyletként kell bejelenteni, arra utaló megjegyzéssel, hogy keretnövelésről van szó, és hogy megújítására a hitelkeret-növelés bejelentésének időpontjában engedélyezett feltételekkel került sor. Egyedi ügyletek esetében – ideértve a segélyezési jegyzőkönyv, a segélyezési hitelkeret vagy hasonló megállapodás keretében bejelentett ügyleteket is – az érvényességi időszak a kötelezettségvállalás 46. vagy – adott esetben – 47. cikkel összhangban történő bejelentésének napján kezdődik.
- b) Ha egy ország első alkalommal vált jogosulatlanná a 17 éves világbanki kölcsönökre, a meglévő és az új, bejelentett, kötött segélyezési jegyzőkönyvek és hitelkeretek érvényességi idejét a 33. cikk b) pontjában foglalt eljárásokkal összhangban végzett potenciális átsorolás időpontjától számított egy évre kell korlátozni.
- c) Az ilyen jegyzőkönyvek és hitelkeretek megújítása a megállapodás 33. és a 34. cikkének rendelkezéseivel összhangban csak:

— az országok átsorolása; és

— a megállapodás rendelkezéseinek megváltoztatása után lehetséges.

Ilyen körülmények között a meglévő feltételek a 37. cikkben meghatározott leszámítolási kamatláb változása ellenére fenntarthatóak.

39. Egyeztetés

A fél nemzetközi kötelezettségeinek figyelembevételével, valamint a megállapodás céljával összhangban a 42. cikkben meghatározott eljárásoknak megfelelően egyeztetheti a megállapodásban részes vagy nem részes ország által kínált pénzügyi feltételeket.

IV. FEJEZET

ELJÁRÁSOK

1. szakasz: Az exporthitelekre és a kereskedelmi vonatkozású segélyekre vonatkozó közös eljárások

40. Bejelentések

A megállapodásban szereplő eljárásokkal meghatározott bejelentéseket az V. melléklettel összhangban és az abban foglalt információk feltüntetésével kell elkészíteni, és másolatban meg kell küldeni azokat a titkárság részére.

41. A hivatalos támogatásról szóló tájékoztatás

- a) Amint valamely fél átveszi a 44–47. cikkben foglalt eljárásokkal összhangban bejelentett hivatalos támogatást, tájékoztatja erről az összes többi felet, feltüntetve a bejelentés hivatkozási számát a megfelelő hitelezői tájékoztatási rendszerben (Creditor Reporting System – a továbbiakban: a CRS) rendszeresített 1C. űrlapon.
- b) Az 52–54. cikkel összhangban végzett információcsere során a fél tájékoztatja a többi felet a konkrét ügylet támogatásához általa előírt hitelfeltételekről, és hasonló információkat kérhet a többi féltől.

42. Egyeztetési eljárások

- a) A megállapodásban részt vevő vagy nem részt vevő ország által felajánlott pénzügyi feltételek 18. és 39. cikk szerinti egyeztetése előtt a fél minden ésszerű erőfeszítést megtesz – az 54. cikkben ismertetett személyes konzultációk szükség szerinti igénybevételét is beleértve – annak igazolására, hogy e feltételek hivatalos támogatásban részesülnek, és megfelelnek az alábbi feltételeknek:
 1. A fél az összes többi felet értesíti az általa támogatni kívánt feltételekről az egyeztetett feltételekhez és kondíciókhoz szükséges hasonló bejelentési eljárásokat követően. A megállapodásban nem részes országgal történő egyeztetés esetén az egyeztető fél ugyanazokat a bejelentési eljárásokat követi, amelyekre akkor lenne szükség, ha az egyeztetett feltételeket egy fél ajánlotta volna fel.
 2. A fenti 1. pont ellenére, ha az alkalmazandó bejelentési eljárás azt írja elő az egyeztető fél számára, hogy az ajánlatok benyújtásának végső határidején túl a kötelezettségvállalását visszavonja, az egyeztető részes fél köteles egyeztetési szándékát mielőbb bejelenteni.
 3. Ha a kezdeményező fél mérsékeli vagy visszavonja a közölt feltételek támogatására irányuló szándékát, köteles erről az összes többi felet haladéktalanul tájékoztatni.
- b) A 44. és a 45. cikkel összhangban közölt pénzügyi feltételekkel azonos pénzügyi feltételeket felajánlani szándékozó fél ezt akkor teheti meg, ha a bejelentésben meghatározott várakozási idő letelt. A fél köteles e szándékát mielőbb bejelenteni.

43. Különleges konzultációk

- a) Az a fél, aki megalapozottan véli azt, hogy a másik fél (a kezdeményező fél) által ajánlott pénzügyi feltételek előnyösebbek a megállapodásban előírt feltételeknél, köteles erről a titkárságot tájékoztatni; a titkárság haladéktalanul rendelkezésre bocsátja ezt az információt.
- b) A kezdeményező fél a titkárság tájékoztatásának kiadását követő két munkanapon belül köteles az ajánlatában szereplő pénzügyi feltételeket tisztázni.
- c) A kezdeményező fél által történt tisztázást követően bármelyik fél kérheti, hogy a titkárság öt munkanapon belül szervezzen különleges konzultációs értekezletet a felek számára a kérdés megvitatása céljából.
- d) A felek különleges konzultációs értekezlete eredményének megszületéséig a hivatalos támogatás folytán előnyös pénzügyi feltételek nem lépnek érvénybe.

2. szakasz: *Exporthitelezési eljárások***44. Előzetes bejelentés konzultációval**

- a) A fél bármilyen kötelezettségvállalás kiadása előtt legalább tíz naptári nappal értesíti az összes többi felet, ha az alkalmazott MPR-t a 24. cikk e) pontja első francia bekezdésének vagy a 28. cikknek megfelelően határozták meg, összhangban a megállapodás V. mellékletével. Ha ezen időszak alatt bármely másik fél tárgyalást kér, a kezdeményező félnek további tíz naptári napig kell várakoznia. Ha a kockázatsökkentés/kockázatkizárás után az alkalmazható MPR legfeljebb azon MPR 75 százalékának felel meg, amely a vevő országa országhoz tartozó kockázati besorolásának alkalmazásából keletkezne kockázatsökkentés vagy kockázatkizárás nélkül, a bejelentést tevő fél a kötelezettségvállalás kiadása előtt legalább 20 naptári nappal köteles az összes többi felet értesíteni.
- b) A tárgyalást követően a fél az összes többi felet tájékoztatja végleges döntéséről, hogy a 66. cikkel összhangban elősegítse a szerzett tapasztalatok áttekintését. A felek nyilvántartást vezetnek a fenti a) ponttal összhangban bejelentett kockázati díj-tételekkel kapcsolatos tapasztalataikról.

45. Előzetes bejelentés konzultáció nélkül

- a) A fél köteles bármilyen kötelezettségvállalás kiadása előtt legalább 10 naptári nappal az összes többi felet értesíteni, összhangban a megállapodás V. mellékletével, ha:
1. egy I. kategóriába tartozó országnak öt évnél hosszabb, de nyolc és fél évnél rövidebb törlesztési időre szándékozik támogatást nyújtani;
 2. egy nem atomenergiával működő erőműhöz olyan támogatást szándékozik nyújtani, amelynek törlesztési ideje hosszabb a 12. cikkben meghatározott maximális időtartamnál, de nem haladja meg a 13. cikk a) pontjában előírt 12 évet;
 3. a 14. cikk d) pontja alapján kíván támogatást nyújtani;
 4. a 24. cikk e) pontjának második francia bekezdésével összhangban szándékozik kockázati díj-tételt alkalmazni;
 5. a 24. cikk g) pontjával összhangban szándékozik kockázati díj-tételt alkalmazni.
- b) Ha a kezdeményező fél mérsékeli vagy visszavonja az ilyen ügylet támogatására irányuló szándékát, köteles erről az összes többi felet haladéktalanul tájékoztatni.

3. szakasz: *A kereskedelmi vonatkozású segélyekkel összefüggő eljárások***46. Előzetes bejelentés**

- a) A fél akkor köteles előzetes bejelentést tenni, ha az alábbiakhoz szándékozik hivatalos támogatást nyújtani:
- legalább kétmillió SDR értékű, 80 százaléknál kisebb kedvezményezetségi szintű, kereskedelmi vonatkozású, szabad felhasználású segély,
 - kétmillió SDR-nél kisebb értékű, 50 százaléknál kisebb (a DAC által meghatározott) segélyezési elemet tartalmazó, kereskedelmi vonatkozású, szabad felhasználású segély,
 - legalább kétmillió SDR értékű, 80 százaléknál kisebb kedvezményezetségi szintű, kereskedelmi vonatkozású, kötött segély,
 - kétmillió SDR-nél kisebb értékű, 50 százaléknál kisebb kedvezményezetségi szintű, kereskedelmi vonatkozású, kötött segély, a 35. cikk a) és b) pontjában meghatározott esetek kivételével.
- b) Az előzetes bejelentést az ajánlat benyújtásának határideje vagy a kötelezettségvállalás időpontja előtt legkésőbb 30 munkanappal kell megtenni, attól függően, hogy melyik időpont következik be előbb.
- c) Ha a kezdeményező fél mérsékeli vagy visszavonja a közölt feltételek támogatására irányuló szándékát, köteles erről az összes többi felet haladéktalanul tájékoztatni.
- d) Az e cikkben foglalt rendelkezés arra a kötött segélyre is érvényes, amely a 32. cikkben ismertetett kapcsolt finanszírozási csomag részét képezi.

47. Azonnali bejelentés

- a) A fél köteles azonnal, vagyis a kötelezettségvállalástól számított két munkanapon belül értesíteni az összes többi felet, ha olyan kötött segélyhez nyújt hivatalos támogatást, amelynek értéke:
- legalább kétmillió SDR, kedvezményezettségi szintje pedig legalább 80 százalék, vagy
 - kétmillió SDR-nél kisebb, kedvezményezettségi szintje pedig legalább 50 százalék, a 35. cikk a) és b) pontjában meghatározott esetek kivételével.
- b) A fél a segélyezésről szóló jegyzőkönyv, a hitelkeret vagy hasonló megállapodás aláírásakor is köteles az összes többi felet azonnal értesíteni.
- c) Nem kell előzetes bejelentést tenni, ha a fél olyan pénzügyi feltételeket kíván egyeztetni, amelyek az azonnali bejelentés hatálya alá tartoznak.

4. szakasz: A kötött segélyre vonatkozó konzultációs eljárások**48. A konzultáció célja**

- a) A kötött segélyre irányuló lehetséges kereskedelmi motiváció tisztázását igénylő fél kérheti a teljes (a IX. mellékletben részletezett) segélyminőség-értékelés átadását.
- b) Ezenkívül a fél – a 49. cikkkel összhangban – más felekkel való konzultációkat kérhet. A konzultációk magukban foglalják az 54. cikkben említett személyes konzultációkat is az alábbiak megvitatása céljából:
- először: a segélyajánlat megfelel-e a 33. és a 34. cikk követelményeinek, és
 - szükség esetén: a segélyajánlat indokolt-e akkor is, ha a 33. és a 34. cikkben foglalt követelmények nem teljesülnek.

49. A konzultációk köre és időzítése

- a) A konzultációk során a fél többek között az alábbi információkat kérheti:
- a részletes megvalósíthatósági tanulmány értékelése/projektértékelés,
 - van-e nem kedvezményes vagy segélyfinanszírozást igénybe vevő versengő ajánlat,
 - a projekt által termelt vagy megtakarított külföldi valutával kapcsolatos várakozások,
 - van-e együttműködés multilaterális szervezetekkel, például a Világbankkal,
 - nemzetközi versenytárgyalás megléte, különösen, ha az adományozó ország szállítója nyújtotta be a legalacsonyabbra értékelt ajánlatot,
 - környezetvédelmi kérdések,
 - a magánszektor részvétele, és
 - a kedvezményes vagy segélyezési hitelekéről szóló bejelentések határideje (például hat hónappal a versenytárgyalás zárónapja vagy a kötelezettségvállalás napja előtt).
- b) Legkésőbb a versenytárgyalás zárónapja vagy a kötelezettségvállalás napja előtt legalább tíz munkanappal – attól függően, hogy melyik következik be előbb – be kell fejezni a konzultációt, és a 48. cikkben szereplő mindkét kérdésre vonatkozó megállapításokat a titkárság köteles valamennyi féllel közölni. Ha a konzultációt folytató felek között nem jön létre megállapodás, a titkárság öt munkanapon belül más feleket is felkér álláspontjuk kifejtésére. A titkárság közli ezen álláspontokat a bejelentést tevő féllel, akinek fontolóra kell vennie a továbblépés kérdését, amennyiben úgy tűnik, hogy a segélyezési ajánlatnak nincs komoly támogatottsága.

50. A konzultációk eredménye

- a) A komoly támogatottság hiánya ellenére a projektet továbbvinni kívánó adományozó a konzultáció befejezését, vagyis az elnök döntésének elfogadását követő legfeljebb 60 naptári napon belül előzetesen bejelenti szándékát a többi félnek. Az adományozó levelet ír az OECD főtitkárának, amelyben ismerteti a konzultáció eredményeit, és magyarázatot ad arra a fontos, nem kereskedelmi vonatkozású nemzeti érdekre, amely erre a lépésre készíti. A felek várakozása szerint ilyen eljárásra csak ritka, kivételes esetekben kerül sor.
- b) Az adományozó azonnal tájékoztatja a feleket arról, hogy levelet küldött az OECD főtitkárának, amelynek másolatát mellékeli az értesítéshez. Sem az adományozó, sem más fél nem tehet kötött segítyt érintő kötelezettségvállalást az említett bejelentésnek a felek részére történő bejelentést követő tíz munkanapig. Azon projekteknél, amelyek esetében a konzultációs folyamat során megállapították, hogy konkurens kereskedelmi ajánlatokat is benyújtottak, a fent említett tíz munkanapos határidő 15 napra meghosszabbodik.
- c) A titkárság figyelemmel kíséri a konzultációk előrehaladását és eredményeit.

5. szakasz: Az exporthitelekkel és a kereskedelmi vonatkozású segélyekkel kapcsolatos információcsere

51. Kapcsolattartási pontok

Az egyes országok kijelölt kapcsolattartó személyei közötti kommunikációt közvetlen kommunikációs eszközökkel, például az OLIS-on keresztül kell megvalósítani, a közleményeket pedig bizalmasan kell kezelni.

52. Az információkérés terjedelme

- a) Bármelyik fél megkérdezhet egy másik felet arról, mi az álláspontja egy harmadik országgal, egy harmadik országban lévő intézménnyel vagy egy konkrét üzleti módszerrel kapcsolatban.
- b) A hivatalos támogatás iránti kérelmet átvevő fél kérdést intézhet egy másik félhez, megjelölve azokat a legkedvezőbb hitelfeltételeket, amelyeket az érdeklődő fél hajlandó lenne támogatni.
- c) Ha a kérdést több félhez intézik, akkor az érdeklődésnek címjegyzéket kell tartalmaznia.
- d) Az érdeklődések másolatait a titkárság részére kell elküldeni.

53. A válaszadás terjedelme

- a) Az a fél, akihez a kérdést intézték, köteles hét naptári napon belül válaszolni és a lehető legtöbb információt átadni. A válaszban a lehető legjobban utalni kell a fél által valószínűleg meghozandó döntésre. Szükség esetén a teljes választ is mielőbb meg kell adni. A másolatokat az érdeklődés többi címzettje és a titkárság részére is meg kell küldeni.
- b) Ha egy érdeklődésre adott válasz a későbbiekben bármilyen okból érvénytelenné válik, például azért, mert:
 - kérelmet nyújtottak be, változtattak meg vagy vontak vissza, vagy
 - más feltételeket vettek figyelembe,

késedelem nélkül meg kell adni a választ, és annak másolatát el kell juttatni az érdeklődés összes többi címzettje és a titkárság részére.

54. Személyes konzultációk

- a) A személyes konzultációk iránti kéréshez a félnek tíz munkanapon belül kell hozzájárulnia.
- b) A személyes konzultációk iránti kérést a megállapodásban részes és nem részes felek rendelkezésére kell bocsátani. A tíz munkanapos határidő letelte után a konzultációkat mielőbb meg kell tartani.
- c) A felek elnöke hangolja össze a titkársággal a szükségessé váló követő intézkedéseket, például a közös álláspontot. A titkárság azonnal rendelkezésre bocsátja a konzultáció eredményét.

55. A közös álláspont eljárási szabályai és alaki követelményei

- a) A közös álláspontra irányuló javaslatokat csak a titkárság részére kell címezni. A közös álláspontra irányuló javaslatot a titkárság küldi el az összes félnek, kötött segély esetében pedig a DAC összes kapcsolattartó személyének. A közös álláspontot kezdeményező személye nem szerepel az OLIS hirdetőtábláján lévő „közös álláspont nyilvántartás”-ban. A titkárság azonban – kérésre – szóban közölheti egy féllel vagy a DAC tagjával a kezdeményező személyét. A titkárság az ilyen jellegű kérésekről nyilvántartást vezet.
- b) A közös álláspontra irányuló javaslatot dátummal kell ellátni, és az alábbi formában kell elkészíteni:
- hivatkozási szám, amely után a „közös álláspont” kifejezés következik,
 - az importőr ország és a vevő neve,
 - a projekt neve és lehető legpontosabb leírása a projekt egyértelmű azonosítása céljából,
 - a kezdeményező ország által előírt feltételek,
 - a közös álláspontra irányuló javaslat,
 - az ismert konkurens ajánlattevők nemzetisége és neve,
 - a kereskedelmi és a pénzügyi ajánlat benyújtásának határideje, és – amennyiben ismert – a tender száma, és
 - egyéb fontos információk, ideértve a közös álláspontra irányuló javaslat indokait, a projekt tanulmányok meglétét és/vagy a különleges körülményeket.
- c) A 33. cikk b) pontjának 4. alpontjával összhangban benyújtott, közös álláspontra irányuló javaslatot a titkársághoz kell címezni, másolatát pedig a többi félnek meg kell küldeni. A közös álláspontra irányuló javaslatot tevő fél köteles kimerítő magyarázattal szolgálni arra, miért gondolja, hogy egy ország besorolásának különböznie kell a 33. cikk b) pontjában meghatározott eljárástól.
- d) Az egyeztetett közös álláspontokat a titkárság teszi közzé.

56. Közös álláspont elfogadására irányuló javaslatra adott válasz

- a) A válaszokat 20 naptári napon belül kell megadni, a feleket azonban arra ösztönözzük, hogy a lehető leggyorsabban adjanak választ a közös álláspontra irányuló javaslatokra.
- b) A válasz lehet további információkérés, a közös álláspont elfogadása, elutasítása, a közös álláspont módosítására irányuló javaslat vagy alternatív közös álláspontra irányuló javaslat.
- c) A közös álláspontra irányuló javaslat elfogadottnak tekintendő azon fél részéről, aki bejelenti, hogy nincs álláspontja, mert nem keresték meg öt exportőrök vagy a kedvezményezett országban működő hatóságok a projektre irányuló segéllyel kapcsolatban.

57. Közös álláspont elfogadása

- a) A 20 naptári napos határidő letelte után a titkárság tájékoztatja a feleket a közös álláspontra irányuló javaslat állásáról. Ha a közös álláspontot nem fogadta el valamennyi fél, viszont egyik fél sem utasította azt el, a javaslat további nyolc naptári napnyi időszakra nyitva marad.
- b) E további időszak letelte után az a fél, aki nem utasította el egyértelműen a közös álláspontra irányuló javaslatot, úgy tekintendő, hogy elfogadta azt. Mindazonáltal a közös álláspont elfogadását bármelyik fél – többek között a kezdeményező fél is – egy vagy több fél által történő határozott elfogadástól teheti függővé.

- c) Ha valamelyik fél nem fogadja el a közös álláspont egy vagy több elemét, akkor hallgatólagosan elfogadja a közös álláspont összes többi elemét. Magától értetődően előfordulhat, hogy a részleges elfogadás eredményeképpen a többi fél megváltoztatja a javasolt közös álláspontra vonatkozó véleményét. Valamennyi félnek jogában áll, hogy a közös álláspont alá nem tartozó feltételeket ajánljon, vagy ezeket egyeztesse.
- d) Az el nem fogadott közös álláspont az 55. és az 56. cikkben foglalt eljárások igénybevételével ismételtén megvizsgálható. Ebben az esetben a feleket nem kötelezi eredeti döntésük.

58. Véleménykülönbség a közös álláspontot illetően

Ha a kezdeményező fél és a módosítást vagy alternatívát javasoló fél további nyolc naptári nap határidőn belül nem képes megegyezni a közös álláspontról, e határidő közös hozzájárulással meghosszabbítható. A titkárság minden ilyen meghosszabbításról tájékoztatja a részes feleket.

59. A közös álláspont hatálybalépésének napja

A titkárság tájékoztatja a feleket a közös álláspont hatálybalépéséről vagy elutasításáról; a közös álláspont az erre vonatkozó bejelentés után három naptári nappal lép hatályba. A titkárság folyamatosan aktualizált nyilvántartást tesz közzé az OLIS-ban a jóváhagyott vagy még eldöntetlen közös álláspontokról.

60. A közös álláspontok érvényessége

- a) A jóváhagyott közös álláspont – hatálybalépésének időpontjától számítva – két évig érvényes, kivéve, ha a titkárságot arról tájékoztatják, hogy a közös álláspont már nem áll senkinek az érdekében, és ezt az összes fél elfogadja. A közös álláspont további két évig marad érvényben, ha valamelyik fél az eredeti lejárat időpont előtt 14 naptári nappal a közös álláspont meghosszabbítását kéri. Az ezt követő hosszabbítások ugyanezen eljárással hagyhatók jóvá. A 33. cikk b) pontjának 4. alpontjával összhangban jóváhagyott közös álláspont addig érvényes, amíg rendelkezésre nem állnak a következő évi világbanki adatok.
- b) A titkárság figyelemmel kíséri a közös álláspontok helyzetét, és erről folyamatosan tájékoztatja a feleket az OLIS-on keresztül „Az érvényes közös álláspontok helyzete” elnevezésű lista frissítésével. Ennek megfelelően a titkárság többek között köteles:

- a listát a felek által történő elfogadás esetén új közös álláspontokkal kiegészíteni,
- aktualizálni a lejárat időpontját, ha valamelyik fél hosszabbítást kér,
- a listáról a lejárt közös álláspontokat törölni, és
- a következő negyedévben lejárt közös álláspontok jegyzékét negyedévente kiadni.

6. szakasz: A minimális kamatlábak (cirr-kamatláb) közlésére vonatkozó gyakorlati rendelkezések

61. A minimális kamatlábak közlése

- a) A 20. cikk rendelkezései szerint meghatározott valuták esetében a CIRR-kamatlábakat közvetlen kommunikációs eszközök segítségével legalább havonta megküldik a titkárságnak az összes fél részére történő továbbítás céljából.
- b) Az ezen információkkal kapcsolatos értesítésnek legkésőbb az egyes hónapok vége előtt öt nappal kell megérkeznie. A titkárság ezután haladéktalanul tájékoztatja az összes felet az alkalmazható kamatlábakról, és azokat nyilvánosságra is hozza.

62. A kamatlábak hatálybalépésének napja

A CIRR-kamatlábban bekövetkező bármilyen változás mindig az adott hónap végét követő tizenötödik napon lép érvénybe.

63. A kamatlábak azonnali hatállyal történő módosítása

Ha a piaci fejlemények a CIRR-kamatláb változásának bejelentését hónap közben teszik szükségessé, a módosított kamatlábat a módosítás bejelentésének a titkárság által történő átvétele után tíz nappal kell alkalmazni.

7. szakasz: Felülvizsgálatok

64. A megállapodás rendszeres felülvizsgálata

- a) A felek rendszeresen felülvizsgálják a megállapodás működését. A vizsgálat során a felek többek között megvizsgálják a bejelentési eljárásokat, a differenciált leszámítolási kamatláb (DDR) rendszer alkalmazását és működését, a kötött segéllyel kapcsolatos szabályokat és eljárásokat, az egyeztetés kérdéseit, az előzetes kötelezettségvállalásokat és a megállapodásban való szélesebb részvétel lehetőségeit.
- b) A felülvizsgálat a felek tapasztalatain, valamint a feleknek a megállapodás működésének és eredményességének javítására vonatkozó javaslatain alapul. A felek figyelembe veszik a megállapodás célkitűzéseit, valamint az aktuális gazdasági és pénzügyi helyzetet. A felek által a vizsgálathoz előterjeszteni kívánt információkat és javaslatokat legkésőbb a vizsgálat napja előtt 45 naptári nappal kell a titkársághoz eljuttatni.

65. A minimális kamatlábak felülvizsgálata

- a) A felek időszakonként felülvizsgálják a CIRR-kamatláb meghatározására szolgáló rendszert annak biztosítása érdekében, hogy a közölt kamatlábak az aktuális piaci viszonyokat tükrözzék, és teljesítsék az érvényben lévő kamatlábak megállapításának alapjául szolgáló célokat. A vizsgálatok a kamatlábakhoz hozzáadandó értékkülönbözetre is kiterjednek.
- b) Rendkívüli felülvizsgálatra vonatkozóan bármelyik fél megalapozott kérést nyújthat be a felek elnöke részére abban az esetben, ha az adott fél úgy véli, hogy a CIRR-kamatláb egy vagy több valuta esetében már nem tükrözi az aktuális piaci viszonyokat.

66. A minimális kockázati díj-tételek és a kapcsolódó kérdések felülvizsgálata

A résztvevők rendszeresen figyelemmel kísérik és megvizsgálják a kockázati díj-tételekkel kapcsolatos szabályokat és eljárásokat. Ez az alábbiakat foglalja magában:

- a) az országgkockázat-értékelési modellre vonatkozó módszereket a modell érvényességének vizsgálata céljából, a tapasztalatok figyelembevételével;
- b) a politikai és országgkockázattal kapcsolatos minimális kockázati díj-tételeket a díjak folyamatos kiigazítása céljából annak biztosítása érdekében, hogy ezek a kockázat pontos fokmérői maradjanak, a következő három PFT figyelembevételével: a pénzforgalmi és az átmenő tétel megközelítés, valamint – amennyiben alkalmazható – a magánpiaci jelzőszámok;
- c) az MPR-ek differenciálását, amely az exporthitel-termékek eltérő minőségét és a nyújtott fedezet százalékarányát veszi figyelembe; és
- d) a 28. cikkben meghatározott kockázatcsökkentés és/vagy kockázatkizárás alkalmazásával, valamint a konkrét megengedhető kockázat-csökkentési/kizárási tényezők folyamatos érvényességével és helyességével kapcsolatos tapasztalatokat. A vizsgálat elősegítése érdekében a titkárság rendelkezésre bocsátja az összes bejelentésről szóló jelentéseket.

I. MELLÉKLET

ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS HAJÓKHOZ NYÚJTOTT EXPORTHITELEKRŐL

I. FEJEZET

AZ ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS TERJEDELME

1. Részvétel

Az ágazati megállapodásban jelenleg részes felek: Ausztrália, az Európai Unió, Japán, Korea és Norvégia.

2. Hatály

A megállapodást kiegészítő ágazati megállapodás konkrét útmutatást nyújt az alábbiakra vonatkozó exportszerződésekhöz kapcsolódó, hivatalosan támogatott exporthitelekhez:

- a) Áru- vagy személyszállításra, illetve speciális szolgáltatások teljesítésére használt, legalább 100 bt tömegű új tengerjáró hajók (például halászhajók, halfeldolgozó hajók, jégtörő hajók és kotróhajók, amelyek hajtási és irányítási [kormányzási] módjukat tekintve állandó jelleggel rendelkeznek a nyílt tengeren történő önnavigáció összes jellemző tulajdonságával), legalább 365 kW teljesítményű vontatóhajók, valamint olyan befejezetlen hajótestek, amelyek szabadon úsznak és mozgathatóak. Az ágazati megállapodás nem terjed ki a hadihajókra. Az úszódokkok és a mozgatható parti egységek nem képezik az ágazati megállapodás tárgyát, ha azonban problémák merülnek fel az ilyen szerkezetekre vonatkozó exporthitelekkel kapcsolatban, az ágazati megállapodásban részes felek (a továbbiakban: a felek) – bármelyik fél megalapozott kérésének megfontolása után – dönthetnek úgy is, hogy az ágazati megállapodás e szerkezetekre is kiterjed.
- b) Egy hajó bármilyen átalakítása. A hajó átalakítása alatt az 1 000 bt tömegűnél nagyobb tengerjáró hajók bármilyen átalakítása értendő azzal a feltétellel, hogy az átalakítási műveletek a rakodási terv, a hajótest vagy a meghajtórendszer alapvető megváltoztatását idézik elő.
- c) 1. Bár a légpárnás hajók nem tartoznak az ágazati megállapodás hatálya alá, a felek az ágazati megállapodásban foglaltakkal azonos feltételek mellett nyújthatnak exporthiteleket a légpárnás hajókra. A felek vállalják, hogy e lehetőséget mérsékelten veszik csak igénybe, és nem határoznak meg ilyen hitelfeltételeket a légpárnás hajókra abban az esetben, ha azt állapítják meg, hogy az ágazati megállapodás feltételei szerint nincs versenyhelyzet.
2. Az ágazati megállapodásban a „légpárnás” kifejezés meghatározása a következő: olyan, legalább 100 tonnás kétéltű jármű, amelyet teljes egészében a járműből kibocsátott levegő tart fenn, amely túlnyomásos teret képez a jármű körül lévő rugalmas köpenyen és a jármű alatti talaj- vagy vízfelületen belül, hajtását és irányítását pedig a légcsavarokból vagy légfúvókából, illetve hasonló berendezésekből áramoltatott levegő végzi.
3. A felek tudomásul veszik, hogy az ezen ágazati megállapodásban meghatározottakkal azonos feltételek mellett történő exporthitelezést azokra a légpárnás járművekre kell korlátozni, amelyeket tengeri, illetve nem szárazföldi útvonalakon használnak, a víztől legfeljebb 1 kilométerre lévő kikötői létesítmények elérése kivételével.

II. FEJEZET

AZ EXPORTHITELEKKEL ÉS A KÖTÖTT SEGÉLYEKSEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

3. Maximális törlesztési idő

Az ország besorolásától függetlenül a maximális törlesztési idő a szállítástól számított 12 év.

4. Kézpénzfizetés

A felek a szerződéses ár minimum 20 százalékával megegyező kézpénzfizetést kérhetnek a szállításkor.

5. Tőketörlesztés

Az exporthitel tőkeösszegét rendes körülmények között hathavonta, de legfeljebb 12 havonta egyenlő részletekben kell megfizetni.

6. Minimális kockázati díj

A megállapodásnak a minimális kockázati díjakkal kapcsolatos rendelkezései nem alkalmazandók, amíg e rendelkezéseket ezen ágazati megállapodás résztvevői felül nem vizsgálják.

7. Segélyek

A segílyt nyújtani kívánó feleknek – a megállapodás rendelkezésein kívül – meg kell győződniük arról, hogy a törlesztési idő alatt a hajó nem nyílt regisztráció keretében üzemel, és kellő biztosítékot kaptak arra, hogy a végleges tulajdonos székhelye a kedvezményezett országban van, nem külföldi érdekeltségű alvó leányvállalat, és a végleges tulajdonos vállalta, hogy kormánya jóváhagyása nélkül nem adja el a hajót.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK

8. Értesítések

Az átláthatóság érdekében valamennyi fél – a megállapodás és az IBRD/Berni Unió/OECD hitelezői tájékoztatórendszer rendelkezéseinek kiegészítéseképpen – évente információkat szolgáltat a hivatalos támogatás nyújtására szolgáló rendszeréről és ezen ágazati megállapodás végrehajtási eszközeiről, beleértve az érvényben lévő rendszereket is.

9. Vizsgálat

- a) Az ágazati megállapodást az OECD Hajóépítési Munkacsoportja keretében évente vagy bármelyik fél kérésére felül kell vizsgálni, és a megállapodás részes felei számára jelentést kell készíteni arról.
- b) A megállapodás és ezen ágazati megállapodás közötti összefüggés és következetesség elősegítése érdekében, valamint a hajóépítési ágazat jellegét figyelembe véve az ágazati megállapodás és a megállapodás részes felei szükség szerint konzultációt és koordinációt folytatnak.
- c) A megállapodás részes feleinek a megállapodás módosítására irányuló határozata alapján ezen ágazati megállapodás részes felei (a felek) megvizsgálják a határozatot, és elbírálják annak ezen ágazati megállapodásra való alkalmazhatóságát. Az említett elbírálásig a megállapodás módosításai nem alkalmazandók ezen ágazati megállapodásra. Ha a felek el tudják fogadni a megállapodás módosításait, erről írásban tájékoztatják a megállapodás részes feleit. Abban az esetben, ha a felek nem tudják elfogadni a megállapodás módosításait – amennyiben azok alkalmazása a hajóépítést érinti –, tájékoztatják kifogásaikról a megállapodás részes feleit, és konzultációkat kezdeményeznek velük a kérdések megoldása céljából. Ha nem érhető el egyetértés a két csoport között, a módosítások hajóépítést érintő alkalmazása tekintetében a felek álláspontja érvényesül.
- d) „A szokásos versenyfeltételeket figyelembe vevő megállapodás a kereskedelmi hajóépítő és javítóiparban” c. dokumentum hatálybalépésekor ezen ágazati megállapodás a továbbiakban nem vonatkozik azokra a felekre, amelyek számára jogszabály írja elő a hajók exporthiteleiről szóló 1994. évi megállapodás [C/WP6(94)6] alkalmazását. E felek kötelesek sürgős felülvizsgálatot végezni, hogy a 1994. évi megállapodást összhangba hozzák ezen ágazati megállapodással.

*Függelék***A JÖVŐBENI MUNKÁVAL KAPCSOLATBAN VÁLLALT KÖTELEZETTSÉGEK**

A megállapodással kapcsolatos jövőbeni munkán kívül ezen ágazati megállapodás részes felei megállapodnak abban, hogy:

- a) összeállítják azon hajótípusok szemléltető jegyzékét, amelyek kereskedelmi szempontból általában nem tekinthetők életképesnek, a megállapodásban meghatározott feltételekhez kötött segéllyel kapcsolatos szabályok figyelembevételével;
 - b) megvizsgálják a megállapodásnak a minimális kockázati díjakkal kapcsolatos rendelkezéseit azok jelen ágazati megállapodásba történő beépítése céljából;
 - c) a megfelelő nemzetközi tárgyalások fejleményeitől függően megvitatják a minimális kamatlábakra vonatkozó egyéb szabályok befogadását, ideértve a speciális CIRR-kamatlábát és a változó kamatlábakat is;
 - d) megvitatják a kölcsöntőke éves részletekben történő visszafizetésének alkalmazhatóságát.
-

II. MELLÉKLET

ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS AZ ATOMERŐMŰVEKHEZ NYÚJTOTT EXPORHITELEKRŐL

I. FEJEZET

AZ ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS TERJEDELME**1. Hatály**

a) A megállapodást kiegészítő ágazati megállapodás:

- azokat a különleges iránymutatásokat határozza meg, amelyek a hivatalosan támogatott exporthitelekre vonatkoznak a komplett atomerőművek vagy atomerőmű-részek exportszerződéseivel kapcsolatban, amelyek magukban foglalják az ilyen atomerőművek építéséhez és üzembe helyezéséhez közvetlenül szükséges összetevőket, berendezéseket anyagokat és szolgáltatásokat (beleértve a személyzet kiképzését is). Az ágazati megállapodás a nukleáris fűtőanyag támogatására vonatkozó feltételeket is tartalmazza,
- nem terjed ki azokra a tételekre, amelyekért általában a vevő a felelős, például a területfejlesztéssel, az utakkal, a felvonulási épületekkel, a transzformátor-állomásokkal és a vízellátással kapcsolatos költségekre, valamint a hivatalos engedélyezési eljárásokkal (például helyszíni engedélyekkel, építési engedélyekkel, fűtőanyag-betöltési engedélyekkel) összefüggő költségekre a vevő országában, kivéve:
- abban az esetben, ha a transzformátor-állomás vevője azonos az erőmű vevőjével, és a szerződést az erőmű eredeti transzformátor-állomásával kapcsolatban kötötték, az eredeti transzformátor-állomás maximális törlesztési ideje és minimális kamatlábai megegyeznek az atomerőmű törlesztési idejével és kamatlábaival (azaz 15 év és SCIRR),
- nem vonatkozik az állomásokra, transzformátorokra és távvezetésekre.

b) Ezen ágazati megállapodás a meglévő atomerőművek korszerűsítésére is vonatkozik azokban az esetekben, amikor a korszerűsítés teljes értéke eléri vagy meghaladja a 80 millió SDR-t (X. kategória), és az erőmű gazdasági élettartama nagy valószínűséggel legalább 15 évvel meghosszabbodik. Ha a fenti kritériumok valamelyike nem teljesül, a megállapodás feltételei a mérvadók.

c) Az ágazati megállapodás feltételei helyett a megállapodás feltételei érvényesek az atomerőművek leszerelésére nyújtott hivatalos támogatásra. A leszerelés az atomerőmű bezárását vagy lebontását jelenti. A megállapodás 55–60. cikkében meghatározott, közös megállapodásra vonatkozó eljárások lehetővé teszik a törlesztési idő korlátozását vagy bővítését.

2. Felülvizsgálat

A felek rendszeresen felülvizsgálják az ágazati megállapodás rendelkezéseit.

II. FEJEZET

AZ EXPORHITELEKKEL ÉS A KÖTÖTT SEGÉLYEKSEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK**3. Maximális törlesztési idő**

Az ország besorolásától függetlenül a maximális törlesztési idő 15 év.

4. Tőketörlesztés és kamatfizetés

- a) Az exporthitelek tőkerészét egyenlő részletekben kell törleszteni.
- b) A tőkerész és a kamat legalább hat hónapos gyakorisággal fizetendő úgy, hogy az első tőkerész- és kamattörlesztést legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni.
- c) Lízingügyletek támogatására nyújtott exporthitelek esetén a tőkeösszegre és a kamatra kombináltan alkalmazott egyenlő visszafizetés alkalmazható az a) pontban meghatározott egyenlő összegű tőkerészlet-törlesztés helyett.

5. Minimális kamatlábak

- a) A közvetlen finanszírozás, a refinanszírozás vagy a kamatláb-támogatás révén hivatalos támogatást nyújtó résztvevő a minimális kamatlábakat alkalmazza; a résztvevő a speciális CIRR-kamatlábát (a továbbiakban: a SCIRR) alkalmazza. Ha a rögzített SCIRR-kötelezettség kezdetben olyan maximális időszakra korlátozódik, amely nem haladja meg a szerződés odaítélésétől számított 15 évet, a kölcsön hátralévő idejére nyújtott hivatalos támogatás is a megújítás időpontjában fennálló SCIRR-értéken korlátozódik a garanciákra vagy a kamatláb-támogatásra.

- b) Ha atomerőművel kapcsolatos részszállítás esetén olyan berendezésre nyújtanak hivatalos finanszírozási támogatást, amelynek üzembe helyezése a szállító feladata, ezen ágazati megállapodással összhangban a minimális kamatláb megegyezik a SCIRR-kamatlábbal, összhangban ezen ágazati megállapodás 6. cikkével. A felek a megállapodás 20. cikkével összhangban is kínálhatják a megfelelő CIRR-kamatlábát, azzal a feltétellel, hogy a szerződés odaítélése napjától a végleges visszafizetés napjáig terjedő maximális időtartam nem haladhatja meg a tíz évet.

6. A SCIRR-kamatlábak megállapítása

A speciális CIRR-kamatlábakat (SCIRR) az adott valutára vonatkozó CIRR-kamatláb felett 75 bázisponton rögzített értékkel különbözettel kell meghatározni, a japán jen kivételével, amely esetében az értékkel különbözettel 40 bázispont. A több CIRR-értékkel rendelkező valuták esetében – a megállapodás 20. cikke a) pontjának első francia bekezdésével összhangban – a SCIRR kialakításhoz a leghosszabb futamidővel rendelkező CIRR-kamatlábát kell alkalmazni.

7. Helyi költségek és a kamat tőkésítése

A megállapodás 10. cikk d) pontjának rendelkezései nem alkalmazandók, ha a finanszírozási támogatást a SCIRR alapján nyújtják. A SCIRR-től eltérő kamatláb mellett nyújtott hivatalos finanszírozási támogatás a helyi költségeket, illetve a kezdőnap előtt keletkezett, tőkésített kamatot együttvéve sem haladhatja meg az exportérték 15 százalékát.

8. Nukleáris fűtőanyagra nyújtott hivatalos támogatás

- a) Az első adag fűtőanyag maximális törlesztési ideje nem haladhatja meg a szállítástól számított négy évet. Az első adag fűtőanyaghoz hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó fél a minimális kamatlábakat alkalmazza; a fél a megfelelő CIRR-kamatlábát alkalmazza. Az első adag fűtőanyag legfeljebb az eredetileg telepített atomtörzsből, plusz két ezt követő újabb adagból áll, amelyek együttesen legfeljebb az atomtörzs kétharmadát teszik ki.
- b) A nukleáris fűtőanyag későbbi adagjai esetében a maximális törlesztési idő hat hónap. Ha kivételes körülmények között ennél hosszabb, de két évet meg nem haladó törlesztési idő tűnik szükségesnek, a megállapodás 44. cikkében meghatározott eljárások alkalmazandók. A nukleáris fűtőanyag későbbi adagjaihoz hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó fél a minimális kamatlábakat alkalmazza; a fél a megfelelő CIRR-kamatlábát alkalmazza.
- c) Az urándúsítási különszolgáltatások nyújtására vonatkozó hivatalos támogatás nem nyújtható a nukleáris fűtőanyagot érintő feltételeknél kedvezőbb feltételek mellett.
- d) A kimerült fűtőanyag újrafeldolgozását és kezelését (beleértve a hulladék-elhelyezést is) készpénzalapon kell kifizetni.
- e) A felek nem nyújthatnak ingyenes nukleáris fűtőanyagot vagy szolgáltatásokat.

9. Segélyek

A felek csak feltétel nélküli segély formájában nyújtanak segélyezési támogatást.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK

10. Előzetes konzultáció

Felismerve azokat az előnyöket, amelyek akkor jöhetnek létre, ha egységes álláspont érhető el a feltételeket illetően az atomerőművek esetében, a felek vállalják, hogy előzetes konzultációt folytatnak minden olyan esetben, amikor felmerül a hivatalos támogatás nyújtásának szándéka.

11. Előzetes értesítés

- a) Az előzetes konzultációt kezdeményező fél a megállapodás V. mellékletével összhangban támogatni kívánt feltételekre vonatkozó végleges döntés meghozatala előtt legalább tíz munkanappal értesíti az összes többi felet.
- b) A többi fél nem hoz végleges döntést az általa támogatandó feltételekről a fenti a) alpontban meghatározott tíz munkanapos időszak alatt, viszont köteles öt napon belül a konzultációban részt vevő többi féllel az ügylet megfelelő hitelfeltételeiről információt cserélni a feltételekről szóló álláspont kialakítása céljából.
- c) Ha a felek az első értesítés átvételétől számított tíz napos határidőn belül nem érnek el közös álláspontot, a konzultációban részt vevő valamennyi fél végleges döntését további tíz munkanapig el kell halasztani, mely időszak alatt a közös álláspont elérésére a személyes konzultációk során további erőfeszítéseket kell tenni.

III. MELLÉKLET

ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS A POLGÁRI LÉGI JÁRMŰVEKHEZ NYÚJTOTT EXPORTHITELEKRŐL

1. RÉSZ

ÚJ, NAGY BEFOGADÓKÉPESSÉGŰ LÉGI JÁRMŰVEK ÉS AZ AZOKHOZ VALÓ HAJTÓMŰVEK

I. FEJEZET

HATÁKÖR

1. Az alkalmazás formája és köre

- a) A megállapodást kiegészítő ágazati megállapodás 1. része azokat a konkrét irányelveket határozza meg, amelyek a hivatalosan támogatott exporthitelekre vonatkoznak az új, nagyméretű, I. függelékben felsorolt polgári légi járművek és az ilyen légi járművekbe szerelt hajtóművek értékesítésével és bérletével kapcsolatban. Új légi járműnek a gyártó tulajdonában lévő légi jármű, vagyis a még le nem szállított vagy fizető utasok és/vagy fizetett rakomány szállítása céljából rendeltetesszerűen korábban még nem használt légi jármű tekintendő. Ez nem zárja ki eleve a fél által az új légi járművekre vonatkozó feltételek mellett olyan ügyletekhez nyújtott támogatást, amelyeknél az adott fél előzetes ismeretei szerint ideiglenes kereskedelmi finanszírozási megállapodásokat léptettek életbe, mert késett a hivatalos támogatás nyújtása. Ezekben az esetekben a törlesztési idő – beleértve a „hiteltörlesztés kezdő időpontját” és a „végleges törlesztési időt” is – azonos azzal a határidővel, amely akkor lett volna érvényben, ha a légi jármű értékesítése vagy bérlete a légi jármű eredeti leszállításának időpontjától kapta volna a hivatalos támogatást.
- b) Az I. fejezet feltételei a hajtóművekre és a tartalék alkatrészekre, mint az eredeti légi jármű megrendelésének részeire is vonatkoznak, ezen ágazati megállapodás 3. része 33. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően. Az I. fejezet nem terjed ki a repülésszimulátorokra, amelyekre a megállapodás feltételei vonatkoznak.

2. Célkitűzések

Az ágazati megállapodás 1. részének célja olyan egyensúlyi helyzet kialakítása, amely valamennyi piacon:

- kiegyenlíti a felek közötti pénzügyi versenyfeltételeket,
- semlegesíti a felek között a versenyben álló légi járművek közötti választás tényezőjeként jelentkező pénzeszközöket, és
- elkerüli a verseny torzításait.

II. FEJEZET

AZ EXPORTHITELEKKEL ÉS A SEGÉLLYEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

3. Előleg

- a) A felek minimális előlegként a légi jármű teljes árának 15 százalékát írják elő, amely tartalmazza a repülőgépvázat, a beszerelt hajtóműveket, valamint a tartalék hajtóműveket és a tartalék alkatrészeket ezen ágazati megállapodás 3. részének 33. cikkében foglaltak szerint.
- b) Az előleg hivatalos támogatása csak a biztosítás és a garanciák, azaz tiszta fedezet formájában történhet a szokásos előzetes hitelkockázattal szemben.

4. Maximális törlesztési idő

A maximális törlesztési idő 12 év.

5. Támogatásra jogosult pénznemek

A hivatalos finanszírozási támogatásra alkalmas valuta az amerikai dollár, az euro és az angol font.

6. Tőketörlesztés

- a) Az exporthitel tőkeösszegét rendes körülmények között egyenlő és szabályos részletekben, legalább hat hónapos gyakorisággal kell visszafizetni úgy, hogy az első részletet legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni. Lízing esetén ez a törlesztési konstrukció vagy csak a tőkeösszegre, vagy a tőkeösszegre és a kamatra kombináltan alkalmazható.

b) Ha valamelyik fél az a) pontban meghatározottól eltérő feltételekkel kívánja a tőke visszafizetését támogatni, az alábbi feltételeknek kell eleget tennie:

1. egy hat hónapos határidőn belül sem egyetlen visszafizetett részlet, sem több visszafizetett részlet együttesen nem haladhatja meg a törlesztési idő alatt visszafizetendő tőkeösszeg 25 százalékát;

2. a fél köteles előzetes bejelentést tenni.

7. Kamatfizetés

a) A kamatot általában nem tőkésítik a törlesztési idő alatt.

b) A kamat legalább hat hónapos gyakorisággal fizetendő úgy, hogy az első kamatot legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni.

c) Ha valamelyik fél az a) és b) pontban meghatározottól eltérő feltételekkel kívánja a kamatfizetést támogatni, köteles ezt előzetesen bejelenteni.

8. Minimális kamatlábak

a) Ezen ágazati megállapodás 3. cikkének a) alpontjában említett légi járművek teljes árának 85 százalékát meg nem haladó hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó felek a légi jármű teljes árának 62,5 százalékáig a minimális kamatlábakat alkalmazzák az alábbiak szerint:

— legfeljebb tízéves törlesztési idő esetén – TB10 + 120 bázispont,

— 10–12 év közötti törlesztési idő esetén – TB10 + 175 bázispont,

— ahol a TB10 az adott valutára (az euro kivételével) számított 10 éves államkötvény-hozamot jelenti, az előző két naptári hétre átlagolt állandó lejáratú. Az euro esetében a TB10 az euro-hozamgörbe 10 éves lejáratkor elért hozamot jelenti, amelyet az Eurostat számít ki az euro CIRR-kamatlábának meghatározása céljából, az előző két naptári hétre átlagolva. Valamennyi valuta esetében a fentiekben meghatározott értékkülönbséget alkalmazandó.

b) A légi jármű fenti a) alpontban meghatározott, rögzített minimális kamatlábak mellett finanszírozható teljes árának maximális százalékaránya 62,5 százalék, ha a kölcsön visszafizetése a finanszírozás teljes futamidejére, és 42,5 százalék, ha a kölcsön visszafizetése későbbi lejáratú határidőkre terjed. A felek szabadon alkalmazhatják bármelyik törlesztési konstrukciót az adott mintára alkalmazható felső határérték függvényében. A fenti részfolyósítást felajánló fél tájékoztatja a többi felet az összegekről, a kamatlábról, a kamatláb megállapításának napjáról, a kamatláb érvényességi idejéről és a törlesztési modellről. A felek ezen ágazati megállapodás 17. cikkével összhangban az egyes felülvizsgálatok időpontjában megvizsgálják a két felső határértéket annak megállapítása céljából, hogy az egyik felső határérték kedvezőbb-e a másiknál, a kedvezőbb határérték annak érdekében történő kiigazítása céljából, hogy az egyensúly még egyértelműbb legyen.

c) A fenti a) alpontban meghatározott 85 százalékos küszöbérték alapján:

1. A felek ezen kívül a Magánexport-finance Társaság (PEFCO) által alkalmazott támogatáshoz hasonló hivatalos finanszírozási támogatást is nyújthatnak. A többi fél rendszeresen, kéthetente tájékoztatást kap a szerződéses ajánlatokkal és a vételi ajánlatokkal kapcsolatban a PEFCO hitelfelvételi költségeiről és az alkalmazható hitelezési kamatlábokról (a hivatalos garanciadíjak kivételével) a többszöri azonnali folyósításhoz alkalmazott fix kamatozású finanszírozás tekintetében. A fenti részfolyósítást felajánló fél tájékoztatja a többi felet az összegekről, a kamatlábról, a kamatláb megállapításának napjáról, a kamatláb érvényességi idejéről és a törlesztési modellről. A valamely másik fél által kínált ilyen jellegű finanszírozást egyeztető minden félnek egyeztetnie kell ezen ágazati megállapodás 8. cikkében meghatározott kötelezettségvállalás szerinti ajánlatok érvényességi idejétől eltérő feltételeket.

2. A közölt kamatlábakat valamennyi fél köteles alkalmazni, amennyiben a 24 hónapos hitelfolyósítási kamatláb nem haladja meg a 225 bázispontot a TB10 felett. Abban az esetben, ha a 24 hónapos kamatláb meghaladja a 225 bázispontot, a feleknek jogukban áll, hogy a 24 hónapos folyósításra a 225 bázispontú kamatlábat és az összes megfelelő kamatlábat alkalmazzák, továbbá haladéktalanul konzultációt kell folytatniuk a tartós megoldás megkeresése érdekében.

d) A minimális kamatlábak magukban foglalják a hitelkockázati és hitelgarancia-díjakat. A kamatláb azonban nem tartalmazza a kötelezettségvállalási és kezelési díjakat.

9. Kamatláb-korrekciók

Ezen ágazati megállapodás 8. cikkében meghatározott minimális kamatlábakat kéthetente felül kell vizsgálni. Ha az adott valuta esetében az állandó lejáratra számított államkötvény-hozam átlaga 10 vagy annál több bázisponttal különbözik bármelyik kéthetes időszak végén, a minimális kamatlábakat ugyanazzal a fent említett bázispont-különbséggel kell kiigazítani, az újraszámított kamatlábat pedig a legközelebbi öt bázispontra kell kerekíteni.

10. Az exporthitel-/kamatláb-ajánlatok érvényességi ideje

Ezen ágazati megállapodás 8. cikkével összhangban meghatározott minimális kamatláb-ajánlatok időtartam nem haladja meg a három hónapot.

11. A kamatláb-ajánlatok meghatározása és a kamatlábak kiválasztása

- a) A felek ezen ágazati megállapodás 8. és 9. cikkével összhangban hivatalos finanszírozási támogatást nyújthatnak az adott légi járműre a kamatláb-ajánlat napján alkalmazott kamatláb mellett azzal a feltétellel, hogy az ajánlatot – ezen ágazati megállapodás 10. cikkével összhangban – annak érvényességi idején belül elfogadják. Ha a kamatláb-ajánlatot nem fogadják így el, legkésőbb az érintett légi jármű leszállításának napjáig további kamatláb-ajánlatok tehetők.
- b) A kamatláb-ajánlat a szerződés aláírása és az adott légi jármű leszállítása között bármikor elfogadható, és a kamatláb bármikor kiválasztható. A hitelfelvevő által kiválasztott kamatláb nem vonható vissza.

12. Tiszta fedezetű támogatás

A felek csak garancia vagy biztosítás, azaz tiszta fedezet révén nyújthatnak hivatalos támogatást ezen ágazati megállapodás 8. cikke a) pontjában meghatározott 85 százalékos küszöbérték figyelembevételével. Az ilyen jellegű támogatást nyújtó bármelyik fél tájékoztatja a többi felet az összegekről, a határidőről, a visszafizetés valutaneméről és modelljéről, valamint a kamatlábakról.

13. Verseny-referenciapont

A hivatalosan támogatott verseny esetében ezen ágazati megállapodás I. függelékében felsorolt nagy polgári légi járművek és a más légi járművekkel konkurens légi járművek ugyanezen hitelfeltételekben részesülhetnek.

14. A törlesztési kockázat biztosítása

A felek más felekkel történő összehasonlítás nélkül dönthetnek arról, milyen biztosítékot tekintenek elfogadhatónak a törlesztési kockázat biztosítására. A felek azonban vállalják, hogy más felek kérésére, vagy ha azt szükségesnek tartják, közlik az említett biztosíték adatait.

15. Modellenként változó feltételek

A felek vállalják, hogy ha rögzített kamatlábajánlatot tettek vagy kötöttek egy konkrét légi jármű típusára, az ajánlatban foglalt feltételek nem szállhatnak át egy más modellmegjelöléssel rendelkező másik géptípusra.

16. Kölcsön

Ezen ágazati megállapodás 1. részének egyéb feltételei alapján a felek az értékesítési szerződéssel azonos alapon nyújthatnak támogatást a pénzügyi kölcsönre.

17. Segélyek

A felek csak feltétel nélküli segély formájában nyújtanak segélyezési támogatást. A felek azonban bármilyen humanitárius célokat szolgáló, kötött segélyre vonatkozó közös álláspontra irányuló kérést is támogatólag fontolóra vehetnek.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK

18. Előzetes értesítés, egyeztetés és információcsere

Az előzetes értesítésre, egyeztetésre és információcserére vonatkozóan a megállapodásban meghatározott eljárások alkalmazandók ezen ágazati megállapodás e részére is. Ezenkívül a felek konzultációt kérhetnek, ha indokolt annak feltételezése, hogy egy másik fél olyan feltételekkel ajánl fel hivatalosan támogatott hitelt, amelyek nincsenek összhangban az ágazati megállapodással. A konzultációt tíz napon belül kell megtartani, egyébként a megállapodás 54. cikkében meghatározott eljárásokat kell követni.

19. *Felülvizsgálat*

A felek rendszeresen felülvizsgálják ezen ágazati megállapodás eljárásait és rendelkezéseit, hogy a piaci körülményekhez közelítsék azokat. Ha azonban a piaci körülmények vagy a szokásos finanszírozási gyakorlatok jelentős mértékben megváltoznak, a felek bármikor kérhetnek felülvizsgálatot.

2. RÉSZ

MINDEN ÚJ LÉGI JÁRMŰ, A NAGY LÉGI JÁRMŰVEK KIVÉTELÉVEL

IV. FEJEZET

HATÓKÖR20. *Az alkalmazás formája és köre*

A megállapodást kiegészítő ágazati megállapodás 2. része ezen ágazati megállapodás 1. részében nem szereplő új légi járművek értékesítésével és bérletével kapcsolatos, a hivatalosan támogatott exporthitelekre vonatkozó konkrét irányelveket határozza meg. A 2. rész nem terjed ki a légpárnás járművekre vagy a repülésszimulátorokra, amelyekre a megállapodás feltételei vonatkoznak.

21. *Erőfeszítések tételére irányuló kötelezettség*

E fejezet rendelkezései a hivatalos támogatás nyújtásakor a felek által nyújtható legkedvezőbb feltételeket tartalmazzák. A felek azonban a különböző légi járművek típusai esetében továbbra is figyelembe vehetik a szokványos piaci feltételeket, és minden erőfeszítést megtehetnek e feltételek kedvezőtlené válásának megakadályozására.

22. *A légi járművek besorolása*

A felek a légi járművek alábbi csoportosításában állapodtak meg:

- A. kategória: általában 30–70 személyes, gázturbinás légi járművek, ideértve a helikoptereket is (például gázturbinás sugárhajtóműves, légsaváros gázturbinás, és kétáramú gázturbinás sugárhajtóműves légi járművek).
- B. kategória: egyéb gázturbinás légi járművek, ideértve a helikoptereket is.
- C. kategória: egyéb légi járművek, ideértve a helikoptereket is.

Az A. és B. kategóriába tartozó légi járműveket szemléltető jegyzék az I. függelékben található.

V. FEJEZET

AZ EXPORTHITELEKKEL ÉS A SEGÉLYEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK23. *Maximális visszatérítési határidő*

A maximális törlesztési idő a légi jármű besorolása szerint változik, amit ezen ágazati megállapodás 22. cikkében foglalt kritériumok határoznak meg.

- a) Az A. kategóriájú légi járművek esetében a maximális törlesztési idő tíz év.
- b) A B. kategóriájú légi járművek esetében a maximális törlesztési idő hét év.
- c) A C. kategóriájú légi járművek esetében a maximális törlesztési idő öt év.

24. *Tőketörlesztés*

a) Az exporthitel tőkeösszegét általában egyenlő és szabályos részletekben, legalább hat hónapos gyakorisággal kell visszafizetni úgy, hogy az első részletet legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni. Lízing esetén ez a törlesztési konstrukció vagy csak a tőkeösszegre, vagy a tőkeösszegre és a kamatra kombináltan alkalmazható.

b) Ha valamelyik fél az a) pontban meghatározottól eltérő feltételekkel kívánja a tőke visszafizetését támogatni, az alábbi feltételeknek kell eleget tennie:

1. egy hat hónapos határidőn belül sem egyetlen visszafizetett részlet, sem több visszafizetett részlet együttesen nem haladhatja meg a törlesztési idő alatt visszafizetendő tőkeösszeg 25 százalékát;
2. a fél köteles előzetes bejelentést tenni.

25. Kamatfizetés

- a) A kamatot általában nem tőkésítik a törlesztési idő alatt.
- b) A kamat legalább hat hónapos gyakorisággal fizetendő úgy, hogy az első kamatot legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni.
- c) Ha valamelyik fél az a) és b) pontban meghatározottól eltérő feltételekkel kívánja a kamatfizetést támogatni, köteles ezt előzetesen bejelenteni.
- d) A kamat nem tartalmazza:
 - 1. a szállítói hitelek vagy a pénzügyi hitelek biztosítására vagy szavatolására szolgáló kockázati díjat vagy az egyéb díj formájában kifizetett összegeket. Ha a hivatalos támogatást közvetlen hitelekkel/finanszírozással vagy refinanszírozással nyújtják, akkor a kockázati díj vagy hozzáadható a kamatláb névértékéhez, vagy külön díjként fizethető; mindkét összetevőt külön meg kell határozni a felek számára;
 - 2. az exporthittel kapcsolatos, a törlesztési idő alatt fizetendő éves vagy féléves bankköltségeken kívüli banki díjak vagy jutalékok formájában kifizetett összegeket; továbbá
 - 3. az importőr ország által kivetett forrásadókat.

26. Minimális kamatlábak

A hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó felek a minimális kamatlábakat alkalmazzák; a felek a megállapodás 20. cikkében meghatározott, megfelelő CIRR-kamatlábakat alkalmazzák.

27. Kockázati és garanciadíjak

A felek sem részben, sem egészben nem mondanak le a kockázati vagy a garanciadíjakról.

28. Segélyek

A felek csak feltétel nélküli segély formájában nyújtanak segélyezési támogatást. A felek azonban bármilyen humanitárius célokat szolgáló, kötött segélyre vonatkozó közös álláspontra irányuló kérést is támogatólag fontolóra vehetnek.

VI. FEJEZET**ELJÁRÁSOK****29. Előzetes értesítés, egyeztetés és információcsere**

Az értékesítés vagy lízing alkalmával fennálló, hivatalosan támogatott verseny esetén az egy másik kategóriába tartozó vagy az ágazati megállapodás más részei által érintett légi járművekkel versenyben álló légi járműveknek – az adott konkrét értékesítés vagy lízing esetében – az említett egyéb légi járművekre vonatkozó feltételekkel azonos feltételeket kell nyújtani. Az előzetes értesítésre, egyeztetésre és információcserére vonatkozóan a megállapodásban meghatározott eljárások alkalmazandók ezen ágazati megállapodásnak erre a részére. Ezenkívül a felek akkor is kérhetnek konzultációt, ha indokolt annak feltételezése, hogy egy másik fél olyan feltételekkel ajánl fel hivatalosan támogatott hitelt, amelyek nem felelnek meg az ágazati megállapodásnak. A konzultációt tíz napon belül kell megtartani, egyébként a megállapodás 54. cikkében meghatározott eljárásokat kell követni.

30. Felülvizsgálat

A felek rendszeresen felülvizsgálják ezen ágazati megállapodás eljárásait és rendelkezéseit, hogy a piaci körülményekhez közelítsék azokat. Ha azonban a piaci körülmények vagy a szokásos finanszírozási gyakorlatok jelentős mértékben megváltoznak, a felek bármikor kérhetnek felülvizsgálatot.

3. RÉSZ**HASZNÁLT LÉGI JÁRMŰVEK, TARTALÉK HAJTÓMŰVEK, TARTALÉK ALKATRÉSZEK, KARBANTARTÁSI ÉS SZERVISZSZERZŐDÉSEK****VII. FEJEZET****HATÓKÖR****31. Az alkalmazás formája és köre**

A megállapodást kiegészítő ágazati megállapodás 3. része a használt légi járművek, valamint a tartalék hajtóművek, a tartalék alkatrészek értékesítésével és lízingelésével, valamint az új és a használt légi járműveket érintő karbantartási és szervizszerződésekkel kapcsolatos, a hivatalosan támogatott exporthitelekre vonatkozó konkrét irányelveket határozza meg. A 3. rész nem terjed ki a légpárnás járművekre vagy a repülésszimulátorokra, amelyekre a megállapodás feltételei vonatkoznak. Ezen ágazati megállapodás 1. és 2. részének vonatkozó rendelkezései az alábbiak kivételével alkalmazandók.

32. Használt légi járművek

A résztvevők nem támogatnak az ágazati megállapodásban az új légi járművekre meghatározott hitelfeltételeknél kedvezőbb feltételeket. Az alábbi szabályok kifejezetten a használt légi járművekre vonatkoznak.

a)	A légi jármű életkora (év)		Szokásos maximális törlesztési idő		
		Nagy légi jármű	A. kategória	B. kategória	C. kategória
1		10	8	6	5
2		9	7	6	5
3		8	6	5	4
4		7	6	5	4
5–10		6	6	5	4
10 év felett		5	5	4	3

Az új légi járművekre vonatkozó maximális törlesztési idő változása esetén a fenti határidőket is felül kell vizsgálni.

- b) A felek az ezen ágazati megállapodás 24. és 25. cikkében meghatározott rendelkezéseket alkalmazzák.
- c) A hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó felek a minimális kamatlábakat alkalmazzák; a felek a megállapodás 20. cikkében meghatározott, megfelelő CIRR-kamatlábát alkalmazzák.

33. Tartalék hajtóművek és tartalék alkatrészek

- a) Az eredeti légi jármű megrendelés részének tekintett ilyen tételek finanszírozásának feltételei megegyezhetnek a légi jármű finanszírozási feltételeivel. Ilyen esetben azonban a feleknek az alábbiak szerint figyelembe kell venniük az egyes géptípusokból álló légijármű-flotta méretét, beleértve a beszerzés alatt álló, a fix rendelés tárgyát képező és a már birtokban lévő légi járműveket:

- a légijármű-flotta azonos típusú, első öt légi járműve esetében: a légi jármű árának, azaz a repülőgépváz és a beszerelt hajtóművek árának 15 százaléka, és
- a légijármű-flotta azonos típusához tartozó hatodik és az azt követő légi járművek esetében: a légi jármű árának, azaz a repülőgépváz és a beszerelt hajtóművek árának 10 százaléka.

- b) Ha e tételeket nem rendelik meg a légi járművel együtt, a maximális idő az új tartalék hajtóművek esetében öt év, míg az egyéb tartalék alkatrészek esetében két év.

- c) A fenti b) pont ellenére a nagy légi járművek új tartalék hajtóművei esetében a résztvevők legfeljebb három évvel léphetik túl a maximális törlesztési időt,

- ha az ügylet minimális szerződéses értéke több mint 20 millió USD,
- vagy ha az ügylet legalább négy új tartalék hajtóművet foglal magában.

A szerződés szerinti értéket két évente felül kell vizsgálni, és az áremelkedésnek megfelelően ki kell igazítani.

- d) A felek fenntartják a jogot gyakorlatuk megváltoztatására és a konkurens felek gyakorlatának a tartalék hajtóművekre és a tartalék alkatrészekre vonatkozó kölcsöntőke első visszafizetésének időpontjával kapcsolatos egyeztetésére.

34. Karbantartási és szervizszerződések

A felek a karbantartási és szervizszerződések esetében legfeljebb két éves visszafizetési határidővel kínálhatnak hivatalos finanszírozási támogatást.

VIII. FEJEZET

ELJÁRÁSOK35. *Előzetes értesítés, egyeztetés és információcsere*

Az előzetes értesítésre, egyeztetésre és információcserére vonatkozóan a megállapodásban meghatározott eljárások alkalmazandók ezen ágazati megállapodásnak erre a részére. Ezenkívül a felek akkor is kérhetnek konzultációt, ha indokolt annak feltételezése, hogy egy másik fél olyan feltételekkel ajánl fel hivatalosan támogatott hitelt, amelyek nem felelnek meg az ágazati megállapodásnak. A konzultációt tíz napon belül kell megtartani, egyébként a megállapodás 54. cikkében meghatározott eljárásokat kell követni.

36. *Felülvizsgálat*

A felek rendszeresen felülvizsgálják ezen ágazati megállapodás eljárásait és rendelkezéseit, hogy a piaci körülményekhez közelítsék azokat. Ha azonban a piaci körülmények vagy a szokásos finanszírozási gyakorlatok jelentős mértékben megváltoznak, a felek bármikor kérhetnek felülvizsgálatot.

I. Függelék

SZEMLELTETŐ JEGYZÉK

A jövőben bevezetendő összes hasonló légi járművekre ezen ágazati megállapodás vonatkozik, a megfelelő jegyzékre pedig e légi járművek a megfelelő időben felkerülnek. A jegyzékek nem teljesek, és csak a különböző kategóriákba felveendő légi járművek típusait jelzik, ha kétségek merülnének fel.

NAGY POLGÁRI LÉGI JÁRMŰVEK

Gyártó	Megnevezés
Airbus	A 300
Airbus	A 310
Airbus	A 318
Airbus	A 319
Airbus	A 320
Airbus	A 321
Airbus	A 330
Airbus	A 340
Boeing	B 737
Boeing	B 747
Boeing	B 757
Boeing	B 767
Boeing	B 777
Boeing	B 707, 727
British Aerospace	RJ70
British Aerospace	RJ85
British Aerospace	RJ100
British Aerospace	RJ115
British Aerospace	BAe146
Fairchild Dornier	728 Jet
Fairchild Dornier	928 Jet
Fokker	F 70
Fokker	F 100
Lockheed	L-100
McDonnell Douglas	MD-80 sorozat
McDonnell Douglas	MD-90 sorozat
McDonnell Douglas	MD-11
McDonnell Douglas	DC-10
McDonnell Douglas	DC-9
Lockheed	L-1011
Ramaero	1.11-495

A. KATEGÓRIÁJÚ LÉGI JÁRMŰVEK

Általában 30–70 üléses, gázturbinás légi járművek, ideértve a helikoptereket is (például gázturbinás sugárhajtóműves, légszaváros gázturbinás és kétáramú gázturbinás sugárhajtóműves légi járművek). 70 ülésnél nagyobb, új, nagyméretű, gázturbinás légi járművek kifejlesztése esetén – kérésre – azonnali konzultációkat kell tartani az ilyen légi járműveknek a kategóriába vagy a – versenyhelyezetre tekintettel – ezen ágazati megállapodás 1. részébe történő besorolásának egyeztetése céljából.

Gyártó	Megnevezés
Aeritalia	G 222
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 42
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 72
Aerospatiale/MBB	C160 Transall
De Havilland	Dash 8
De Havilland	Dash 8-100
De Havilland	Dash 8-200
De Havilland	Dash 8-300
Boeing Vertol	234 Chinook
Broman (U.S.)	BR 2000
British Aerospace	BAe ATP
British Aerospace	BAe 748
British Aerospace	BAe Jetstream 41
British Aerospace	BAe Jetstream 61
Canadair	CL 215T
Canadair	CL 415
Canadair	RJ
Casa	CN235
Dornier	DO 328
EH Industries	EH-101
Embraer	EMB 120 Brasilia
Embraer	EMB 145
Fairchild Dornier	528 Jet
Fairchild Dornier	328 Jet
Fokker	F 50
Fokker	F 27
Fokker	F 28
Gulfstream America	Gulfstream I-4
LET	610
Saab	SF 340
Saab	2000
Short	SD 3-30
Short	SD 3-60
Short	Sherpa

B. KATEGÓRIÁJÚ LÉGI JÁRMŰVEK

Egyéb, gázturbinás légi járművek, ideértve a helikoptereket is.

Gyártó	Megnevezés
Aerospatiale	AS 332
Agusta	A 109, A 119
Beech	1900
Beech	Super King Air 300
Beech	Starship 1
Bell Helicopter	206B
Bell Helicopter	206L
Bell Helicopter	212
Bell Helicopter	230
Bell Helicopter	412
Bell Helicopter	430
Bell Helicopter	214
Bombardier/Canadair	Global Express
British Aerospace	BAe Jetstream 31
British Aerospace	BAe 125
British Aerospace	BAe 1000
British Aerospace	BAe Jetstream Super 31
Beech Aircraft corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 1000
Beech Aircraft corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 800
Beech Aircraft corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	King Air 350
Beech Aircraft corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Beechjet 400 sorozat
Beech Aircraft corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Starship 2000A
Bell	B 407
Canadair	Challenger 601-3A
Canadair	Challenger 601-3R
Canadair	Challenger 604
Casa	C 212-200
Casa	C 212-300
Cessna	Citation
Cessna	441 Conquest III és Caravan 208 sorozat
Claudius Dornier	CD2
Dassault Breguet	Falcon
Dornier	DO 228-200
Embraer	EMB 110 P2
Embraer/FAMA	CBA 123
Eurocopter	AS 350, AS 355, EC 120, AS 365, EC 135

Gyártó	Megnevezés
Eurocopter	B0105LS
Fairchild	Merlin/300
Fairchild	Metro 25
Fairchild	Metro III V
Fairchild	Metro III
Fairchild	Metro III A
Fairchild	Merlin IVC-41
Gulfstream America	Gulfstream II, III, IV és V
IAI	Astra SP és SPX
IAI	Arava 101 B
Learjet	31A, 35A, 45 és 60 sorozat
MBB	BK 117 C
MBB	BO 105 CBS
McDonnell Helicopter System	MD 902, MD 520, MD 600
Mitsubishi	Mu2 Marquise
Piaggio	P 180
Pilatus Britten-Norman	BN2T Islander
Piper	400 LS
Piper	T 1040
Piper	PA-42-100 (Cheyenne 400)
Piper	PA-42-720 (Cheyenne III A)
Piper	Cheyenne II
Reims	Cessna-Caravan II
SIAI-Marchetti	SF 600 Canguro
Short	Tucano
Westland	W30

IV. MELLÉKLET

ÁGAZATI MEGÁLLAPODÁS A MEGÚJULÓ ENERGIÁK ÉS VÍZÜGYI PROJEKTEK TERÜLETÉN 2007. JÚNIUS 30-IG TARTÓ PRÓBAIDŐSZAK HATÁLYA ALATT NYÚJTOTT EXPORHTHITELEKRŐL

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**1. Hatály**

A megállapodást kiegészítő ezen ágazati megállapodás azokat a pénzügyi feltételeket határozza meg, amelyek a hivatalosan támogatott exporthitelekre vonatkoznak a megújuló energiákra és vízügyi projektekre vonatkozó szerződésekkel kapcsolatban; a jogosult ágazatok körét az 1. függelék tartalmazza.

II. FEJEZET

AZ EXPORHTHITELEK PÉNZÜGYI FELTÉTELEI**2. Maximális visszatérítési határidők**

A megállapodás 11. cikkében meghatározott országbesorolásától függetlenül a maximális törlesztési idő 15 év.

3. Tőketörlesztés és kamatfizetés

- a) Az exporthitelek tőkerészét egyenlő részletekben kell törleszteni.
- b) A tőkerész és a kamat legalább hat hónapos gyakorisággal fizetendő úgy, hogy az első tőkerész- és kamattörlesztést legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni.
- c) Lízingügyletek támogatására nyújtott exporthitelek esetén a tőkeösszegre és a kamatra kombináltan alkalmazott egyenlő visszafizetés alkalmazható az a) pontban meghatározott egyenlő összegű tőkerészlet-törlesztés helyett.

4. Minimális rögzített kamatlábak a hivatalos finanszírozási támogatás keretében

A közvetlen finanszírozás, refinanszírozás vagy kamatláb-támogatás útján hivatalos finanszírozási támogatást nyújtó felek az alábbi minimális kamatlábmértékeket kötelesek alkalmazni:

- a) 12 évet meg nem haladó törlesztési idő esetén a fél köteles a megfelelő speciális kereskedelmi referencia-kamatláb (Special Commercial Interest Reference Rate – továbbiakban: a SCIRR) alkalmazni, összhangban a megállapodás 20. cikkével.
- b) 12 évnél hosszabb, de legfeljebb 14 éves törlesztési idő esetén minden pénznem esetében 20 bázispont felár alkalmazandó a CIRR-kamatlábra.
- c) 14 évnél hosszabb törlesztési idő esetén minden pénznem esetében a megfelelő SCIRR-t kell alkalmazni, összhangban ezen ágazati megállapodás 5. cikkével.

5. A SCIRR-kamatlábak megállapítása

A SCIRR-eket az adott valutára vonatkozó CIRR-kamatláb felett 75 bázisponton rögzített értékkülönbséggel kell meghatározni, a japán jen kivételével, amely esetében az értékkülönbség 40 bázispont. A több CIRR-értékkel rendelkező valuták esetében – a megállapodás 20. cikk a) pontjának első francia bekezdésével összhangban – a SCIRR kialakításához a leghosszabb futamidővel rendelkező CIRR-kamatláb kell alkalmazni.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK**6. Előzetes értesítés konzultáció nélkül**

A fél köteles az ezen ágazati megállapodás körébe tartozó bármilyen kötelezettségvállalás kiadása előtt legalább 10 naptári nappal az összes többi felet értesíteni, összhangban a megállapodás V. mellékletével.

IV. FEJEZET

FELÜLVIZSGÁLAT

7. Próbaidőszak és ellenőrzés

- a) Az ezen ágazati megállapodásban meghatározott pénzügyi feltételek egy kétéves próbaidőszakra vonatkoznak, azaz 2005. július 1-jétől 2007. június 30-ig. A kétéves próbaidőszak alatt a felek áttekintik ezen ágazati megállapodás működését az addig szerzett tapasztalatok figyelembevétele céljából.
- b) A próbaidőszak elteltével a pénzügyi feltételeket fel kell függeszteni, hacsak a felek meg nem állapodnak a következő intézkedések valamelyikében:
 - a szükséges javításokkal/módosításokkal tovább folytatják a próbaidőszakot, vagy
 - a szükséges javításokkal/módosításokkal rögzítik a pénzügyi feltételeket a megállapodásban.
- c) A titkárság jelentést készít e pénzügyi feltételek megvalósításáról.

1. függelék

JOGOSULT ÁGAZATOK

A következő megújulóenergia- és vízügyi ágazatok jogosultak az ezen ágazati megállapodásban meghatározott pénzügyi feltételekre, amennyiben ezek hatásaival a környezetre és a hivatalosan támogatott exporthitelekre vonatkozó közös megközelítést tartalmazó 2003. évi OECD ajánlással ⁽¹⁾ (amelyet módosítottak az OECD exporthitelezési és hitelgarancia munkacsoportjának [Export Credits and Credit Guarantee Working Group (a továbbiakban: az ECG)] tagjai és elfogadott az OECD Tanácsa) összhangban foglalkoznak 2005. július 1-jétől.

- a) Szélenergia
- b) Geotermikus energia
- c) Árapály- és árapályáramlat-energia
- d) Hullámenergia
- e) Fotoelektromos napenergia
- f) Naphő-energia
- g) Óceánból nyert hőenergia
- h) Bioenergia: minden fenntartható biomassza, hulladéklerakó-gáz, hulladékkezelő üzemi gáz, és biogázenergia-berendezés. „Biomassza”: a mezőgazdaság, az erdészet és a kapcsolódó iparágak termékeinek, hulladékainak és maradványanyagainak biológiailag lebontható része, valamint az ipari és a települési hulladék biológiailag lebontható része.
- i) Az emberi használatra szánt vízellátást és szennyvízkezelést célzó projektek:
 - háztartási ivóvíz-ellátási infrastruktúra, vagyis víztisztítás ivóvíz előállítása céljából és elosztóhálózat (a szivárgás-ellenőrzést is ideértve);
 - Hulladékvíz-gyűjtési és -kezelési létesítmények, vagyis háztartási és ipari hulladékvíz és szennyvíz gyűjtése és kezelése, ide értve a víz újrafelhasználási és újrahasznosítási eljárásokat, valamint az e tevékenységekkel közvetlenül összefüggő iszapkezelést is.
- j) Vízenergia

⁽¹⁾ Egyetértés született abban, hogy az OECD-ajánlásokat egyenlő mértékben kell alkalmazni az olyan projektek esetében is, amelyek az ilyen pénzügyi feltételek tekintetében nem támogathatók.

V. MELLÉKLET

AZ ÉRTESÍTÉSEKKEL KAPCSOLATBAN BEJELENTENDŐ INFORMÁCIÓK

Az alábbi I. szakaszban felsorolt információkat az e megállapodás (és annak mellékletei) alapján tett valamennyi értesítésben meg kell adni. Ezen túl, a II. szakaszban meghatározott információkat szükség esetén kell megadni, a megtett értesítés egyedi típusának megfelelően.

I. A VALAMENNYI ÉRTESÍTÉSSEL KAPCSOLATBAN BEJELENTENDŐ INFORMÁCIÓK**a) Alapinformációk**

1. Bejelentő ország
2. Bejelentés időpontja
3. A bejelentő hatóság/szervezet neve
4. Referenciaszám
5. Eredeti bejelentés vagy korábbi bejelentés módosítása (adott esetben a felülvizsgálat száma)
6. Részfolyósítási szám (ha megadható)
7. Hitelkeret hivatkozási száma (ha megadható)
8. A megállapodás azon cikke(i), amely(ek) alatt a bejelentést teszik
9. Egyeztetés alatti bejelentés hivatkozási száma (ha megadható)
10. Egyeztetés alatti támogatás megnevezése (ha megadható)

b) Vevőre/hitelfelvevőre/garanciavállalóra vonatkozó információ

11. A vevő/hitelfelvevő ország
12. A vevő/hitelfelvevő neve
13. A vevő/hitelfelvevő székhelye
14. A vevő/hitelfelvevő státusa
15. Garanciavállaló ország (ha megadható)
16. Garanciavállaló neve (ha megadható)
17. Garanciavállaló székhelye (ha megadható)
18. Garanciavállaló státusa (ha megadható)

c) Exportált árukra és/vagy szolgáltatásokra, és a projektekre vonatkozó információk

19. Exportált áruk és/vagy szolgáltatások megnevezése
20. A projekt megnevezése (ha megadható)
21. A projekt helyszíne (ha megadható)
22. A versenytárgyalás zárónapja (ha megadható)
23. Hitelkeret lejáratí ideje (ha megadható)

24. Támogatott szerződés(ek) értéke, vagy a tényleges érték (valamennyi hitelkeretre és projektfinanszírozási műveletre, vagy bármely egyedi ügyletre önkéntes alapon), vagy a következő skálának megfelelően, millió SDR-ben kifejezve:

Kategória	-tól	-ig
I:	0	1
II:	1	2
III:	2	3
IV:	3	5
V:	5	7
VI:	7	10
VII:	10	20
VIII:	20	40
IX:	40	80
X:	80	120
XI:	120	160
XII:	160	200
XIII:	200	240
XIV:	240	280
XV:	280	(*)

(*) Jelezze a 280 millió SDR feletti 40 millió SDR egységek számát, pl. a 410 millió SDR bejelentése: XV + 4 kategória.

25. Szerződés(ek) pénzneme

- d) A hivatalos exporthitel-támogatás pénzügyi feltételei

26. Hitelérték; a valamennyi hitelkeretre és projektfinanszírozási műveletre, vagy bármely egyedi ügyletre önkéntes alapon vonatkozó bejelentések tényleges értéke, vagy az SDR-skálának megfelelően

27. A hitel valutaneme

28. Előleg (a támogatott szerződések összértékének százalékában kifejezve)

29. Helyi költségek (a támogatott szerződések összértékének százalékában kifejezve)

30. A hiteltörlesztés kezdő időpontja, és hivatkozás a 10. cikk megfelelő alpontjára

31. A futamidő hossza

32. Alapkamat

33. Kamatláb vagy értékkülönbözlet

II. A SPECIFIKUS RENDELKEZÉSEKKEL KAPCSOLATBAN TETT BEJELENTÉSEKRE VONATKOZÓAN SZÜKSÉG ESETÉN MEGADANDÓ TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

- a) megállapodás, 14. cikk, d) pont, 5. alpont

1. Törlesztési terv

2. Törlesztés gyakorisága

3. A hiteltörlesztés kezdő időpontja és az első tőkerészlet-törlesztés közötti időtartam

4. A hiteltörlesztés kezdő időpontja előtt tőkésített kamat összege

5. Visszafizetési időszak súlyozott átlagidőtartama
 6. Annak indoklása, hogy a támogatást miért nem a 14. cikk a)–c) pontja szerint nyújtják
- b) megállapodás, 24. és 28. cikk
1. A vevő/hitelfelvevő ország vagy a multilaterális/regionális intézmény országhoz tartozó besorolása
 2. A folyósítási időszak hossza
 3. Országhoz tartozó fedezet százalékaránya
 4. A fedezet minősége (vagyis szabvány alatti, szabványos, szabvány feletti)
 5. MPR a vevő/hitelfelvevő ország országhoz tartozó besorolása alapján, harmadik országbeli garancia hiányában, multilaterális/regionális intézmény bevonása, és/vagy kockázatcsökkentés/-kizárás
 6. Az alkalmazható MPR
 7. A felszámított tényleges kockázati díj-tétel (MPR-formátumban a kölcsöntőke százalékarányában kifejezve)
- c) megállapodás, 24. cikk, e) pont, első francia bekezdés
1. A garanciavállaló ország országhoz tartozó besorolása
 2. Igazolás arról, hogy a garancia a 25. cikk a) pontjában felsorolt mind az öt országhoz tartozó kockázatot fedezi a hitel teljes futamideje alatt
 3. Utalás arra, hogy a kockázat tárgyát képező teljes összeget (vagyis a kölcsöntőkét és a kamatot) fedezi-e a garancia
 4. Igazolás arról, hogy a garanciavállaló hitelképes a garantált adósság nagyságát illetően
 5. Igazolás arról, hogy a garancia jogilag érvényes és harmadik ország jogszolgáltatása alapján érvényesíthető
 6. Utalás arra, hogy van-e valamilyen pénzügyi kapcsolat a garanciavállaló és a vevő/hitelfelvevő között
 7. Ha van kapcsolat a garanciavállaló és a vevő/hitelfelvevő között:
 - a kapcsolat típusa (például anyavállalat-leányvállalat, leányvállalat-anyavállalat, társtulajdon),
 - igazolás arról, hogy a garanciavállaló jogilag és pénzügyileg független és képes teljesíteni a vevő/hitelfelvevő fizetési kötelezettségeit,
 - igazolás arról, hogy a garanciavállalót nem befolyásolják a vevő/hitelfelvevő országában felmerülő események, rendelkezések vagy állami beavatkozások.
- d) megállapodás, 28. cikk
1. Az alkalmazott kockázatcsökkentési/-kizárási módszer
 2. Az alkalmazott MEF
 3. Alapos magyarázat arra vonatkozóan, mely ország-hitelkockázatokat irányítottak át/szüntettek meg vagy korlátoztak/zártak ki az egyedi ügylet során, valamint annak magyarázata, hogy az ország-hitelkockázatok átirányítása/megszüntetése vagy korlátozása/kizárása hogyan indokolja az alkalmazott MEF-értéket.
- e) megállapodás, 46. és 47. cikk
1. A kötött segély formája (vagyis fejlesztési segély, vegyes hitel vagy kapcsolt finanszírozás)
 2. A kötött segély vagy a részlegesen feltétel nélküli segélyfinanszírozás általános, 37. cikkel összhangban kiszámított kedvezményezettség szintje

3. kedvezményezettségi szint kiszámításakor használt DDR
 4. A készpénzfizetések kezelése a kedvezményezettségi szint kiszámításában
 5. A hitelkeretek felhasználásával kapcsolatos korlátozások
- f) II. melléklet, 10. cikk
1. Törlesztési terv
 2. Törlesztés gyakorisága
 3. A hiteltörlesztés kezdő időpontja és az első tőkerészlet-törlesztés közötti időtartam
 4. Helyi költségek támogatása: a fizetési feltételek és a támogatás jellege
 5. A projekt finanszírozandó hányada (megfelelő esetben külön feltüntetve az üzemanyagtöltetekre vonatkozó információkat)
 6. Minden egyéb fontos információ (ideértve a hasonló esetekre való hivatkozásokat is)
- g) IV. melléklet, 6. cikk
1. A projekt részletes leírása, ide értve az ágazati megállapodás a megújuló energiák és vízügyi projektek területén (IV. melléklet) 1. függelékében felsorolt specifikus ágazatot is
 2. A különleges pénzügyi feltételek szükségességének részletes magyarázata
 3. A kamatláb tekintetében, információ a CIRR-kamatláb feletti felár szintjéről, amennyiben a megújuló energiák és vízügyi projektek területén kötött ágazati megállapodás (IV. melléklet) 4. cikkének b) vagy c) pontja alkalmazandó.
- h) X. melléklet, 5. cikk
1. A projektfinanszírozási feltételek megadásának magyarázata
 2. Szerződéses érték a kulcsrakész szerződés tekintetében, alszerződések aránya, stb.
 3. A projekt részletes ismertetése
 4. A hiteltörlesztés kezdő időpontja előtt nyújtott fedezet típusa
 5. A hiteltörlesztés kezdő időpontja előtti politikai kockázati fedezet százalékos aránya
 6. A hiteltörlesztés kezdő időpontja előtti kereskedelmi kockázati fedezet százalékos aránya
 7. A hiteltörlesztés kezdő időpontja után nyújtott fedezet típusa
 8. A hiteltörlesztés kezdő időpontja utáni politikai kockázati fedezet százalékos aránya
 9. A hiteltörlesztés kezdő időpontja utáni kereskedelmi kockázati fedezet százalékos aránya
 10. Az építési idő hossza (ha alkalmazható)
 11. A folyósítási időszak hossza
 12. A törlesztési idő súlyozott átlagidőtartama
 13. Törlesztési terv
 14. Törlesztés gyakorisága
 15. A hiteltörlesztés kezdő időpontja és az első tőkerészlet-törlesztés közötti időtartam

16. A hiteltörlesztés középidejéig visszafizetett tőke százalékaránya
 17. A hiteltörlesztés kezdő időpontja előtt tőkésített kamat összege
 18. Az ECA által átvett egyéb díjak, pl. kötelezettségvállalási díjak (opcionális, kivéve a magas jövedelmű OECD-országokbeli vevőkkel folytatott ügyletek esetén)
 19. Kockázatidő-tétel (opcionális, kivéve a magas jövedelmű OECD-országokbeli projektek esetén)
 20. Igazolás (és szükség szerint magyarázat) arról, hogy az ügylet tartalma/jellemzője a következő:
 - Egy bizonyos gazdasági egység finanszírozása, amelynek során a kölcsönadó megelégszik azzal, hogy az adott gazdasági egység pénzforgalma és jövedelme a kölcsön visszafizetésére, vagyona pedig a kölcsön biztosítékeként szolgál.
 - Exportügyletek finanszírozása (jogilag és gazdaságilag) független projektfinanszírozó vállalattal, például speciális rendeltetésű vállalattal saját jövedelmet termelő beruházási projektek tekintetében.
 - Megfelelő kockázatmegosztás a projektben részt vevő partnerek, például magán- vagy hitelképes állami részvényesek, exportőrök, hitelezők, beruházás-hasznosítók között, a megfelelő saját tőke bevonásával.
 - A projekt pénzforgalma, amely a teljes törlesztési idő alatt elegendő a működési költségek és a kölcsönforrásokkal kapcsolatos adósságszolgálat fedezésére.
 - A működési költségek és az adósságszolgálat első helyen történő levonása a projekt jövedelmeiből.
 - Nem kormányzati vevő/hitelfelvevő kormányzati törlesztési garancia nélkül
 - Eszközfedezeti biztosítékok a projekt jövedelmeire/eszközeire, például engedményezések, zálogjogok, bevételi számlák
 - A projekt befejezését követően kizárt vagy korlátozott mértékű igények a magánszektorbeli részvényesek/a projekt szponzoraival szemben.
- i) X. melléklet, 5. cikk, magas jövedelmű OECD-országokbeli projektekhez
1. A projekt teljes szindikált adósságának összege, ide értve a hivatalos és magánkölcsönzőket is
 2. Magánkölcsönzőktől származó összes szindikált adósság teljes összege
 3. A felek által nyújtott szindikált adósság százalékaránya
 4. Az alábbiak igazolása:
 - A hivatalos exporthitel-támogatásban nem részesülő magán pénzügyi intézményekkel fennálló szindikált kölcsönökben való részvétel tekintetében a fél kisebbségi részesedéssel és egyenrangú státusszal rendelkezik (*pari passu* klauzula) a kölcsön futamideje alatt.
 - A fenti 18. pont alatt bejelentett kockázatidő-tétel nem lehet alacsonyabb a rendelkezésre álló magánpiaci finanszírozásnál, és összemérhető a szindikátusban részt vevő egyéb pénzügyi magánintézmények által felszámított megfelelő díjakkal.
-

VI. MELLÉKLET

A MINIMÁLIS KOCKÁZATIDŐJ-TÉTELEK KISZÁMÍTÁSA

Az exporthitel esetében az alkalmazható minimális díjtétel (MPR) kiszámítási képlete:

$$\text{MPR} = ((a * \text{HOR}) + b) * (\text{PC}/0,95) * \text{QPF} * \text{PCF} * (1 - \text{MEF}) * \text{BRF}$$

ahol:

— a és b: az alkalmazható országgockázati kategóriával kapcsolatos együtthatók

— HOR: kockázatviselési idő

— PC: biztosított hányad

— QPF: termékminőség faktor

— PCF: biztosított hányad faktor

— MEF: az országgockázat-csökkentési/kizárási faktor

— BRF: a vevőkockázati fedezeti faktor

Az a és b együtthatók értékeit az alábbi táblázatból kapjuk meg:

	Országgockázati kategória							
	0	1	2	3	4	5	6	7
a	nem alkalmazható	0,100	0,225	0,392	0,585	0,780	0,950	1,120
b	nem alkalmazható	0,350	0,350	0,400	0,500	0,800	1,200	1,800

A kockázatviselési időt (HOR) a következőképpen számítjuk ki:

Standard törlesztési ütemezés (vagyis a kölcsöntőke félévente történő visszafizetése) esetén:

$$\text{HOR} = (a \text{ folyósítási időszak hossza} * 0,5) + a \text{ tőketörlesztési futamidő hossza}$$

Nem standard törlesztési ütemezés esetén az egyenértékű tőketörlesztési futamidőt (egyenlő, féléves részletekben kifejezve) az alábbi képlet alkalmazásával számítjuk ki:

$$\text{HOR} = (a \text{ tőketörlesztés átlagos súlyozott futamideje} - 0,25)/0,5$$

Az évek vagy a hónapok képletben történő alkalmazása nem befolyásolja a számítást, amennyiben a folyósítási és a törlesztési időhöz ugyanazt a mértékegységet alkalmazzuk.

A fedezeti százalékarányt (PC) tizedes értékkel fejezzük ki (vagyis 95 % = 0,95).

A termékminőség faktort (QPF) az alábbi táblázatból kapjuk meg:

Termékminőség	Országgockázati kategória							
	0	1	2	3	4	5	6	7
Standard alatti	nem alkalmazható	0,9965	0,9935	0,9850	0,9825	0,9825	0,9800	0,9800
Standard	nem alkalmazható	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000
Standard feletti	nem alkalmazható	1,0035	1,0065	1,0150	1,0175	1,0175	1,0200	1,0200

A biztosított hányad faktort (PCF) a következőképpen határozzuk meg:

Ha a $PC \leq 0,95$, a $PCF = 1$

Ha a $PC > 0,95$, a $PCF = 1 + ((PC - 0,95)/0,05) \cdot \text{biztosított hányad együttható}$

	Országkockázati kategória							
	0	1	2	3	4	5	6	7
Biztosított hányad együttható	nem alkalmazható	0,00000	0,00337	0,00489	0,01639	0,03657	0,05878	0,08598

Az országkockázat-csökkentési/kizárási tényezőt (MEF) a következőképpen határozzuk meg:

Az országkockázat-csökkentés nélküli exporthitelek esetében $MEF = 0$

Az országkockázat-csökkentés mellett nyújtott exporthitelek esetében a MEF meghatározása a VIII. mellékletben szereplő kritériumok szerint történik.

A vevőkockázati fedezeti faktort (BRF) a következőképpen határozzuk meg:

Ha a vevőkockázati fedezetet teljesen kizárjuk, $BRF = 0,90$

Ha a vevőkockázati fedezetet nem zárjuk ki, $BRF = 1$

VII. MELLÉKLET

A HARMADIK ORSZÁGBELI GARANCIÁVÁLLALÓ VAGY MULTILATERÁLIS, ILLETVE REGIONÁLIS INTÉZMÉNY ELBÍRÁLÁSÁT MUTATÓ ORSZÁGKOCKÁZATI BESOROLÁS ALKALMAZÁSÁT SZABÁLYOZÓ KRITÉRIUMOK ÉS FELTÉTELEK**CÉL**

E melléklet azokat a kritériumokat és feltételeket ismerteti, amelyek a harmadik országbeli garanciavállalót vagy multilaterális, illetve regionális intézmény elbírálását mutató országkockázati besorolás alkalmazását szabályozzák a megállapodás 24. cikke e) pontjának első és második francia bekezdésében ismertetett helyzetek alapján.

ALKALMAZÁS

Harmadik országbeli garanciavállaló elbírálását mutató országkockázati besorolás

1. eset: Garancia a teljes kockázati összegre

Ha a teljes kockázati összegre (azaz a kölcsöntőkére és a kamatra) olyan szervezet nyújt biztosítékot garancia formájában, amely a vevő/hitelfelvevő országán kívül rendelkezik székhellyel, az alábbi kritériumok teljesülésekor annak az országnak az országkockázati besorolása alkalmazható, amelyben a garanciavállaló székhellyel rendelkezik:

- A garancia a hitel teljes időtartamát fedezi.
- A garancia visszavonhatatlan, feltétel nélküli és bemutatáskor rendelkezésre áll.
- A garancia jogilag érvényes és a garanciavállaló országának igazságszolgáltatása keretében érvényesíthető.
- A garancia a vevő/hitelfelvevő országot érintő öt ország hitel-kockázatra érvényes.
- A garanciavállaló a garantált adósság nagyságához viszonyítva hitelképes.
- A garanciavállaló annak az országnak a monetáris irányítási és átutalási szabályai alá tartozik, amelyben székhellyel rendelkezik.
- Ha garanciavállaló a garantált intézmény leányvállalata/anyavállalata, a felek eseti alapon határozzák meg, hogy: 1. a leányvállalat/anyavállalat közötti kapcsolatot és az anyavállalat jogi kötelezettségének mértékét figyelembe véve a leányvállalat/anyavállalat jogilag és pénzügyileg független-e, és tudja-e teljesíteni fizetési kötelezettségeit; 2. a leányvállalatot/anyavállalatot befolyásolhatják-e a helyi események/rendelkezések vagy az állami beavatkozás; és 3. nem fizetés esetén a központi iroda felelősnek tekinti-e magát.

2. eset: Korlátozott összegű garancia

Ha egy korlátozott kockázati összegre (azaz a kölcsöntőkére és a kamatra) olyan szervezet nyújt biztosítékot garancia formájában, amely a vevő/hitelfelvevő országán kívül rendelkezik székhellyel, a garancia tárgyát képező hitelrészről illetően annak az országnak az országkockázati besorolása alkalmazható, amelyben a garanciavállaló székhellyel rendelkezik. Az 1. esetnél felsorolt kritériumokon kívül a garanciavállaló országbesorolása csak akkor alkalmazható, ha a garantált összeg (a tőkeösszeg plusz a kapcsolódó kamat) vagy 1. legalább a kölcsöntőke plusz a kapcsolódó kamat 10 százalékaival egyezik meg; vagy 2. 5 millió SDR kölcsöntőkét plusz kapcsolódó kamatot tesz ki, ha az ügylet meghaladja az 50 millió SDR-t.

A nem garantált részre vonatkozóan a vevő országának kockázati besorolása alkalmazható országkockázati besorolásként.

Multilaterális vagy regionális intézmény elbírálását mutató országkockázati besorolás

1. eset: Garancia a teljes kockázati összegre

Ha a teljes kockázati összegre (azaz a kölcsöntőkére és a kamatra) minősített multilaterális vagy regionális intézmény nyújt biztosítékot garancia formájában, az alábbi kritériumok teljesülésekor az adott multilaterális vagy regionális intézmény kockázati besorolása az alkalmazható országkockázati besorolásként:

- A garancia a hitel teljes időtartamát fedezi.
- A garancia visszavonhatatlan, feltétel nélküli és bemutatáskor rendelkezésre áll.

- A garancia a vevő/hitelfelvevő országot érintő öt ország hitel-kockázatra érvényes.
- A garanciavállaló a hitel teljes összegéért jogilag felelős.
- A visszafizetések közvetlenül a hitelező részére történnek.

2. eset: Korlátozott összegű garancia

Ha egy korlátozott kockázati összegre (azaz a kölcsöntőkére és a kamatra) minősített multilaterális vagy regionális intézmény nyújt biztosítékot garancia formájában, a garancia tárgyát képező hitelrészről illetően a multilaterális vagy regionális intézmény besorolása alkalmazható országkockázati besorolásként. Az 1. esetben felsorolt kritériumokon kívül a multilaterális vagy regionális intézmény besorolása csak akkor alkalmazható, ha a garantált összeg (a tőkeösszeg plusz a kapcsolódó kamat) vagy 1. legalább a kölcsöntőke plusz a kapcsolódó kamat 10 százalékával egyezik meg; vagy 2. 5 millió SDR kölcsöntőkét plusz kapcsolódó kamatot tesz ki, ha az ügylet meghaladja az 50 millió SDR-t.

A nem garantált részre vonatkozóan a vevő országának kockázati besorolása alkalmazható országkockázati besorolásként.

3. eset: Multilaterális vagy regionális intézmény, mint hitelfelvevő

Ha egy már besorolt multilaterális vagy regionális intézmény a hitelfelvevő, a multilaterális vagy regionális intézmény besorolása alkalmazható országkockázati besorolásként.

A multilaterális vagy regionális szervezet besorolása

A multilaterális és regionális intézmények akkor alkalmasak az osztályozásra, ha az adott intézmény általánosan mentesül annak az országnak a monetáris irányítási és átutalási szabályai alól, amelyben székhellyel rendelkezik. Ezeket az intézményeket eseti alapon 0-tól 7-ig terjedő országkockázati kategóriákba tartoznak az egyes intézmények kockázati értékelésének megfelelően, saját szempontjaik szerint és annak figyelembevételével, hogy:

- az intézmény a törvényben meghatározottak szerint és pénzügyileg független-e,
- védettek-e az intézmény eszközei az államosítással vagy elkobzással szemben,
- rendelkezik-e az intézmény a pénzeszközök átutalásának és átváltásának teljes jogosultságával,
- nem tartozik-e az intézmény állami beavatkozás hatálya alá a székhelye szerinti országban,
- rendelkezik-e az intézmény adómentességgel, és
- köteles-e valamennyi tagországát pótbefizetést teljesíteni az intézmény kötelezettségeinek teljesítéséhez.

Az értékelésnél figyelembe kell venni a korábbi fizetési morált is a hitelkockázati mulasztással összefüggő helyzetekben, az intézmény székhelye szerinti országban vagy a vevő/hitelfelvevő országban. Az értékelésnél minden olyan egyéb tényezőt is figyelembe kell venni, amely az értékelési folyamatban megfelelőnek tekinthető.

A minősített multilaterális és regionális intézmények jegyzéke nincs lezárva, ezért a résztvevők a fenti megfontolásokra tekintettel további intézményeket is jelölhetnek. A multilaterális és regionális intézmények osztályozását a résztvevőknek nyilvánosságra kell hozniuk.

VIII. MELLÉKLET

AZ ORSZÁGKOCKÁZAT-CSÖKKENTÉS/KIZÁRÁS ALKALMAZÁSÁT SZABÁLYOZÓ KRITÉRIUMOK ÉS FELTÉTELEK A MINIMÁLIS KOCKÁZATIDŐJ-TÉTELEK KISZÁMÍTÁSÁNÁL**CÉL**

A melléklet a megállapodás 28. cikkének b) pontjában felsorolt országkockázat-csökkentési/kizárási eljárások alkalmazását részletezi, tartalmazza továbbá az eljárások használatára vonatkozó kritériumokat, feltételeket és különleges körülményeket, illetve az alkalmazható országkockázat-csökkentési/kizárási tényezőket (MEF).

ÁLTALÁNOS ALKALMAZÁS

A megállapodás 28. cikkének b) pontjában felsorolt összes országkockázat-csökkentési/kizárási eljárás esetében:

- A felsorolt országkockázat-csökkentési/kizárási tényezőkn (MEF) felül a legmegfelelőbb körülmények között sem alkalmazható több tényező, és ezeket is esetenként külön-külön kell indokolni.
- A résztvevőknek meg kell állapítaniuk, hogy a biztonsági intézkedések érvényesíthetőek-e saját jogi/igazságügyi környezetükben.
- Az országkockázat-csökkentési/kizárási eljárások alkalmazásából származó minimális díjtétel (MPR) hasonló körülmények között nem lehet alacsonyabb a magánpiaci árnál.
- Abban az esetben, ha egy ügyletet párhuzamosan több forrásból finanszíroznak, a hivatalos exporthittel kapcsolatban visszatartott biztosítékot legalább a többi forrás által birtokolt ugyanazon biztosítékkal egyenrangúan kell kezelni.

SPECIFIKUS ALKALMAZÁS**1. Külföldi, feltételhez kötött (escrow) számlával kombinált külföldi jövőbeni forgalmi konstrukció**

Meghatározás:

Olyan írásos dokumentum, például okirat, kiszolgáltatási vagy letéti megállapodás, amelyet lepecsételnek és egy harmadik félnek, vagyis az okmány aláíróin kívüli személynek adnak át annak érdekében, hogy e harmadik fél bizonyos feltételek teljesüléséig azt megőrizze, majd pedig érvénybe léptetés céljából átadja az okmányt a másik félnek. Ha az alábbi kritériumok a felsorolt kiegészítő tényezők figyelembevételével teljesülnek, ez a módszer csökkentheti vagy kiküszöbölheti az átutalási kockázatokat, elsősorban a nagyobb kockázatú országkategóriák esetében.

Kritériumok:

- A feltételhez kötött (escrow) számla devizatermelő projekthez kapcsolódik, és a feltételhez kötött számlára irányuló pénzáramlást maga a projekt és/vagy más külföldi exportkövetelések generálják.
- A feltételhez kötött számlát külföldön (offshore), vagyis a vevő/hitelfelvevő országon kívül vezetik, ahol nagyon korlátozottak az átutalási és egyéb országkockázatok (azaz egy 0. kategóriába sorolt országban).
- A feltételekhez kötött számlát első osztályú bankban vezetik, amelyet sem közvetlenül, sem közvetve nem irányítanak a vevő/hitelfelvevő vagy a vevő/hitelfelvevő országának érdekei.
- A számla pénzellátását hosszú lejáratú vagy más megfelelő szerződésekkel biztosítják.
- A vevő/hitelfelvevő számlán átáramló bevételi forrásainak (azaz maga a projekt és/vagy más források által generált forrásainak) összetétele kemény valutában szerepel, és indokoltan várható el, hogy azok együttesen elegendőek legyenek az adósságszolgálatra a hitel teljes futamideje alatt, illetve egy vagy több olyan hitelképes külföldi ügyféltől származzanak, akik kedvezőbb kockázati besorolású országban találhatók, mint a vevő/hitelfelvevő országa (vagyis általában a 0. kategóriába sorolt országban).
- A vevő/hitelfelvevő visszavonhatatlan utasítást ad a külföldi ügyfeleknek, hogy közvetlenül a számlára fizessenek (vagyis a fizetéseket nem a vevő/hitelfelvevő által kezelt számlán vagy a vevő/hitelfelvevő országán keresztül továbbítják).
- A számlán tartandó pénzüsszegnek legalább hat havi adósságszolgálatl kell egyenlőnek lennie. Ha a projekt finanszírozási szerkezete szerint rugalmas törlesztési feltételeket alkalmaznak, akkor a rugalmas feltételek szerinti tényleges hat havi adósságszolgálatl megegyező összeget kell a számlán tartani; ez az összeg az adósságszolgálati konstrukciótól függően az idők folyamán változhat.

- A vevő/hitelfelvevő korlátozottan férhet hozzá a számlához (vagyis csak a hitellel összefüggő adósságszolgálat kifizetése után).
- A számlán elhelyezett bevételeket a hitel teljes futamideje alatt közvetlen kedvezményezettként a kölcsönadóra engedményezik.
- A számlanyitáshoz rendelkezésre áll a helyi és bármilyen más megfelelő hatóságok által kiadott összes szükséges jogi felhatalmazás.
- A feltételekhez kötött számla és a szerződéses megállapodások nem lehetnek feltételesek és/vagy visszavonhatóak és/vagy időben korlátozottak.

A figyelembe veendő kiegészítő tényezők:

A módszer a fenti jellemzők esetenkénti megfontolása alapján, többek között az alábbiaktól függően alkalmazandó:

- az ország, az (állami vagy magán-) vevő/hitelfelvevő, az ágazat, az érintett árucikkek vagy szolgáltatások gyenge pontjai, beleértve a hitel teljes futamideje alatti hozzáférhetőségüket, az ügyfelek,
- a jogi szerkezet, pl. a mechanizmus kellően védett-e a vevő/hitelfelvevő vagy annak országa befolyásával szemben,
- annak mértéke, hogy a módszert mennyire érinti az állami beavatkozás, a meghosszabbítás vagy a visszavonás,
- a számla kellően védett-e projekttel kapcsolatos kockázatokkal szemben,
- a számlára befolyó összeg és a megfelelő céltartalék fenntartásának mechanizmusa,
- a Párizsi Klubbal kapcsolatos helyzet (pl. a lehetséges mentesség),
- az átutalási kockázaton kívüli országgkockázatok lehetséges hatása,
- a számlavezetés helye szerinti ország kockázataival szembeni védelem,
- az ügyfelekkel kötött szerződések, többek között a szerződések jellege és időtartama, és
- a várható külföldi jövedelem teljes összege a hitel teljes összegéhez viszonyítva.

Az alkalmazható országgkockázat-csökkentési/kizárási tényező (a továbbiakban: az MEF)

Az alkalmazható maximális MEF 0,20, az alábbiak kivételével:

1. különleges eset: Az összes alábbi kiegészítő kritérium teljesülése esetén az alkalmazható maximális MEF 0,40:

- A hitelező elsődleges érdekeltséggel rendelkezik a feltételhez kötött számlán és a hosszú lejáratú szerződésekben.
- A vevő/hitelfelvevő 80 százaléknál nagyobb magántulajdonnal rendelkező magántársaság.
- A tervezett kölcsönfutamidő fedezeti mutatója (Loan LIFE Coverage Ratio – a továbbiakban: az LLCR) átlagosan legalább 2,5:1, vagy a tervezett LLCR átlagosan legalább 2,0:1, a tervezett éves adósságszolgálati fedezeti mutató (Annual Debt Service Ratio – a továbbiakban: az ADSCR) pedig soha nem lehet kisebb 1,0-nél a hiteltörlesztés kezdő időpontját követően ⁽¹⁾.
- Legalább 12 hónapos adósságszolgálati előfinanszírozás található a számlán, amit az előfinanszírozott összeg minden egyes lehívása után feltöltenek.

⁽¹⁾ A kölcsönfutamidő fedezeti mutató és az éves adósságszolgálati fedezeti mutató számítását a körülmekintő nemzetközi hitelezők esetén rendszeren alkalmazandó egyezményekkel összhangban kell elvégezni a pénzügyi év zárásakor bonyolított kölcsönösen elfogadott (központi forgatókönyv) banki ügylet érdekében a teljes (technikai és gazdasági) átvilágítás végeztével.

2. különleges eset: Az összes alábbi kiegészítő kritérium teljesülése esetén az alkalmazható maximális MEF 0,30:

- Az LLCR átlaga legalább 1,75:1, vagy legalább 9 hónapos adósságszolgálati előfinanszírozás található a számlán, amit az előfinanszírozott összeg minden egyes lehívása után feltöltenek.

2. Külföldi állandó biztosíték

Meghatározás:

Biztosíték a vevő/hitelfelvevő részvényese vagy maga a vevő/hitelfelvevő által külföldön tartott, külföldi elsőhelyi vagy másodhelyi biztosítéki zálog vagy értékpapír-átruházás formájában, illetve külföldi számlán készpénzletét formájában.

Kritériumok:

- Az értékpapírok olyan tőzsdén jegyzett részvények és kötvények, amelyeket a vevő/hitelfelvevő országán kívüli székhellyel rendelkező, jobb kockázati besorolását országban lévő szervezetek bocsátottak ki, és amelyekkel a 0. kategóriába sorolt országokban működő tőzsdéken kereskednek.
- Készpénz alatt a 0. kategóriába sorolt országok kemény valutájában elhelyezett betétek, vagy a 0. kategóriába sorolt országok által kemény valutában kibocsátott kincstárjegyek értendők.
- A biztosíték a hitel teljes futamideje alatt feltétel nélküli és visszavonhatatlan.
- Az az ország, amelyben a biztosíték található, kisebb kockázatot képvisel, mint a vevő/hitelfelvevő ország, és általában a 0. kategóriába sorolt ország.
- A biztosítékhoz a vevő/hitelfelvevő nem férhet hozzá, és nincs hatásköre arra vonatkozóan.
- Az értékpapírok körültekintően értékelt, tervezett piaci értéke a törlesztési idő alatt megfelel a biztosíték által fedezett felvett hitelek összegének.
- A készpénzletét vagy az értékpapírok körültekintően meghatározott értéke (amelynek a kölcsöntőkéket és a kamatot is fedeznie kell) minden esetben 1. el kell érje legalább a kapcsolódó kamat 10 százalékaival növelt tőkeösszeget; vagy 2. el kell érje a kapcsolódó kamattal növelt 5 millió SDR kölcsöntőkéket, ha az ügylet meghaladja az 50 millió SDR-t.
- A biztosítéknak jogilag és feltétel nélkül értékesíthetőnek kell lennie nem fizetés esetén (azaz ország-hitelkockázatok esetén a vevő/hitelfelvevő országban).
- Az értékpapírok vagy a készpénzletét bevételei szabadon átválthatóak a hitel valutájára vagy egy másik kemény valutára.
- Nem fizetés esetén az értékpapírok közvetlenül átszállnak a hitelezőre, vagy a készpénzletét a megfelelő összegre vonatkozóan közvetlenül fizetik ki a hitelezőnek.

A figyelembe veendő kiegészítő tényezők:

A módszer a fenti jellemzők esetenkénti megfontolása alapján és többek között az alábbiakra tekintettel általában az összes országra, vevőre/hitelfelvevőre és ágazatra alkalmazandó:

- az értékpapírok vagy a készpénzletét tulajdonjogi vonatkozásai (állami vagy magántulajdon), pl. a biztosíték értékesítésének valószínűsége állami adósok esetén,
- az értékpapírok várható értéke és az értékesítés valószínűsége azzal a szervezettel, ágazattal és országgal kapcsolatban, amelyikből származik,
- a jogi környezet.

Az alkalmazható MEF

Az alkalmazandó konkrét MEF:

- tükrözi az esetleges tőzsdei átirányítás mértékét, többek között az eszközök folyatóságos értéke miatt, valamint az esetleges bizonytalanságokat a biztosíték értékesítésével kapcsolatban,

- esetenként külön-külön határozandó meg, többek között a hitel tőkeértékével kapcsolatban nyújtott biztosíték értékének és a biztosíték helye szerinti ország alkalmazható országgokkázati besorolásának tükrözése céljából.

A készpénzbiztosíték értékét a készpénzbiztosíték körületekintően meghatározott értékének legfeljebb 80 százalékán, a részvények vagy a kötvények értékét pedig azok körületekintően meghatározott értékének legfeljebb 35 százalékán kell figyelembe venni.

3. Külföldi eszközfedezetű biztosíték

Meghatározás:

Biztosíték ingatlanvagyonra (azaz ingatlanra) kivetett, külföldön vezetett elsőhelyi jelzálog formájában.

Kritériumok:

- A biztosíték a hitel teljes futamideje alatt feltétel nélküli és visszavonhatatlan.
- Az ingatlanvagyon körületekintően értékelt, tervezett piaci értékkel rendelkezik, és a tulajdonos számára jelentős tőkeérdekeltséget képvisel. Ez a tervezett érték a törlesztési idő alatt megfelel a vevő/hitelfelvevő terhelő felvett hitelek összegének.
- A biztosítéknak jogilag és feltétel nélkül értékesíthetőnek kell lennie nem fizetés esetén (azaz ország-hitelkockázatok esetén a vevő/hitelfelvevő országban).
- A bevételek szabadon átválthatóak a hitel valutánemére vagy egy másik kemény valutára.
- Nem fizetés esetén a megfelelő bevételeket közvetlenül a hitelezőnek fizetik ki vagy a hitelezőre ruházzák át.
- Az az ország, amelyben a biztosíték érvényesíthető, jobb kockázati kategóriát képvisel, mint a vevő/hitelfelvevő ország, azaz általában a legjobb kockázati kategóriába van besorolva.

A figyelembe veendő kiegészítő tényezők:

A módszer a fenti jellemzők esetenkénti megfontolása alapján és többek között az alábbiakra tekintettel általában az összes országra, vevőre/hitelfelvevőre és ágazatra alkalmazandó:

- az értékpapírok vagy a készpénzletét tulajdonjogi vonatkozásai (állami vagy magántulajdon), pl. a biztosíték értékesítésének valószínűsége állami adósok esetén,
- az ingatlanvagyon jellege (pl. ágazat), amely befolyásolhatja értékük folytonosságát és az értékesítés valószínűségét,
- a jogi környezet.

Az alkalmazható MEF

Az alkalmazandó konkrét MEF:

- tükrözi az esetleges tőzsdei átirányítás mértékét, többek között az eszközök folytatólagos értéke miatt, valamint az esetleges bizonytalanságokat a biztosíték értékesítésével kapcsolatban,
- esetenként külön-külön határozandó meg, többek között a hitel tőkeértékével kapcsolatban nyújtott biztosíték értékének és a biztosíték helye szerinti ország alkalmazható országgokkázati besorolásának tükrözése céljából.

Az ennek a módszernek az alkalmazásából eredő MPR és a kockázatsökkentés hiányában alkalmazandó MPR közötti különbség nem lehet nagyobb, mint a kockázatsökkentés hiányában alkalmazandó MPR és az eszköz helye szerinti ország országgokkázati besorolásának alkalmazása esetén keletkező MPR közötti különbség 15 százaléka.

Az alábbi körülmények között az árképzési megfontolások az alábbiak alapján alkalmazandók:

- A biztosíték (amelynek a kölcsöntőkét és a kamatot egyaránt fedeznie kell) összege –egységesen a hitel teljes futamideje alatt – 1. a kapcsolódó kamattal növelt tőkeösszeg legalább 10 százaléka; vagy 2. a kapcsolódó kamattal növelt 5 millió SDR tőkeösszeg, ha az ügylet meghaladja az 50 millió SDR-t; ebben az esetben az árképzési megfontolások arányosan alkalmazandók a garantált tőkére/a hitel tőkeösszegére.

- A biztosíték (amelynek a kölcsöntőkét és a kamatot egyaránt fedeznie kell) összege egységesen a hitel teljes futamideje alatt 1. a kapcsolódó kamattal növelt tőkeösszeg legalább 10 százaléka; vagy 2. a kapcsolódó kamattal növelt 5 millió SDR tőkeösszeg, ha az ügylet meghaladja az 50 millió SDR-t. Ebben az esetben az árképzési megfontolások a súlyozott átlagidőtartam-koncepció alkalmazásából származó arányban alkalmazandók.

4. Külföldi eszközbiztosított és eszközfedezetű finanszírozás

Meghatározás:

Biztosíték ingó vagyontárgyakra külföldi haszonbérlet vagy elsődleges jelzálog formájában, mely biztosítékot

1. nem használják az ország hitel-kockázatok elfogadhatóvá tételére (például a magasabb kockázati kategóriákba tartozó országok esetében); vagy
2. mely biztosíték főleg a vevő/hitelfelvevő vagy a bérbeadó kockázataival kapcsolatos.

Kritériumok:

- Az eszközök jellemzően közvetlenül kapcsolódnak az ügyletnek.
- Az eszközök azonosíthatók és mozgathatók vagy szállíthatók, valamint a vevő/hitelfelvevő vagy a lízingbe vevő országán kívül a hitelező, a hitelező képviselője vagy az általa kijelölt személy fizikailag, illetve jogilag újra birtokba veheti/lefoglalhatja.
- A biztosíték a hitel teljes futamideje alatt feltétel nélküli és visszavonhatatlan.
- Az eszközök körültekintően értékelt, tervezett piaci értékkel rendelkeznek, amely a törlesztési idő alatt megfelel a felvett hitelek összegének.
- A biztosíték külföldön, a megfelelő jogi illetékességgel rendelkező szervezet nyilvántartásában szerepel.
- Az eszközök szabadon értékesíthetőek, és lehetőséget biztosítanak a vevő/hitelfelvevő vagy a lízingbe vevő országán kívüli felhasználásra.
- A bevételek szabadon átválthatóak a hitel valutánemére vagy egy másik kemény valutára.
- A biztosíték értékesítése esetén a bevételeket közvetlenül a hitelezőnek fizetik ki.

A figyelembe veendő kiegészítő tényezők:

A módszer elsősorban például olyan légi járművekre, hajókra és olajszállítókra vonatkozik, amelyeket elsődlegesen a vevő/hitelfelvevő vagy a lízingbe vevő országán kívüli felhasználásra szántak, a fenti jellemzők esetenkénti megfontolása alapján azonban, többek között az alábbiakra tekintettel az összes országra, vevőre/hitelfelvevőre és ágazatra alkalmazandó:

- Az eszközök jellege, amely befolyásolhatja teljes mozgathatóságukat, a vevő/hitelfelvevő vagy lízingbe vevő országán kívül történő ismételt birtokbavételük lehetőségét és tervezett kereskedelmi piaci értéküket.
- Az eszközök lefoglalásának, szállításának, felújításának és továbbértékesítésének költségei, valamint az újraeladásig felmerülő kamatköltségek.
- Az eszközök lefoglalásának lehetősége a megfelelő jogi környezetet biztosító, legjobb kockázati besorolású országokban.

Az alkalmazható MEF

Az alkalmazandó konkrét MEF:

- tükrözi a potenciális hitelkockázat-csökkentés értékét, többek között az eszközök folyótárolagos értékétől, valamint a nemzetközi behajthatóságukkal kapcsolatos esetleges bizonytalanságoktól függően,
- esetenként külön-külön határozandó meg, és
- légi járművek esetében nem haladhatja meg a 0,10 vagy a 0,20 értéket.

Abban az esetben, ha a biztosíték (amelynek a kölcsöntőkéjét és a kamatot egyaránt fedeznie kell) összege egységesen a hitel teljes futamideje alatt 1. a kapcsolódó kamattal növelt tőkeösszeg legalább 10 százaléka; vagy 2. a kapcsolódó kamattal növelt 5 millió SDR tőkeösszeg, ha az ügylet meghaladja az 50 millió SDR-t, a MEF olyan alap figyelembevételével számítandó ki, amely a biztosíték összegét a garantált tőkével/a hitel tőkeösszegével összehasonlítva tükrözi.

5. Társfinanszírozás nemzetközi hitelintézetekkel (International Financial Institution – IFI)

Meghatározás:

Az exporthitel finanszírozása (azaz a biztosítás/garancia/kölcsön) a résztvevők által a kockázati díj szempontjából osztályozott nemzetközi hitelintézettel együtt történik.

Kritériumok:

- A nemzetközi hitelintézet elsőbbségi hitelezői státusszal rendelkezik.
- A nemzetközi hitelintézet értékelte a projektet, a projekt műszaki, gazdasági és pénzügyi szempontjait és az országgkockázati környezetet.
- A nemzetközi hitelintézet feltételezhetően figyelemmel kíséri a projekt végrehajtását és törlesztését.

A figyelembe veendő kiegészítő tényezők:

A módszer minden olyan országra/vevőre/hitelfelvevőre és ágazatra alkalmazandó, amelynél a nemzetközi hitelintézet státusával és politikájával összhangban közbeléphet a fenti jellemzők esetenként történő elbírálása alapján és – a projekt vonatkozásában – többek között arra tekintettel, hogy:

- a résztvevő és a nemzetközi hitelintézet alakított-e ki szoros kapcsolatokat a projekt értékelése és összeállítása folyamán és a projekt finanszírozása közben,
- a résztvevő megkapta-e a hitel teljes összegére és futamidejére a nemzetközi hitelintézettől az egyenrangúsági és keresztfelmondási záradékot,
- a záradékok, valamint a résztvevő és a nemzetközi hitelintézet közötti együttműködés alkalmazandó-e abban az esetben, ha a két hitel lejáratí ideje nem párhuzamos, és
- ugyanazok a nemzetközi hitelintézeti megállapodások alkalmazandók-e valamely résztvevő bármelyik konkurens ajánlatára.

Az alkalmazható MEF

A maximálisan alkalmazható MEF nem haladja meg a 0,05 értéket.

6. Finanszírozás helyi valutában

Meghatározás:

Szerződéskötés és finanszírozás konvertibilis és szabadon felhasználható helyi – de nem kemény – valutában, ahol a finanszírozás helyben történik, így kiküszöböli vagy csökkenti az átutalási kockázatot. A helyi valutában meglévő főadós-kötelezettséget elvileg nem befolyásolja az első két ország-hitelkockázat felmerülése.

Kritériumok:

- Az exporthitel-iroda kötelezettségeit és követeléseit vagy a közvetlen kölcsönadó részére történő kifizetést helyi valutában kell kifejezni/teljesíteni.
- Az exporthitel-irodát rendes körülmények között nem teszik ki átutalási kockázatnak.
- Az események szokásos menete esetén nem szükséges a helyi valutában meglévő betéteket keményvalutára átváltani.
- A hitelfelvevő által saját valutában és saját országában teljesített visszafizetés a hiteltörlesztési kötelezettség érvényes teljesítésének minősül.
- Ha a hitelfelvevő helyi valutában tesz szert bevételre, akkor a hitelfelvevő védett a kedvezőtlen árfolyammozgásokkal szemben.
- A hitelfelvevő országában érvényes átutalási szabályok nem befolyásolják a hitelfelvevő helyi valutában fennmaradó törlesztési kötelezettségeit.

- A követelés helyi valutában történő kifizetéséhez vezető mulasztást követően a követelés értékét – a hitelmegállapodásban félreérthetetlenül megfogalmazott módon – egyenértékű keményvalutára kell számítani. A követelés összegének beszedése a követelés kifizetésének időpontjában a követelés keményvalutában kifejezett értékének ellenértékeként helyi valutában történik.
- A vevő/hitelfelvevő által helyi valutában teljesített törlesztéseinek átváltásával kapcsolatos felelősséget a biztosított fél viseli, aki egyúttal a helyi valutában átvett összegek leértékelődésének és felértékelődésének árfolyamkockázatát is vállalja. (Bár előfordulhat, hogy a közvetlen kölcsönadó ki van téve a valutaingadozások közvetlen hatásának, ez nem áll összefüggésben az országgkockázatokkal vagy a vásárlói/hitelfelvevői kockázatokkal).

A figyelembe veendő kiegészítő tényezők:

A módszer szelektív módon a konvertibilis és a transferábilis valutákra vonatkozóan alkalmazandó, ha a gazdaság szilárd alapokon nyugszik. A fél exporthitel-irodájának képesnek kell lennie a saját valutájában kifejezett követelés kifizetési kötelezettségének teljesítésére abban az esetben, ha a helyi valuta transferabilitása vagy konvertibilitása megszűnik az exporthitel-iroda kötelezettségvállalása után. (Ez a kötelezettség azonban a közvetlen kölcsönadót terheli).

A kifizetetlen összeg (nem a teljes kölcsönérték) egyenértékű keményvalutára történő átszámításakor továbbra is fennmarad a hitelfelvevő helyi valutában történő folytatólagos teljesítési kötelezettsége – jöllehet „nyitott” értékben – a kifizetetlen összeg egyenértékű keményvaluta-értékére vonatkozóan. A hátralék hitelfelvevő által helyi valutában történő esetleges kifizetésének egyenértékűnek kell lennie a követelés keményvalutában kifejezett értékével a követelés kifizetésének időpontjában.

Az alkalmazható MEF

Az alkalmazandó konkrét MEF esetenként külön-külön határozandó meg, ha azonban az első három ország-hitelkockázatot kifejezetten kizárjuk, a maximális MEF 0,50. Ha a kockázatot csak csökkentjük, vagyis kifejezetten nem zárjuk ki, a maximális MEF 0,35.

7. Harmadik ország által nyújtott biztosítás vagy feltételes garancia

8. Az állami kockázatnál jobb kockázatot képviselő adós

Ezen mellékletben említett 7. és 8. módszer alkalmazása a felek további tárgyalásaitól függ.

IX. MELLÉKLET

A FEJLESZTÉSI MINŐSÉG ELLENŐRZŐ LISTÁJA**A SEGÉLYFINANSZÍROZOTT PROJEKTEK FEJLESZTÉSI MINŐSÉGÉNEK ELLENŐRZŐ LISTÁJA**

A Fejlesztéstámogatási Bizottság (DAC) számos kritériumot alakított ki az utóbbi években annak biztosítása érdekében, hogy a részben vagy egészben hivatalos fejlesztéstámogatással finanszírozott, fejlődő országokban lévő projektek hozzájáruljanak a fejlődéshez. E kritériumok elsősorban az alábbi dokumentumokban találhatók:

- a DAC projektértékelési elvei, 1988,
- a DAC útmutató irányelvei a kapcsolt finanszírozáshoz, valamint a feltételekhez kötött és a részben feltétel nélküli hivatalos fejlesztéstámogatáshoz, 1987, és
- jó beszerzési gyakorlatok a hivatalos fejlesztéstámogatáshoz, 1986.

A PROJEKT ÖSSZHANGJA A KEDVEZMÉNYEZETT ORSZÁG ÁLTALÁNOS BEFEKTETÉSI PRIORITÁSAIVAL (A PROJEKT KIVÁLASZTÁSA)

Jóváhagyta-e már a befektetés projektrészét és az állami kiadásokkal kapcsolatos programokat a kedvezményezett ország központi pénzügyi és építési hatóságai?

(Jelölje meg a projektet megemlítő politikai dokumentumot, például a kedvezményezett ország állami beruházási programját.)

Részt vesz-e valamilyen nemzetközi fejlesztési pénzügyi intézmény a projekt társfinanszírozásában?

Van-e bizonyíték arra, hogy a projektet elbírálta és alacsony fejlesztési prioritás alapján elutasította egy nemzetközi fejlesztési pénzügyi intézmény vagy a DAC egy másik tagja?

Magánszektorbeli projekt esetén jóváhagyta-e a projektet a kedvezményezett ország kormánya?

Vonatkozik-e a projektre egy olyan kormányközi megállapodás, amely tágabb segélyezési tevékenységeknek ad teret az adományozó ország részéről a kedvezményezett országban?

A PROJEKT KIDOLGOZÁSA ÉS ÉRTÉKELÉSE

A projektet a DAC projektértékelési elveivel teljes összhangban lévő szabványok és kritériumok alapján készítették, tervezték és értékelték? Az ide tartozó elvek az alábbiak tekintetében érintik a projektet:

- a) Gazdasági szempontok (a Projektértékelési elvek 30–38. bekezdése).
- b) Műszaki szempontok (a Projektértékelési elvek 22. bekezdése).
- c) Pénzügyi szempontok (a Projektértékelési elvek 23–29. bekezdése).

Jövedelemtermelő projekt esetében, különösen, ha az a versenypiacon termel jövedelmet, átszállt-e a segélyfinanszírozás kedvezményes eleme a pénzeszközök végfelhasználójára? (a Projektértékelési elvek 25. bekezdése).

- a) Intézményi értékelés (a Projektértékelési elvek 40–44. bekezdése).
- b) Szociális és elosztási elemzés (a Projektértékelési elvek 47–57. bekezdése).
- c) Környezetvédelmi értékelés (a Projektértékelési elvek 55–57. bekezdése).

BESZERZÉSI ELJÁRÁSOK

Melyik beszerzési módot alkalmazzák majd az alábbiak közül? (A meghatározásokat lásd a Megfelelő beszerzési gyakorlatok a hivatalos fejlesztéstámogatáshoz c. dokumentumban felsorolt elveknél).

- a) Nemzetközi versenytárgyalás (III. beszerzési elv és a hozzá tartozó 2. melléklet: A hatékony nemzetközi kompetitív licitálás minimális feltételei).
- b) Nemzeti versenytárgyalás (IV. beszerzési elv).
- c) Informális verseny vagy közvetlen tárgyalások (V. A. vagy B. beszerzési elv).

Tervezik-e a beszállítások árának és minőségének ellenőrzését (a Projektértékelési elvek 63. bekezdése).

X. MELLÉKLET

A PROJEKTFINANSZÍROZÁSI ÜGYLETEKRE ALKALMAZANDÓ FELTÉTELEK

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Hatály

- a) E melléklet határozza meg a feltételeket, amelyekkel a felek támogathatják azon projektfinanszírozási ügyleteket, amelyek megfelelnek az 1. függelékben meghatározott jogosultsági követelményeknek.
- b) Ha e melléklet nem tartalmaz vonatkozó rendelkezést, akkor a megállapodás feltételeit kell alkalmazni.

II. FEJEZET

PÉNZÜGYI FELTÉTELEK

2. Maximális törlesztési idők

A maximális törlesztési idő 14 év, kivéve, ha a felek által nyújtott hivatalos exporthitel-támogatás egy magas jövedelmű OECD-országbeli projekt szindikálásának több mint 35 százalékát képezi, amikor a maximális törlesztési idő 10 év.

3. Tőketörlesztés és kamatfizetés

Egy exporthitel tőkeösszege egyenlőtlen részletekben is visszafizethető, és a tőketörlesztés, valamint a kamatok félévenkénti törlesztésnél ritkábban is fizethetők, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) Egy hat hónapos határidőn belül sem egyetlen visszafizetett tőkerészlet, sem több visszafizetett tőkerészlet együttesen nem haladhatja meg a hitel tőkeösszegének 25 százalékát.
- b) Az első tőkerészlet-törlesztést legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontját követő 24 hónapon belül teljesíteni kell, és a hiteltörlesztés kezdő időpontját követő 24 hónapon belül legalább a hitel tőkeösszegének 2 %-át vissza kell fizetni.
- c) A kamat legalább tizenkét havi gyakorisággal fizetendő úgy, hogy az első kamatot legkésőbb a hiteltörlesztés kezdő időpontjától számított hat hónap elteltével kell megfizetni.
- d) A törlesztési időszak súlyozott átlagidőtartama nem haladhatja meg a hét és egynegyed évet, kivéve, ha a felek által nyújtott hivatalos exporthitel-támogatás egy magas jövedelmű OECD-országbeli projekt szindikálásának több mint 35 százalékát képezi, amikor a törlesztési időszak súlyozott átlagidőtartama nem haladhatja meg az öt és egynegyed évet.
- e) A résztvevő köteles ezt e melléklet 5. cikkével összhangban előzetesen bejelenteni.

4. Minimális rögzített kamatlábak

Ha a felek rögzített kamatozású kölcsönökhöz nyújtanak hivatalos finanszírozási támogatást:

- a) A 12 évet meg nem haladó törlesztési idő esetén a fél köteles a megfelelő speciális kereskedelmi referencia-kamatláb (Special Commercial Interest Reference Rate – SCIRR) alkalmazni, összhangban a megállapodás 20. cikkével.
- b) 12 évnél hosszabb törlesztési idő esetén minden pénznem esetében 20 bázispont felár alkalmazandó a CIRR-kamatlábba.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK

5. Előzetes értesítés projektfinanszírozási ügyletekhez

A fél a kötelezettségvállalás kibocsátását legalább 10 nappal megelőzően értesíti a többi felet arról a szándékáról, hogy e melléklet feltételei szerint támogatást nyújt. A bejelentést a megállapodás V. mellékletével összhangban kell megtenni. Amennyiben bármely fél magyarázatot kér az ezen időszak alatt támogatott feltételekről, az értesítést tevő fél további 10 naptári napot köteles várni a kötelezettségvállalás kibocsátását megelőzően.

1. függelék

JOGOSULTSÁGI KRITÉRIUMOK PROJEKTFINANSZÍROZÁSI ÜGYLETEKHEZ

I. Alapkritériumok

Az ügylet tartalma/jellemzője a következő:

- a) Egy bizonyos gazdasági egység finanszírozása, amelynek során a kölcsönadó megelégszik azzal, hogy az adott gazdasági egység pénzforgalma és jövedelme a kölcsön visszafizetésére, vagyona pedig a kölcsön biztosítékeként szolgál.
- b) Exportügyletek finanszírozása (jogilag és gazdaságilag) független projektfinszírozó vállalattal, például speciális rendeltetésű vállalattal saját jövedelmet termelő beruházási projektek tekintetében.
- c) Megfelelő kockázatmegosztás a projektben részt vevő partnerek, például magán- vagy hitelképes állami részvényesek, exportőrök, hitelezők, beruházáshasznosítók között, a megfelelő saját tőke bevonásával.
- d) A projekt pénzforgalma, amely a teljes törlesztési idő alatt elegendő a működési költségek és a kölcsönforrásokkal kapcsolatos adósságszolgálat fedezésére.
- e) A működési költségek és az adósságszolgálat első helyen történő levonása a projekt jövedelmeiből.
- f) Nem kormányzati vevő/hitelfelvevő állami törlesztési garancia nélkül (ide nem értve a teljesítési garanciákat, mint pl. a beruházás-hasznosítási megállapodások).
- g) Eszközfedezetű biztosítékok a projekt jövedelmeire/eszközeire, például engedményezések, zálogjogok, bevételi számlák.
- h) Korlátozottan vagy semmilyen módon nem merül fel visszkereset a projekt magánrészvényesei szponzoraival/a projekt szponzoraival szemben a projekt befejezése után.

II. További kritériumok a magas jövedelmű OECD-országokban folyó projektfinszírozási ügyletekhez

Az ügylet tartalma/jellemzője a következő:

- a) Hivatalos exporthitel-támogatásban nem részesülő magán pénzügyi intézményekkel fennálló szindikált kölcsönökben való részvétel, feltéve, hogy:
 - 1. a fél kisebbségi részesedéssel és egyenrangú státusszal rendelkezik (*pari passu* záradék) a kölcsön futamideje alatt; és
 - 2. a felek által nyújtott hivatalos exporthitel támogatás a szindikálásnak kevesebb mint 50 százalékát képezi.
- b) Bármely hivatalos támogatás olyan kockázati díj-tétele, amely nem alacsonyabb a rendelkezésre álló magánpiaci finanszírozásnál, és összemérhető a szindikátusban részt vevő egyéb pénzügyi magánintézmények által felszámított megfelelő díjakkal.

XI. MELLÉKLET

MEGHATÁROZÁSOK JEGYZÉKE

A megállapodás alkalmazásában:

- a) Kötelezettségvállalás: bármilyen formában tett olyan nyilatkozat, amellyel hivatalos támogatás nyújtására vonatkozó hajlandóságot vagy szándékot fejeznek ki a kedvezményezett ország, a vevő, a hitelfelvevő, az exportőr vagy a pénzüintézet felé.
- b) Közös álláspont: a résztvevők arra irányuló szándéka, hogy egy adott ügylet vagy bizonyos körülmények esetén megállapodjanak a hivatalos támogatás konkrét pénzügyi feltételeiben. Az egyeztetett közös álláspont szabályai csak a közös álláspontban meghatározott ügylet vagy körülmények esetében hatálytalanítják a megállapodás szabályait.
- c) A kötött segély kedvezményezettségi szintje: adományok esetében a kedvezményezettségi szint 100 %. Kölcsönök esetében a kedvezményezettségi szint a kölcsön névértéke és a hitelfelvevőt terhelő jövőbeli adósságszolgálati fizetés diszkontált jelenértéke közötti különbség. Ezt a különbséget a kölcsön névértékének százalékarányában fejezik ki.
- d) Export szerződés szerinti értéke: a vevő által vagy nevében az exportált árukért és/vagy szolgáltatásokért fizetendő teljes összeg, azaz – a későbbiekben

meghatározott – helyi költségek nélkül. Pénzügyi lízing esetében nem tartozik ide a díjfizetés kamattal megegyező hányada.

- e) Végleges kötelezettségvállalás: exporthitel-ügylet esetében (akár egyedi ügylet formájában, akár hitelkeret alapján kerül arra sor) végleges kötelezettségvállalás akkor áll fenn, ha a fél vagy viszonyossági megállapodásban, vagy egyoldalú szerződésben pontos és mindenre kiterjedő pénzügyi feltételeket vállal.
- f) Kamatláb-támogatás: egy kormány és bankok vagy más pénzüintézetek közötti megállapodás, amely legalább a CIRR-kamatláb értéken rögzített kamatozású exportfinanszírozást tesz lehetővé.
- g) Hitelkeret: bármilyen formában fennálló exporthitelkeret, amely egy konkrét projekthez kapcsolódó vagy egy konkrét projekthez nem kapcsolódó ügyletek sorozatára terjed ki.
- h) Helyi költségek: a vevő országában az árukkal és a szolgáltatásokkal kapcsolatban felmerülő, az exportőr szerződésének a teljesítéséhez vagy az exportőr szerződését magában foglaló projekt befejezéséhez szükséges kiadások. A helyi költségek nem tartalmazzák az exportőr képviselőjének a vevő országában fizetendő jutalékát.
- i) Tiszta fedezet: egy kormány által vagy nevében kizárólag exporthitel-garancia vagy exporthitel-biztosítás formájában nyújtott hivatalos támogatás, vagyis olyan támogatás, amelyhez nem vesznek igénybe hivatalos finanszírozási támogatást.
- j) Törlesztési időszak: az e mellékletben meghatározottak szerint a hiteltörlesztés kezdő időpontján kezdődő és a kölcsöntőke teljes visszafizetésének szerződésben vállalt határidején befejeződő időszak.

- k) A hiteltörlesztés kezdő időpontja:

1. Alkatrészek vagy részegységek (félkész termékek), a kapcsolódó szolgáltatásokkal együtt: alkatrészek vagy össze-tetevők esetében a hiteltörlesztés kezdő időpontja legkésőbb az áruk vevő által történő átvételének tényleges időpontja vagy az áruk (adott esetben a szolgáltatások) vevő által történő átvételének súlyozott átlag-időpontja, illetve – szolgáltatások esetében – a számlák ügyfélhez történő benyújtásának időpontja vagy a szolgáltatások ügyfél által történő átvételének időpontja.
2. Kvázi-tőkejavak, a kapcsolódó szolgáltatásokat is beleértve – általában viszonylag kis egységértékű, ipari folya-matban felhasználandó, illetve termelési vagy kereskedelmi felhasználásra szánt gépek vagy berendezések: a kvázi-tőkejavak esetében a hiteltörlesztés kezdő időpontja legkésőbb az áruk vevő által történő átvételének tényleges időpontja vagy az áruk vevő által történő átvételének súlyozott átlag-időpontja, illetve – ha az üzembe helyezés az exportőr feladata – a kezdőnap legkésőbb az üzembe helyezés napja, vagy – szolgáltatások esetében – a számlák ügyfélhez történő benyújtásának időpontja vagy a szolgáltatás ügyfél által történő átvételének időpontja. Szolgá-ltatásnyújtási szerződés esetében – ha az üzembe helyezés a szállító feladata – a kezdőnap legkésőbb az üzembe helyezés napja.

3. Tőkejavak és projektszolgáltatások – nagy értékű, ipari folyamatban felhasználandó, illetve termelési vagy kereskedelmi felhasználásra szánt gépek vagy berendezések:
- Az önmagukban használható, egyedi tételekből álló tőkejavak eladására vonatkozó szerződés esetében a kezdőnap legkésőbb az a konkrét időpont, amikor a vevő fizikailag birtokba veszi az árut, vagy az a súlyozott átlagidőpont, amikor a vevő fizikailag birtokba veszi az árut.
 - Teljes üzemek vagy gyárak termelő berendezéseinek eladására vonatkozó szerződés esetén – ha az üzembe helyezés nem a szállító feladata – a kezdőnap legkésőbb az a nap, amikor a vevő a szerződés keretében szállított teljes berendezést (a tartalék alkatrészek kivételével) fizikailag birtokba veszi.
 - Ha az üzembe helyezés az exportőr feladata, a kezdőnap legkésőbb az üzembe helyezés napja.
 - Szolgáltatások esetében a hiteltörlesztés kezdő időpontja legkésőbb a számlák ügyfél részére történő benyújtásának időpontja vagy a szolgáltatás ügyfél által történő átvételének időpontja. Szolgáltatásnyújtási szerződés esetében – ha az üzembe helyezés a szállító feladata – a kezdőnap legkésőbb az üzembe helyezés napja.
4. Teljes üzemek vagy gyárak – tőkejavak felhasználását igénylő, nagy értékű, teljes termelőegységek:
- Teljes üzemek vagy gyárak termelő berendezéseinek eladására vonatkozó szerződés esetén – ha az üzembe helyezés nem a szállító feladata – a kezdőnap legkésőbb az a nap, amikor a vevő a szerződés keretében szállított teljes berendezést (a tartalék alkatrészek kivételével) fizikailag birtokba veszi.
 - Építési szerződések esetében – ha az üzembe helyezés nem a vállalkozó feladata – a hiteltörlesztés kezdő időpontja legkésőbb az építkezés befejeződésének időpontja.
 - Olyan szerződések esetében, amelyeknél az üzembe helyezés a szállító vagy a vállalkozó szerződéses feladata, a kezdőnap legkésőbb az a nap, amelyen a telepítés vagy az építkezés, illetve az üzemkész állapot biztosítását szolgáló előzetes vizsgálatok befejeződtek. Ez attól függetlenül érvényes, hogy az adott időpontban átadták-e a létesítményt a szerződéses feltételekkel összhangban a vevőnek vagy sem, továbbá független a szállító vagy a vállalkozó által például a létesítmény hatékony működésére vonatkozó garanciavállalással vagy a helyi személyzet kiképzésével kapcsolatban esetleg vállalt folytatólagos kötelezettségtől.
 - Ha a szerződés a projekt önálló részeinek külön-külön történő végrehajtását tartalmazza, a kezdőnap legkésőbb az egyes különálló részekre érvényes kezdőnap vagy e kezdőnapok átlaga, illetve – ha a szállító nem az egész projektre, hanem annak lényeges részére rendelkezik szerződéssel – a kezdőnap a projekt egészére vonatkozó kezdőnap.
 - Szolgáltatások esetében a hitel legkésőbbi kezdőnapja a számlák ügyfél részére történő benyújtásának időpontja vagy a szolgáltatás ügyfél által történő átvételének időpontja. Szolgáltatásnyújtási szerződés esetében – ha az üzembe helyezés a szállító feladata – a kezdőnap legkésőbb az üzembe helyezés napja.
- l) Kötött segély: olyan segély, amelynek feltétele, hogy az árut és/vagy szolgáltatásokat (*de iure* vagy *de facto*) az adományozó országból és/vagy korlátozott számú országból szerezzék be; magában foglalja a kölcsönöket, az adományokat vagy a nulla százaléknál nagyobb kedvezményezettségi szintű kapcsolt finanszírozási csomagokat.
- E meghatározás attól függetlenül alkalmazandó, hogy a „feltételekhez kötés” hivatalos megállapodással vagy bármilyen formájú nem hivatalos megállapodással jön-e létre a kedvezményezett és az adományozó ország között, vagy hogy a finanszírozási csomag tartalmazza-e a megállapodás 31. cikkében meghatározott formák azon összetevőit, amelyek nem állnak korlátlanul és teljes mértékben rendelkezésre a kedvezményezett országból, lényegében az összes többi fejlődő országból és a résztvevőktől történő beszerzés finanszírozásához, vagy, hogy a „feltételekhez kötés” a Fejlesztéstámogatási Bizottság (DAC) vagy a résztvevők által az ilyen feltételekhez kötéssel egyenértékűnek tekintett gyakorlatokat foglal-e magában.
- m) Szabad felhasználású segély: olyan segély, ideértve a kölcsönöket vagy adományokat is, amelynek finanszírozására a közbeszerzési eljárások bármely ország részéről teljes mértékben és szabadon hozzáférhetőek.
- n) Törlesztési időszak súlyozott átlagidőtartama: a kölcsöntőke felének törlesztéséhez szükséges időtartam. Ennek kiszámítása: a hiteltörlesztés kezdő időpontja és az egyes kölcsöntőke-törlesztések közötti idő (években) összege, súlyozva az egyes törlesztési időpontokban visszafizetett tőkehánnyal.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/89/EU IRÁNYELVE

(2011. november 16.)

a 98/78/EK, a 2002/87/EK, a 2006/48/EK és a 2009/138/EK irányelvnek a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozások kiegészítő felügyelete tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ a pénzügyi ágazat illetékes hatóságait kiegészítő hatáskörrel és eszközökkel ruházza fel a pénzügyi piacok különböző ágazataiban tevékenykedő számos szabályozott vállalkozásból álló csoportok felügyelete érdekében. Az ilyen csoportok (pénzügyi konglomerátumok) olyan kockázatoknak vannak kitéve (csoportkockázatok), amelyek magukban foglalják a következőket: a fertőzés kockázata (a kockázatok a csoport egyik részéről áterjednek annak többi részére), a kockázatok koncentrációja (ugyanolyan típusú kockázatok egyidejű megjelenése a csoport különböző részeiben), a számos különböző vállalkozás igazgatásának bonyolultsága, a lehetséges érdekellentétek, valamint az a kihívás, hogy a pénzügyi konglomerátum részét képező valamennyi szabályozott vállalkozásnak juttassanak szavatolótőkét, ezáltal elkerülve a többszörös tőkefelhasználást. A pénzügyi konglomerátumokat egyedi, konszolidált vagy csoportalapú felügyeleten túlmenően kiegészítő

felügyeletnek kell alávetni, a csoport megkettőzése vagy befolyásolása nélkül és függetlenül a csoport jogi szerkezetétől.

- (2) Helyénvaló a következtetesség biztosítása egyrészt a 2002/87/EK irányelv, másrészt a 73/239/EGK ⁽⁴⁾ és a 92/49/EGK ⁽⁵⁾ tanácsi irányelv, valamint a 98/78/EK ⁽⁶⁾, a 2002/83/EK ⁽⁷⁾, a 2004/39/EK ⁽⁸⁾, a 2005/68/EK ⁽⁹⁾, a 2006/48/EK ⁽¹⁰⁾, a 2006/49/EK ⁽¹¹⁾, a 2009/65/EK ⁽¹²⁾, a 2009/138/EK ⁽¹³⁾ és a 2011/61/EU ⁽¹⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv céljai között, a biztosítási és bankcsoportok megfelelő kiegészítő felügyeletének lehetővé tétele érdekében, ideértve azokat az eseteket is, amikor az említett csoportok vegyes pénzügyi holding-szerkezet részét képezik.

⁽⁴⁾ Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv (HL L 228., 1973.8.16., 3. o.).

⁽⁵⁾ Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv (harmadik nem életbiztosítási irányelv) (HL L 228., 1992.8.11., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az egy biztosító- vagy viszontbiztosító-csoportokhoz tartozó biztosító- vagy viszontbiztosító-intézetek kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 330., 1998.12.5., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 2002.12.19., 1. o.).

⁽⁸⁾ A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁹⁾ A viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 323., 2005.12.9., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 177., 2006.6.30., 1. o.).

⁽¹¹⁾ A befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkefelelőségéről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 177., 2006.6.30., 201. o.).

⁽¹²⁾ Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽¹³⁾ A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽¹⁴⁾ Az alternatív befektetési alap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽¹⁾ HL C 62., 2011.2.26., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. július 5-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 8-i határozata.

⁽³⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

- (3) Szükséges, hogy a pénzügyi konglomerátumokat az Unióban mindenütt azonosítsák, a csoportkockázati kitettségük mértékének megfelelően, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBA), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság, ESMA) által az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban, az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (a továbbiakban: a vegyes bizottság) közreműködésével kibocsátandó közös iránymutatások alapján. Ugyancsak fontos, hogy a kiegészítő felügyelet alkalmazásáról való lemondásra vonatkozó követelményeket kockázatalapúan alkalmazzák ezen iránymutatások szerint. Ez különösen fontos nagyobb, nemzetközi tevékenységet folytató pénzügyi konglomerátumok esetén.
- (4) A nagy, összetett, nemzetközi tevékenységet folytató pénzügyi konglomerátumok csoportkockázatainak átfogó és megfelelő nyomon követése, valamint e csoportok egész csoportra kiterjedő tőkepolitikáinak felügyelete csak akkor lehetséges, ha az illetékes hatóságok megbízásaik nemzeti hatáskörén túlmenően gyűjtenek felügyeleti információkat, és terveznek felügyeleti intézkedéseket. Ezért szükséges, hogy az illetékes hatóságok összehangolják a nemzetközi tevékenységet folytató pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletét a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletére legmegfelelőbbnek tartott illetékes hatóságok között. A pénzügyi konglomerátumok érintett illetékes hatóságai által felállított testületeknek a 2002/87/EK irányelv kiegészítő jelle gével összhangban kell cselekedniük, így nem szabad megkettőzniük vagy helyettesíteniük, hanem ehelyett hozzáadott értékkel kell gyarapítaniuk a már meglévő, az ezen pénzügyi konglomerátumok banki és biztosítási alcsoportjával foglalkozó testületek tevékenységeit. Pénzügyi konglomerátumra csak akkor kell testületet létrehozni, ha sem bank-, sem biztosításági testület nem létezik.
- (5) A megfelelő szabályozói felügyelet biztosítása érdekében szükséges, hogy az EBA, az EIOPA és az ESMA (a továbbiakban együttesen: európai felügyeleti hatóságok), valamint adott esetben a vegyes bizottság figyelemmel kísérje valamennyi, határokon átnyúló tevékenységeket folytató szabályozott vállalkozás, nem szabályozott leányvállalat, jelentős bankfiók, biztosítási vállalkozás és pénzügyi konglomerátum jogi felépítését, irányítását és szervezeti struktúráját, és hogy ezen információkat a megfelelő illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássák.
- (6) A pénzügyi konglomerátum szabályozott vállalkozásaira vonatkozó kiegészítő felügyelet biztosítása érdekében – különösen, ha egyik leányvállalatának központi irodája harmadik országban található – az ezen irányelv hatálya alá tartozó vállalkozásoknak magukban kell foglalniuk minden olyan vállalkozást, különösen a harmadik országban alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező hitelintézetet, amely engedélyköteles lenne, ha alapító okirat szerinti székhelye az Unióban lenne.
- (7) A nagy, összetett, nemzetközi tevékenységet folytató pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyelete az egész Unióra kiterjedő koordinációt igényel, hogy hozzájáruljon a pénzügyi szolgáltatások belső piacának stabilitásához. Ezért az illetékes hatóságoknak meg kell állapodniuk az ilyen pénzügyi konglomerátumok esetén alkalmazandó felügyeleti magatartásról. Az európai felügyeleti hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 56. cikkével, az 1094/2010/EU rendelettel és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban a vegyes bizottság révén közös iránymutatásokat bocsátanak ki ezen közös felügyeleti megközelítésekre vonatkozóan, ezáltal biztosítva a banki és a biztosítási tevékenységre, az értékpapírokra és a pénzügyi konglomerátumokra vonatkozó irányelvek alapján rendelkezésre álló felügyeleti eszközök és hatáskörök átfogó prudenciális keretét. A 2002/87/EK irányelvben előírt iránymutatásoknak tükrözniük kell az alábbiak alapján biztosított felügyelet kiegészítő jellegét, továbbá ki kell egészíteniük a 73/239/EGK, a 92/49/EGK, a 98/78/EK, a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2006/48/EK, a 2006/49/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelvben előírt ágazatspecifikus felügyeletet.
- (8) Ténylegesen szükség van a más társaságokban levő részesedésekből eredően a pénzügyi konglomerátumot fenyegető potenciális csoportkockázatok nyomon követésére és ellenőrzésére. Azokra az esetekre, amikor a 2002/87/EK irányelvben előírt specifikus felügyeleti hatáskör elégtelennek tűnik, a felügyeleti közösségnek alternatív módszereket kell kidolgoznia e kockázatok kezelése és megfelelő figyelembevétele érdekében, lehetőleg az európai felügyeleti hatóságok által a vegyes bizottságban folytatott munkával. Amennyiben a részesedés a pénzügyi konglomerátum azonosításának egyetlen tényezője, a felügyeletet számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy megvizsgálják, hogy a csoport ki van-e téve csoportkockázatoknak, és hogy – adott esetben – lemondjanak a kiegészítő felügyelet szükségességéről.
- (9) Bizonyos csoportszerkezeteket illetően a felügyeletet hatáskör nélkül maradtak a jelenlegi válság során, mivel a vonatkozó irányelvekben előírt eljárások miatt kénytelenek voltak választani az ágazatspecifikus és a kiegészítő felügyelet között. A 2002/87/EK irányelv teljes körű felülvizsgálatát a G20-aknak a pénzügyi konglomerátumokkal kapcsolatos munkájával összefüggésben kell elvégezni, a szükséges felügyeleti hatásköröket azonban a lehető leghamarabb biztosítani kell.
- (10) Helyénvaló a 2002/87/EK irányelv és a 98/78/EK irányelv célja közötti következetesség megteremtése. Ezen oknál fogva a 98/78/EK irányelvet a vegyes pénzügyi holding-társaságok meghatározása és az említett irányelv hatálya alá vonása érdekében módosítani kell. A kellő időben történő következetes felügyelet biztosítása érdekében

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

⁽²⁾ HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

⁽³⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

a 98/78/EK irányelvet a 2009/138/EK irányelv küszöbön álló alkalmazása ellenére módosítani kell, amely utóbbit ennek megfelelően szintén módosítani kell.

- (11) Amennyiben a pénzügyi konglomerátumok banki és biztosítási alcsoportjai tekintetében rendszeres stressztesztet hajtanak végre, a 2002/87/EK irányelvnek megfelelően kijelölt koordinátor szerepe eldönteni, hogy egy adott pénzügyi konglomerátum – mint egész – esetében a stressztesztet el kell-e végezni, és ha igen, milyen paraméterek és ütemezés mellett. Az európai felügyeleti hatóságok által ágazatspecifikus környezetben végzett, uniós szintű stressztesztetek esetében a vegyes bizottságnak kell biztosítania azt, hogy az ilyen stressztesztetek lebonyolítására az ágazatok egészében következetes módon kerül sor. Ezek alapján az európai felügyeleti hatóságok számára a vegyes bizottság révén lehetőséget kell adni uniós szintű stressztesztetekre vonatkozó kiegészítő paraméterek kidolgozására a jellemző módon pénzügyi konglomerátumokban megnyilvánuló egyedi csoportkockázatok kiszűrése céljából, ugyancsak lehetőséget nyújtva számukra az említett tesztek eredményeinek közzétételére is, amennyiben azt az ágazatra vonatkozó jogszabályok megengedik. A korábbiakban végzett, uniós szintű stressztesztetek során szerzett tapasztalatokat figyelembe kell venni. A stressztesztetek során többek között figyelembe kell venni a pénzügyi konglomerátumok pénzügyi és fizetőképességi kockázatait.
- (12) A pénzügyi konglomerátumok felügyelete céljából a Bizottságnak egységes és meggyőző rendszert kell kidolgoznia. A 2002/87/EK irányelv során következő, teljes körű felülvizsgálatának ki kell terjednie a nem szabályozott joganyagokra, különös tekintettel a különleges célú gazdasági társaságokra, és a pénzügyi konglomerátumok meghatározása során a felügyeleti szervek rendelkezésére álló kivételek kockázatalapú alkalmazását kell kialakítani, korlátozva egyúttal az ilyen kivételek alkalmazását. A felülvizsgálatnak az ágazati irányelvekre tekintettel ki kell térnie azokra a rendszerszinten jelentős pénzügyi konglomerátumokra, amelyek méretükből, összekapcsoltságukból vagy összetettségükből fakadóan különösen sérülékenyek. Ezen konglomerátumokat a Pénzügyi Stabilitási Testület és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság egyre összetettebbé váló szabványainak megfelelő módon kell azonosítani. A Bizottságnak fontolóra kell vennie, hogy javaslatot tesz-e szabályozási fellépésre e téren.
- (13) Helyénvaló a 2002/87/EK irányelv és a 2006/48/EK irányelv céljai közötti következetesség biztosítása. A 2006/48/EK irányelvet ezért a vegyes pénzügyi holdingtársaságok meghatározása és az említett irányelv hatálya alá vonása érdekében módosítani kell.
- (14) A hatásköröknek a vegyes pénzügyi holdingtársaságok szintjén való helyreállítása azt is jelenti, hogy a 98/78/EK, a 2002/87/EK, a 2006/48/EK, illetve a 2009/138/EK irányelv bizonyos rendelkezéseit egyszerre kell alkalmazni ezen a szinten. Ezek a rendelkezések – különösen

a felügyeleti felülvizsgálati eljárások kvalitatív elemei tekintetében – egymással egyenértékűek is lehetnek. A 98/78/EK, a 2002/87/EK, a 2006/48/EK és a 2009/138/EK irányelv például azonos követelményeket ír elő a holdingtársaság vezetésének alkalmasságával és megfelelőségével kapcsolatban. Az ezen rendelkezések közötti átfedések elkerülése, valamint a legfelső szintű felügyelet eredményességének biztosítása érdekében a felügyelők számára lehetővé kell tenni, hogy egy adott rendelkezést csak egyszer alkalmazzanak, eleget téve a többi alkalmazandó irányelvben szereplő egyenértékű rendelkezésnek. A rendelkezéseket akkor is egyenértékűnek kell tekinteni, ha megfogalmazásuk nem azonos, de lényegüket tekintve hasonló, különösen a kockázatalapú felügyelet vonatkozásában. Az egyenértékűség-vizsgálat során a felügyelőknek – testületi keretek között – ellenőrizniük kell, hogy valamennyi alkalmazandó irányelv célja megvalósul-e és szabályozási köre teljes-e a felügyeleti előírások enyhítése nélkül. Az egyenértékűség-vizsgálatokra a felügyeleti keretek és gyakorlatok megváltozása során kerülhet sor. Az egyenértékűség-vizsgálatokat ezért nyitott és a fejlődést figyelembe vevő eljárás alá kell vetni. Ennek az eljárásnak lehetővé kell tennie az eseti megoldásokat, s ezáltal azt, hogy egy adott csoport összes releváns tulajdonságát figyelembe vegyék. Egy adott csoport felügyeleti keretén belüli összhang biztosítása és az Unióban valamennyi pénzügyi konglomerátum tekintetében egyenlő versenyfeltételek kialakítása érdekében megfelelő felügyeleti együttműködésre van szükség. Ennek érdekében az európai felügyeleti hatóságoknak a vegyes bizottság révén az egyenértékűség-vizsgálatok konvergenciáját célzó iránymutatásokat kell kidolgozniuk, és kötelező erejű technikai standardok kibocsátásában kell együttműködniük.

- (15) A valamely pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozás kiegészítő felügyeletének javítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el azon technikai kiigazításokra vonatkozóan, amelyeket a 2002/87/EK irányelvben a fogalommeghatározásokat, a terminológia kiigazítását és az említett irányelvben meghatározott számítási módszereket illetően kell elvégezni. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (16) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozások kiegészítő felügyeletének javítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ezen irányelv léptéke és hatása miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban az irányelv nem lépi túl az ezen cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (17) A 98/78/EK, a 2002/87/EK, a 2006/48/EK és a 2009/138/EK irányelvet módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások a 98/78/EK irányelvhez

A 98/78/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

- a) a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) »vegyes tevékenységű biztosítási holdingtársaság«: olyan anyavállalat, amely nem biztosító, nem tagországbeli biztosító, viszontbiztosító, nem tagországbeli viszontbiztosító, nem biztosítási holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű pénzügyi holdingtársaság, és amelynek a leányvállalatai között legalább egy biztosító vagy viszontbiztosító van;”;

- b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„m) »vegyes pénzügyi holdingtársaság«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság;”.

2. A 2. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Minden olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amelynek az anyavállalata biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító, az 5. cikk (2) bekezdésében, valamint a 6., 8. és 10. cikkben előírt módon történő kiegészítő felügyelet alatt áll.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„2a. cikk

Az irányelv vegyes pénzügyi holdingtársaságokra való alkalmazásának szintje

(1) Amennyiben a vegyes pénzügyi holdingtársaságra – különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében – az ezen irányelv vagy a 2002/87/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, a kiegészítő felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság – a többi érintett illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – jogosult kizárólag a 2002/87/EK irányelv vonatkozó rendelkezését alkalmazni az adott vegyes pénzügyi holdingtársaságra.

(2) Amennyiben a vegyes pénzügyi holdingtársaságra – különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében – ezen irányelv vagy a 2006/48/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, a kiegészítő felügyelet gyakorlására illetékes hatóság – a banki és befektetési ágazatbeli

összevont felügyeletet ellátó hatósággal egyetértésben – jogosult kizárólag a 2002/87/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban meghatározott legfontosabb ágazatra vonatkozó irányelv rendelkezését alkalmazni.

(3) A kiegészítő felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság tájékoztatja az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankfelügyeleti Hatóság, EBA) és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti hatóság, EIOPA) a (1) és a (2) bekezdés alapján meghozott határozatokról. Az EBA, az EIOPA és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott európai felügyeleti hatóság (az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságán (a továbbiakban: vegyes bizottság) keresztül a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat alakít ki, valamint szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyeket az ezen iránymutatások elfogadásától számított három éven belül benyújt a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, valamint az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

(***) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

4. A 3. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2. cikknek megfelelően a kiegészítő felügyelet gyakorlása semmilyen szempontból nem jelenti azt, hogy az illetékes hatóságoknak harmadik ország biztosítójával, harmadik ország viszontbiztosítójával, biztosítási holdingtársasággal, vegyes pénzügyi holdingtársasággal vagy vegyes tevékenységű biztosítási holdingtársasággal kapcsolatban egyedi felügyeletet kell gyakorolniuk.”

5. A 4. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a két vagy több tagállamban engedélyezett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak ugyanaz a biztosítási holdingtársaság, harmadik ország biztosítója, harmadik ország viszontbiztosítója, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű biztosítási holdingtársaság az anyavállalata, az érintett tagállamok illetékes hatóságai megállapodást köthetnek arról, hogy melyikük feleljen a kiegészítő felügyelet gyakorlásáért.”

6. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Biztosítási holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok, nem tagországbeli biztosítók és nem tagországbeli viszontbiztosítók

(1) A 2. cikk (2) bekezdésével kapcsolatban a tagállamoknak kiegészítő felügyelet módszerének a II. melléklettel összhangban történő alkalmazását kell előírniuk. A számítás magában foglalja a biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, nem tagországbeli biztosító vagy nem tagországbeli viszontbiztosító minden kapcsolatos vállalkozását a II. mellékletben előírt módon.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett számítás alapján az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy a biztosítási holdingtársaság biztosítási leányvállalatának vagy viszontbiztosítójának, a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak vagy harmadik ország biztosítójának, vagy harmadik ország viszontbiztosítójának a fizetőképessége veszélybe került, vagy veszélybe kerülhet, az érintett biztosító vagy viszontbiztosító szintjén megteszik a megfelelő intézkedéseket.”

7. Az I. és a II. melléklet ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Módosítások a 2002/87/EK irányelvhez

A 2002/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. és 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a 73/239/EK irányelv 6. cikkének, a 2002/83/EK irányelv (*) 4. cikkének, a 2004/39/EK irányelv (**) 5. cikkének, a 2005/68/EK irányelv (***) 3. cikkének, a 2006/48/EK irányelv (****) 6. cikkének, a 2009/65/EK irányelv (*****) 5. cikkének, a 2009/138/EK irányelv (*****) 14. cikkének vagy a 2011/61/EU irányelv (*****) 6–11. cikkének megfelelően engedélyezett, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó szabályokat állapít meg.

Ez az irányelv egyúttal módosítja az említett irányelvek által szabályozott vállalkozásokra vonatkozó ágazati szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »hitelintézet«: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontja szerinti hitelintézet;

2. »biztosító«: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1., 2. vagy 3. pontja szerinti biztosító;

3. »befektetési vállalkozás«: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozás, ideértve a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK irányelv (*****) 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett vállalkozásokat, illetve azon vállalkozásokat is, amelyek alapító okirat szerinti székhelye harmadik országban van, és amelyeknek a 2004/39/EK irányelv értelmében engedélyre lenne szükségük, ha alapító okirat szerinti székhelyük az Unión belül lenne;

4. »szabályozott vállalkozás«: hitelintézet, biztosító, befektetési vállalkozás, viszontbiztosító, vagyongazdálkodó társaság vagy alternatív befektetési alap-kezelő;

5. »vagyongazdálkodó társaság«: a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti vagyongazdálkodó társaság, illetve olyan vállalkozás, amelynek alapító okirat szerinti székhelye harmadik országban van, és amelynek az említett irányelv értelmében engedélyre lenne szüksége, ha alapító okirat szerinti székhelye az Unión belül lenne;

5a. »alternatív befektetési alap-kezelő«: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b), l) és ab) pontja szerinti alternatív befektetési alap-kezelő, illetve olyan vállalkozás, amelynek alapító okirat szerinti székhelye harmadik országban van, és amelynek az említett irányelv értelmében engedélyre lenne szüksége, ha alapító okirat szerinti székhelye az Unión belül lenne;

6. »viszontbiztosító intézet«: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4., 5. vagy 6. pontja szerinti viszontbiztosító intézet, vagy a 2009/138/EK irányelv 13. cikke (26) bekezdése szerinti különleges célú gazdasági egységek;

7. »ágazati szabályok«: a szabályozott vállalkozások prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós jogszabályok, különösen a 2004/39/EK, a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2009/138/EK irányelv;

8. »pénzügyi ágazat«: a következő vállalkozások közül legalább egyet magában foglaló ágazat:

a) a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1., 5. és 21. pontja szerinti hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás (a továbbiakban együttesen: »banki ágazat«);

b) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1., 2., 4. vagy 5. pontja, vagy 212. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítói holdingtársaság (a továbbiakban együttesen: »biztosítási ágazat«);

- c) a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti befektetési vállalkozás (a továbbiakban együttesen: »befektetési szolgáltatási ágazat«);
9. »anyavállalat«: az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv (*****) 1. cikke szerinti anyavállalat, illetve olyan vállalkozás, amely az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra;
10. »leányvállalat«: a 83/349/EGK irányelv 1. cikke szerinti leányvállalat, illetve olyan vállalkozás, amely felett egy anyavállalat az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol, vagy a leányvállalatok valamennyi leányvállalata;
11. »részesedés«: a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv (*****) 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje legalább 20 %-ának közvetlen vagy közvetett tulajdona;
12. »csoport«: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló csoport, amelyekben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, illetve a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások, ideértve az alcsoportokat is;
- 12a. »ellenőrzés«: olyan kapcsolat, amely a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott, egy anyavállalat és egy leányvállalat között áll fenn, vagy egy hasonló kapcsolat természetes vagy jogi személy és egy vállalat között;
13. »szoros kapcsolat«: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt ellenőrzés vagy részesedés köt össze, vagy olyan helyzet, amelyben kettő vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanazon személyhez;
14. »pénzügyi konglomerátum« olyan csoport vagy alcsoport, amely esetében a csoport vagy alcsoport élén egy szabályozott vállalkozás áll, vagy amennyiben a csoportban vagy alcsoportban a leányvállalatok legalább egyike szabályozott vállalkozás, és amely eleget tesz a következő feltételeknek:
- a) amennyiben szabályozott vállalkozás áll a csoport vagy alcsoport élén:
- i. ez a vállalkozás egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozás anyavállalata, pénzügyi ágazatbeli vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozás, vagy egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozással a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozás;
- ii. a csoporthoz vagy alcsoporthoz tartozó vállalkozásoknak legalább egyike a biztosítási ágazatban és legalább egyike a banki vagy a befektetési szolgáltatási ágazatban működik; és
- iii. a csoporton vagy alcsoporton belül a biztosítási ágazatban működő vállalkozások, valamint a banki és befektetési szolgáltatási ágazatban működő vállalkozások összevont vagy összesített tevékenységei az ezen irányelv 3. cikke (2) vagy (3) bekezdésének értelmében egyaránt jelentősnek minősülnek; vagy
- b) amennyiben a csoport vagy alcsoport élén nem áll szabályozott vállalkozás:
- i. a csoport vagy alcsoport tevékenységei ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően elsősorban a pénzügyi ágazatban folynak,
- ii. a csoporthoz vagy alcsoporthoz tartozó vállalkozásoknak legalább egyike a biztosítási ágazatban és legalább egyike a banki vagy a befektetési szolgáltatási ágazatban működik; és
- iii. a csoporton vagy alcsoporton belül a biztosítási ágazatban működő vállalkozások, valamint a banki és befektetési szolgáltatási ágazatban működő vállalkozások összevont vagy összesített tevékenységei ezen irányelv 3. cikke (2) vagy (3) bekezdésének értelmében egyaránt jelentősnek minősülnek;
15. »vegyes pénzügyi holdingtársaság«: szabályozott vállalkozáson kívüli anyavállalat, amely leányvállalataival – amelyek közül legalább egy olyan szabályozott vállalkozás, amelynek alapító okirat szerinti székhelye az Unióban van –, valamint egyéb vállalkozásokkal együttesen pénzügyi konglomerátumot alkot;
16. »illetékes hatóságok«: az egyes tagállamok azon nemzeti hatóságai, amelyeket törvény vagy rendelet felhatalmaz hitelintézetek, biztosítók, viszontbiztosítók vagy befektetési vállalkozások, vagyonkezelő társaságok vagy alternatív befektetési alap-kezelők akár egyedi, akár csoportszintű felügyeletére;

17. »érintett illetékes hatóságok« a következők:

- a) a tagállamoknak a pénzügyi konglomerátum bármely szabályozott vállalkozásának, különösen a szektorbeli legfőbb anyavállalatának ágazati csoportszintű felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;
- b) a 10. cikk szerint kinevezett koordinátor, amennyiben nem azonos az a) pontban említett hatóságokkal;
- c) adott esetben egyéb, az a) és b) pontban említett hatóságok véleménye szerint illetékesnek minősülő hatóságok;

18. »csoporton belüli ügylet«: minden olyan ügylet, amelynek révén a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozás közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozásra támaszkodik, vagy az abban a csoportban részt vevő vállalkozás bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli, pénzbeli ellenszolgáltatással járó, vagy nélküli – kötelezettség teljesítésére irányuló szoros kapcsolat fűzi;

19. »kockázati koncentráció«: minden potenciálisan veszteséggel járó kockázati kitettség, amely elég nagy ahhoz, hogy veszélyeztesse a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozások fizetőképességét vagy általában a pénzügyi helyzetét, függetlenül attól, hogy a kitettség partnerkockázat/hitelkockázat, befektetési kockázat, biztosítási kockázat, piaci kockázat, egyéb kockázatok vagy az ilyen kockázatok kombinációjának, illetve kölcsönhatásának eredménye.

A 21a. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardok hatálybalépéséig a 17. c) pontban említett vélemény kialakítása során különösen figyelembe kell venni a pénzügyi konglomerátum szabályozott vállalkozásainak más tagállamokban fennálló és különösen az 5 %-os arányt meghaladó piaci részesedését, valamint egy másik tagállamban létrehozott szabályozott vállalkozásnak a pénzügyi konglomerátumon belüli jelentőségét.

(*) Az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 2002.12.19., 1. o.).

(**) A pénzügyi eszközök piacáról szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

(***) A viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 323., 2005.12.9., 1. o.).

(****) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 177., 2006.6.30., 1. o.).

(*****) Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

(*****) A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

(*****) Az alternatívbeftetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i, 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 174. 2011.7.1., 1. o.).

(*****) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

(*****) HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

(*****) HL L 222., 1978.8.14., 11. o.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1), (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Annak meghatározásához, hogy valamely csoport tevékenységei a 2. cikk 14. b) pontjának i. alpontja szerint elsősorban a pénzügyi ágazatban folynak-e, a csoporthoz tartozó szabályozott és nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli vállalkozások mérlegfőösszegének meg kell haladnia a csoport egésze mérlegfőösszegének 40 %-át.

(2) Annak meghatározásához, hogy a különböző pénzügyi ágazatokban folytatott tevékenységek a 2. cikk 14. a) pontjának iii. és 14. b) pontjának iii. alpontja szerint jelentősnek minősülnek-e, az egyes pénzügyi ágazatok esetében az adott pénzügyi ágazatbeli mérlegfőösszegnek a csoport valamennyi pénzügyi ágazatbeli vállalkozása mérlegfőösszegéhez viszonyított aránya átlagának, valamint az azonos pénzügyi ágazatra vonatkozó fizetőképességi követelményeknek a csoport valamennyi pénzügyi ágazatbeli vállalkozására vonatkozó fizetőképességi követelményekhez viszonyított arányának meg kell haladnia a 10 %-ot.

Ezen irányelv alkalmazásában az számít a pénzügyi konglomerátum legkisebb pénzügyi ágazatának, amelynek átlaga a legalacsonyabb, és az számít a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatának, amelynek átlaga a legmagasabb. Az átlag kiszámítása, valamint a legkisebb és a legfontosabb pénzügyi ágazat meghatározása céljából a banki és a befektetési szolgáltatási ágazatot együttesen kell figyelembe venni.

A vagyongazdálkodó társaságok csoporton belül ahhoz az ágazathoz adódnak hozzá, amelyekhez a csoporton belül tartoznak; ha nem kizárólag egy ágazathoz tartoznak a csoporton belül, a legkisebb pénzügyi ágazathoz adódnak hozzá.

Az alternatívbeftetésialap-kezelőket csoporton belül ahhoz az ágazathoz kell számítani, amelyekhez a csoporton belül tartoznak. Ha nem kizárólag egy ágazathoz tartoznak a csoporton belül, a legkisebb pénzügyi ágazathoz kell őket számítani.

(3) Az ágazatközi tevékenységek a 2. cikk 14. a) pontjának iii. alpontja vagy 14. b) pontjának iii. alpontja szerint akkor minősülnek jelentősnek, ha a csoportbeli legkisebb pénzügyi ágazat mérlegfőösszege meghaladja a 6 milliárd EUR-t.

Amennyiben a csoport nem éri el az e cikk (2) bekezdésben említett küszöbértéket, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással dönthetnek úgy, hogy a csoportot nem tekintik pénzügyi konglomerátumnak. Arról is dönthetnek, hogy nem alkalmazzák a 7., a 8., illetve a 9. cikk rendelkezéseit, ha úgy vélik, hogy a csoport ezen irányelv hatálya alá vonása vagy az ilyen rendelkezések alkalmazása nem szükséges, vagy nem lenne helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében.

Az e bekezdéssel összhangban hozott döntésekről értesíteni kell a többi illetékes hatóságot, és azokat rendkívüli körülményektől eltekintve az illetékes hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk.

(3a) Ha a csoport eléri az e cikk (2) bekezdésében említett küszöbértéket, de a legkisebb ágazat nem haladja meg a 6 milliárd EUR-t, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással dönthetnek úgy, hogy a csoportot nem tekintik pénzügyi konglomerátumnak. Arról is dönthetnek, hogy nem alkalmazzák a 7., a 8., illetve a 9. cikk rendelkezéseit, ha úgy vélik, hogy a csoport ezen irányelv hatálya alá vonása vagy az ilyen rendelkezések alkalmazása nem szükséges, vagy nem lenne helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében.

Az e bekezdéssel összhangban hozott döntésekről értesíteni kell a többi illetékes hatóságot, és azokat rendkívüli körülményektől eltekintve az illetékes hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk.”;

b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 6. cikk (5) bekezdésében említett esetekben az arányok kiszámításából kizárhatnak egyes vállalkozásokat; kivéve, ha a vállalkozás egy tagállamból költözött egy harmadik országba és bizonyíték van arra, hogy ezt a vállalkozás a szabályozás elkerülése érdekében tette.”;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„c) kizárhatnak egy vagy több kisebb ágazatban fennálló részesedést, ha ezek a részesedések a pénzügyi konglomerátum azonosítása tekintetében meghatározóak, és ha a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében jelentőségük összességében elhanyagolható.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az érintett illetékes hatóságok kivételes esetekben közös megállapodással a mérlegfőösszege alapjánul követelményt felvált-hatják a következő paraméterek közül eggyel vagy

többel, illetve kiegészíthetik a következő paraméterek legalább egyikével, amennyiben megítélésük szerint e paraméterek különösen lényegesek az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet céljából: jövedelemszerkezet, mérlegen kívüli tevékenységek és a kezelt vagyon összege.”;

d) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBA), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatási nyugdíj-hatóság, EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság, ESMA) (a továbbiakban együttesen: „európai felügyeleti hatóságok”) az ESA vegyes bizottságán (a továbbiakban: vegyes bizottság) keresztül ennek a cikknek a (2), (3), (3a), (4) és (5) bekezdése tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatókat sokat bocsátanak ki.

(9) Az illetékes hatóságok évente újraértékelik a kiegészítő felügyelet alkalmazása alóli mentesítést, az e cikkben meghatározott mennyiségi mutatókat és a pénzügyi csoportokra alkalmazott kockázatalapú értékeléseket.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

(***) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ebből a célból:

— azon illetékes hatóságok, amelyek a csoportban szabályozott vállalkozásokat engedélyeztek, szorosan együttműködnek egymással,

— ha valamely illetékes hatóság azon a véleményen van, hogy az általa engedélyezett valamely szabályozott vállalkozás olyan csoport tagja, amely ezen irányelvnek megfelelően pénzügyi konglomerátumnak minősülhet, de még nem azonosították, az illetékes hatóság tájékoztatja véleményéről az egyéb érintett illetékes hatóságokat és a vegyes bizottságot.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A koordinátor tájékoztatja azokat az illetékes hatóságokat, amelyek szabályozott vállalkozásokat engedélyeztek a csoporton belül, azon tagállam illetékes hatóságait, amelyben a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája található, valamint a vegyes bizottságot.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vegyes bizottság honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja a 2. cikk (14) bekezdésével összhangban meghatározott pénzügyi konglomerátumok jegyzékét. Ez az információ hiperhivatkozással elérhető valamennyi európai felügyeleti hatóság honlapján.

Az 1. cikkben említett valamennyi, pénzügyi konglomerátum részét képező szabályozott vállalkozást fel kell tüntetni azon a jegyzéken, amelyet a vegyes bizottság honlapján közzétesz és naprakész állapotban tart.”

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) valamennyi szabályozott vállalkozás, amelynek anyavállalata olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája az Unión belül található;”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Valamennyi olyan szabályozott vállalkozás, amely a (2) bekezdés értelmében nem tartozik kiegészítő felügyelet hatálya alá, és amelynek anyavállalata szabályozott vállalkozás vagy olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája egy harmadik országban található, a pénzügyi konglomerátum szintjén kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozik a 18. cikkben meghatározott mértékben és módon.”;

c) a (4) bekezdésben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ilyen kiegészítő felügyelet alkalmazásához legalább egy vállalkozásnak az 1. cikkben említett szabályozott vállalkozásnak kell lennie, és eleget kell tennie a 2. cikk 14. a) pontjának ii. alpontjában vagy 14. b) pontjának ii. alpontjában vagy a 2. cikk 14. a) pontjának iii. alpontjában vagy 14. b) pontjának iii. alpontjában meghatározott feltételeknek. Az érintett illetékes hatóságok döntésüket a kiegészítő felügyelet ezen irányelvben meghatározott célkitűzései figyelembevételével hozzák meg.”

5. A 6. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés első albekezdésében említett tőke-megfelelési követelmények kiszámítása során a következő vállalkozások tartoznak a kiegészítő felügyelet hatálya alá az I. mellékletben meghatározott módon és mértékben:

- a) hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;
- b) biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítói holdingtársaság;
- c) befektetési vállalkozás;
- d) vegyes pénzügyi holdingtársaság.

(4) A tőke-megfelelésre vonatkozó kiegészítő követelményeknek egy pénzügyi konglomerátum tekintetében az ezen irányelv I. mellékletében említett 1. módszer (Számviteli konszolidáció) alkalmazásával történő kiszámításakor a csoporthoz tartozó vállalkozások szavatolótőkéjét és fizetőképességi követelményeit a különösen a 2006/48/EK irányelv 133. és 134. cikkében és a 2009/138/EK irányelv 221. cikkében meghatározott, a konszolidáció módjára és mértékére vonatkozó megfelelő ágazati szabályok alkalmazásával kell kiszámítani.

Az I. mellékletben említett 2. módszer (Levonás és össze-sítés) alkalmazásakor a számítás során a jegyzett tőke olyan arányát kell figyelembe venni, amilyen arányban az anyavállalat vagy a vállalat a csoport valamely más vállalkozásában közvetve vagy közvetlenül részesedéssel rendelkezik.”

6. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az uniós jogszabályok további összehangolásáig a tagállamok a pénzügyi konglomerátum szintjén fennálló kockázati koncentráció tekintetében mennyiségi korlátokat állapíthatnak meg, felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat mennyiségi korlátok megállapítására, vagy egyéb felügyeleti intézkedéseket hozhatnak a kiegészítő felügyelet célkitűzéseinek elérése érdekében.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ESA a vegyes bizottságon keresztül az e cikk (1)–(4) bekezdésben előírt, a kockázati koncentrációra vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok összehangolását célzó közös iránymutatásokat bocsát ki. Az iránymutatások biztosítják az e cikkben előírt felügyeleti eszközök alkalmazásának a 2006/48/EK irányelv 106–108. cikkének és a 2009/138/EK irányelv 244. cikkének alkalmazásával történő összehangolását a megkettőződés elkerülése érdekében. E cikk (1)–(4) bekezdésének alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben, amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdésének alkalmazását.”

7. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az uniós jogszabályok további összehangolásáig a tagállamok az illetékes hatóságok a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások között végbemenő, csoporton belüli ügyletek tekintetében mennyiségi korlátokat vagy minőségi követelményeket állapíthatnak meg, felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat mennyiségi korlátok vagy minőségi követelmények megállapítására, vagy minőségi követelményeket állapíthatnak meg, vagy egyéb felügyeleti intézkedéseket hozhatnak a kiegészítő felügyelet célkitűzéseinek elérése érdekében.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ESA a vegyes bizottságon keresztül az e cikk (1)–(4) bekezdésében előírt, a csoporton belüli ügyletekre vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat bocsátanak ki. Az iránymutatások biztosítják az e cikkben előírt felügyeleti eszközök alkalmazásának a 2009/138/EK irányelv 245. cikkére történő alkalmazása összehangolását a megkettőződés elkerülése érdekében. E cikk (1)–(4) bekezdésének alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben, amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdésének alkalmazását.”

8. A 9. cikk az alábbiak szerint módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az 5. cikkből fakadóan a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó valamennyi vállalkozásnál megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok legyenek a kiegészítő felügyelet szempontjából lényeges adatok és egyéb információ előállításához.

A tagállamok előírják a szabályozott vállalkozások számára, a pénzügyi konglomerátumok szintjén, hogy az illetékes hatóságokat rendszeresen tájékoztassák jogi felépítésük, irányításuk és szervezeti struktúrájuk tekintetében, beleértve valamennyi szabályozott vállalkozást, nem szabályozott leányvállalatot és jelentős fióktelepet.

A tagállamok megkövetelik a szabályozott vállalkozásoktól, hogy a pénzügyi konglomerátumok szintjén évente nyilvánosságra hozzák teljes egészében vagy hivatkozások útján az ezzel egyenértékű információkat, a jogi felépítésük és irányításuk, valamint szervezeti struktúrájuk leírását.”

b) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(6) Az illetékes hatóságok az e cikk szerinti belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési eljárások kiegészítő felügyeletének alkalmazását összehangolják a 2006/48/EK irányelv 124. cikke és a 2009/138/EK irányelv 248. cikke szerinti felügyeleti felülvizsgálati eljárásokkal. E célból az ESA a vegyes bizottságon keresztül az ebben a cikkben előírt, a belső ellenőrzési mechanizmusokra és kockázatkezelési eljárásokra vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok összehangolását, valamint a 2006/48/EK irányelv 124. cikke és a 2009/138/EK irányelv 248. cikke szerinti felügyeleti felülvizsgálati eljárásokkal való összehangot célzó közös iránymutatásokat bocsátanak ki. E cikk alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben,

amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdésének alkalmazását.”

9. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„9b. cikk

Stressztesztelés

(1) A tagállamok megkövetelhetik a koordinátortól, hogy biztosítsa a pénzügyi konglomerátumok megfelelő és rendszeres stresszteszteknek történő alávetését. Az érintett illetékes hatóságokat felszólítják, hogy maradéktalanul működjenek együtt a koordinátorral.

(2) Az egész Unióra kiterjedő stressztesztelés céljából az európai felügyeleti hatóságok – a vegyes bizottságon keresztül és a pénzügyi rendszer európai uniós makropprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) által létrehozott Európai Rendszerkockázati Testülettel együttműködésben – az 1093/2010/EU rendelettel, az 1094/2010/EU rendelettel és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban olyan kiegészítő paramétereket dolgozhat ki, amelyek segítségével feltárhatók a pénzügyi konglomerátumokhoz kapcsolódó kockázatok. A koordinátor a stresszteszt eredményeiről tájékoztatja a vegyes bizottságot.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”

10. A 10. cikk (2) bekezdésének b) pontja a következőképpen módosul:

a) az ii. alpontban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„ii. amennyiben legalább kettő, az Unión belül alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező szabályozott vállalkozásnak ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság az anyavállalata, és közülük az egyiket abban a tagállamban engedélyezték, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája található, a koordinátor feladatát az említett tagállamban engedélyezett szabályozott vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság látja el.”

b) az iii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„iii. amennyiben legalább kettő, az Unión belül alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező szabályozott vállalkozásnak ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság az anyavállalata, és nincs közöttük olyan, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája található, a koordinátor feladatát a legfontosabb pénzügyi ágazatban a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező szabályozott vállalkozás működését engedélyező illetékes hatóság látja el.”

11. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A meghatározott felügyeleti hatáskörök és kötelezettségek átruházásának lehetőségére vonatkozó uniós jogi aktusok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó konkrét feladatok ellátásával megbízott koordinátor léte nem érinti az illetékes hatóságok ágazati szabályokban megfogalmazott feladatainak és kötelességeinek ellátását.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az e szakasz alapján előírt együttműködés, valamint az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében és a 12. cikkben felsorolt feladatok végrehajtása, továbbá – a titoktartási követelményekre és az uniós jogra figyelemmel – adott esetben az érintett harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való megfelelő koordináció és együttműködés a 2006/48/EK irányelv 131a. cikke, illetve a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (2) bekezdése alapján létrehozott kollégiumok révén teljesül.

Az (1) bekezdés második albekezdésében említett együttműködési megállapodásokat a 2006/48/EK irányelv 131. cikke, valamint a 2009/138/EK irányelv 248. cikke alapján létrejött írásos koordinációs megállapodások külön-külön tükrözik. A koordinátor – a 2006/48/EK irányelv 131a. cikke és a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (2) bekezdése alapján létrehozott kollégiumok elnökeként – határoz arról, milyen más illetékes hatóságok vegyenek részt egy ülésen vagy a kollégium bármely tevékenységében.”

12. A 12. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a csoport jogi, valamint irányítási és szervezeti felépítésének azonosítása, ideértve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó valamennyi szabályozott vállalkozást, nem szabályozott leányvállalatot és jelentős fióktelepet, a legfőbb anyavállalat szintjén a minősített részesedések tulajdonosait, továbbá a csoporthoz tartozó szabályozott vállalkozások illetékes hatóságainak azonosítása”;

13. A 12a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A koordinátorok a 9. cikk (4) bekezdésében és a 12. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett információkról tájékoztatják a vegyes bizottságot. A vegyes bizottság elérhetővé teszi az illetékes hatóságok számára a pénzügyi konglomerátumok jogi struktúrájával, irányításával és szervezeti felépítésével kapcsolatos információkat.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12b. cikk

Közös iránymutatások

(1) Az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül közös iránymutatásokat alakítanak ki arról, hogy az illetékes hatóságnak miként kell a pénzügyi konglomerátumok kockázatalapú értékelését elvégeznie. Ezeknek az iránymutatásoknak különösen azt kell biztosítaniuk, hogy a kockázatalapú értékelés megfelelő eszközöket tartalmazzon a pénzügyi konglomerátumokat veszélyeztető csoportkockázatok értékeléséhez.

(2) Az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül közös iránymutatásokat adnak ki, amelyek célja a vegyes pénzügyi holdingtársaságok kiegészítő felügyelete tekintetében a felügyeleti gyakorlatok fejlesztése a 98/78/EK és a 2009/138/EK irányelvek szerinti csoportfelügyelet vagy adott esetben a 2006/48/EK irányelv szerinti konszolidált felügyelet kiegészítésére. Ezek az iránymutatások lehetővé teszik az összes fontos kockázat felügyelet körébe való bevonását, egyidejűleg kiiktatva az esetleges felügyeleti és prudenciális átfedéseket.”

15. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő cím lép:

„Harmadik országokban működő anyavállalatok”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságok alkalmazhatnak olyan egyéb módszereket, amelyek biztosítják a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások megfelelő kiegészítő felügyeletét. Ezeket a módszereket – az egyéb érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – a koordinátornak jóvá kell hagynia. Az illetékes hatóságok előírhatják többek között az Unión belül központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság felállítását, és alkalmazhatják ezt az irányelvet az illető holdingtársaság vezetésével működő pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások tekintetében is. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy ezek a módszerek megvalósítják a kiegészítő felügyelet jelen irányelv szerinti célkitűzéseit, valamint tájékoztatják ezekről a többi érintett illetékes hatóságot és a Bizottságot.”

16. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Együttműködés harmadik országok illetékes hatóságaival

A 2006/48/EK irányelv 39. cikkének (1) és (2) bekezdése, a 98/78/EK irányelv 10a. cikke és a 2009/138/EK irányelv 264. cikke értelemszerűen alkalmazandó a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletének végrehajtási módjára vonatkozó megállapodások tekintetében egy vagy több harmadik országgal folytatott tárgyalásokra.”

17. A III. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK”.

18. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

A Bizottságra ruházott hatáskörök

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21c. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadjon el az irányelv az alábbi területeken szükséges technikai kiigazításait illetően:

- a) a 2. cikkben rögzített meghatározások egyértelműbbé tétele az irányelv alkalmazása során a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;
- b) a terminológia egységesítése és az ezen irányelvben szereplő fogalom meghatározások átalakítása a szabályozott vállalkozásokra és az azokkal kapcsolatos ügyekre vonatkozó további Unió jogszabályokkal összhangban;
- c) az I. mellékletben ismertetett számítási módszerek pontosabb meghatározása a pénzügyi fejlemények és a prudenciális technikák figyelembevétele érdekében.

Az említett intézkedések a 21a. cikkben felsorolt tételek tekintetében nem terjednek ki a Bizottságra ruházott hatáskörökre.”

19. A 21. cikkben a (2), (3) és (5) bekezdést el kell hagyni.

20. A 21a. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés első albekezdése a következő ponttal egészül ki:
 „d) a 6. cikk (2) bekezdése az egységes – útmutatóval ellátott – jelentési formátum, a gyakoriság és adott esetben a határidők biztosítása érdekében.”;

b) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(1a) A 2., 7. és 8. cikk, valamint a II. melléklet következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül szabályozástechnikai standardokat dolgoznak ki a 2. cikkben szereplő fogalom meghatározások pontosabb megfogalmazása, illetve a 7. és 8. cikke valamint a II. melléklet szerint elfogadott rendelkezések összehangolása érdekében.

A vegyes bizottság az említett szabályozási technikai standardok tervezetét 2015. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

c) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(3) A végrehajtás-technikai standardok (2a) bekezdés szerinti elfogadását követő két éven belül a tagállamok egységes formátumot, gyakoriságot és időpontot írnak elő az e cikkben rögzített számítások jelentésére vonatkozóan.”

21. A III. fejezetbe a következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„21b. cikk

Közös iránymutatások

Az európai felügyeleti hatóságok az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően, a vegyes bizottságon keresztül kibocsátják a 3. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 8. cikk (5) bekezdésében, a 9. cikk (6) bekezdésében, a 11. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésében, a 12b. cikkben és a 21. cikk (4) bekezdésében említett közös iránymutatásokat.

21c. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása négyéves időtartamra szól, 2011. december 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

22. A 30. cikk első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ágazati szabályok további összehangolásig a tagállamok előírják a vagyongazdálkodó társaságok bevonását:

- a) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások összevont felügyeletének vagy a biztosítási csoporthoz tartozó biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének körébe;
- b) amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátumnak minősül, az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet körébe; és
- c) a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban folytatott azonosítási eljárásba.”

23. A következő cikk kerül beillesztésre:

„30a. cikk

Alternatív befektetési alap-kezelők

(1) Az ágazati szabályok további összehangolásig a tagállamok előírják az alternatív befektetési alap-kezelők bevonását:

- a) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások összevont felügyeletének vagy a biztosítási csoporthoz tartozó biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének körébe;
- b) amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátumnak minősül, az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet körébe; és
- c) a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban folytatott azonosítási eljárásba.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok meghatározzák, illetve felhatalmazzák az illetékes hatóságokat annak eldöntésére, hogy az alternatív befektetési alap-kezelők milyen ágazati szabályoknak megfelelően (banki ágazat, biztosítási ágazat, befektetési szolgáltatások ágazata) kerüljenek bevonásra az (1) bekezdés a) pontjában említett összevont vagy kiegészítő felügyelet körébe. E bekezdés végrehajtásában a pénzügyi intézmények bevonásának módjára és mértékére vonatkozó ágazati előírások vonatkoznak értelemszerűen az alternatív befektetési alap-kezelőkre. Az (1) bekezdés b) pontjában említett kiegészítő felügyelet alkalmazásában az alternatív befektetési alap-kezelők azon ágazat részének tekintendők, amelynek az (1) bekezdés a) pontja alapján alárendelték azokat.

Amennyiben az alternatív befektetési alap-kezelő pénzügyi konglomerátum része, a szabályozott vállalkozásra, valamint az illetékes hatóságra és az érintett illetékes hatóságra tett utalás ezen irányelv alkalmazásában úgy értendő, mint

amely az alternatív befektetési alap-kezelőket, illetve az alternatív befektetési alap-kezelők felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságokat magában foglalja. Ez a rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó az (1) bekezdés a) pontjában említett csoportok tekintetében.”

24. Az I. melléklet ezen irányelv II. mellékletének megfelelően módosul.

3. cikk

Módosítások a 2006/48/EK irányelvhez

A 2006/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 39. cikk és a 124–143. cikk a pénzügyi holdingtársaságokra vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, illetve azokra a vegyes tevékenységű holdingtársaságokra alkalmazandó, amelyek központi irodája az Unióban van.”

2. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) a 14–17. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. »tagállami hitelintézeti anyavállalat«: olyan hitelintézet, amelynek hitelintézet vagy pénzügyi intézmény leányvállalata van, vagy részesedése van egy ilyen intézményben, és önmaga nem leányvállalata más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy ugyanabban a tagállamban létesített pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

15. »tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat«: olyan pénzügyi holdingtársaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy egy ugyanazon tagállamban létesített pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

15a. »tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat«: olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy egy ugyanazon tagállamban létesített pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

16. »EU-szintű hitelintézeti anyavállalat«: tagállami hitelintézeti anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett hitelintézetnek vagy valamely tagállamban létesített pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

17. »EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat«: olyan tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy valamely tagállamban létesített másik pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

17a. »EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat«: olyan tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy valamely tagállamban létesített másik pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;”;

b) a következő pont kerül beillesztésre:

„(19a) »vegyes pénzügyi holdingtársaság«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság;”;

c) a 48. pont helyébe a következő szöveg lép:

„48. »összevont felügyeletet ellátó hatóság«: az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság-anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság-anyavállalatok által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság.”.

3. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

Minden engedély kiadásáról értesíteni kell az EBA-t. Valamennyi hitelintézetet, amely számára kiadták az engedélyt, jegyzékbe veszik, amely jegyzéket az EBA saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja. A 12. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk (1) bekezdése és a 73. cikk (3) bekezdése értelmében az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság minden információt megad az érintett illetékes hatóságoknak és az EBA-nak a bankcsoportról, különösen a csoport jogi, valamint irányítási és szervezeti felépítését illetően.”

4. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) olyan harmadik országbeli hitelintézetek felett, amelyek anyavállalatainak – akár hitelintézetek, akár pénzügyi holdingtársaságok, akár vegyes pénzügyi holdingtársaságok – központi irodája az Unióban van.”;

b) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) hogy a tagállamok illetékes hatóságai hozzáférjenek az olyan hitelintézeteknek, pénzügyi holdingtársaságoknak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján

történő felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek az Unió területén helyezkednek el, és amelyek hitelintézeti vagy pénzügyi vállalkozás leányvállalatokkal rendelkeznek harmadik országban, vagy részesedésük van ilyen intézményekben;”.

5. A 69. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok élhetnek az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, ha az anyavállalat ugyanabban a tagállamban létesített pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, mint a hitelintézet, feltéve, hogy a hitelintézetekre vonatkozó ugyanazon felügyelet alá tartozik, különösen a 71. cikk (1) bekezdésében megállapított szttenderdek tekintetében.”

6. A 71. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 68., 69. és 70. cikk sérelme nélkül a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által irányított hitelintézeteknek a 133. cikkben előírt módon és mértékig meg kell felelniük a 75., a 120. és a 123. cikkben, valamint az 5. szakaszban meghatározott kötelezettségeknek az adott pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság összevont alapú pénzügyi helyzete alapján.

Ha egy tagállamban egynél több hitelintézetet irányít egy pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy egy vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az első albekezdést csak arra a hitelintézetre kell alkalmazni, amelyre az összevont alapú felügyelet vonatkozik, összhangban a 125. és a 126. cikkel.”

7. A 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által ellenőrzött hitelintézeteknek meg kell felelniük az 5. fejezetben meghatározott kötelezettségeknek az említett pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság összevont pénzügyi helyzete tekintetében.

Az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok jelentős leányvállalatainak egyéni vagy szubkonszolidált alapon nyilvánosságra kell hozniuk a XII. melléklet 1. részének 5. pontjában meghatározott információkat.”

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„72a. cikk

(1) Amennyiben a vegyes pénzügyi holdingtársaságra – különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében – az ezen irányelvvel vagy a 2002/87/EK irányelvvel egyenértékű szabályozás vonatkozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóság – a leányvállalatok felügyeletéért felelős illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – dönthet úgy, hogy kizárólag a 2002/87/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit alkalmazza az adott vegyes pénzügyi holdingtársaságra.

(2) Amennyiben a vegyes pénzügyi holdingtársaságra – különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében – az ezen irányelvvel vagy a 2009/138/EK irányelvvel egyenértékű szabályozás vonatkozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóság a biztosítási ágazatbeli csoportfelügyeleti hatósággal egyetértésben dönthet úgy, hogy az adott vegyes pénzügyi holdingtársaságra az irányelvnek kizárólag a 2002/87/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint legfontosabb pénzügyi ágazatra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazza.

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság tájékoztatja az EBA-t és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság, a továbbiakban: EIOPA) az e cikk (1) és (2) bekezdése szerint hozott döntésekről. Az EBA, az EIOPA és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóság (az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság, a továbbiakban: ESMA) a vegyes bizottságon keresztül a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat alakít ki, valamint szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyeket az iránymutatások elfogadásától számított három éven belül benyújt a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

9. A 73. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok előírják a leányvállalat hitelintézeteknek az ezen irányelv 75., 120., 123. cikkében és az 5. szakaszában megállapított követelmények szubkonsolidált alapon való alkalmazását, amennyiben ezeknek a hitelintézeteknek, vagy az anyavállalatnak – amennyiben az pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság – egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy vagyonkezelő társaság, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen intézményben.”

10. A 80. cikk (7) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az ügyfél intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézmény, vagyonkezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak;”

11. A 84. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és leányvállalatai vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és leányvállalatai az IRB-módszert egységesen alkalmazzák, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a VII. melléklet 4. részének minimumkövetelményeit az anyavállalat és annak leányvállalatai együttesen teljesítsék.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ha az IRB módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és annak leányvállalatai vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és annak leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 129–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően.”

12. A 89. cikk (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a hitelintézet olyan ügyféllel szembeni kitettségei, amely neki anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve, hogy az ügyfél intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézmény, vagyonkezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak vagy egy olyan vállalkozás, amelynek a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolat áll fenn, valamint olyan, hitelintézetek közötti kitettség, amely megfelel a 80. cikk (8) bekezdésében foglalt követelményeknek;”.

13. A 105. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a fejlett mérési módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és leányvállalatai vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 129–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően. Az alkalmazásnak magában kell foglalnia a X. melléklet 3. részében felsorolt elemeket.

(4) Amennyiben egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és leányvállalatai vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai egységesen fejlett mérési módszert alkalmaznak, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a X. melléklet 3. részében meghatározott minősítési kritériumokat az anyavállalat és annak leányvállalatai együttesen teljesítsék.”

14. A 122a. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy annak egyik leányvállalata értékpapírosítást kezdeményezőként vagy szponzorként több olyan, hitelintézettől, befektetési vállalkozástól vagy egyéb pénzügyi intézménytől származó kitettséget értékpapírosít, amelyek az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartoznak, az (1) bekezdésben említett követelmény a kapcsolódó EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat konszolidált helyzete alapján teljesíthető. Ezt a bekezdést csak akkor kell alkalmazni, ha az értékpapírosított kitettséget létrehozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi intézmény kötelezettséget vállal a (6) bekezdésben meghatározott követelmények teljesítésére, és megfelelő időben az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor, valamint az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat rendelkezésére bocsátja a (7) bekezdésben említett követelmények teljesítéséhez szükséges információkat.”

15. A 125. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a hitelintézet anyavállalata tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek a hitelintézetet a 6. cikk alapján engedélyezték.”

16. A 126. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„126. cikk

(1) Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, ugyanaz a tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, ugyanaz az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy ugyanaz az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a pénzügyi holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot alapították.

Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalatai között egynél több pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság van, és azok központi irodái különböző tagállamokban vannak és e tagállamok mindegyikében található hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

(2) Amennyiben egynél több, az Európai Unióban engedélyezett hitelintézet anyavállalata ugyanaz a pénzügyi holdingtársaság vagy ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság, és e hitelintézetek egyike sem engedélyezett a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság létesítésének helye szerinti tagállamban, az összevont alapú felügyeletet az az illetékes hatóság gyakorolja,

amely a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézetet engedélyezte, amelyet ezen irányelv alkalmazásában az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat ellenőrzése alatt állónak kell tekinteni.

(3) Egyedi esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, ha – figyelembe véve a hitelintézeteket és a különböző országokban folytatott tevékenységeik viszonylagos jelentőségét – azok alkalmazása nem lenne megfelelő, és az összevont alapú felügyelet gyakorlására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki. A kritériumok alkalmazásától való eltekintéssel kapcsolatos megegyezés előtt, az illetékes hatóságok határozatuk meghozatala előtt lehetőséget biztosítanak az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatnak, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak, az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézetnek a határozattal kapcsolatos véleményének kinyilvánítására.

(4) Az illetékes hatóságok értesítik a Bizottságot és az EBA-t a (3) bekezdés hatálya alá tartozó megegyezésről.”.

17. A 127. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok, amennyiben szükséges, intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a pénzügyi holdingtársaságokat vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságokat összevont alapú felügyelet alá vonják. A 135. cikk sérelme nélkül a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság pénzügyi helyzetének konszolidációja semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságoknak a pénzügyi holdingtársasággal vagy a vegyes pénzügyi holdingtársasággal kapcsolatban egyedi felügyeletet kell gyakorolniuk.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságaik a 137. cikkben említett információt kérhetik az összevont (konszolidált) alapú felügyeleti hatáskörbe nem tartozó hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalataitól. Ebben az esetben az információk továbbítására és hitelesítésére az említett cikkben meghatározott eljárásokat kell alkalmazni.”

18. A 129. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés első albekezdése bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság – az ezen irányelv rendelkezései alapján ráruházott feladatok mellett – a következő feladatokat végzi el:”;

- b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 84. cikk (1) bekezdésében, a 87. cikk (9) bekezdésében és a 105. cikkben, valamint a III. melléklet 6. részében említett engedélykérelmek esetén, amelyeket egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai, vagy együttesen egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai nyújtottak be, az illetékes hatóságok folyamatos konzultáció keretében együttműködnek annak megállapítására, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint, hogy meghatározzák az ilyen engedélyek esetleges feltételeit.”;

- c) a (3) bekezdésben:

- i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság, továbbá az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy együttesen határozzanak a 123. és 124. cikk alkalmazásáról annak meghatározása érdekében, hogy a csoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és kockázati profiljának, és arról, hogy a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában milyen szintű szavatolótőkére van szükség a bankcsoport egyes tagjait tekintve, illetve összevont alapon.”;

- ii. az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 123. és 124. cikk, valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatot egyéni vagy szubkonsolidált alapon az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős, megfelelő illetékes hatóságok hozzák meg, az összevont felügyeletet ellátó hatóság által kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően. Ha a négy hónapos időtartam végét követően valamelyik érintett hatáskörrel rendelkező hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBA elé utalja, a szóban forgó hatáskörrel rendelkező hatóság ellátó hatóság elhalasztja döntését, és megvárja az EBA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban hozott döntést, és döntését az EBA döntésével összhangban hozza meg. A négy hónapos időtartam az említett rendelet szerinti egyeztető szakasznak minősül. Az EBA egy hónapon belül hozza meg döntését. A négy hónapos időszak vége vagy az együttes határozat meghozatala után az ügy már nem utalható az EBA elé.”;

- iii. a kilencedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett együttes határozatot, valamint együttes határozat hiányában a negyedik és ötödik albekezdéssel összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén akkor, ha az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljes körű indokolással ellátott kérelmet nyújt be az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. Utóbbi esetben az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság egymásnak közvetlenül megküldheti az aktualizálást.”

19. A 131a. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti kollégiumokban részt vehetnek:

- a) az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok;
- b) azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai, ahol a 42a. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le;
- c) szükség szerint központi bankok;
- d) adott esetben – és akkor, ha a titoktartási követelmények valamennyi illetékes hatóság véleménye szerint azonosak az 44–52. cikk szerinti követelményekkel – harmadik országok illetékes hatóságai is.”

20. A 132. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Különösen az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok, valamint az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletéért felelős hatóságok bocsátják a releváns információkat azon más tagállamokbeli illetékes hatóságok rendelkezésére, amelyek ezen anyavállalatok leányvállalatait felügyelik. A releváns információk terjedelmének megállapításakor figyelembe kell venni az e leányvállalatoknak az adott tagállamok pénzügyi rendszerében betöltött súlyát.”;

- b) a negyedik albekezdésben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a csoport jogi, valamint irányítási és szervezeti felépítésének azonosítása, ideértve a csoporthoz és – a 12. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk (1) bekezdése és a 73. cikk (3) bekezdése szerint – az anyavállalatokhoz tartozó valamennyi szabályozott vállalkozást, nem szabályozott leányvállalatot és jelentős bankfiókot, továbbá a csoporthoz tartozó szabályozott vállalkozások illetékes hatóságainak azonosítása;”.

21. A 135. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„135. cikk

A tagállamok előírják, hogy a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.”

22. A 139. cikk (3) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik között a (2) bekezdésben említett információk cseréjét, azzal a feltétellel, hogy a pénzügyi holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok, pénzügyi intézmények vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások esetében az információk összegyűjtése vagy birtoklása semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek felügyeleti feladatokat ellátni ezekkel az önálló intézményekkel vagy vállalkozásokkal kapcsolatban.”

23. A 140. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság egy vagy több olyan leányvállalatot ellenőriz, amely biztosítótársaság vagy egyéb engedélyköteles befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, az illetékes hatóságok és a biztosítási vállalkozások, valamint a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságok szorosan együttműködnek egymással. Saját feladatkörük sérelme nélkül, e hatóságok egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan adatot, amely lehetőleg egyszerűsíti munkájukat, és lehetővé teszi az általuk felügyelt vállalkozások tevékenységének és átfogó pénzügyi helyzetének felügyeletét;”

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságok listákat készítenek a 71. cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi holdingtársaságokról vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságokról. Ezeket a listákat közlik a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival, az EBA-val és a Bizottsággal.”

24. A 141. és 142. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„141. cikk

Ha az irányelv alkalmazása során az egyik tagállam illetékes hatóságai konkrét esetekben ellenőrizni kívánják egy másik tagállamban található hitelintézetre, pénzügyi holdingtársaságra, pénzügyi intézményre, kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásra, vegyes tevékenységű holdingtársaságra, vegyes pénzügyi holdingtársaságra, a 137. cikk hatálya alá tartozó leányvállalatra vagy a 127. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatra vonatkozó információkat, a hitelesítés elvégzése céljából megkeresik a szóban forgó másik tagállam illetékes hatóságait. A megkeresett hatóságoknak hatáskörük keretei között teljesíteni kell a kérést, oly módon, hogy a hitelesítést maguk végzik el, vagy lehetővé teszik, hogy a megkereső hatóságok végezzék el azt, vagy lehetővé teszik, hogy könyvvizsgáló vagy szakértő végezze azt el. Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.

142. cikk

Büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az észlelt jogsértések vagy azok okainak megszüntetését célzó bírságokat vagy intézkedéseket lehessen alkalmazni azokkal a pénzügyi holdingtársaságokkal, vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal és vegyes tevékenységű holdingtársaságokkal, illetve tényleges vezetőikkel szemben, amelyek vagy akik megsértik a 124–141. cikk, valamint e cikk átültetése céljából hatályba léptetett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket. Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással annak érdekében, hogy ezek a bírságok vagy intézkedések a kívánt eredménnyel járjanak, különösen abban az esetben, ha a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság központi ügyvezetése vagy fő üzleti szervezete nem a társaság alapító okirat szerinti székhelye szerinti tagállamban van.”

25. A 143. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy hitelintézet, amelynek az anyavállalata olyan hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája harmadik országban található, nem tartozik a 125. és 126. cikk szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy a hitelintézetet olyan összevont felügyelet hatálya alá vont-e egy harmadik országbeli illetékes hatóság, amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított elveknek megfelelő összevont felügyelettel.

Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve az Unióban engedélyezett vállalkozás megbízása alapján vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végzi el, amely a (3) bekezdés alkalmazása esetén az összevont felügyelet ellátásáért lenne felelős. Az illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal.”

- b) a (3) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok előírhatják többek között az Unión belül központi irodával rendelkező pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság felállítását, és alkalmazhatják az összevont alapú felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket az illető pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság konszolidált helyzetének tekintetében is.”

26. A következő cikk kerül beillesztésre:

„146a. cikk

A tagállamok megkövetelik a hitelintézetektől, hogy a bankcsoport szintjén évente nyilvánosságra hozzák teljes egészében vagy hivatkozások útján az ezzel egyenértékű információkat, a jogi felépítésük és irányításuk, valamint szervezeti struktúrájuk leírását.”

27. A X. melléklet ezen irányelv III. mellékletének megfelelően módosul.

4. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosításai

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 212. cikk (1) bekezdésében az f) és a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »biztosítói holdingtársaság«: vegyes pénzügyi holdingtársaságnak nem minősülő olyan anyavállalat, amelynek a fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzen részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet végzők, amennyiben a leányvállalatok legalább egyike biztosító vagy viszontbiztosító;

g) »vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság«: olyan anyavállalat, amely nem biztosító, nem harmadik országbeli biztosító, nem viszontbiztosító, nem harmadik országbeli viszontbiztosító, nem biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és amelynek a leányvállalatai között legalább egy biztosító vagy viszontbiztosító van;

h) »vegyes pénzügyi holdingtársaság«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság.”

2. A 213. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy csoport-szintű felügyelet alatt álljanak:

- a) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek részesedéssel rendelkeznek legalább egy biztosítóban, viszontbiztosítóban, harmadik országbeli biztosítóban vagy harmadik országbeli viszontbiztosítóban, a 218–258. cikkel összhangban;

- b) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyeknek anyavállalata az Unión belül központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, a 218–258. cikkel összhangban;

- c) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyeknek anyavállalata a harmadik országban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, vagy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító, a 260–263. cikkel összhangban;

- d) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek anyavállalata vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság, a 265. cikkel összhangban.

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben, ha a részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító vagy az Unión belül központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság maga is a 2002/87/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban kiegészítő felügyelet alá tartozó szabályozott vállalkozás vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, vagy annak kapcsolt vállalkozása, a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően dönthet úgy, hogy nem folytat az ezen irányelv 244. cikkében említett kockázatkonzentráció-felügyeletet vagy az ezen irányelv 245. cikkében említett, csoporton belüli ügyletek felügyeletét, vagy egyiket sem a szóban forgó részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító, illetve biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.

(4) Amennyiben a vegyes pénzügyi holdingtársaságra – különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében – az ezen irányelvvel vagy a 2002/87/EK irányelvvel egyenértékű szabályozás vonatkozik, a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően alkalmazhatja kizárólag a 2002/87/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit az adott vegyes pénzügyi holdingtársaságra.

(5) Amennyiben a vegyes pénzügyi holdingtársaságra – különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében – az ezen irányelvvel vagy a 2006/48/EK irányelvvel egyenértékű szabályozás vonatkozik, a csoportfelügyeleti hatóság a banki és befektetési ágazatbeli összevont felügyeletet ellátó hatósággal egyetértésben alkalmazhatja kizárólag az irányelvnek a rendelkezéseit a 2002/87/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban meghatározott legfontosabb ágazatra.

(6) A csoportfelügyeleti hatóság tájékoztatja az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság, EBA) és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdij-felügyeleti hatóság, EIOPA) a (4) és az (5) bekezdés alapján meghozott határozatokról. Az EBA, az EIOPA és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott európai felügyeleti hatóság (az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság, ESMA) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságán (vegyes bizottság) keresztül a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat alakít ki, valamint szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyeket az iránymutatások elfogadásától számított három éven belül benyújt a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

(***) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

3. A 214. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 213. cikkel összhangban a csoportfelügyelet gyakorlása nem jelenti azt, hogy a felügyeleti hatóságoknak a harmadik országbeli biztosító, a harmadik országbeli viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság, a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság esetében egyedi felügyeleti szerepet kell vállalniuk, a biztosítói holdingtársaságok vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságok vonatkozásában a 257. cikk sérelme nélkül.”

4. A 215. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben maga a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító vagy biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság egy másik biztosító vagy viszontbiztosító vagy egy másik, az Unión belül központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalata, a 218–258. cikk csak annak a legfőbb anyavállalatnak minősülő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a szintjén alkalmazandó, amelynek központi irodája az Unióban van.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett, legfőbb anyavállalatnak minősülő biztosító vagy viszontbiztosító

vagy az Unión belül központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, a 2002/87/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban kiegészítő felügyelet alá tartozó vállalkozás leányvállalata, a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően dönthet úgy, hogy nem végzi el a 244. cikkben említett kockázatkonzentráció-felügyeletet, a 245. cikkben említett, csoporton belüli ügyletek felügyeletét, vagy egyiket sem a szóban forgó, legfőbb anyavállalatnak minősülő vállalkozás szintjén.”

5. A 216. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító vagy az Unión belül központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája nem ugyanabban a tagállamban található, mint a 215. cikkben említett uniós szinten legfőbb anyavállalaté, a tagállamok lehetővé tehetik felügyeleti hatóságaik számára, hogy a csoportfelügyeleti hatósággal és a szóban forgó uniós szinten legfőbb anyavállalattal folytatott konzultációt követően úgy határozzanak, hogy a nemzeti szinten legfőbb anyavállalatnak minősülő biztosítót vagy viszontbiztosítót, biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot csoportfelügyelet alá vonják.”

6. A 219. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„219. cikk

A számítás gyakorisága

(1) A csoportfelügyeleti hatóság gondoskodik arról, hogy a 218. cikk (2) és (3) bekezdésében említett számításokat vagy a részesedéssel rendelkező biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság évente legalább egyszer elvégezze.

A számításhoz szükséges adatokat és az eredményeket a csoportfelügyeleti hatóság számára megküldi a részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító, vagy ha a csoport élén nem biztosító vagy viszontbiztosító áll, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság, vagy a csoport azon vállalkozása, amelyet a csoportfelügyeleti hatóság a többi felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően megnevezett.

(2) A biztosítók vagy viszontbiztosítók, valamint a biztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság folyamatosan figyelemmel kísérik a csoportszintű szavatolótoke-szükségletet. Amennyiben a csoport kockázati profilja jelentősen eltér a legutóbbi jelentett csoportszintű szavatolótoke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, haladéktalanul újra kell számítani a csoportszintű szavatolótoke-szükségletet és jelenteni kell a csoportfelügyeleti hatóságnak.

Ha van arra utaló bizonyíték, hogy a csoport kockázati profilja jelentősen megváltozott a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet legutóbbi jelentésének időpontja óta, a csoportfelügyeleti hatóság előírhatja a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet újraszámítását.”

7. A 226. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„226. cikk

Köztes biztosítói holdingtársaságok

(1) Olyan biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelésének számításakor, amely kapcsolt biztosítóban, kapcsolt viszontbiztosítóban, harmadik országban vagy harmadik országban viszontbiztosítóban biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság útján részesedéssel rendelkezik, e köztes biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság helyzetét figyelembe kell venni.

Kizárólag e számítás céljából a köztes biztosítói holdingtársaságot vagy a köztes vegyes pénzügyi holdingtársaságot úgy kell kezelni, mintha az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 1., 2. és 3. alszakaszában a szavatolótőke-szükséglet tekintetében meghatározott szabályok hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító lenne, illetve mintha ugyanazok a feltételek vonatkoznának rá, amelyeket az I. cím VI. fejezete 3. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza a szavatolótőke-szükségletének fedezésére figyelembe vehető szavatolótőke-elemek tekintetében meghatároz.

(2) Amennyiben a köztes biztosítói holdingtársaság vagy a köztes vegyes pénzügyi holdingtársaság a 98. cikkel összhangban korlátozás alá eső alárendelt kölcsöntőkével vagy egyéb figyelembe vehető szavatolótőkével rendelkezik, azokat legfeljebb a 98. cikkel összhangban a csoportszinten figyelembe vehető szavatolótőkének a csoportszintű szavatolótőke-szükséglettel szemben meghatározott korlátainak alkalmazásával számított mértékéig kell figyelembe vehető szavatolótőkének elismerni.

Valamely köztes biztosítói holdingtársaság vagy köztes vegyes pénzügyi holdingtársaság azon figyelembe vehető szavatolótőkéje – amelyhez a 90. cikkel összhangban a felügyeleti hatóság előzetes engedélye lenne szükséges, ha az biztosító vagy viszontbiztosító birtokában lenne – csak annyiban vehető figyelembe a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása során, amennyiben azt a csoportfelügyeleti hatóság megfelelően engedélyezte.”

8. A 231. cikk (1) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Abban az esetben, ha egy biztosító vagy viszontbiztosító és kapcsolt vállalkozásai, vagy egy biztosítói

holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság kapcsolt vállalkozásai együttesen engedélykérelmet nyújtanak be a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, valamint a csoportban lévő biztosítók vagy viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének belső modell alapján való számítására, az érintett felügyeleti hatóságok együttműködnek annak eldöntésére, hogy megadják-e az engedélyt, valamint annak meghatározására, hogy az engedélyt adott esetben milyen feltételekhez kötik.”

9. A 233. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Abban az esetben, ha egy biztosító vagy viszontbiztosító és kapcsolt vállalkozásai, vagy egy biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság kapcsolt vállalkozásai együttesen engedélykérelmet nyújtanak be a csoportban lévő biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének belső modell alapján való számítására, a 231. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

10. A III. cím II. fejezete I. szakaszában az 5. alszakasz címét a következő szöveg váltja fel:

„Csoportszintű szavatolótőke-megfelelés felügyelete olyan biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében, amelyek biztosítói holdingtársaság és vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai”.

11. A 235. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„235. cikk

A biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság csoportszintű szavatolótőke-megfelelése

(1) Ha a biztosítók és viszontbiztosítók egy biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai, a csoportfelügyeleti hatóság biztosítja, hogy a csoport szavatolótőke-megfelelésének kiszámítását a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén végezzék, a 220. cikk (2) bekezdésétől kezdődően a 233. cikkig terjedő rendelkezések alkalmazásával.

(2) E számítás céljából az anyavállalatot úgy kell kezelni, mintha az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 1., 2. és 3. alszakaszában a szavatolótőke-szükséglet tekintetében meghatározott szabályok hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító lenne, és mintha ugyanazok a feltételek vonatkoznának rá, mint amelyeket az I. cím VI. fejezete 3. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőke tekintetében meghatároz.”

12. A 243. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„243. cikk

Biztosítói holdingtársaság és vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai

A 236–242. cikk értelemszerűen alkalmazandó azokra a biztosítókra és viszontbiztosítókra, amelyek biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai.”

13. A 244. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják a biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy rendszeresen és évente legalább egyszer jelentést tegyenek a csoportfelügyeleti hatóságnak bármely jelentős csoportszintű kockázatkonzentrációról, azon esetek kivételével, amelyekre a 215. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.

A szükséges információt a csoport élén álló biztosító vagy viszontbiztosító, vagy ha nem biztosító vagy viszontbiztosító áll a csoport élén, a biztosítói holdingtársaság, a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a csoportfelügyeleti hatóság által a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően kijelölt csoporton belüli biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja be a csoportfelügyeleti hatósághoz.

Az első albekezdésben említett kockázatkonzentráció felülvizsgálata a csoportfelügyeleti hatóság feladatkörébe tartozik.”

14. A 245. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják a biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy rendszeresen és évente legalább egyszer jelentést tegyenek a csoportfelügyeleti hatóságnak a csoportba tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók minden jelentős csoporton belüli ügyletéről, ideértve az olyan természetes személlyel folytatott ügyleteket is, aki szoros kapcsolatban áll egy csoporton belüli vállalkozással, azon esetek kivételével, amelyekre a 215. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.

Ezenkívül a tagállamok megkövetelik a nagyon jelentős, csoporton belüli ügyletek lehető leghamarabbi jelentését.

A szükséges információt a csoport élén álló biztosító vagy viszontbiztosító, vagy ha nem biztosító vagy viszontbiztosító áll a csoport élén, a biztosítói holdingtársaság, a vegyes

pénzügyi holdingtársaság vagy a csoportfelügyeleti hatóság által a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően kijelölt csoporton belüli biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja be a csoportfelügyeleti hatósághoz.

A csoporton belüli ügyletek a csoportfelügyeleti hatóság általi felügyeleti felülvizsgálat alá tartoznak.”

15. A 246. cikk (4) bekezdésének első, második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok előírják, hogy a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság a 45. cikkben előírt értékelést a csoport szintjén végezze el. A csoportszinten végzett sajátkockázat- és szavatolótőke-megfelelési értékelést a csoportfelügyeleti hatóság felügyeleti felülvizsgálatnak veti alá a III. fejezettel összhangban.

Ha csoportszinten a szavatolótőke-megfelelés kiszámítása a 230. cikkben említett 1. módszer szerint történik, a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító vagy a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság biztosítja, hogy a csoportfelügyeleti hatóság számára világos legyen a különbség a csoport összes kapcsolt biztosítója vagy viszontbiztosítója szavatolótőke-szükségletének összege és a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet között.

A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító vagy a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság – a csoportfelügyeleti hatóság beleegyezésével – a 45. cikknek megfelelően előírt értékeléseket egyszerre végezheti csoportszinten és a csoport bármely leányvállalatának szintjén, és egyetlen dokumentumban összefoglalhatja az értékelést.”

16. A 247. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) ha a csoport élén nem egy biztosító vagy viszontbiztosító áll, az alábbi felügyeleti hatóság:

- i. ha egy biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata egy biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, a biztosítót vagy viszontbiztosítót engedélyező felügyeleti hatóság;

ii. ha egynél több, az Unióban központi irodával rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata ugyanaz a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és a vállalkozások egyikét abban a tagállamban engedélyezték, ahol a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája van, az abban a tagállamban engedélyezett biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatósága;

iii. ha a csoport élén egynél több biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság áll, amelyek központi irodája különböző tagállamokban van, és az említett tagállamok közül valamennyiben van biztosító vagy viszontbiztosító, a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatósága;

iv. ha egynél több, az Unióban központi irodával rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata ugyanaz a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és az említett vállalkozások egyikét sem abban a tagállamban engedélyezték, ahol a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája van, a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező biztosítót vagy viszontbiztosítót engedélyező felügyeleti hatóság; vagy

v. ha a csoport anyavállalat nélküli csoport, vagy bármely, az i–iv. pontokban nem említett körülmények fennállása esetén a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező biztosítót vagy viszontbiztosítót engedélyező felügyeleti hatóság.”

17. A 249. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A csoportfelügyeleti hatóság a 19. cikknek, az 51. cikk (1) bekezdésének és a 254. cikk (2) bekezdésének megfelelően a csoport jogi struktúrájára és a csoport irányítására és szervezeti felépítésére vonatkozó információt az érintett felügyeleti hatóságok és az EIOPA rendelkezésére bocsátja.”

18. A 256. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok évente tegyenek közzé csoportszintű jelentést a szavatolótőke-megfelelésről és a pénzügyi helyzetről. Az 51., 53., 54. és 55. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

(2) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság

– a csoportfelügyeleti hatóság beleegyezésével – közzétehet egyetlen, a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentést, amely a következőket tartalmazza:

a) az (1) bekezdéssel összhangban közzéteendő csoportszintű információ;

b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, külön-külön azonosítható és az 51., 53., 54. és 55. cikkel összhangban közzéteendő információ.

Az első albekezdés szerinti beleegyezés megadását megelőzően a csoportfelügyeleti hatóság konzultál a felügyeleti kollégium tagjaival, és megfelelően figyelembe veszi az általuk kifejtett álláspontokat és fenntartásokat.”

19. A 257. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„257. cikk

Biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete

A tagállamok megkövetelik, hogy a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető személyek szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatók legyenek a feladataik elvégzésére.

A 42. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.”

20. A 258. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók nem teljesítik a 218–246. cikkben előírt követelményeket, vagy ha teljesítik a követelményeket, de a szavatolótőke-megfelelés mégis veszélyben lehet, vagy ha a csoporton belüli ügyletek vagy a kockázatkonzentrációk fenyegetik a biztosítók vagy viszontbiztosítók pénzügyi helyzetét, a helyzet lehető leghamarabbi orvoslása érdekében a következők hozzák meg a szükséges intézkedéseket:

a) a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság;

b) a biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében a felügyeleti hatóságok.

Ha az első albekezdés a) pontjában említett esetben a csoportfelügyeleti hatóság nem egyike azon tagállam felügyeleti hatóságainak, amelyben a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája van, a csoportfelügyeleti hatóság tájékoztatja ezeket a felügyeleti hatóságokat a megállapításairól, hogy meghozhassák a szükséges intézkedéseket.

Ha az első albekezdés b) pontjában említett esetben a csoportfelügyeleti hatóság nem egyike azon tagállam felügyeleti hatóságainak, amelyben a biztosító vagy viszontbiztosító központi irodája van, a csoportfelügyeleti hatóság tájékoztatja ezeket a felügyeleti hatóságokat a megállapításairól, hogy meghozhassák a szükséges intézkedéseket.

A (2) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok meghatározzák azokat az intézkedéseket, amelyeket felügyeleti hatóságaik a biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok tekintetében meghozhatnak.

Az érintett felügyeleti hatóságok, a csoportfelügyeleti hatósággal együtt, adott esetben koordinálják intézkedéseiket.

(2) Büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül, a tagállamok szankciókat alkalmaznak vagy intézkedéseket hoznak azon biztosítói holdingtársaságokkal és vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal szemben, amelyek megsértik az e cím átültetése céljából hatályba léptetett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, vagy a szóban forgó vállalkozásokat ténylegesen vezető személlyel szemben. A felügyeleti hatóságok szorosan együttműködnek az ilyen szankciók vagy intézkedések eredményességének biztosítása érdekében, különösen ha a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi ügyvezetése vagy fő üzleti szervezete nem a központi irodájával megegyező tagállamban található.”

21. A 262. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„262. cikk

Harmadik országokban működő anyavállalatok: az egyenértékűség hiánya

(1) A 260. cikkben említett egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok a biztosítókra vagy viszontbiztosítókra vagy a 218–258. cikket alkalmazzák értelemszerűen és a 236–243. cikk kivételével, vagy pedig az e cikk (2) bekezdésében meghatározott módszerek egyikét.

A 218–258. cikkben meghatározott általános elvek és módszerek alkalmazandók a biztosítói holdingtársaság, a vegyes pénzügyi holdingtársaság, a harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító szintjén.

Kizárólag a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításának céljából az anyavállalatot úgy kell kezelni, mintha a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőke tekintetében az I. cím VI. fejezete 3. szakaszának 1., 2. és 3. alszakaszában meghatározott azonos feltételek hatálya és a következők egyikének hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító lenne:

a) biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság esetében a 226. cikk elveivel összhangban meghatározott szavatolótőke-szükséglet;

b) harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító esetében a 227. cikk elveivel összhangban meghatározott szavatolótőke-szükséglet.

(2) A tagállamok engedélyezik felügyeleti hatóságaiknak más módszerek alkalmazását, amelyek biztosítják a csoporton belüli biztosítók vagy viszontbiztosítók megfelelő felügyeletét. Ezeket a módszereket a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően a csoportfelügyeleti hatóságnak jóvá kell hagynia.

A felügyeleti hatóságok megkövetelhetik nevezetesen olyan biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozását, amelynek központi irodája az Unióban van, és e címet alkalmazhatják azon csoporthoz tartozó biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amelynek élén ez a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság áll.

A választott módszereknek lehetővé kell tenniük az e címben meghatározott csoportfelügyelet célkitűzéseinek elérését, és értesíteni kell róluk a többi érintett felügyeleti hatóságot és a Bizottságot.”

22. A 263. cikk első és második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a 260. cikkben említett anyavállalat maga is a harmadik országban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, illetve harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalata, a tagállamok a 260. cikkben előírt ellenőrzést csak a legfőbb anyavállalat szintjén alkalmazzák, amely egy harmadik országbeli biztosítói holdingtársaság, harmadik országbeli vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító.

A felügyeleti hatóságok a 260. cikkben említett egyenértékű felügyelet hiánya esetén új ellenőrzést végezzenek alacsonyabb szinten, ahol a biztosítók vagy viszontbiztosítók anyavállalata található, legyen az harmadik országbeli biztosítói holdingtársaság, harmadik országbeli vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító szintjén.”

5. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság teljes egészében felülvizsgálja a 2002/87/EK irányelvet, beleértve az annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokat. E felülvizsgálatot követően a Bizottság jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak 2012. december 31-ig, amelyben különösen az említett irányelv hatályával foglalkozik, beleértve azt, hogy a hatályt ki kell-e terjeszteni a 3. cikk, valamint az említett irányelvnek a nem szabályozott jogalanyokra történő alkalmazásának felülvizsgálatával, különösen a különleges célú gazdasági egységekre. A jelentés kiterjed a szélesebb körű nem pénzügyi csoportok tulajdonában lévő pénzügyi konglomerátumok azonosítási kritériumaira is, amelyek banki, biztosítási és befektetési szolgáltatási szektorban végzett tevékenységek összessége érdemben jelentős a pénzügyi szolgáltatások belső piacán.

A Bizottság azt is megfontolja, hogy az ESA-knak – a vegyes bizottság révén – ki kell-e bocsátaniuk az ezen érdemi jelentőség vizsgálatára vonatkozó iránymutatásokat.

Ugyanezen összefüggésben a jelentés szisztematikusan kiterjed a jelentős pénzügyi konglomerátumokra, amelyek mérete, összefonódottsága, illetve bonyolult felépítése különösen sebezhetővé teszi őket, és amelyeket a pénzügyi stabilitási tanács és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság kialakuló normáival összehasonlítva kell meghatározni. Emellett ezen jelentés felülvizsgálja a kötelező stressztesztvégzés lehetőségét. A jelentést szükség esetén megfelelő jogalkotási javaslatok követik.

6. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1., 2. és 3. cikkének 2013. június 10-ig megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul továbbítják a Bizottsághoz e rendelkezések szövegét, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

(2) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 4. cikkének 2013. június 10-től

megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul továbbítják a Bizottsághoz e rendelkezések szövegét, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok 2013. július 22-ig hatályba léptetik azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ezen irányelv 2. cikke 23. pontjával, valamint ezen irányelv 2. cikkének 1. pontjával és 2. pontja a) alpontjával való megfeleléshez szükségesek, és amelyek módosítják a 2002/87/EK irányelv 1. cikkét, 2. cikke 4., 5a. és 16. pontját, valamint 3. cikkének (2) bekezdését az alternatív befektetési alap-kezelőkre vonatkozóan. A tagállamok haladéktalanul továbbítják a Bizottsághoz e rendelkezések szövegét, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

(4) Amikor a tagállamok elfogadják az e cikkben említett intézkedéseket, azoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

8. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

W. SZCZUKA

I. MELLÉKLET

A 98/78/EK irányelv I. és II. melléklete a következőképpen módosul:

A. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

1. A 2.1. pontban:

a) a negyedik bekezdés második francia bekezdése helyébe a következő lép:

„— ha a biztosító vagy viszontbiztosító egy olyan biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság kapcsolt vállalkozása, amelynek alapító okirat szerinti székhelye ugyanabban a tagállamban van, mint a biztosítóé vagy a viszontbiztosítóé, és mind a biztosítási holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot, mind a kapcsolódó biztosítót vagy a kapcsolódó viszontbiztosítót figyelembe veszik az elvégzett számítás során.”;

b) az ötödik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok a biztosító vagy viszontbiztosító módosított szavatolótőkéjének a számításáról akkor is lemondhatnak, ha az olyan másik biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság kapcsolódó biztosítója vagy kapcsolódó viszontbiztosítója, amelynek alapító okirat szerinti székhelye másik tagállamban található, és ha az érintett tagállamok illetékes hatóságai megegyeztek abban, hogy az utóbbi tagállam illetékes hatóságának megadják a kiegészítő felügyelet gyakorlásának jogát.”

2. A 2.2. szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„2.2. Köztes biztosítási holdingtársaságok vagy köztes vegyes pénzügyi holdingtársaságok

A köztes biztosítási holdingtársaság vagy a köztes vegyes pénzügyi holdingtársaság helyzetét veszik figyelembe az olyan biztosító vagy viszontbiztosító módosított szavatolótőkéjének a számításakor, amely kapcsolódó biztosítóban, kapcsolódó viszontbiztosítóban, harmadik országbeli biztosítóban vagy harmadik országbeli viszontbiztosítóban biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság útján részesedéssel rendelkezik. Az e mellékletben leírt általános alapelveknek és módszereknek megfelelően, kizárólag e számítás céljából, a biztosítási holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot úgy kell kezelni, mintha nulla szavatolótőke-követelményre kötelezett biztosító vagy viszontbiztosító lenne, és ugyanolyan feltételektől függetlenül, mint amelyeket a 73/239/EGK irányelv 16. cikke, a 2002/83/EK irányelv 27. cikke vagy a 2005/68/EK irányelv 36. cikke az elfogadható szavatolótőke-elemek szempontjából előír.”

B. A II. melléklet a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELET AZOKRA A BIZTOSÍTÓKRA ÉS VISZONTBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓAN, AMELYEK BIZTOSÍTÁSI HOLDINGTÁRSASÁG, VEGYES PÉNZÜGYI HOLDINGTÁRSASÁG, HARMADIK ORSZÁGBELI BIZTOSÍTÓ VAGY HARMADIK ORSZÁGBELI VISZONTBIZTOSÍTÓ LEÁNYVÁLLALATAI”.

2. Az 1. pontban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a mellékletben leírt módszert összehangolt módon alkalmazzák a 2. cikk (2) bekezdésében említett, különböző tagállamokban alapított két vagy több olyan biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyek biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító leányvállalatai.”

3. A 2. pontban a második és harmadik francia bekezdés és a harmadik francia bekezdést követő bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

- „— ha az érintett biztosító vagy viszontbiztosító és az ugyanabban a tagállamban engedélyezett egy vagy több másik biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata ugyanaz a biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító, és a biztosítót vagy viszontbiztosítót az ebben a mellékletben előírt, e másik biztosítók vagy viszontbiztosítók valamelyikével kapcsolatban elvégzett számítás során figyelembe veszik,
- ha az érintett biztosító vagy viszontbiztosító és egy másik tagállamban engedélyezett egy vagy több másik biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata ugyanaz a biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító, és a 4. cikk (2) bekezdésének megfelelően olyan megállapodás jött létre, amely a melléklet tárgyát képező kiegészítő felügyelet gyakorlásának jogát egy másik tagállam felügyeleti hatóságának adja meg.

Abban az esetben, ha másik biztosítási holdingtársaságoknak, vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak vagy harmadik országbeli biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak egymást követő részesedései vannak a biztosítási holdingtársaságban, vegyes pénzügyi holdingtársaságban vagy harmadik országbeli biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, a tagállamok az ebben a mellékletben előírt számításokat csak a biztosító vagy viszontbiztosító olyan legfőbb anyavállalatának a szintjén alkalmazhatják, amely biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító.”

4. A 3. pont szövege helyébe a következő szöveg lép:

- „3. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az I. mellékletben leírtakhoz hasonló számításokat a biztosítási holdingtársaság, a vegyes pénzügyi holdingtársaság, a tagsággal nem rendelkező ország biztosítási vállalkozása vagy a tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozása szintjén elvégezzék.

A hasonlóság abban áll, hogy az I. mellékletben leírt általános alapelveket és módszereket a biztosítási holdingtársaság, a vegyes pénzügyi holdingtársaság, a harmadik országbeli biztosító vagy a harmadik országbeli viszontbiztosító szintjén kell alkalmazni.

Kizárólag ennek a számításnak a céljából az anyavállalatot úgy kell kezelni, mintha olyan biztosító vagy viszontbiztosító lenne, amelyre a következő feltételek vonatkoznak:

- nulla szavatolóőke-követelmény, ha biztosítási holdingtársaságról vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságról van szó,
- az I. melléklet 2.3. szakaszában szabályozott alapelveknek megfelelően meghatározott szavatolóőke-követelmény, ha harmadik országbeli biztosítóról vagy harmadik országbeli viszontbiztosítóról van szó,
- a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében vagy a 79/267/EGK irányelv 18. cikkében az elfogadható szavatolóőke-elemek tekintetében megállapított feltételekkel azonos feltételek.”

II. MELLÉKLET

A 2002/87/EK irányelv I. mellékletében, a „II. Műszaki számítási módszerek” cím alatt, a 3. és 4. módszer helyébe az alábbi lép:

„3. módszer: »Kombinált módszer«

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az 1. és a 2. módszer kombinációját.”

III. MELLÉKLET

A 2006/48/EK irányelv X. melléklete 3. része 3. szakaszának 30. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„30. Amennyiben a fejlett mérési módszert egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és leányvállalatai, vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai kívánják alkalmazni, az alkalmazás iránti kérelemben szerepeltetni kell a működési kockázati tőkekövetelmények eloszlását a csoport különböző tagjai között.”.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többszövevényű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többszövevényű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU